

edg. 59

edno

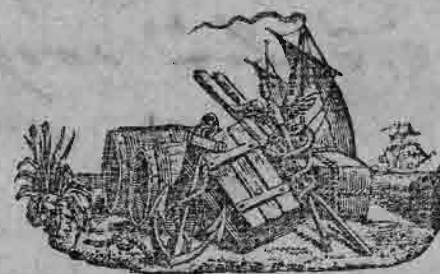
Digitized by Google

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ
ΚΑΙ
ΝΑΥΤΙΚΟΝ

Ἐκδιδόμενον πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ
Ἑλλήνων ἐμποροναυτῶν.

ὑπὸ Ν. Η. ΠΑΝΑ

Καθηγητοῦ τῆς Ναυτικῆς.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ «Η ΕΝΩΣΙΣ».

1865.

Πάν αντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφήν μου, θεωρεῖται κλοπιμαῖον καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον.

N. P. Karas
πρῶτος Λτς ζεφας Μαλαω 36 3 30 II
Μηκος, γορτιν 22 33 30 Λ
Μηκος Παρσιών 24 13 30 Λ
25 Μηκος ἀπὸ Μαλαω
11 Πωλας ἀπὸ Λτς εὐαγγελίας

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΜΠΟΡΟΝΑΥΤΙΚΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ.

Τὸ ἐμπόριον, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, εἶναι σύγχρονον μὲ τὸν ἀνθρώπινον πολιτισμόν, ὁμοῦ ἐγεννήθησαν καὶ ὁμοῦ προσδεύουσι· μόνον εἰς τὴν φυσικὴν καὶ νηπιώδη κατάστασιν τῶν ἀνθρώπων, ὅτε ἕκαστος ἐφρόντιζε νὰ προμηθεύεται ἐκ τῶν περικυκλούντων αὐτὸν ἀντικειμένων τῆς φύσεως τὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀναγκαῖα, τὸ ἐμπόριον ἦτο ἄγνωστον, ἀλλ' ἅμα ἡ πολιτικὴ κοινωνία ἐμορφώθη, ἡ ἀνάγκη τῆς διαιρέσεως τῆς ἐργασίας ἀνεγνωρίσθη, ἕκαστος δὲ ἄτομον, ἐνασχολούμενον ἀποκλειστικῶς καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς ἰδιαίτερον ἔργον, διὰ τῆς συναλλαγῆς τοῦ περισσεύοντος προϊόντος τῆς ἐργασίας του, ἐπρομηθεύετο παρὰ τῶν ἄλλων τὰ λοιπὰ διὰ τὰς χρείας του ἀναγκαῖα, καὶ οὕτω ἐγεννήθησαν αἱ πρῶται ἐμπορικαὶ σχέσεις.

Τὸ ἐμπόριον, τὸ ὅποιον εἰς τὴν γέννησίν του δὲν ἦτο βεβαίως εἰμὴ ἀπλὴ συναλλαγὴ φυσικῶν προϊόντων, ἔλαβεν ἐπομένως ὡς ἐκ τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων ἀνάλογον ἀνάπτυξιν, ὥστε ἡ σπουδὴ αὐτοῦ ἀπεκατέστη εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους ἐντελὴς ἐπιστήμη. Ὁ ἐμπορικὸς κύκλος συμπεριλαμβάνει σήμερον ἄπειρον ἀριθμὸν ἀντικειμένων, τὸ ἐμπόριον δὲν περιορίζεται πλέον εἰς μόνον τὰ προϊόντα τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ τῆς βιομαχανίας καὶ τῶν τεχνῶν, ὅ,τι δύναται νὰ αὐξήσῃ καὶ τελειοποιήσῃ τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμης ἔχει ἀμεσον ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐμπορικὴν πρόοδον, ἐκ τῆς ἀλλή-

λενδότης δὲ προόδου τῶν ἐπιστημῶν, τεχνῶν καὶ ἐμπορίου ἐξαρτᾶται ἐν γένει ἢ εὐημερία τῶν πολιτικῶν κοινωνιῶν.

Τὸ ἐμπόριον δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς ἐμπόριον μέγαν καὶ μικρὸν, εἰς ἐμπόριον ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν, εἰς ἐμπόριον πραγματειῶν, ἐμπόριον παραγγελιῶν, ἐμπόριον χρηματιστικόν ἢ τραπεζικόν, ἐμπόριον ἀσφαλειῶν, εἰς ἐμπόριον ναυτικόν καὶ τῆς ξηρᾶς, καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας ὑποδιαιρέσεις καὶ ὀνομασίας ὡς ἐκ τοῦ τόπου μετὰ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται, π. χ. ἐμπόριον τῶν ἀποικιῶν, ἐμπόριον τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν καὶ τὰ λοιπά.

Ἡ διαίρεσις τοῦ ἐμπορίου εἰς μέγαν καὶ μικρὸν ἐπιφέρει καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν ἐμπόρων εἰς κυρίως ἐμπόρους ὀνομαζομένους καὶ εἰς ἐργαστηριάρχας, οἱ πρῶτοι ἀγοράζουσι τὰ διάφορα προϊόντα τῆς γεωργίας ἢ τῶν τεχνῶν εἰς τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς των ἢ ὅπου αἱ τιμαὶ των εἶναι εὐθυνώτεραι καὶ τὰ μεταφέρουν πρὸς πώλησιν εἰς τὸν τόπον ὅπου ζητοῦνται καὶ ὅπου ἐπομένως αἱ τιμαὶ των εἶναι ἀκριβώτεραι, οἱ δεῦτεροι ἀγοράζοντες διάφορα ἐμπορεύματα παρὰ τῶν πρώτων καὶ συχνάκις παρὰ τῶν ἰδίων παραγωγῶν, τὰ συναθροίζουσιν εἰς τὰ ἐργαστήριά των καὶ τὰ μεταπωλοῦν εἰς μικρὰς μερίδας κατὰ τὴν ἡμερούσιον ζήτησιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην. Ἀμφότεραι αἱ ἐμπορικαὶ αὗται κλάσεις εἶναι κοινωνικῶς χρήσιμοι, καὶ ἡ μεταξύ των διανομὴ τῆς ἐργασίας εἶναι μία ἐκ τῶν ὠφελιμωτέρων ἐφαρμογῶν τῆς ἀρχῆς ταύτης.

Ἡ θεία πρόνοια προικίσασα ἕκαστον ἔθνος μὲ ἰδιαίτερα προϊόντα ἠθέλησε βεβαίως νὰ θέσῃ ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς εἰς ἀμοιβαίας σχέσεις. Εἶναι τῶνόντι ἀπειρα τὰ ἀντικείμενα τὰ ὅποια αἱ διαφοραὶ τοῦ Κόσμου ἐπικράτειαὶ συναλλάττουσι πρὸς ἀλλήλας, ἀκατανόητος δὲ εἶναι ἡ μεγάλη ἔλλειψις, τὴν ὁποίαν ἠθέλε δοκιμάσει ἐπικράτειά τις ὅχι μόνον ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῆς εὐχαριστήσεως, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰ διὰ τὴν ζωὴν αὐτὴν ἀναγκαῖα, ἐὰν αἱ μετὰ τῶν ξένων τόπων ἐμπορικαὶ τῆς σχέσεις ἠθέλον παύσει· δὲν εἶναι ἴσως ὑπερβολὴ ἐὰν ἀναφέρωμεν, ἐν παραδείγματι, ὅτι ὁ λαὸς τῆς μεγάλης Βρετανίας εἰς τὰς

μετὰ τῶν ξένων λαῶν ἐμπορικὰς τοῦ σχέσεις χρεωστεῖ μέγα μέρος τῶν ἀπολαύσεών του· διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοῦ ἐμπορίου ἀπολαμβάνει τὸ βαμβάκιον καὶ τὴν μετάξην τῶν ὑφασμάτων του, τὸν οἶνον, τὸ τζαί, τὸν καφὲ, τὴν ζάχαριν, τὴν σταφίδα, τὰ πολύτιμα μέταλλα, κ.τ.λ. ἐνῷ δὲ διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου προμηθεύεται ἐξωθεν ὧν ἔχει ἀνάγκην διὰ τὴν ἐγχώριον κατανάλωσιν, διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου ἐπιτυγχάνει νὰ ἐνεργῇ τὴν βιομηχανίαν του, λαμβάνων ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦς τόπους τῆς παραγωγῆς τὰς πρώτας ὕλας τὰς ἀναγκαίας διὰ τὰ χειροτεχνήματά του. Ἡ Ἀγγλία ἐννοήσασα πρὸ καιροῦ τὴν ὀρθὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐργασίας, δὲν προσπαθεῖ νὰ κατασκευάσῃ ζάχαριν ἀπὸ τὰ κοκκινογούλια οὔτε καλλιεργεῖ τὸν καπνόν, οὔτε ἀναγκάζει τὴν ἄμπελον νὰ τῆς δώσῃ οἶνον, ἀλλ' ἐνασχολεῖται εἰς τοὺς κλάδους τῆς χειροτεχνικῆς βιομηχανίας ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχει οὐσιῶδες πλεονέκτημα τὰ ἀνεξάντλητα μεταλλεῖα τῶν γαιανθράκων τῆς, τὰ μέγαλα χρηματικὰ κεφάλαιά τῆς καὶ τὰς τελειοποιημένας μηχανάς τῆς· οὕτω λαμβάνουσα ἀπὸ τοῦς ξένους ὅ,τι οὗτοι παράγουσιν εὐθηνότερα ἀπὸ αὐτὴν, δίδει εἰς ἀντάλλαγμα τὰ προϊόντα τῆς βιομηχανίας, ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν ὁποίων ἔχει αὕτη τὴν ὑπεροχὴν, Ἐπικράτεια δὲ ἐμπορικὴ, ὁποία ἡ Ἀγγλία, ἐξεύρει νὰ στρέψῃ πρὸς ὄφελός τῆς ὅλας τὰς εὐκολίας τῆς παραγωγῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Ἡ Ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι διάφοροι λαοὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ὅτε τὰ σήμερον εὐτελῆ μέταλλα ἦσαν σπάνια, μετεχειρίσθησαν ταῦτα ὡς νόμισμα, καὶ ἐν ἔλλειψι ταύτων μετεχειρίσθησαν καὶ ἄλλας ὕλας· οὕτως οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶχον νόμισμα σιδηροῦν· οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς κοινωνίας των εἶχον νόμισμα χαλκοῦν, ὡς νόμισμα προσέτι ἐχρησίμευε τὸ ἄλας εἰς τὴν

Ἀβυσσινίαν, ἡ μοροῦνα (moune) εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀμερικῆς, τὰ καρφία εἰς ἓν χωρίον τῆς Σκωτίας, τὰ κογχύλια εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ Ἀφρικὴν, οἱ καρποὶ τοῦ Κακάου εἰς τὸ Μεξικόν, καὶ τὰ δέρματα εἰς τὴν Ῥωσίαν μέχρι σχεδὸν Πέτρου τοῦ Α'. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα δὲν ἠδύναντο βεβαίως νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς νομίσματα εἰμὴ εἰς τὴν νηπιότιτα τῶν κοινωνιῶν, ὅτε αἱ σχέσεις περιορίζοντο εἰς μικρὸν κύκλον συναλλαγῶν.

Εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως ὅτι ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος δὲν εὗρέθησαν μέχρι τοῦδε εἰς μεγάλην ἀφθονίαν, καὶ ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς των, διαμένοντα πάντοτε τὰ αὐτά, διατηροῦν σταθερὰν τὴν ἀξίαν τῶν μετάλλων τούτων. Τὸ ἐναντίον συνέβη εἰς τὰ λοιπὰ μέταλλα, διότι ἡ ποσότης τοῦ σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἀπεκατέστη πρὸ χρόνων ἀφθονος καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ μέταλλα ταῦτα ἔπαυσαν τοῦ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς νόμισμα, διότι ὡς ἐκ τῆς ἀφθονίας των ἔχασαν τὴν ἀξίαν των. Ὁ περὶ σιδήρου νομίσματος Σπαρτιατικὸς τοῦ Λυκούργου νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου ἠθέλην νὰ καταστρέψῃ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν πρὸς τὸν πλουτισμὸν διάθεσιν τῶν συμπολιτῶν του, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ ὡς ἀντιβαίνων εἰς τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ὡς τοιοῦτος παρεβιάσθη παρὰ τῶν Σπαρτιατῶν. Ἀλλ' ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος δὲν εἶναι οὔτε τόσον σπάνιοι, ὥστε ἡ ἀξία τοῦ μικροτέρου πράγματος νὰ μὴν ἀντιστοιχῇ μὲ ἐν τε μάλιστα αὐτῶν, οὔτε τόσον ἀφθονοί, ὥστε ν' ἀπαιτῇται μεγάλη ποσότης αὐτῶν διὰ νὰ ἀγορασθῇ μεγάλης ἀξίαςπραγματεία. Ἰσως εἰς τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους ἡ ἀνακάλυψις νέων πλευσίων μεταλλείων ἐπιφέρῃ τὸ ἐκ τῆς ἀφθονίας ἀτοπον τοῦτο, ἀλλὰ τότε πάλιν ἴσως θέλουν ἀνακαλυφθῇ ἄλλα μέταλλα δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς νόμισμα, καὶ τὰ ὁποῖα σήμερον εἶναι ἄγνωστα ἢ μόλις γνωρίζομεν, ὡς τὸ Πιλλλάδιον, Ἰρίδιον καὶ ἄλλα. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν, ὅτε θέλει ἐπέλθει, διὰ νὰ εἰπωμεν οὕτω, ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τοῦ Φιλοσοφικοῦ λίθου, ἡ σύγχυσις εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς θέλει εἶσθαι μεγάλη, ὥστε

ἐπιθυμητὸν εἶναι νὰ διατηρηθοῦν πάντοτε ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος εἰς τὸ περιορισμένον αὐτῶν ποσὸν διὰ νὰ διαμένῃ σταθερὰ ἢ ὡς νόμισμα χρῆσις των. Παρατηρητέον δὲ ὅτι διάφορα περιστατικά οὐδετερόνουν ἐν μέρει τὰ ἀποτελέσματα τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν μετάλλων αὐτῶν, διότι ἱκανὴ ποσότης χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καταναλίσκεται κατ' ἔτος διὰ τῆς χρήσεως οἰκιακῶν σκευῶν, κοσμημάτων, κ. λ. καὶ διὰ τῶν πυρκαϊῶν, ναυαγίων κ. λ. — Ἐν τούτοις ὅλα ταῦτα τὰ μέσα τῆς καταναλώσεως δὲν δύναται ν' ἀπορροφήσωσι το κατ' ἔτος ἐξαγόμενον ἐκ τῶν μεταλλείων ποσόν, ὥστε τὸ περιπλέον αὐξάνει ἀναντιρρήτως τὸν ἀριθμὸν τοῦ νομίσματος καὶ ἐλαττώνει ἀναλόγως τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ ἐλάττωσις προβαίνει βραδέως.

Πολλοὶ νομίζοντες, ὅτι ὁ δημόσιος καὶ κοινωνικὸς πλοῦτος συνίσταται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ποσότητα τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, τὴν ὁποίαν μία ἐπικράτεια ἔχει, διίσχυρίζονται ὅτι αἱ Κυβερνήσεις χρεωστοῦν νὰ σύρουν ἐντὸς τῶν ἐπικρατειῶν των τὰ πολυπόθητα ταῦτα μέταλλα διὰ νὰ αὐξάνῃ ὡς ἐκ τούτου τοῦ λαοῦ ἡ εὐημερία. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἐντελῶς ἐσφαλμένη· ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι μία ἐπικράτεια ἔχει ἀνάγκην δύο διλιουνίων π. χ. δραχμῶν διὰ νὰ ἐνεργῇ τὰς διαφόρους συναλλαγὰς τῆς, καὶ ὅτι διὰ μαγικῆς τινας δυνάμεως ἐφέραμεν ἐντὸς αὐτῆς ἕτερα δύο διλιούνια δραχμῶν περιπλέον τῶν ἀναγκαίων, εἶναι εὐκόλον νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ ἀφθονία αὕτη τοῦ νομίσματος θέλει ἐκπέσει τὴν ἀξίαν του, καὶ ὅλα τὰ ἀντικείμενα θέλουν λάβει τὴν διπλὴν ἀξίαν, ἥτοι τὸ ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον πρότερον ἐπωλεῖτο πρὸς 5 δραχμάς, θέλει πωλεῖσθαι πρὸς 10 δραχμάς, καὶ ἐκεῖνος ὅστις τὸ ἠγόραζε πρὸς πέντε θέλει τὸ ἀγοράζει πρὸς δέκα, ὥστε καμμία ὠφέλεια δὲν θέλει προκύψει εἰς τοὺς λαοὺς τῆς ἐπικρατείας ταύτης ὡς ἐκ τῆς ἀφθονίας τοῦ νομίσματος.

Τὸ ἐμπόριον ἐν γένει συνίσταται, ἐπὶ σκοπῷ θεμιτοῦ κέρδους πώλησιν, ἀγορὰν ἢ ἀνταλλαγὴν κινητῶν πραγμάτων ἀναγκαίων πρὸς τροφήν, ἐνδυμασίαν ἢ ὅποιανδήποτε ἄλλην χρῆσιν. Πᾶν δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπαγόμενον ἀντικείμενον ὀνομάζεται πραγματεία ἢ ἐμπόρευμα. Ἐκαστος ἔχων ἐλευθέραν τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του καὶ τὴν ἰκανότητα τοῦ συναλλάττεσθαι δύναται νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς ὅποιονδήποτε εἶδος ἐμπορίου θέλει, ἀκολουθῶν τὴν ἰδιαιτέραν του κλίσιν ἢ ἐπιδεδξιότητα ἀναλόγως τῆς περιουσίας του, καὶ συμμορφούμενος μὲ τοὺς Νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ τόπου, ὅπου πρόκειται νὰ μετέλθῃ τὸ ἐπάγγελμά του.

Ἐμπόρους θεωρεῖ ὁ Ἐμπορικὸς Νόμος ὅσους μετέρχονται ἐμπορικὰς πράξεις ἔχοντες τὸ ἐμπόριον συνηθὲς ἐπάγγελμά των.

ὑπὸ τὸ γενικὸν τοῦτο ὄνομα τῶν ἐμπόρων συμπεριλαμβάνει ὁ Νόμος τοὺς κυρίως ἐμπόρους, τοὺς ἐργαστηριάρχας, τοὺς τραπεζίτας καὶ τοὺς βιομηχάνους καὶ χειροτέχνους (manufacturiers). Οἱ ἐργάται καὶ οἱ πωλοῦντες τὰ προϊόντα τῶν κτημάτων των δὲν εἶναι ἐμποροί.

Οἱ ἀνήλικες, αἱ ὑπανδροὶ γυναῖκες, οἱ ἀπηγορευμένοι ἄσωτοι ἢ παράφρονες, οἱ πτωχεύσαντες ἀλλὰ μὴ ἀποκατασταθέντες ἐμποροὶ καὶ οἱ καταδικασμένοι εἰς θάνατον ἢ διὰ βίου δεσμὰ (ἀρθρ. 5 καὶ 7 τοῦ Π. Ν. τῆς Ἑλλάδος) ὡς ἐστερημένοι τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των καὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ συναλλάττεσθαι καὶ ἀναδέχεσθαι ἐνοχὰς, δὲν δύνανται νὰ μετέλθωσι τὸ ἐμπόριον. Ἐπίσης αἱ νεώτεραι Νομοθεσίαι ἀπηγόρευσαν τὸ ἐμπόριον εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἔχοντας τὴν ἰκανότητα τοῦ συναλλάττεσθαι, καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τῆς τε ὑπηρεσίας καὶ αὐτῶν τῶν ἐμπόρων.

(1) Ἰδὲ ἀρθ. 1—7 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἀνήλικς δύναται νὰ μετέλθῃ τὸ ἐμπόριον λογιζόμενος ἐνήλικς ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς του συμφωνίας, 1) ἐὰν συμπληρώσῃ τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, 2) ἐὰν χειραφεθῇ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, 3) ἐὰν λάβῃ τὴν ἀδειαν τοῦ ἐμπορεύεσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου, νομίμου ἀπαγορεύσεως ἢ ἀπουσίας τούτου παρὰ τῆς μητρός του, ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ ταύτης, παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου δυνάμει βουλευματος αὐτοῦ ἐπικυρωμένου ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, καὶ 4) ἐὰν τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας καταστιχωθῇ καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν Ἐμποροδικῶν τοῦ τόπου, ἐνθα ὁ ἀνήλικς θέλει καταστήσει τὴν κατοικίαν του. Μόνον ἐὰν ἐκπληρώσῃ ὅλους τοὺς ἀνωτέρω ὁρους δύναται ὁ ἀνήλικς, κατὰ τὸν Γαλλικὸν Ἐμπορικὸν Νόμον τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐν Ἑλλάδι, νὰ μετέλθῃ νομίμως τὸ ἐμπόριον, δυνάμενος νὰ ὑποχρεώνεται ἐμπορικῶς καὶ νὰ ὑποθηκεύῃ χάριν τοῦ ἐμπορίου του τὰ ἀκίνητα κτήματά του.

Αἱ νεώτεραι Νομοθεσίαι χάριν τοῦ ἐμπορίου ἐπέτρεψαν καὶ εἰς τὰς ὑπάνδρους γυναῖκας νὰ μετέρχωνται τὸ ἐμπόριον, ἀλλ' ἐπειδὴ αὗται διὰ λόγους τῆς δημοσίας τάξεως ὑπόκεινται κατὰ τοὺς Νόμους εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν συζύγων, ὁ ἐμπορικὸς Νόμος ἀπαιτεῖ διὰ νὰ δύνανται νὰ μετέρχωνται δημοσίως καὶ νομίμως τὸ ἐμπόριον, νὰ ἔχωσι τὴν πρὸς τοῦτο συναίνεσιν τῶν συζύγων των.

Ἡ δυνάμει τῆς συναινέσεως τοῦ συζύγου τῆς δημοσίως ἐμπορευομένη γυνὴ δὲν ἔχει ἀνάγκην εἰδικῶν συναινέσεων τοῦ συζύγου τῆς εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐμπορίου τῆς ἀναλαμβάνει ὑποχρεώσεις, ἐὰν μάλιστα μεταξὺ τῶν συζύγων ὑπάρχῃ κοινότης ὑπαρχόντων, ἢ ἐμπορευομένη σύζυγος ὑποχρεομένη συνυποχρεώνει καὶ τὸν σύζυγόν της.

Ὅταν ἡ σύζυγος δὲν μετέρχεται ἴδιον ἐμπόριον, ἀλλὰ λιανοπωλεῖ τὰς πραγματείας τοῦ συζύγου τῆς δὲν λογίζεται δημόσιος ἐμπορὸς ἀλλὰ μᾶλλον ἐπίτροπος τοῦ συζύγου της.

Ἡ δημοσίως ἐμπορευομένη σύζυγος δὲν δύναται νὰ ὑπο

χρεοί, υποθηκεύη καὶ ἀπαλλοτριόνη τὰ προικῶα αὐτῆς κτήματα, εἰμὴ συμμορφουμένη μετὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ Πολιτικοῦ Δικαίου.

Ὁ ἔμπορος ὀφείλει

1) Νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν τῆς Ἀρχῆς πρὸς ἐνέργειαν τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἐγγραφόμενος εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος, ἐὰν ταῦτα ᾖναι ἀναγκαῖα κατὰ τοὺς νόμους τοῦ τόπου, ὅπου πρόκειται νὰ μετέλθῃ τὸ ἐμπόριόν του.

2) Νὰ κρατῇ ἐν τάξει τὰ ἐμπορικά του βιβλία, καταχωρῶν εἰς αὐτὰ ὅλας τὰς ἐμπορικὰς του πράξεις.

3) Νὰ προσφέρηται εὐπροσηγόρως πρὸς ἅπαντας καὶ ἰδίως πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους του.

4) Νὰ μὴ βλάβῃ οὐδένα κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐμπορίου του.

5) Νὰ πωλῇ τὰςπραγματείας του κατὰ τὰ νενομισμένα σταθμὰ καὶ μέτρα, καθόσον ἡ κοινὴ δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἐντολὴ « μὴ κλέψῃς » πρέπει νὰ ᾖναι κανὼν ἀυστηρὸς καὶ ἀπαράγραπτος ἰδίως διὰ πάντα ἔμπορον· σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ Ποινικὸς Νόμος τῆς Ἑλλάδος τιμωρεῖ μετὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς τὸν μεταχειρισθέντα νενοθευμένα μέτρα ἢ σταθμὰ (ἄρ. 399 §. 5.).

6) Νὰ ἐνεργῇ ὅλας τὰς ἐμπορικὰς του πράξεις ἐν καλῇ πίστει καὶ τιμιότητι ἀποφεύγων πᾶσαν ἀπιστίαν ἢ ἀπάτην. — Ὑπάρχει δὲ ἀπάτη κατὰ τὴν πώλησιν τῶν πραγμάτων, ὅταν πωλῶν τις βεβαιόνη ὅτι τὸ πωλούμενον εἶναι καλῆς ποιότητος, ἐνῶ γνωρίζει ὅτι ἔχει ἐλαττώματα κεκρυμμένα, ἐλαττώνοντα τὴν ἀξίαν του, καὶ τὰ ὅποια ἐὰν ἐγνώριζεν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ἤθελε βεβαίως προσφέρει τὴν δοθεῖσαν τιμὴν. — Ἀπάτη ἐπίσης ὑπάρχει, ὅταν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐμπορευμάτων μεταχειρίζεται τις ὕλας κατωτέρας ποιότητος καὶ παρουσιάζει αὐτὰ ὡς καλῆς ποιότητος, ὅταν νοθεύῃ δι' ὕδατος ἢ δι' ἄλλων ὑγρῶν ποτὰ, ἢ ἀναμιγνύῃ ὕλας ξένας καὶ εὐτελεῖς εἰς πράγματα μεγάλητέρας ἀξίας, καὶ ἐν γένει ὁσάκις ὁ ἔμπορος καταχρᾶται τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ μεταχειρίζεται ψεύδη ἢ παγουργίας εἰς τὰς συναλλαγὰς του· σημειωτέον δὲ ὅτι

τὴν ἀπάτην τιμωρεῖ ὁ Ποινικὸς Νόμος τῆς Ἑλλάδος (ἄρθρ. 396—402 καὶ 672) μετὰ φυλάκισιν, εἰρκτὴν καὶ πρόσκαιρα δεσμὰ κατὰ τὰς διαφοροὺς αὐτῆς περιστάσεις. Ὁ ἔμπορος παραβιάζει ἐπίσης τὸ καθήκον τῆς τιμῆς, ὁσάκις καταπλεονεκτῶν ἀπολαμβάνῃ τοκογλυφικὰ κέρδη, ἢ αἰσχροκερδῶν προσπαθῇ νὰ λάβῃ νομίσματα εἰς κατωτέραν τῆς τρεχούσης τιμῆς. (Ἴδε ἄρθρ. 434—435 II. Ν. τῆς Ἑλλάδος).

Αἱ παρά τινων ἐμπόρων ἀγοραὶ μεγάλων ποσοτήτων ἐμπορεύματος τινὸς ἐπὶ σκοπῷ τοῦν' ἀποκατασταθῇ σπάνιον, διὰ νὰ δυνηθῶσιν οὕτω νὰ τὸ πωλήσωσιν εἰς ὑπερόγκους τιμὰς, εἶναι ἐπίσης πράξεις ἀξιοκατάκριτοι καὶ καταπλεονεκτικαί. (Ἴδε ἄρθρ. 585 τοῦ II. Νόμ. τῆς Ἑλλάδος).

Ἐπίσης ἡ συνεννόησις πλειόνων ἐμπόρων κατεχόντων ἐν εἶδος ἐμπορεύματος πρὸς ἀνύψωσιν τῆς τιμῆς αὐτοῦ εἶναι ἀποδοκιμαστέα.

Ὁ ἔμπορος ἐπίσης παραβιάζει τὸ καθήκον τῆς τιμῆς καὶ τῆς καλῆς πίστεως ἀγοράζων πραγματείας ἀπὸ ἀνθρώπους ἀγνώστους ἢ ἀπὸ παιδᾶς ἀνήλικας. (Ἴδε ἄρθρ. 437 τοῦ II. Νόμου τῆς Ἑλλάδος).

ΠΕΡΙ ΜΕΣΙΤΩΝ. (1)

Μεσίται εἶναι ἐμπορικοὶ πράκτορες ἔχοντες ἔργον νὰ μεταβιβάζουσιν τὰς προτάσεις ἑνὸς ἐμπόρου εἰς ἄλλον δι' ὁποῖαν δῆποτε ἐμπορικὴν ἐργασίαν, καὶ νὰ βεβαιόνουν τὴν τυχόν ἀποδοχὴν τῶν προτάσεων αὐτῶν· εἰς ἔμπορος π. χ. θέλει νὰ πωλήσῃ πραγματείαν του τινὰ, ἀντὶ νὰ ζητῇ ὁ ἴδιος τὸν ἀγοραστὴν καὶ νὰ φροντίξῃ περὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων πρὸς τελειοποίησιν τῆς πωλήσεως, ἀποτείνεται πρὸς τινὰ μεσίτην, τῷ προσδιορίζει τὴν τιμὴν, τὴν ποσότητα, τὴν ποιότητα τῆς πραγματείας του,

(1) Ἴδε ἄρθ. 74—90 Ἐμπορικοῦ Νόμου καὶ ἄρθ. 419 Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς Ἑλλάδος.

τῷ δίδει δαίγμα αὐτῆς, ὁ δὲ μεσίτης ἔχων τὴν πρότασιν τῆς πωλήσεως τὴν κοινοποιεῖ εἰς ἄλλον ἔμπορον, τὸν ὁποῖον ὑποθέτει θέλοντα ν' ἀγοράσῃ τὴν πωλουμένην πραγματείαν, ἐὰν οὗτος δεχθῇ τὴν περὶ ἀγορᾶς πρότασιν, συμπληροῦται ἡ ἀγοραπωλησία, καὶ ὁ μεσίτης βεβαίως ἐγγράφως τὰ γενόμενα.

Εἰς τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ καταστήματα ἡ μεσολάβησις τοῦ μεσίτου προσφέρει ἄπειρα πλεονεκτήματα· εἶναι ἀδύνατον ἢ πολλὰ δύσκολον καὶ ἐπιζήμιον εἰς τὸν διευθύνοντα τοιοῦτον κατάστημα ν' ἀσχολῇται ὁ ἴδιος εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων του, ὁ ἄξιος μεσίτης ἐνεργεῖ ἐπωφελέστερα εἰς παρομοίας πράξεις καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἔμπορον· ἡ χορηγούμενη εἰς τὸν μεσίτην ἀντιμισθία εἶναι ἀσήμαντον ποσοστὸν ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς πωλήσεως. Εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς πόλεις οἱ μεσίται εἶναι ἐπίσης χρησιμώτατον καὶ ἀναγκαιότατον μέσον διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς.

Πρὸς ἐπιτυχῇ ἐνέργειαν τοῦ ἐπαγγέλματός του ὁ μεσίτης πρέπει νὰ ἔχῃ πολλὰ καὶ διάφορα προτερήματα, πρέπει νὰ εἶναι φρόνιμος καὶ προβλεπτικός, νὰ μὴν μεσολαβῇ εἰς συναλλαγὰς ἐναντίον τῶν Νόμων καὶ τῆς ἠθικῆς, νὰ φυλάττῃ τὴν προσήκουσαν μυστικότητά διὰ νὰ μὴ κοινοποιῇ ἀπροσέκτως περιστατικὰ δυνάμενα νὰ βλάψωσι τὴν ὑπόληψιν ἢ τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπόρων, νὰ ᾔῃ ἐνεργητικός καὶ ταχύς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, διότι ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ταχύτης εἶναι ἄπειρος πηγὴ ὠφελειῶν εἰς τὸ ἐμπόριον, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰς λεπτομερείας ὅλων τῶν πράξεων, εἰς τὰς ὁποίας μεσολαβεῖ, καὶ νὰ κρατῇ ἐν τάξει τὸ βιβλίον του, ἥτοι νὰ ἔχῃ ἐν βιβλίον μονογραφημένον καὶ ἡριθμημένον κατὰ σελίδα ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ καταγράφη καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν χωρὶς σβέσματα, παρειαγραφὰς, παραπομπὰς καὶ χωρὶς συγκοπὰς ἢ συμβολικὰ γράμματα (chiffres) ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς περὶ πωλήσεων, ἀγορῶν, ἀσφαλειῶν, διαπραγματεύσεων καὶ ἐν γένει πᾶσαν πρᾶξιν γενομένην δι' αὐτοῦ.

Προσέτι δὲν ἐπιτρέπει ὁ Νόμος εἰς τὸν μεσίτην νὰ κάμῃ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς ἢ Τραπεζιτικὰς ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, οὐδὲ νὰ λάβῃ μετοχὴν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἢ ὑπὸ ξένον ὄνομα εἰς καμμίαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν, οὔτε νὰ λάβῃ ἢ νὰ πληρώσῃ διὰ λογαριασμὸν τῶν παραγγελέων του, οὔτε νὰ ἐγγυηθῇ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν πραγματεύσεων εἰς ἃς μεσολαβεῖ. Πᾶσα δὲ τούτων παράβασις ἐπιφέρει τὴν παῦσιν του, καὶ χρηματικὴν ποινὴν, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως. Πᾶς πτωχεύσας μεσίτης καταδιώκεται ποινικῶς ὡς χρεωκόπος.

Εἰς τὰ περισσότερα Εὐρωπαϊκὰ Κράτη οἱ μεσίται διορίζονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταί. Ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτήρησις ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ μεσίτου εἶναι ἀναγκαιοτάτη. Οἱ πτωχεύσαντες δὲν δύναται κατὰ τὸν Νόμον νὰ γίνουν μεσίται, οὔτε οἱ ἅπαξ παυθέντες κατὰ τὸν ἀνωτέρω § μεσίται δύναται ν' ἀναλάβουν πλέον τὸ ἔργον τοῦτο.

Οἱ μεσίται, ὡς ἐκ τῶν ἔργων εἰς τὰ ὁποῖα ἰδιαιτέρως ἀσχολοῦνται, διαίρεσθαι εἰς μεσίτας πραγματειῶν, μεσίτας πλοίων, μεσίτας ἀσφαλειῶν, μεσίτας Συναλλαγματικῶν ἢ κολληβιστὰς κατὰ τὸν ἐμπορικὸν Νόμον λεγομένους κλ.

Οἱ μεσίται τῶν πραγματειῶν διὰ τὴν πώλησιν ἢ ἀγορὰν λαμβάνουν συνήθως 1]2 τοῖς 0]0 παρ' ἐκάστου τῶν μερῶν. Οἱ μεσίται τῶν πλοίων διὰ ναύλωσιν ἢ πώλησιν πλοίων 2 τοῖς 0]0 παρ' ἐνός τῶν μερῶν. Οἱ δὲ μεσίται συναλλαγματικῶν 1]8 τοῖς 0]0 συνήθως παρ' ἐκάστου τῶν μερῶν.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ (1).

Ἐμπορικαὶ πράξεις κυρίως εἶναι 1) αἱ ἀγοραὶ προϊόντων γῆς (2) ἢ τέχνης τῆς ὁποίας ἤθελε κάμει τις, εἴτε διὰ τὴν μεταπώλησιν ταῦτα ἀκατέργαστα ἢ κατεργασμένα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ τὴν μισθώσῃ ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν· εἶναι δὲ ἀδιάφορον ἂν πραγματικῶς ὠφελήθῃ ἐκ τῆς μεταπώλησεως, ἢ ἂν ἀκολούθως δὲν ἐνῆργησε τὴν μεταπώλησιν, ἀρκεῖ ὅταν ἡγόραζε τὴν εἶχε τὸν σκοπὸν τῆς μεταπώλησεως ἢ τῆς ἐκμισθώσεως. 2) πᾶσα ἐπιχείρησις χειροτεχνίας, παραγγελίας ἢ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ ὕδατος· 3) πᾶσα ἐπιχείρησις προμηθειῶν, πρακτορίας, πλειστηριάσεως καὶ δημοσίων θεαμάτων· πᾶσα ἐργασία κολλυβιστικὴ, Τραπεζικὴ ἢ μεσιτικὴ· 5) ὅλαι αἱ ἐργασίαι τῶν δημοσίων Τραπεζῶν· 6) ὅλαι αἱ μεταξὺ Ἐμπόρων καὶ Τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις, καὶ 7) αἱ Συναλλαγματικά.

Ὁ Νόμος θεωρεῖ ὡσαύτως πράξεις ἐμπορικὰς· 8) πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς καὶ πᾶσαν ἀγορὰν, πώλησιν ἢ μεταπώλησιν πλοίων χρησίμων πρὸς ναυτιλίαν· 9) πᾶσαν θαλάσσιον ἀποστολὴν, πᾶσαν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἀρμένων, ἐξαρτίων καὶ ζωτροφίας πλοίων· 10) πᾶσαν ναύλωσιν. 11) τὰ ναυτικὰ δάνεια· 12) τὰ περὶ ἀσφαλείας συναλλάγματα καὶ ἐν γένει πᾶσαν πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον καὶ τὰς περὶ μισθώσεως συμφωνίας τῶν ναυτῶν καὶ λοιπῶν ναυτικῶν.

(1) Ἰδὲ Νόμον περὶ ἀρμοδιότητος τῶν Ἐμποροδικείων τῆς Ἑλλάδος τῆς 2 Μαΐου 1835.

(2) Προϊόντα γῆς προφανῶς εἶναι τὰ προϊόντα τῆς τε ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ Δικηγόρος τις παραδοξολογῶν ὑπεστήριξεν ὅτι τὰ ὑψάρια εἶναι προϊόντα τῆς θαλάσσης καὶ οὐχὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπομένως ὅτι ἡ ἀγορὰ αὐτῶν ἐπὶ σκοπῷ μεταπώλησεως δὲν εἶναι ἐμπορικὴ πρᾶξις.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗΣ (1).

Εἶναι ἀδιάφορον νὰ γνωρίζωμεν ἀκριβῶς κατὰ ποίαν ἐποχὴν καὶ ποῖοι πρῶτοι μετεχειρίσθησαν συναλλαγματικάς, ἂν δηλ. οἱ Ἰταλοὶ, φυγαδευθέντες ἀπὸ τὴν πατρίδα τῶν ἔνεκα τῶν ἐμφυλίων ταραχῶν κατὰ τὸν Μεσαιῶνα, ἢ οἱ Ἰουδαῖοι, διωχθέντες ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν ἐποχὴν, ἦναι οἱ ἐφευρεταὶ τῶν συναλλαγματικῶν· ἡ λύσις τῶν ἱστορικῶν τούτων ζητημάτων, ἔνεκα τοῦ σκότους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀποβαίνει πολλὰ δύσκολος. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι αἱ συναλλαγματικαὶ πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μία ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας ἐφευρέσεις τοῦ ἀνθρωπίνου νοός, καθόσον μεγάλως συνέτεινεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σχέσεων τῶν διαφόρων ἐθνῶν καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ.

Συναλλαγματικὴ εἶναι ἡ ἐγγραφὸς παραγγελία τὴν ὁποίαν δίδει τις εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν του, τὸν διαμένοντα εἰς ἄλλην πόλιν, νὰ πληρώσῃ εἰς τρίτον τινὰ ἢ εἰς τὴν διαταγὴν αὐτοῦ χρηματικὴν τινὰ ποσότητα, τῆς ὁποίας τὸ ἀντίτιμον ὁμολογεῖ ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ τρίτου αὐτοῦ.

Οὕτως ἡ συναλλαγματικὴ πρέπει 1) νὰ ᾔηται χρονολογημένη. 2) νὰ φανερόνῃ τὴν πληρωτέαν ποσότητα, τὸ ὄνομα τοῦ μέλλοντος νὰ πληρώσῃ, τὸν τόπον ὅπου ἐκδίδεται, καὶ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν πρέπει νὰ γενῇ ἡ πληρωμή, καὶ τὸ εἰς χρήματα ἢ πραγματείας, διὰ λογαριασμοῦ, ἢ καθ' ὅποιον δῆποτε ἄλλον τρόπον δοθὲν ἀντίτιμον αὐτῆς· ἐκδίδεται δὲ ἡ συναλλαγματικὴ εἰς διαταγὴν τρίτου τινός ἢ τοῦ ἐκδότου αὐτοῦ.

Ἡ συναλλαγματικὴ πρέπει νὰ ἐκδίδηται ἀπὸ ἓνα τόπον διὰ νὰ πληρωθῇ εἰς ἄλλον, διότι ἔαν πρόκηται νὰ πληρωθῇ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκδίδεται, εἶναι ἀπλοῦν εἰς διαταγὴν γραμματίου.

(1) Ἰδὲ ἀριθ. 110—189 Ἐμπορ. Νόμου.

Τρία πρόσωπα πρέπει να συντρέξωσιν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς συναλλαγματικῆς, ὁ ἐκδότης, ὁ πρὸς ὃν ἐκδίδεται, καὶ ὁ κομιστής, ἐκεῖνος δηλαδή πρὸς ὃφελος τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται.

Ἡ συναλλαγματικὴ ἐκδίδεται συνήθως εἰς τρία ὅμοια ἀντίτυπα πρὸς εὐκολίαν τοῦ κομιστοῦ, ὥστε ἂν τυχὸν ἀπολεσθῇ τὸ ἓν νὰ χρησιμεύσῃ τὸ ἕτερον· πρέπει δὲ νὰ σημειοῦται εἰς ἕκαστον αὐτῶν ὅτι ἡ πληρωμὴ δὲν πρέπει νὰ γενῇ εἰμὴ ἀπαξ.

Ὁ ἐκδίδων συναλλαγματικὴν εἰς βάρους τινὸς πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια πρὸς πληρωμὴν αὐτῆς, τοῦτο ὀνομάζεται πρόβλεψις (provision). Ἡ πρόβλεψις πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τοῦ ἐκδότου, ἢ παρ' ἐκείνου κατὰ παραγγελίαν τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται ἡ συναλλαγματικὴ, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ν' ἀπαλλάττεται ὁ ἐκδότης ἀπὸ τὰς πρὸς ὀπισθογράφους καὶ τὸν κομιστὴν ὑποχρεώσεις του.

Ὑπάρχει πρόβλεψις, ἂν κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς συναλλαγματικῆς ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον αὕτη ἐξεδόθη, χρεωστῇ πρὸς τὸν ἐκδότην, ἢ πρὸς ἐκεῖνον, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, ποσότητα τοῦλάχιστον ἴσην μὲ τὴν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς συναλλαγματικῆς ὑποθέτει τὴν ὑπαρξιν τῆς προβλέψεως. Εἴτε γενῇ ἀποδεκτὴ ἡ συναλλαγματικὴ, εἴτε μὴ, ὁ ἐκδότης χρεωστεῖ, γενομένης ἀρνήσεως, ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἐκεῖνοι, πρὸς τοὺς ὁποίους αὕτη ἐξεδόθη, εἶχον πρόβλεψιν κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς· ἄλλως ὀφείλει ν' ἀσφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς, ἂν καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν ἤθελε γενῇ μετὰ τὰς προσδιωρισμένας προθεσμίας.

Ἡ δήλωσις ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη ἡ συναλλαγματικὴ, ὅτι ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσῃ αὐτὴν κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς ὀνομάζεται ἀποδοχή.

Ὁ ἀποδεχόμενος συναλλαγματικὴν ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὴν πληρώσῃ, καὶ δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποδοχῆς του, οὐδὲ ἂν ὁ ἐκδότης ἤθελε περιπέσει πρὸ τῆς ἀποδοχῆς εἰς πτώχευσιν, χωρὶς αὐτὸς νὰ τὸ ἠξέωρῃ.

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς συναλλαγματικῆς πρέπει νὰ ᾔναι ὑπογεγραμμένη, ἐκφράζεται δὲ διὰ τῆς λέξεως δεκτὴ. Πρέπει νὰ ᾔναι καὶ χρονολογημένη, ἂν ἡ συναλλαγματικὴ ᾔναι πληρωτέα εἰς ἐποχὴν προσδιοριζομένην ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεώς της. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ἀχρονολόγητος ἀποδοχὴ καθιστᾷ τὴν συναλλαγματικὴν πληρωτέαν εἰς τὴν ὠρισμένην προθεσμίαν, λογιζομένην ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἡ ἀποδοχὴ δὲν δύναται νὰ γενῇ ὑπὸ συνθήκας, δύναται ὅμως νὰ περιορισθῇ εἰς μέρος τῆς εἰς τὴν συναλλαγματικὴν ἐνδιαλαμβανομένης ποσότητος· εἰς τὴν περίσσειαν ταύτην ὁ κομιστής χρεωστεῖ νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὸ ἐπίλοιπον.

Ἡ ἀποδοχὴ πρέπει νὰ γίνεται ἅμα ἐμφανιζομένης τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως.

Ὁ ἐκδότης καὶ οἱ ὀπισθογράφοι συναλλαγματικῆς τινὸς εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν πληρωμῆς αὐτῆς.

Ἡ ἀρνήσις τῆς ἀποδοχῆς ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ.

Μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ τούτου οἱ ὀπισθογράφοι καὶ ὁ ἐκδότης χρεωστοῦν ἀμοιβαίως ν' ἀσφαλίσουν δι' ἐγγυήσεως τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν αὐτῆς, ἢ νὰ τὴν ἐξοφλήσουν ὁμοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τῆς ἐπισυναλλαγῆς.

Γενομένου τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ δύναται τρίτος τις, παρεμβαίνων ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου ἢ ὑπὲρ τινος τῶν ὀπισθογράφων, ν' ἀποδεχθῇ τὴν συναλλαγματικὴν.

Ὁ παρεμβαίνων ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ἀμέσως τὴν παρέμβασίν του εἰς ἐκεῖνον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου παρεμβαίνει.

Ὁ κομιστής τῆς συναλλαγματικῆς διατηρεῖ ὅλα τὰ κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ὀπισθογράφων δικαιώματά του, ἂν καὶ ἔγινε κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῇ.

Αἱ συναλλαγματικαὶ ἐκδίδονται πληρωτέαι ἢ ἐν ὄψει

(a vista), ἢ μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας, μῆνας, ἢ συνηθείας ἀπὸ τῆς ὄψεως, ἢ εἰς μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας, μῆνας, ἢ συνηθείας ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ εἰς ῥητὴν ἢ τακτὴν ἡμέραν, ἢ εἰς πανήγυριν.

Ἡ ἐν ὄψει συναλλαγματικὴ πληρόνεται ἅμα ἐμφανισθῇ.

Ἡ προθεσμία συναλλαγματικῆς τινος πληρωτέας μετὰ τὴν ὄψιν τῆς προσδιορίζεται ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποδοχῆς, ἢ τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ.

Ἡ συνήθεια εἶναι τριακονθήμερον χρόνου διάστημα λογιζόμενον ἀπὸ τὴν ἐπιούσαν τῆς χρονολογίας.

Οἱ μῆνες εἶναι ἀπαράλλακτοι ὡς ὀρίζονται εἰς τὸ μηνολόγιον.

Αἱ εἰς πανηγύρεις πληρωτέαι συναλλαγματικαὶ εἶναι ἐμπρόθεσμοι κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παύει ἡ πανήγυρις, ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως, ἂν αὕτη δὲν διαρκῇ πλεον τῆς μιᾶς ἡμέρας,

Ἐὰν ἡ ἡμέρα τῆς πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς εἶναι κατὰ νόμον ἑορτάσιμος, ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν παραμονήν. (1)

Εἰς διαφόρους ἐμπορικὰς πόλεις ἡ συνήθεια παρεδέχθη ἡμέρας τινὰς ἀναβολῆς τῆς πληρωμῆς τῶν συναλλαγματικῶν πρὸς χάριν λεγομένας (di grazia). Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ νόμος κατήργησε τὰς συνηθείας ταύτας.

Ἡ κυριότης τῆς συναλλαγματικῆς μεταβαίνει ἀπὸ ἓνα εἰς ἄλλον διὰ τῆς ὀπισθογραφήσεως, ἥτις γράφεται ὀπισθεν τῆς συναλλαγματικῆς· πρέπει δὲ νὰ ᾔηται χρονολογημένη, νὰ ἐκφράζῃ τὴν δοθεῖσαν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς καὶ νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ὁποίου μετέβη ἡ κυριότης τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἡ μὴ φέρουσα τὰ ἀνωτέρω προσόντα ὀπισθογραφῆσις δὲν μεταβιβάζει τὴν κυριότητα τῆς συναλλαγματικῆς, ἀλλ' ἔχει ἀπλῶς ἰσχὺν ἐπιτροπικοῦ πρὸς σύναξιν τῶν χρημάτων (2).

(1) Εἰς Κωνσταντινούπολιν συνήθως εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν ἐπιούσαν τῆς ἑορτῆς.

(2) Τὸ κύρος τῆς ὀπισθογραφήσεως ἀποφασίζεται κατὰ τοὺς

Καταδιώκεται ὡς πλαστογράφος ὅστις προχρονολογεῖ τὰς ὀπισθογραφήσεις.

Ὅλοι οἱ ὑπογράψαντες, ἀποδεχθέντες, ἢ ὀπισθογραφῆσαντες συναλλαγματικὴν τινὰ, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι πρὸς τὸν κομιστὴν.

Ἐκτὸς τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς ὀπισθογραφήσεως ὑπάρχει ἡ τριτεγγύησις, ἀσφαλίζουσα τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἡ ἀσφάλεια αὕτη εἶδεται ὑπὸ τρίτου τινός, γινομένη ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς αὐτῆς ἢ δι' ἐγγράφου χωριστοῦ. Ὁ προσφέρων τριτεγγύησιν ὑπέκειται εἰς τὰς αὐτὰς μετὰ τοὺς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους ὑποχρεώσεις, καὶ εἶναι πρὸς τὸν κομιστὴν ἐλληλεγγύως ὑπεύθυνος, ἐκτὸς ἂν συνεφώνησαν ἄλλως πως.

Αἱ συναλλαγματικαὶ πρέπει νὰ πληρόνωνται με νόμισματα τοιαῦτα, ὅποια εἶναι τὰ ἐν αὐταῖς διαλαμβανόμενα.

Ὅστις πληρώσῃ συναλλαγματικὴν πρὸ τῆς προθεσμίας εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ κύρους τῆς πληρωμῆς. Ὅστις πληρώσῃ εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς ἀνευ τινός ἐναντιώσεως θεωρεῖται νομίμως ἀπηλλαγμένος πάσης εὐθύνης.

Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ δεχθῇ πρὸ τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμὴν.

Ἡ πληρωμὴ δευτέρας ἢ τρίτης συναλλαγματικῆς ἰσχύει ὅταν ἀναφέρῃ, ὅτι ἡ πληρωμὴ ταύτης ἀκυροῖ τὰς λοιπὰς.

Ὁ πληρόνων δευτέραν ἢ τρίτην συναλλαγματικὴν, χωρὶς ν' ἀναλάβῃ ἐκείνην, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ ἀποδοχὴ του, δὲν ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κομιστοῦ τῆς ἀποδοχῆς του.

Δὲν συγχωρεῖται ἀντίστασις ἢ ἀναβολὴ εἰς τὴν πληρω-

Νόμους τοῦ τόπου, ὅπου αὕτη ἐγένεν, οὕτω ἂν ἐγένεν ἡ ὀπισθογραφῆσις ἐν τῇ Γαλλίᾳ χωρὶς νὰ ἐκφράζῃ τὴν δοθεῖσαν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς θέλει θεωρηθῇ ἄκυρος, ἐνῶ ἂν ἐγένεν ἐν τῇ Γερμανίᾳ, ὅπου δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐκφρασις τῆς δοθείσης ἀξίας, θέλει εἶσθαι ἔγκυρος. (Fœlix Droit International § 56).

μὴν, εἰμὴ μόνον ὅταν ἀπολεσθῇ ἡ συναλλαγματική, ἢ δ-
ταν ὁ κομιστὴς πτωχεύσῃ.

Ὅταν ἀπολεσθῇ συναλλαγματικὴ ἀναπόδεκτος, ἐκεῖνος
εἰς τὸν ὅποιον αὕτη ἀνήκει, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν πλη-
ρωμὴν διὰ δευτέρας ἢ τρίτης.

Ἐὰν ἡ ἀπολεσθεῖσα συναλλαγματικὴ ᾗτο ἤδη ἀποδε-
δειγμένη, ἡ πληρωμὴ δὲν δύναται νὰ γενῇ διὰ δευτέρας ἢ
τρίτης εἰμὴ δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ὑπὸ ἐγ-
γύσειν.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ δευτέρα ἢ τρίτη συναλλαγματικὴ, ὁ
ἀπολέσας τὴν ἀποδεδεγμένην ἢ μὴ συναλλαγματικὴν δύ-
νεται νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν αὐτῆς μόνον διὰ δικαστι-
κῆς ἀποφάσεως, ἀποδεικνύων διὰ τῶν βιβλίων του τὴν ἐπὶ
ταύτης κυριότητά του καὶ δίδων ἐγγύσειν.

Αἱ ἐν μέρει πληρωμαὶ συναλλαγματικῆς τινὸς, ἐλα-
φρύνουν τοὺς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους· ὁ δὲ κομιστὴς
χρεωστεῖ νὰ κάμῃ διαμαρτυρικὸν περὶ τοῦ ὑπολοίπου.

Τὰ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ παρεκτείνουν δι' ἀναβολῆς
τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἡ συναλλαγματική, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγινε διαμαρτυ-
κὸν, δύναται νὰ ἐξοφληθῇ παρὰ παντὸς παρεμβαίνοντος
ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου ἢ ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ὀπισθογράφων· ἡ πα-
ρέμβασις καὶ ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ σημειώνωνται εἰς τὸ
διαμαρτυρικόν, ἢ ὑπ' αὐτό.

Ὁ ἐξοφλὼν συναλλαγματικὴν κατὰ παρέμβασιν ὑποκα-
θίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ καὶ ὑπόκειται εἰς
τὰ αὐτὰ μὲ αὐτὸν καθήκοντα.

Ἐὰν ἡ κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴ ἔγινεν ὑπὲρ τοῦ ἐκ-
δότου, ὅλοι οἱ ὀπισθογράφοι ἀπαλλάττονται πάσης εὐθύ-
νης· ἂν ἔγινεν ὑπὲρ τινος ὀπισθογράφου, ἀπαλλάττονται
οἱ μετ' αὐτὸν ὀπισθογράφοι.

Ἐὰν ὑπάρχῃ συνδρομὴ πολλῶν εἰς τὴν κατὰ παρέμβασιν
πληρωμὴν, προτιμᾶται ἐκεῖνος, ὅστις ἀπαλλάττει πε-
ρισσοτέρους.

Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἴτε ἐν ὄψει,
εἴτε εἰς προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως, χρεωστεῖ νὰ ἐμφανίσῃ

αὐτὴν πρὸς ἀποδοχὴν ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ Ἐμπ. Νόμου
τοῦ τόπου προσδιοριζομένων προθεσμιῶν, διότι ἄλλως ἐκ-
πίπτει τῶν δικαιωμάτων του κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν
ὀπισθογράφων.

Ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ
τὴν πληρωμὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προθεσμίας.

Ἡ ἄρνησις τῆς πληρωμῆς πρέπει ν' ἀποδειχθῇ τὴν ἐ-
παύριον τῆς προθεσμίας δι' ἐγγράφου, τὸ ὅποιον ὀνομά-
ζεται διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ.

Ἄν ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι κατὰ νόμον ἑορτάσιμος, τὸ δια-
μαρτυρικὸν γίνεται τὴν ἐπιούσαν.

Οὔτε τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικόν, οὔτε ὁ θάνατος,
οὔτε ἡ πτώχευσις ἐκεῖνου, πρὸς τὸν ὅποιον ἡ συναλλαγμα-
εὶκή εἶναι ἐκδοδομένη, δύνανται νὰ ἐλευθερώσουν τὸν κο-
μιστὴν ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ κάμῃ τὸ ἐπὶ μὴ πλη-
ρωμῇ διαμαρτυρικόν.

Ἐὰν ὁ ἀποδεχθεὶς τὴν συναλλαγματικὴν πτωχεύσῃ πρὸ
τῆς προθεσμίας, ὁ κομιστὴς δύναται νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ
νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του.

Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινὸς μὴ πληρωθείσης
δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν περὶ ἐξασφαλίσεώς του ἢ κατὰ
τοῦ ἐκδότου καὶ ἐκάστου τῶν ὀπισθογράφων ἀτομικῶς, ἢ
κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ τοῦ ἐκδότου συνάμα. Τὴν ἀ-
γωγὴν ταύτην πρέπει νὰ τὴν κινήσῃ ἐντὸς προθεσμιῶν
προσδιοριζομένων ἀπὸ τοὺς ἐμπορικοὺς νόμους, διότι μετὰ
τὴν παρέλευσιν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ὁ κομιστὴς χάνει
πᾶν δικαίωμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, καὶ κατὰ τοῦ ἐκ-
δότου, ἂν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρχε πρόβλεψις κατὰ τὴν
προθεσμίαν τῆς συναλλαγματικῆς.

Τὸ διαμαρτυρικὸν πρέπει νὰ γίνεται παρὰ συμβολαιο-
γράφου, καὶ κατὰ τὰς διαγραφόμενας ἀπὸ τὸν ἐπιτόπιον
νόμον διατυπώσεις. Κανὲν ἄλλο ἔγγραφο δὲν δύναται ν'
ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ (retraite) εἶναι νέα συναλλαγ-
ματικὴ, δυνάμει τῆς ὁποίας ὁ κομιστὴς λαμβάνει παρὰ τοῦ
ἐκδότου ἢ παρ' ἑνὸς τῶν ὀπισθογράφων τὸ κεφάλαιον τῆς

συναλλαγματικῆς, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγινε διαμαρτυρία, τὰ ἔξοδά του καὶ τὴν ὁποίαν πληρῶνει τιμὴν τῆς νέας συναλλαγῆς.

Ἡ ἐπισυναλλαγὴ κανονίζεται, ὡς πρὸς μὲν τὸν ἐκδότην ἐκ τῆς τιμῆς τῆς συναλλαγῆς, τῆς ἐκ τοῦ τόπου ἔνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ πρὸς τὸν τόπον ὅθεν ἐξεδόθη, ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους δὲ ἐκ τῆς τιμῆς τῆς συναλλαγῆς, τῆς ἐκ τοῦ τόπου ἔνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἀπεστάλη ἢ ἐπραγματεύθη παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν τόπον ὅπου ἡ πληρωμὴ ἐκτελεῖται.

Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ συνοδεύεται μὲ λογαριασμὸν ἐπιστροφῆς (compte de retour), ὅστις πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ κεφάλαιον τῆς συναλλαγματικῆς καθ' ἧς ἔγινεν ἡ διαμαρτυρία, τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τὰ ἄλλα νόμιμα ἔξοδα, οἷον τὰ τραπεζιτικὰ δικαιώματα, τὰ μεσιτικὰ, τὰ τῆς σημάτων καὶ τὰ τῶν ἐπιστολῶν κόμιστρα. Πρέπει προσέτι νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκεῖνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἐξεδόθη, καὶ τὴν τιμὴν τῆς συμφωνηθείσης συναλλαγῆς, καὶ νὰ ᾖ ἐπικυρωμένος παρ' ἐνὸς κολλυβιστοῦ, ἢ ἐν ἡλείψει τούτου παρὰ δύο ἐμπόρων· εἰς αὐτὸν δὲ πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται ἡ συναλλαγματικὴ καὶ τὸ κατ' αὐτῆς διαμαρτυρικὸν ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ.

Ὅταν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἀποτείνεται πρὸς τινὰ τῶν ὀπισθογράφων, ἐπισυνάπτεται προσέτι πιστοποιητικὸν ἀποδεικνύον τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς τῆς ἀπὸ τοῦ τόπου, ὅπου ἡ συναλλαγματικὴ ᾗτο πληρωτέα, πρὸς τὸν τόπον ὅθεν ἐξεδόθη.

Δὲν συγχωρεῖται νὰ γενοῦν πολλοὶ ἐπιστροφῆς λογαριασμοὶ περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συναλλαγματικῆς.

Ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς διέρχεται ἐξοφλούμενος ἀπὸ ὀπισθογράφου εἰς ὀπισθογράφον διαδοχικῶς, καὶ ἐξοφλεῖται ὀριστικῶς παρὰ τοῦ ἐκδότη.

Δὲν δύνανται νὰ συσσωρευθεῖν πολλαὶ ἐπισυναλλαγαὶ καθεὶς τῶν ὀπισθογράφων δὲν ὑπόκειται εἰμὴ εἰς τὴν πληρωμὴν μιᾶς μόνης, καθὼς καὶ ὁ ἐκδότης.

Ὁ τόκος τῶν κεφαλαίων τῆς συναλλαγματικῆς, κατὰ

τῆς ὁποίας ἔγινε διαμαρτυρία ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ὁ τόκος τῶν ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τῆς ἐπισυναλλαγῆς, καὶ ἄλλων νομίμων ἐξόδων δὲν λογίζεται, εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας κινηθῇ ἡ ἀγωγὴ εἰς τὸ δικαστήριον.

Τὸ εἰς διαταγὴν γραμματίον πρέπει νὰ ᾖ γρονολογημένον καὶ νὰ φανερόνῃ, 1) τὴν πληρωτέαν ποσότητα, 2) τὸ ὄνομα ἐκεῖνου εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται, 3) τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γίνῃ, καὶ 4) τὸ εἰς χρήματα, πραγματείας, διὰ λογαριασμοῦ, ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον δεθὲν ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Ὅλαι αἱ περὶ συναλλαγματικῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων.

Πᾶσα ἀγωγὴ ἀφορῶσα τὰς συναλλαγματικὰς ἢ τὰ εἰς διαταγὴν ἐμπορικὰ γραμμάτια παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς τελευταίας δικαστικῆς καταδιώξεως, ἂν δὲν ἐξεδόθη δικαστικὴ ἀπέφασις, ἢ ἐὰν τὸ χρέος δὲν ἀνεγνωρίσθῃ δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου. Μόλον τοῦτο χρεωστοῦν οἱ μὲν νομιζόμενοι ὀφειλέται νὰ βεβαιώσουν, ἂν γενῇ περὶ τούτου αἵτησις, ἐνὸρκως ὅτι δὲν ὀφείλουν πλέον τίποτε, οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτῶν ὅτι ἀδόλως νομίζουν ὅτι δὲν χρεωστεῖται πλέον τίποτε.

ΠΕΡΙ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ. (1)

Ἀσφάλεια εἶναι ἡ σύμβασις διὰ τῆς ὁποίας ἀναλαμβάνει τις τὴν ὑποχρέωσιν, ἐπὶ προσδιωρισμένη ἀμοιβῇ, ν' ἀσφαλίσῃ ἄλλον ἀπὸ θαλάσσιον κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἐκτεθειμένη ἡ περιουσία του.

Ὁ ἀναδεχόμενος τὸν κίνδυνον ὀνομάζεται ἀσφαλιστής, ὁ ἀπαλλασπτόμενος τοῦ κινδύνου ἀσφαλιζόμενος, ἢ πληρονομένη ἀμοιβῇ ἀσφάλιστρα, καὶ τὸ ἔγ-

(1) Ἰδε ἄρθ. 332 κ. ἐ. Ἐμπρ. Νόμου τῆς Ἑλλάδος.

γραφον, διὰ τοῦ ὁποίου συνομολογεῖται ἡ σύμβασις αὕτη, ἀσφαλίστικόν ἔγγραφον.

Εἶναι βεβαίως ὅλως τυχεροὶ οἱ συμβαίνοντες κίνδυνοι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνεργοῦνται αἱ ἀσφάλειαι, ἀλλ' ὁμως διὰ στατιστικῶν πληροφοριῶν ἠδυνήθησαν νὰ προσδιορίσουν τὴν ἐνδεχομένην ζημίαν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῶν στατιστικῶν τούτων πληροφοριῶν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βάσις τῶν ἀσφαλειῶν. Οὕτω π. χ. ἐὰν ὑποθέσωμεν ὡς ἀποδεδειγμένον διὰ τῆς στατιστικῆς ὅτι ἐκ τῶν πλοίων, τῶν ἐνασχολουμένων εἰς τὸ ἐμπόριον, ναυαγοῦν κατ' ἔτος τὸ τεσσαρακοστημόριον, ἡ ἀμοιβὴ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ταξιδευόντων πλοίων πρέπει νὰ ᾖ τὸ τεσσαρακοστημόριον τῆς ἀξίας των, διότι κατὰ τοσοῦτον εἶναι πιθανοὶ οἱ κίνδυνοι τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

Αἱ ἀσφάλειαι ἐνεργοῦνται εἴτε ἀπὸ ἐταιρίας εἴτε ἀπὸ ιδιώτας. Αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι πρέπει νὰ ἔχωσι μέγα κεφάλαιον, ὥστε νὰ δύνανται μετὰ θάρρους ν' ἀναλαμβάνωσι ποσότητα μεγάλων κινδύνων, διότι εἰς ὅσον μεγαλύτεραν ἔκτασιν ἐπιχειρήσεων εὐρίσκονται, κατὰ τοσοῦτον ἐλαττοῦται ἡ πιθανὴ ἐνδεχομένη ζημία των.

Εὐκόλως ἐννοεῖ τις τὰ ἄπειρα πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα προσγίνονται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν ναυτιλίαν ἐκ τῶν ἀσφαλειῶν· ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων πολλὰ ὀλίγοι βεβαίως ἤθελον ἐκθέτει τὴν περιουσίαν των εἰς τοὺς κινδύνους μεγάλων ταξιδίων, ἀλλὰ σήμερον, χάρις εἰς τὴν ἀσφάλειαν, τὸ κεφάλαιον τοῦ ἐμποροῦ, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῶν πλοίων ταξιδεύει τοὺς Ὠκεανούς, εἶναι ἐπίσης ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον ὅσον καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦ γεωργοῦ, τὸ ἐναποτιθέμενον ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄγνοεῖται ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐνεργήθησαν κατὰ πρῶτον αἱ ἀσφάλειαι τῶν θαλασσιῶν κινδύνων. Εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους εὐρίσκομεν παραδείγματα τοιούτων ἀσφαλειῶν τὴν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Κλαυδίου γενομένην ὑπόσχεσιν πρὸς τοὺς σιτεμπόρους, εἰς ἐποχὴν σιτοδείας τῆς Ῥώμης ὅτι ἀναλαμβάνει ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ τὰς ἐκ τῆς θαλάσσης προξενηθησομένης εἰς τοὺς μετακομιζομένους

σίτους ζημίας· εἶναι μάλιστα περίεργον ὅτι καὶ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν δὲν ἔλλειψεν ἡ κακοήθεια νὰ πλάσῃ ψευδὴ ναυάγια καὶ ζημίας.

Τὸ ἀσφαλίστικόν συμβόλαιον γίνεται ἐγγράφως. Πρέπει νὰ χρονολογῇται τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὑπογράφεται· δύναται νὰ γίνῃ ιδιόγραφον· ἄγραφα διαστήματα δὲν συγχωροῦνται ἐν αὐτῷ· πρέπει δὲ νὰ φανερόνῃ·

1) Τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀσφαλιζομένου, καὶ ἂν ᾖ ἰδιοκτῆτης ἢ παραγγελιοδόχος, 2) τὸ ὄνομα καὶ τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, 3) τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου, 4) τὸν τόπον, ὅπου αἱπραγματεῖται ἐφορτώθησαν ἢ μέλλουν νὰ φορτωθοῦν, καὶ τὸν λιμένα τῆς ἐκπλεύσεως τοῦ πλοίου, 5) τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀκτὰς, ὅπου πρέπει νὰ φορτώσῃ ἢ ἐκφορτώσῃ, ἢ ὅπου πρέπει νὰ εἰσπλεύσῃ, 6) τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν ἢ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀσφαλιζομένων πραγμάτων, 7) τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἄρχονται ἢ παύουν οἱ κίνδυνοι, 8) τὸ ποσὸν τῶν ἀσφαλισθέντων χρημάτων, 9) τὰ ἀσφαλιστρα, ἥτοι τὴν τιμὴν τῆς ἀσφαλείας.

Εἶναι ἀναγκαιότατον εἰς τὸν ἔμπορον νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰς συμφωνίας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ὁ ἀσφαλιστὴς ἀναλαμβάνει τὸν κίνδυνον τῶνπραγματειῶν του.

Οἱ κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους ἄνευ ἐξαιρέσεως ὅλα τὰ ἀσφαλιστικὰ καταστήματα ἀναλαμβάνουσιν, εἶναι οἱ κίνδυνοι τῆς τρικυμίας, τοῦ ναυαγίου, τοῦ καθίσματος, τῆς συγκρούσεως, τῆς χύσεως, τοῦ πυρός καὶ τῆς πειρατείας. Ἐκτὸς τῶν γενικῶν τούτων κινδύνων, δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν ἀναδέχονται οἱ ἀσφαλισταὶ τὴν ναυταπάτην τοῦ πλοιάρχου (§. 83), τὴν ἐξ ἀνωτέρας διαταγῆς παρεμπόδισιν τοῦ πλοίου, τὸ λαθρεμπόριον, κτλ.

Εἰς τὸ ἀσφαλίστικόν ἔγγραφον προσδιορίζεται συνήθως τὸ ποσὸν τῆς γενικῆς ἢ μερικῆς ἀβαρίας (1), τὸ ὁποῖον θέλει εἶσθαι εἰς βάρος τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας.

Εἰς τὴν Μεσόγειον συνήθως αἱ γενικαὶ καὶ μερικαὶ ἀβα-

(1) Ἰδε τὸν § 397 περὶ ἀβαριῶν.

ρίαι, όταν υπερβαίνουν τα πέντε τοὺς 0|0, εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ· ἐξαιροῦνται τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου θαλασσοδάνεια μέχρι τῶν 50 τοὺς 0|0. Παρομοίως ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι ἐλεύθερος εἰς μὲν τὰς γενικὰς ἀβαρίας μέχρι τῶν 8 τοὺς 0|0, εἰς δὲ τὰς μερικὰς μέχρι τῶν 12 τοὺς 0|0 ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ τροφίμων, καφὲ καὶ ζακχάρως εἰς σάκους, λουλακίου, ἀρωμάτων, ἀμυγδάλων, ποτάσσης, στυπτηρίας, πηλίνων ἀγγείων, μεταλλικῶν ἔργων καὶ παντὸς εἶδους μηχανῶν. Ὁ ἀσφαλιστὴς ὡσαύτως εἶναι ἐλεύθερος εἰς μερικὰς ἀβαρίας μέχρι τῶν 15 τοὺς 0|0 ἐπὶ ἀπλύτων καὶ ἀσβεστωμένων μαλλίων, λιναρίων, κανάβων, καπνῶν, κρόκου καὶ ἀσφουρίου. Παρομοίως ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι ἐλεύθερος εἰς μὲν τὰς γενικὰς ἀβαρίας μέχρι τῶν 4 τοὺς 0|0, εἰς δὲ τὰς μερικὰς μέχρι τῶν 6 τοὺς 0|0 ἐπὶ βουτύρων, χαβιαρίων, ἀλειμμάτων, μαλλίων πλυμένων, βαμβακίων, ζακχάρων καὶ καφὲ εἰς κιβώτια ἢ βαρέλια.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀβαρίας ὁ ἀσφαλιστὴς πληρὸν εἶναι τὸ περιπλέον τῶν ἄνω ἐξαιρέσεων.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, καὶ ὁσάκις ὁ ἀσφαλιστὴς χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα, ἐκπίπτει ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης 4 συνήθως τοὺς ἑκατόν.

Αἱ Γαλλικαὶ Ἀσφάλειαι ὡς πρὸς τὰς ἀβαρίας θέτουσι τοὺς ἐξῆς ὅρους εἰς τὰ ἀσφαλιστικά των· τὰς γενικὰς ἀβαρίας οἷαςδήποτε ποσότητος ἀναδέχεται ἡ ἐταιρία ἄνευ ἐκπεσμοῦ, αἱ μερικαὶ ἀβαρίαι, ὅταν υπερβαίνωσι τὰ 3 τοὺς 0|0, εἶναι εἰς βάρος τῆς ἐταιρίας, ἐπὶ δὲ τῶν ἀβαριῶν τῶν ἀπλύτων μαλλίων εἶναι ἐλευθέρη μέχρι τῶν 10 τοὺς 0|0, καθὼς ἐπίσης ἐπὶ δημητριακῶν καρπῶν, ἀλεύρων, παξιμαδίων, ὀσπρίων, σπόρων, παντὸς εἶδους καρπῶν, βαλανιδίων, δερμάτων καὶ λοιπῶν. Ἐπὶ δὲ ἀβαριῶν τοῦ πλοίου, τῶν σκευῶν ἢ ἐπίπλων αὐτοῦ, εἶναι ἐλευθέρη ἡ ἐταιρία μέχρι τῶν 50 τοὺς 0|0 (1). Ἐν περιπτώσει αὐ-

(1) Σημειωτέον ὅτι ἐν Μασσαλίᾳ αἱ ἀσφάλειαι κάμνουν ἐξαιρέσεις τινὰς ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα δι' αἰτίας γνωστὰς.

χήματος ἡ ἐταιρία πληρὸν εἶναι ἄνευ ἀποτοκισμοῦ (προεξοφλήσεως) καὶ ἄνευ ὑφέσεως τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα εἰς μῆνα μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν. Τὴν δὲ ναυταπάτην οὐδέποτε ἀναδέχονται αἱ μνησθεῖσαι Γαλλικαὶ Ἀσφάλειαι.

Ἡ ἀσφάλεια δύναται νὰ ἔχῃ ἀντικείμενον, 1) τὸ σκάφος τοῦ πλοίου κενοῦ ἢ φορτωμένου, 2) τὰ ἄρμενα ἢ ἐξάρτια, 3) τὸ ἐφόπλισμα, 4) τὰς τροφὰς, 5) τὰ λόγῳ ναυτικοῦ δανείου δοθέντα χρήματα, 6) τὰς ἀποτελοῦσας τὸ φορτίον πραγματείας, καὶ πᾶν ἄλλο ἐπιδεκτικὸν χρηματικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ὑποκείμενον εἰς θαλασσίους κινδύνους.

Ἡ ἀσφάλεια δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ ὅλου ἢ μέρους τῶν ῥηθέντων πραγμάτων, πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἢ κατὰ τὸν πλοῦν, δι' ἓν ταξειδίον ἢ διὰ ῥητὸν χρόνον.

Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν πραγμάτων δὲν ἐπροσδιωρίσθῃ εἰς τὸ συμβόλαιον, δύναται νὰ βεβαιωθῇ διὰ τοῦ τιμολογίου (factura) ἢ διὰ τῶν βιβλίων· ἄλλως ἐκτιμῶνται κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἀγοραίαν τιμὴν καθ' ὃν χρόνον καὶ τόπον ἔγεινε τὸ φορτίον, συμπεριλαμβανομένων τῶν πληρωθέντων δικαιωμάτων καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβιβάσεως.

Ἐὰν τὸ ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφον δὲν ὀρίξῃ παντελῶς τὸν χρόνον τῶν κινδύνων, οὗτοι ἄρχονται καὶ παύουν καθὼς οἱ κίνδυνοι τῶν ταυτικῶν δανείων.

Ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται ν' ἀντασφαλίσῃ εἰς ἄλλον τὸ ἀσφαλισθὲν, ὁ δὲ ἀσφαλιζόμενος δύναται ν' ἀσφαλίσῃ καὶ τὰ ἀσφάλιστρα.

Τὸ ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφον εἶναι ἄκυρον, ἂν ἔχῃ ἀντικείμενον τὸν ναῦλον τῶν ἐν τῷ πλοίῳ πραγματειῶν, τὸ ἐκ τῶν πραγματειῶν ἐλπιζόμενον κέρδος, τοὺς μισθοὺς τοῦ πληρώματος, τὰ λόγῳ ναυτικοῦ δανείου ληφθέντα χρήματα, ἢ τοὺς τόκους τῶν ναυτικῶν δανείων.

Πᾶσα ἀποσιώπησις ἢ ψευδολογία τοῦ ἀσφαλιζομένου, πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ καὶ τοῦ φορτωτικοῦ, σμικρύνουσαι τὴν τοῦ ἐνδεχομένου κινδύνου ἔννοιαν, ἢ μεταβάλλουσαι τὸ ὑποκείμενον τοῦ κινδύνου, ἄκυροῦσι τὴν ἀσφάλειαν.

Ἡ ἀσφάλεια ἀκυροῦται καὶ ὅταν ἡ ἀποσιώπησις, ἡ ψευδολογία, ἡ ἢ διαφορὰ δὲν ἐπιβρέασαν πραγματικῶς τὴν βλάβην ἢ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ασφαλισθέντος πράγματος.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΑΣΦΑΛΙΖΟΜΕΝΟΥ. (†)

Ἐὰν ὁ πλοῦς διακοπῇ πρὶν ἐκπλεύσῃ τὸ πλεῖον, ἡ ἀσφάλεια ἀκυροῦται, καὶ ὁ ασφαλιστὴς λαμβάνει πρὸς ἀποζημίωσιν ποσοστὸν τι ἐπὶ τῆς ασφαλισθείσης ποσότητος, τὸ ὅποιον ὁ νόμος προσδιορίζει εἰς ἡμισυ τοῖς ἑκατόν· συνήθως δὲ τὸ ποσοστὸν τοῦτο προσδιορίζεται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

Λογίζεται εἰς βάρος τοῦ ασφαλιστοῦ πᾶσα φθορὰ καὶ βλάβη προξηνηθεῖσα εἰς τὰ ασφαλισθέντα πράγματα ἐξ ὁποιουδήποτε θαλασσίου συμβεβηκότος. Ἡ ἀλλαγὴ πορείας πλοῦ ἢ πλοίου καθὼς καὶ πᾶσα φθορὰ καὶ βλάβη, προερχομένη ἐξ αἰτίας τοῦ ασφαλιζομένου, δὲν λογίζεται εἰς βάρος τοῦ ασφαλιστοῦ. Ἡ φύρα, ἡ ἐλάττωσις καὶ ἡ φθορὰ, προερχομένη ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τοῦ πράγματος δὲν λογίζεται ὁμοίως εἰς βάρος τῶν ασφαλιστῶν.

Ὁ ασφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐλλείψεις τοῦ πλοιάρχου, καὶ διὰ τὰς ναυταπάτας αὐτοῦ καὶ τοῦ πληρώματος, ἐκτός ἂν ὑπάρχῃ περὶ τούτου ρητὴ συμφωνία.

Ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον, γενόμενον περὶ ποσότητος ὑπερβαίνουσας τὴν ἀξίαν τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, εἶναι ἄκυρον ὡς πρὸς μόνον τὸν ασφαλιζόμενον, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπάρχει δόλος ἢ ἀπάτη ἐκ μέρους του. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ οὔτε δόλος οὔτε ἀπάτη, τὸ συνάλλαγμα ἰσχύει μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς τῶν φορτωθέντων πραγμάτων ἀξίας.

Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν πραγματειῶν, ἂν ὑπάρ-

(†) Ἰδὲ ἀρθρ. 349 Ἐ. Ν.

χωσι πλείονες οἱ ασφαλίσαντες αὐτὰς, ἕκαστος τῶν ασφαλιστῶν πρέπει νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως τῆς παρ' αὐτοῦ ασφαλισθείσης ποσότητος.

Ἐὰν ἀδόλως ἔγειναι περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος πολλὰ ασφαλιστικά, ἰσχύει τὸ πρῶτον, οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ασφαλίσαντες ἀπαλλάττονται τῆς ὑποχρεώσεως καὶ λαμβάνουν δι' ἀποζημίωσιν ἡμισυ τοῖς 0]0 ἐκ τῶν ασφαλισθέντων χρημάτων.

Ἐὰν ἡ ἀσφάλεια ἔγεινε διὰ χρόνον ρητόν, ὁ ασφαλιστὴς εἶναι ἐλεύθερος πάσης ὑποχρεώσεως μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου τούτου· ὁ δὲ ασφαλιζόμενος δύναται νὰ συμφωνήσῃ περὶ τῶν νέων κινδύνων νέαν ἀσφάλειαν. Ὁ ασφαλιστὴς ἀπαλλάττεται τῶν κινδύνων, ἀπολαμβάνων ἐν τούτοις τὰ ἀσφάλιστρα, ἂν ὁ ασφαλιζόμενος στείλῃ τὸ πλοῖον ἀπωτέρω τοῦ ὀρισθέντος εἰς τὸ συμβόλαιον τόπου.

Πᾶσα ἀσφάλεια, γενομένη μετὰ τὴν ἀπώλειαν ἢ τὴν ἀφίξιν τοῦ ασφαλισμένου πράγματος εἶναι ἄκυρος ὅταν ὑπάρχῃ τεκμήριον, ὅτι πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἦτο δυνατόν νὰ ἔχῃ εἶδῃσιν ὁ μὲν ασφαλιζόμενος τῆς ἀπωλείας, ὁ δὲ ασφαλιστὴς τῆς ἀφίξεως τῶν πραγμάτων. Τεκμήριον ὑπάρχει, ὅταν λογιζομένης μιᾶς καὶ ἡμισείας λεύγας ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ἐξάγεται ὡς ἐκ τοῦ τόπου, ὅπου τὸ πλοῖον κατέπλευσεν ἢ ἀπωλέσθη, ἢ ὅπου ἔφθασεν ἢ πρώτη περὶ τούτου ἀγγελία, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ γενῇ αὕτη γνωστὴ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργήθη ἡ ἀσφάλεια πρὶν τὸ συμβόλαιον ὑπογραφῇ.

Ἐὰν ὅμως ἡ ἀσφάλεια ἔγεινε ἐπὶ καλῇ ἢ κακῇ ἀγγελίᾳ, τὸ ἀνωτέρω τεκμήριον δὲν ἰσχύει, καὶ τὸ συμβόλαιον ἀκυροῦται μόνον ἂν ἀποδεικνύεται ὅτι ἐγνώριζεν ὁ ασφαλιζόμενος τὴν ἀπώλειαν, ἢ ὁ ασφαλιστὴς τὴν ἀφίξιν τοῦ πλοίου πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου. Ἐκεῖνος καθ' οὗ ὑπάρχει τοιαύτη ἀπόδειξις πληρόνει πρὸς τὸν ἑτερον διπλᾶ τὰ συμφωνηθέντα ἀσφάλιστρα καὶ καταδιώκεται καὶ ποινικῶς ὡς ἀπατεών.

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ. (1)

Εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις ὁ ἀσφαλιστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαταλείψῃ διὰ λογαριασμὸν τῆς ἀσφαλείας τὰ ἀσφαλισθέντα ἀντικείμενα, ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ναυαγίας, καθίσματος μετὰ διαρρήξεως, ἀνικανότητος τοῦ πλοίου εἰς πλοῦν ἐκ θαλασσίου συμβάντος, ἐμποδίσεως γενομένης παρὰ ξένης δυνάμεως, καὶ ἐν περιπτώσει ἀπώλειας ἢ βλάβης τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ἂν ἡ ἀπώλεια αὕτη ἢ βλάβη ἀναβαίνει τοῦλάχιστον μέχρι τῶν τριῶν τετάρτων, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἐναντία περὶ τούτου συμφωνία μετὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου.

Πᾶσα ἄλλη ζημία θεωρεῖται ὡς ἀβαρία καὶ κανονίζεται μετὰ τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ τῶν ἀσφαλιζομένων κατὰ λόγον τῆς μετοχῆς των.

Ἡ ἐγκατάλειψις δὲν δύναται νὰ γενῇ ἐν μέρει ἢ ὑπὸ συνθήκην.

Ἡ ἐγκατάλειψις πρέπει νὰ γενῇ εἰς τοὺς ἀσφαλιστὰς ἐντὸς ἑξ μηνῶν, προκειμένου περὶ ναυαγίου ἐντὸς τῆς Μεσογείου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ληφθῇ ἡ ἀγγελία ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν μηνῶν τούτων, ὁ ἀσφαλισθεὶς δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς ἐγκατάλειψιν. Ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ προσέτι νὰ κοινοποιῇ πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν ὅσας λαμβάνει εἰδήσεις· ἡ δὲ κοινοποίησις πρέπει νὰ γίνεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς εἰδήσεως.

Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους, ἀφ' ἧς ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον, εἰς τὰ συνήθη ταξείδια, ὁ ἀσφαλιζόμενος δὲν ἔλαβε καμμίαν περὶ τοῦ πλοίου του ἀγγελίαν, δύναται νὰ κάμῃ ἐγκατάλειψιν πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλείας, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πλοίου.

(1) Ἰδε ἀρθρ. 369 Ἐμ. Ν.

Ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ, κάμνων τὴν ἐγκατάλειψιν, νὰ κοινοποιήσῃ ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως γενομένας ἢ διαταχθείσας ἀσφαλείας, καὶ τὰ ὅποια ἔλαβε ναυτικὰ δάνεια εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου εἴτε ἐπὶ τῶν πραγματειῶν. Τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, ἣτις ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταλείψεως, ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἤθελε κάμει τὴν εἰρημένην δηλοποίησιν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παρατείνεται ἡ ὀρισθεῖσα προθεσμία πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἐνεκα τῆς ἐγκαταλείψεως ἀγωγῆς.

Ἐὰν ὁ ἀσφαλιζόμενος κάμῃ δολίαν δηλοποίησιν, στερεῖται τῆς ἐκ τῆς ἀσφαλείας ὠφελείας.

Ἐν περιπτώσει ναυαγίας ἢ καθίσματος μετὰ διαρρήξεως τοῦ πλοίου, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ, φυλαττομένων τῶν περὶ ἐγκαταλείψεως δικαιωμάτων του, ν' ἀσχοληθῇ εἰς τὴν διάσωσιν τῶν ναυαγησάντων πραγμάτων.

Ἐὰν ἡ ἐποχὴ τῆς πληρωμῆς δὲν προσδιορίζεται εἰς τὸ συμβόλαιον, ὁ ἀσφαλιστὴς χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ τὰ ἀσφαλισθέντα τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκαταλείψεως.

Ἀφοῦ ἡ ἐγκατάλειψις γνωστοποιηθῇ καὶ γενῇ ἀποδεκτὴ ἢ κριθῇ ἰσχυρὰ, τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἀνήκουν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐγκαταλείψεως.

Ἡ δι' ἀνικανότητα τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν ἐγκατάλειψις δὲν δύναται νὰ γενῇ, ἂν τὸ καθίσαν πλοῖον δύναται ν' ἀνακινήθῃ, νὰ ἐπισκευασθῇ καὶ νὰ τεθῇ εἰς κατάστασιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ταξείδιον, πρὸς τὸ ὅποιον εἶναι διωρισμένον.

Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐκηρύχθῃ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ προσπαθήσῃ παντοίῳ τρόπῳ νὰ εὑρῇ ἄλλο πλοῖον νὰ μετακομίσῃ τὰς πραγματείας εἰς τὸν διωρισμένον τόπον.

Εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ οἱ κίνδυνοι τῶν εἰς ἄλλο πλοῖον φορτωθεισῶν πραγματειῶν μέχρι τῆς ἀφίξεώς των εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως. Ὑπόκειται προ-

σέτι ὁ ἀσφαλιστὴς εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἐκφορτώσεως, ἐναποθέσεως καὶ ἀναφορτώσεως, καὶ εἰς τὸ περιπλέον τοῦ ναύλου, καὶ εἰς πᾶν ἄλλο ἔξοδον πρὸς διάσωσιν τῆς πραγματείας γενόμενον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος.

Ἐὰν ἐντὸς ἑξ μηνῶν μετὰ τὸ συμβάν, ἢ τριῶν μηνῶν, ἐὰν πρόκειται περὶ πραγματειῶν ὑποκειμένων εἰς φθοράν, ὁ πλοίαρχος δὲν κατορθώσῃ νὰ φορτώσῃ εἰς ἄλλο πλοῖον τὰς πραγματείας καὶ νὰ τὰς μετακομίσῃ εἰς τὸ διωρισμένον τόπον, ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ κάμῃ ἐγκατάλειψιν αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ.

Ὅταν ἡ περιουσία τοῦ ἐμπόρου ὥς ἐκ τῶν γενομένων ζημιῶν ἐλαττωθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μὴ δυνάμενος νὰ πληρόνῃ τὰ χρέη του παύσῃ τὰς πληρωμάς του, ὁ ἔμπορος οὗτος θεωρεῖται εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Πᾶς ἔμπορος ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ παύσῃ τὰς πληρωμάς του, νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐμποροδικείου.

Τὸ Δικαστήριον προσδιορίζει τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, διατάττει τὴν σφράγισιν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, τὴν κράτησιν αὐτοῦ, καὶ διορίζει Εἰσηγητὴν καὶ Πράκτορα.

Ὁ πτωχεύσας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πτωχεύσεώς του ἀπαλλοτριοῦται αὐτοδικαίως τῆς διοικήσεως ὅλων τῶν πραγμάτων του.

Κανεὶς δὲν δύναται ν' ἀποκτήσῃ προνόμιον ἢ ὑποθήκην ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως.

Ὅλαι αἱ περὶ ἀλλοτριώσεως ἀκινήτων κτημάτων ἑτεροβαρεῖς πράξεις (δωρεαὶ κλ.), αἱ γενομέναι ἐντὸς τῶν δέκα ἡμερῶν, εἶναι ἄκυροι· αἱ δὲ λοιπαὶ ἀμφοτεροβαρεῖς

(πωλήσεις, ἀνταλλαγαὶ κλ.) δύνανται ὡσαύτως ν' ἀκυρωθῶν, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι φέρουν χαρακτῆρα δόλου.

Ὅλαι αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις καὶ ὑποχρεώσεις αἱ γενομέναι παρὰ τοῦ χρεώστου κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως θεωροῦνται δόλια ὡς πρὸς τὸν πτωχεύσαντα· εἶναι δὲ ἄκυροι, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπάρχει δόλος καὶ ἐκ μέρους τῶν ἄλλων συναλλαττομένων.

Πᾶσα πληρωμὴ γενομένη κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, διὰ χρέη ἐμπορικὰ μὴ ἐμπρόθεσμα ἀνακαλεῖται.

Πᾶσα πράξις ἢ πληρωμὴ γενομένη δολίως πρὸς βλάβην τῶν δανειστῶν εἶναι ἄκυρος.

Ἡ ἐνάρξις τῆς πτωχεύσεως κατασταίνει ἀπαιτητὰ τὰ χρέη καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας αὐτῶν. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐμπορικῶν γραμματειῶν, εἰς τὰ ὅποια ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι συνυπόχρεοι, οὗτοι δὲν χρεώστον εἰμὴ νὰ δώσουν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐν προθεσμίᾳ πληρωμῆς.

Τὰ ἔργα τῶν Πρακτόρων εἶναι ἡ προσωρινὴ διοίκησις τῆς πτωχεύσεως, ἡ ἐξέτασις τῶν βιβλίων, ἡ σύνταξις τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ ἡ ἐκθεσις περὶ τῆς ἡθικῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως· ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς 30, ἐγκρίσει τοῦ Δικαστηρίου, πρέπει νὰ τελειώσουν τὰς ἐργασίας των, καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Εἰσηγητοῦ δύναται νὰ ἐλευθερωθῇ τῆς κρατήσεως ὁ πτωχεύσας.

Ἀρὰ συνταχθῇ ὁ ἰσολογισμὸς προσκαλοῦνται παρὰ τοῦ Εἰσηγητοῦ αἱ δανεισταὶ καὶ ἐκλέγουσι προσωρινοὺς συνδέκους· οὗτοι διαχειρίζονται τὰ τῆς πτωχεύσεως, ἀσχολοῦνται εἰς τὴν πώλησιν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, εἰς τὴν εἰσπραξίν των εἰς τὸν πτωχεύσαντα ὀφειλομένων, καὶ διεκπεραιόουν ὅλας τὰς τυχόν ὑπαρχούσας διαφορὰς καὶ διενέξεις· ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων χρεῶν των εἶναι ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ ἐπαλήθευσις τῶν δανείων τῶν παρουσιαζομένων ὡς δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἀφοῦ βεβαιωθῶν τὰ δάνεια τῶν παρουσιαζομένων δανειστῶν καὶ τελειώσωσιν αἱ περὶ τούτων δίκαι, καὶ παρέλθωσιν ὅλαι αἱ προθεσμίαι, ἐντὸς τῶν ὁποίων προσεκλη-

θησαν νὰ ἐμφανισθῶσιν οἱ δανεισταί, τότε δύναται νὰ προταθῇ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος συμβιβασμός.

* Ἄν ὁ συμβιβασμός οὗτος γίνῃ δεκτός παρὰ τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὰ τρία τέταρτα τῶν ἀναγνωρισθέντων δανείων, ἐπικυροῦται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἰσχύει καθ' ὅλων τῶν δανειστῶν, ὁ δὲ πτωχεύσας κηρύττεται ἀποκοτάστιμος καὶ συγχνωστός.

Ἐὰν ὑπάρχῃ τεκμήριον δόλου καὶ χρεωκοπίας, ὁ συμβιβασμός δὲν δύναται νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ὁ δὲ πτωχεύσας καταδιώκεται ποινικῶς.

Ἐὰν δὲν κατορθωθῇ συμβιβασμός, οἱ δανεισταί διορίζουν ὁριστικούς συνδίκους, οἵτινες ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς ομάδος τῶν δανειστῶν ἀσχολοῦνται εἰς τὴν εἰσπραξίν τῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσεως καὶ εἰς τὴν διανομὴν αὐτῆς, ἐνεργοῦντες πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Εἰσηγητοῦ Δικαστοῦ.

Ὁ πτωχεύσας δύναται ἐκ οὐσίως ἢ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ νὰ παραχωρήσῃ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν του εἰς τοὺς δανειστάς του.

Ἡ δικαστικὴ παραχώρησις τῆς περιουσίας ἐκ μέρους τοῦ πτωχεύσαντος δὲν σβύνει τὰ δικαιώματα τῶν δανειστῶν ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὅποια ὁ πτωχεύσας ἠδύνατο ν' ἀποκτήσῃ μετὰ ταῦτα· ἀλλ' ἀπαλλάττει τὸν πτωχεύσαντα ἀπὸ τὴν προσωπικὴν κράτησιν.

Οἱ ἀντιβαδισταί, οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἐπὶ κλοπῇ ἢ ἀπάτῃ καταδικασθέντες, οἱ ξένοι, οἱ ἐπίτροποι, οἱ διαχειρισταί, καὶ οἱ θεματοφύλακες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κάμουν δικαστικὴν κτηματικὴν παραχώρησιν.

Ὁ πωλήσας καὶ παραδόσας εἰς τὸν πτωχεύσαντα πρὸ τῆς πτωχεύσεώς του πραγματείας, τῶν ὁποίων δὲν ἔλαβε τὸ τίμημα, δύναται νὰ διεκδικήσῃ αὐτὰς κατὰ τὰς ἐξῆς περιστάσεις.

Ἡ διεκδίκησις δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ ἐν ὧσιν αἱ διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος ἀποσταλεῖσαι πραγματεῖαι εὐρίσκονται καθ' ὁδὸν καὶ πρὶν εἰσέτι ἐναποτεθῶσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου, εἰς τὸν ὁποῖον

ἀνετέθη ἢ διὰ λογαριασμόν τοῦ πτωχεύσαντος πώλησις αὐτῶν. Δὲν δύναται προσέτι νὰ γενῇ διεκδίκησις πραγματειῶν, αἵτινες πρὶν εἰς φθάσουν ἐπωλήθησαν ἀδόλως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμολογίων ἢ φορτωτικῶν, ἢ ἀγωγιαστηρίων.

Δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις ἐν ὧσιν ὑπάρχουν αὐτοῦσαι ὅλαι ἢ μέρος τῶν πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι παρεδόθησαν εἰς τὸν πτωχεύσαντα λόγῳ παρακαταθήκης, ἢ διὰ νὰ πωληθῶσι διὰ λογαριασμόν τοῦ ἀποστείλαντος. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις καὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰρημένων πραγματειῶν, ἂν εἰσέτι δὲν ἐπληρώθῃ ἢ δὲν ἐπέρασεν εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ λογαριασμόν.

Διὰ τὰ ἀποσταλλέντα ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα γραμματῖα μὴ ἐμπροθεσμα μὲν, ἢ ἐμπρόθεσμα μὲν μὴ πληρωμένα δέ, καὶ τὰ ὅποια ἤθελον εὐρεθῇ αὐτοῦσια εἰς τὸ χαρτοφυλάχιον τοῦ πτωχεύσαντος, δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις ἐὰν ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆμονος πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μὲ τὴν ἀπλὴν ἐντολὴν νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὸν διάθεσίν του, ἢ ἐὰν ἦσαν προσδιωρισμένα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν πληρωμὴν ἀποδεγμένων ἤδη συναλλαγματικῶν ἢ ἄλλων γραμματίων πληρωτέων εἰς τὴν διαμονὴν τοῦ πτωχεύσαντος.

Δύναται ὡσαύτως νὰ γενῇ διεκδίκησις περὶ γραμματίων σταλέντων χωρὶς ἀποδοχὴν, ἢ τινὰ περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν διαταγὴν, ἂν ταῦτα ἐπέρασεν εἰς λογαριασμόν ὁσοληψίας ὅπου ὁ ἰδιοκτῆμων δὲν εἶναι εἰμὴ μόνον δανειστής· δὲν δύναται ὅμως νὰ διεκδικηθῶν, ἂν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν ἦτο χρεώστης ὁ ἰδιοκτῆμων ὁποιασδήποτε ποσότητος.

ΠΕΡΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ.

Ὁ Νόμος ὡς ἀπλοῦν χρεωκόπον θεωρεῖ τὸν ἐμπορον ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελεν εὐρεθῇ εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας τῶν ἐξῆς περιπτώσεων.

α) 'Εάν αἱ οἰκιακαὶ τοῦ δαπάναι, τὰς ὁποίας κατὰ μῆνα χρεωστεῖ νὰ καταγράφη εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του, ἤθελον κριθῇ ὑπερβολικαί.

β) 'Εάν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐδαπάνησε μεγάλης ποσότητος χρημάτων εἰς παιγνίδια ἢ εἰς ἐργασίας, τῶν ὁποίων ἡ ἐκβασίς ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν τύχην.

γ) 'Εάν ἐξάγεται ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν του, ὅτι, ἐνῶ ἡ περιουσία του ἦτο πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν κατωτέρα τοῦ χρέους του, ἐδανείσθη σημαντικᾶς ποσότητος χρημάτων, καὶ ἂν ἐπώλησε πραγματείας ἐπὶ ζημίᾳ ἢ κατωτέρω τῆς ἀγοραίας τιμῆς.

δ) 'Εάν ἐξέδωκε πιστωτικὰ γραμμάτια ποσότητος τριπλασίας τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν περιουσίας του.

ε) 'Εάν δὲν ἔκαμεν ἐντὸς τῶν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν του τὴν περὶ τούτου δήλωσιν εἰς τὸ δικαστήριον.

ς) 'Εάν ὁ πτωχεύσας φύγῃ καὶ προσκληθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ μὴ ὑπάρχοντος νομίμου τινὸς κωλύματος.

ζ) 'Εάν ἐμφανίσῃ βιβλία ἀτάκτως συντεταγμένα μὴ ἐμφαίνοντα ὁμῶς δολιότητα, ἢ ἐὰν δὲν τὰ ἐμφανίσῃ ὅλα.

η) 'Εάν μέτοχος ὢν ἐταιρίας τινὸς, δηλοποιῶν τὴν πτώχενσιν δὲν ἤθελε συγχρόνως κοινοποιῆσαι εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ ὄνομα καὶ κατοικίαν ὅλων τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων του.

Ὁ Ποινικὸς Νόμος τῆς Ἑλλάδος τιμωρεῖ τοὺς ἐμπόρους, τραπεζίτας ἢ ἐργοστασιάρχας, ὑποπεσόντας εἰς ἀπλήν χρεωκοπίαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, τοὺς δὲ μεσίτας καὶ κολληβιστάς μὲ εἰρκτὴν 5—10 ἐτῶν.

Ὡς δόλιος χρεωκόπος κηρύσσεται πᾶς ἔμπορος ὅστις ἤθελον εὔρεθῇ εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας τῶν ἐξῆς περιπτώσεων.

α) 'Εάν παρεισήγαγε δαπάνας ἢ ζημίας πλαστὰς, ἢ δὲν δικαιολογῇ τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων εἰσπραξέων.

β) 'Εάν ὑπεξαίρεσε ποσότητα τινὰ χρημάτων, δάνειον, πραγματείας, ἢ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ ὁποιαδήποτε κινητὰ πράγματα.

γ) 'Εάν ἔκαμε πωλήσεις καὶ διαπραγματεύσεις ἢ δωρεὰς πλαστὰς.

δ) 'Εάν παρεισήγαγε χρέη πλαστουργημένα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ δανειστῶν πλαστῶν, εἴτε δι' εἰκονικῶν ἐγγράφων, εἴτε γενόμενος χωρὶς τινὸς αἰτίας ἢ ἀξίας χρεώστης.

ε) 'Εάν λαβὼν εἰδικὴν τινὰ ἐντολὴν ἢ λαβὼν εἰς παρακαταθήκην χρήματα ἢ πραγματείας ἢ ἐμπορικὰ γραμμάτια μετεχειρίσθῃ πρὸς ζημίαν τῆς ἐντολῆς ἢ τῆς παρακαταθήκης καὶ πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος τὰ χρήματα ἢ τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων.

ς) 'Εάν ἡγόρασεν ἀκίνητα ἢ κινητὰ κτήματα ὑπὸ ξένον ὄνομα.

ζ) 'Εάν ἐκρυψε τὰ βιβλία του, ἢ ἐὰν δὲν ἔχῃ βιβλία, ἢ ἐὰν τὰ παρουσιαζόμενα βιβλία του δὲν ἐμφαίνωσι τὴν ἀληθοῦς τῶν χρεῶν καὶ τῆς περιουσίας του κατάστασιν.

η) 'Εάν λαβὼν προπεμπτήριον φύγῃ καὶ δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὸ δικαστήριον.

Κηρύττονται συναίτιοι δολίας χρεωκοπίας καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τὸν χρεωκόπον ποινὰς ὅσοι ἤθελον ἀποδειχθῇ ὅτι συνεννοήθησαν μὲ τὸν χρεωκόπον διὰ νὰ κρύψωσιν ἢ νὰ ἀφαιρέσωσιν ὅλα ἢ μέρος τῶν κινητῶν ἢ ἀκινήτων πραγμάτων του, ἢ ὅτι ἀπέκτησαν πλαστὰ ἐπ' αὐτοῦ δάνεια καὶ προκειμένης τῆς δι' ὅρκου βεβαιώσεως αὐτῶν ἤθελον ἐπιμείνειν ζητοῦντες νὰ λογισθῶσιν ὡς ἀληθῆ καὶ ἀδολίεута.

Οἱ συναίτιοι τῆς δολίας χρεωκοπίας ὑπόκεινται προσέτι ν' ἀποζημιώσουν τοὺς δανειστὰς δι' ὅλας τὰς ὡς ἐκ τῶν δολίων πράξεώς των προσγενομένας ζημίας.

Ὁ Ποινικὸς Νόμος τῆς Ἑλλάδος τιμωρεῖ τὸν δόλιον χρεωκόπον μὲ εἰρκτὴν 5—10 ἐτῶν.

Ὁ πτωχεύσας, καὶ ὁ ἀπλοῦς χρεωκόπος, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὴν ποινὴν του, δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τὴν ἀποκατάστασίν του, ἐπισυνάπτον

εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ τὰ ἐξοφλητικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα ὅτι ἐξώφλησαν ὁλοκλήρως πάντα τὰ ἐνεκα κεφαλαίων, τόκων καὶ ἐξόδων ὀφειλόμενα παρ' αὐτοῦ.

Οἱ ἀντιβαδισταί, οἱ δόλιοι χρεωκόποι καὶ οἱ ἐπὶ κλοπῇ ἢ ἀπάτῃ καταδικασθέντες, καὶ οἱ ὑπόλογοι ὅσοι δὲν ἐκαθάρισαν τοὺς λογαριασμοὺς δὲν δύνανται ν' ἀποκατασταθῶσι.

Οὐδεὶς πτωχεύσας καὶ μὴ ἀποκατασταθεὶς ἔμπορος δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ χρηματιστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ.

Ἀρχὴ καὶ πρόοδος τῆς ναυτιλίας.

Ἡ ναυτιλία συνδέει σήμερον τὰς πλεόν ἀπομεμακρυσμένας ἐπικρατείας καὶ εἶναι ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀφορμῶν τοῦ πολιτισμοῦ· ἡ θάλασσα ἀπεκατέστη ὁ ἐνεργητικώτερος δρόμος τοῦ ἐμπορίου, καὶ τὸ οἰκονομικώτερον μέσον τῆς μετακομίσεως· ὁ δὲ πάνσοφος δημιουργὸς ἐφρόντισε νὰ κατασκευάσῃ διὰ τὸν ἄνθρωπον τὴν μεγάλην ταύτην διώρυγα.

Πρῶτοι θαλασσοπόροι παρουσιάζονται εἰς τὴν ἱστορίαν οἱ Φοίνικες, καὶ μετὰ αὐτῶν ἰδίως οἱ κάτοικοι τῆς Τύρου. Οἱ Αἰγύπτιοι ὡσαύτως κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ἐνησχολήθησαν εἰς τὴν θαλασσοπλοίαν, ἀπόδειξις δὲ τὰ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων τῶν Ἱερογλυφικὰ σημεῖα, παριστάνοντα πλοίαροια μὲ κώπας, ἱστία καὶ πηδάλιον. Ἡ Ἑλλὰς μετὰ ταῦτα ὠφεληθεῖσα ἀπὸ τὰς γνώσεις καὶ τα φῶτα, τὰ ὅποια οἱ ἐκ Φοινίκης καὶ Αἰγύπτου ἀποικοι μετέφερον εἰς αὐτήν, ἀπεκατέστη ναυτικὴ δύναμις· οἱ Ἀθηναῖοι μάλιστα ἀπὸ τῆς Σαλαμίνιας κατὰ τῶν Περσῶν ναυμαχίας μέχρι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου διὰ τοῦ ναυτικοῦ τῶν διετήρησαν τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἐφ' ὅλης τῆς

Ἑλλάδος. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προάξωσι τὸ ἐμπόριόν των καὶ νὰ καθιδρύσωσιν ἐπὶ στερεῶν βάσεων τὴν ἀπειρον δυνάμιν των, εἰμὴ δι' ἰσχυρῶν στόλων. Τὰ ὀνόματα τῆς Τύρου, τῆς Σιδόνης, τῆς Κορίνθου, τῆς Καρχηδόνης, τῆς Ἀλεξανδρείας ἐνθυμίζουσι τὰς πόλεις τὰς ὑψωθείσας κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους διὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας εἰς τὴν μεγαλητέραν περιωπὴν τῆς δόξης.

Ἡ πτώσις τῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας συνεπέφερε τὴν πτῶσιν ὅχι μόνον τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἀλλὰ προσέτι καὶ αὐτῆς τῆς ναυτιλίας. Οἱ ἐπιδραμόντες τότε Βάρβαροι εὐχαριστήθησαν λαφυραγωγήσαντες τὰ πλοῦτη τῶν προκατόχων των, οὐδεμίαν δὲ φροντίδα περὶ ἐμπορίου καὶ πολὺ ὀλιγώτερον περὶ ναυτιλίας ἔλαβον. Εἰς τοὺς Ἰταλοὺς καὶ ἰδίως εἰς τοὺς Βενετοὺς καὶ Γενοβαίους χρεωσέεται ἡ ἀναγέννησις τῆς ναυτιλίας κατὰ τὸν Μεσαιῶνα· κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐποχὴν ἀνεδείκνυε σημεῖα βιομηχανικῆς ζωῆς καὶ ἡ γνωστὴ Ἀνσεατικὴ ἔνωσις, συνερίζομένη εἰς τὴν ἀρκτικήν θάλασσαν ὡς πρὸς τὰς ναυτιλιακὰς προόδους μετὰ τῆς μεσημβρινῆς θαλασσοπορίας· ἡ Μεσημβρία οὕτω καὶ ἡ Ἀρκτος ἐβάδιζον ἐκ παραλλήλου καὶ ἐκ συμφώνου εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς παραγωγῆς διεχέετο ἐν τῷ μέσῳ τῆς πολεμικῆς ἐκείνης ἐποχῆς, καθ' ἣν δὲν ἀνεγνωρίζετο ἄλλη δύναμις, παρὰ ἡ ἰσχύς τῶν ὀπλῶν.

Ἡ θαλασσοπλοία ὅμως, μ' ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν καὶ τὴν τόλμην τῶν εἰς αὐτὴν ἐνασχολουμένων, δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ μεγάλην ἔκτασιν ἐν ὅσῳ ὁ ναύτης, μὴ ἔχων ἄλλον ὁδηγὸν παρὰ τὴν πορείαν τῶν ἀστέρων, ἠναγκάζετο νὰ πλέῃ περὶ τὰς ἀκτὰς, καθόσον δὲν ἐτόλμα ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν παραλίων ριψοκινδυνεύων ἄλλως νὰ περιπλανηθῇ εἰς τὴν ἀπειρον ἔκτασιν τῶν θαλασσῶν. Τὰ ταξιδιά του ἐπεριορίζοντο ἐντὸς τῆς Μεσογείου καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, σπανίως δὲ οἱ τολμηρότεροι ἐξήρχοντο τῶν Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῶν πλησιεστέρων λιμένων τοῦ Ὠκεανοῦ. Ἡ ἀνακάλυψις τῆς ναυτικῆς πηξίδος, δωρήσασα εἰς τοὺς θαλασσοποροῦντας ἀκριβῆ γνώμονα τῆς διευθύν-

σεώς των, ἐνεθάρρουνεν αὐτοὺς εἰς ἐπιχείρησιν ἐκτεταμένων θαλασσοποριῶν καὶ ἐπέφερε τὰς δύο ὥραιότερας ἀνακαλύψεις τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν ΙΒον καὶ ΙΖον αἰῶνα. Αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ Νέου Κόσμου καὶ τῆς ὁδοῦ τῶν Ἰνδιῶν διὰ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος ἐπροξένησαν τὴν σημαντικωτέραν μεταβολὴν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ἐν γένει εἰς τὸν ἀνθρώπινον πολιτισμόν. Σήμερον δὲ, χάρις εἰς τὴν πηξίδα, εἰς τὰ χρονόμετρα καὶ εἰς τὰ διάφορα ἄλλα ναυτικά ἐργαλεῖα, τὰ μακρύτερα ταξείδια ἐπιχειρίζονται ἄνευ τοῦ παραμικροῦ φόβου ἀποπλανήσεως.

Τὰ ἄπειρα πλοῦτη, τὰ ὁποῖα ἡ ναυτιλία διὰ τῶν προόδων τῆς ἐπεσώρευεν εἰς τὰ ἔθνη, διήγειρον τὰς ἀποκλειστικὰς διαθέσεις ὧν σχεδὸν τῶν Κυβερνήσεων, ὥστε κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐπροσπάθησεν ἐκάστη ν' ἀπομακρύνῃ τοῦ συναγωνισμοῦ τὴν ξένην ναυτιλίαν, ἀποκτῶσα διὰ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν θαλασσῶν. Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν μάλιστα τῆς Ἀμερικῆς, ὅταν τὸ ἀποικιακὸν σύστημα ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἐπικρατείας ἀνεφάνη ἡ μεγάλη περὶ τὴν ναυτιλίαν ἀμίλλα καὶ ἡ ἀποκλειστικὴ διάθεσις τῶν ἰσχυροτέρων· ἕκαστος ἤθελε νὰ διατηρήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ μονοπωλεῖον τῶν μετὰ τῶν ἀποικιῶν σχέσεων, ἐμποδίζων τοὺς ξένους νὰ πλησιάσουν τὰς Ἀποικιακὰς κατοχὰς του. Ὅταν μετὰ ταῦτα αἱ περισσότεραι Εὐρωπαϊκαὶ ἐπικράτειαι ἐσύστησαν ἀποικιακὰ καταστήματα, ἐξηκολούθησαν νὰ διατηροῦν τὴν πάλιν τοῦ μονοπωλείου ἐπιβάλλουσαι ἐπὶ τῶν ἀποικιακῶν προϊόντων τῶν μετακομιζομένων διὰ ξένων πλοίων φόρους πολὺ μεγαλειτέρους ἀπὸ τοὺς ἐπιβαλλομένους εἰς τὰ δι' ἐθνικῶν μετακομιζόμενα. Ἡ πάλιν αὕτη τῆς ἐμπορικῆς ὑπεροχῆς διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, καὶ εἰς τὸ διάστημα τριῶν αἰώνων ἡ Γρίαινα τῆς ναυτιλίας μετέβη ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τὴν Πορτογαλίαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀπ' αὐτὴν εἰς τὴν Ὁλλάνδαν, καὶ τελευταίον εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἡ Ἀγγλία σήμερον κατέχει βεβαίως τὸν πρῶτον βαθμόν μετὰ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων, καὶ μετ' αὐτὴν, ὡς πρὸς

τὴν ναυτικὴν σημασίαν, ἔρχονται αἱ Ὀμόσπονδοι ἐπαρχίαι τῆς Ἀμερικῆς. Ὡς πρώτη ἀφορμὴ τῆς προόδου τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ περὶ ναυτιλίας διάταξις τοῦ Κρομβέλλου· μολοντί ὁ κύριος σκοπὸς τῆς διατάξεως ταύτης ἦτο ἡ καταστροφὴ τοῦ Ὁλλανδικοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον εὕρισκετο τότε εἰς τὴν μεγαλητέραν ἔκτασίν του, καὶ ἀπελάμβανεν ἄπειρα κέρδη συναλατιζόμενον μ' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἀποικιῶν, ἐπενήργησεν ὁμῶς ἡ ῥηθεῖσα διάταξις ἐπαισθητῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ. Δυνάμει τῆς διατάξεως ταύτης τὸ μετὰ τῆς μητροπόλεως καὶ τῶν Ἀποικιῶν ἐμπόριον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνεργηθῇ, εἰμὴ δι' Ἀγγλικῶν πλοίων, κατεσκευασμένων εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἢ τὰς Ἀποικίας, καὶ ἐχόντων πλήρωμα ἐκ ναυτῶν Ἀγγλῶν, τὰ δὲ Εὐρωπαϊκὰ προϊόντα δὲν ἐγίνοντο δεκτὰ εἰς τοὺς Ἀγγλικούς λιμένας εἰμὴ μετακομιζόμενα δι' Ἀγγλικῶν πλοίων ἢ διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπικράτειαν, ἐξ ἧς προήρχοντο τὰ προϊόντα, ἐπὶ τέλους δὲν ἐπιτρέπετο εἰμὴ εἰς τὰ Ἀγγλικά πλοῖα νὰ ἐνεργοῦν τὴν ἀκτοπλοῖαν· αὗται ἦσαν αἱ κυριώτεραι διατάξεις τῆς περιφήμου ταύτης Κρομβελλικῆς νομοθεσίας, ὑπαγορευθεῖσαι ἀπὸ πνεῦμα ἀποκλειστικότητος. Μόνη ἡ Σβεκία συνησθάνθη τότε τὴν ὕβριν, ἥτις διὰ τῶν διατάξεων ταύτων προσεγένετο εἰς ὅλα τὰ ναυτικά ἔθνη, καὶ διὰ παρομοίων θεσμῶν ἀπέκλεισε καὶ αὕτη τῶν λιμένων τῆς τὰ Ἀγγλικά πλοῖα. Ἐὰν ὅλα τὰ λοιπὰ ἔθνη ἐμιμῶντο τὸ παράδειγμα τῆς Σβεκίας, ἡ Ἀγγλία ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ μεταβάλῃ τοὺς κανονισμοὺς τῆς καὶ νὰ παραδεχθῇ τὸ σύστημα τῆς ἀμοιβαιότητος, ἀλλ' ἡ πράξις τῆς Σβεκίας ἔμεινε δυστυχῶς ἄνευ μιμητῶν.

Οἱ πόλεμοι τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἀντὶ νὰ ἐπιφέρουν πρόσκομμα εἰς τὴν ἐμπορικὴν καὶ ναυτικὴν ὑπεροχὴν τῆς Ἀγγλίας, ἐπρόσφερον ἀπ' ἐναντίας τὴν περίστασιν καὶ τὰ μέσα νὰ σπερεώσῃ τὴν ὑπεροχὴν τῆς, καθόσον μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας καὶ ἐπιτηδειότητος ὠφελήθησα ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνωράλων δι' ὅλην τὴν Εὐρώπην.

περιστάσεων, ἔθεσε τὴν κορωνίδα τῆς ἀπείρου κυριαρχίας τῆς ἐπὶ τῶν Ἰνδιῶν, κατέκτησε πλουσίας καὶ ἀναριθμήτους ἀποικίας, καὶ ἐκυρίευσεν ὀχυρὰς στρατιωτικὰς θέσεις εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας, διὰ τὴν δόσιν εἰς τὴν ναυτιλίαν τῆς ἀσφαλῆς ἀσύλα καὶ χρησίμους παρακαταθήκας.

Μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην ἡ Ἀγγλία εἶδεν ὅτι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰ ξένα ἔθνη τὴν ἀποκλειστικότητα τοῦ συστήματός της, καὶ νὰ διατηρῇ τὸ ναυτιλιακὸν μονοπώλειόν της· ἰσχυρὰ ὡς ἐκ τῶν προόδων, τὰς ὁποίας ἐπραγματοποίησε, καὶ ἐνθαρρυνομένη ἀπὸ τὴν ὑπεροχὴν, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν, ἐπροκήρυξε κατὰ τὸ 1822 εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς, ὅτι εἶχε διαθέσει νὰ θέσῃ ὡς βάσιν τῶν ἐμπορικῶν της σχέσεων τὴν πλήρη ἀμοιβαιότητα. Ἐπὶ τῆς βάσεως δὲ ταύτης συνωμολόγησεν ἐμπορικὰς συνθήκας μὲ τὴν Δανιμαρκίαν, τὰς Κάτω χώρας, τὰς Ὁμοσπόνδους ἐπαρχίας τῆς Ἀμερικῆς, τὴν Πρωσίαν, τὰς ἐπαρχίας τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, τὴν Γαλλίαν καὶ κατὰ τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1837 μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τῶν Γαλλικῶν πολέμων ἤρξατο ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, τότε τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰσερχόμενα φορτωμένα εἰς τοὺς ἀποκλεισμένους λιμένας διὰ τῆς ἐπιδεξιότητος, τῆς τόλμης καὶ τῆς δραστηριότητος τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, ἐξήρχοντο πλήρη χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, προετοιμασθέντα οὕτω διὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ὅτε ἀπὸ φορτηγὰ γενόμενα πολεμικά, ἡρωϊκῶς ἐναυμάχησαν καὶ ἠρίστευσαν, συντελέσαντα κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος. Ἡ Ἑλλὰς μετὰ τὴν συγχόρευσιν τῶν Ἰονίων νήσων, καὶ ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς θέσεώς της καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐξαισίου ναυτικῆς ἐπιδεξιότητος, τὴν ὁποίαν ἔχουσιν οἱ κάτοικοι τῶν νήσων της καὶ τινων παραλίων πόλεων της, ὑπόσχεται μεγίστην πρόσδον εἰς τὴν ναυτιλίαν, μάλιστα δὲ ὡς ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ διεκπεραιωθῇ ἡ τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ, καὶ τότε ἡ Ἑλληνικὴ σημαία θέλει κυματίζει εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐνεκα τῆς θέσεώς

της θέλει εἶναι τὸ κέντρον, καὶ ἡ παρακαταθήκη ὅλων τῶν ἐμπορευμάτων ὁπόθεν θέλου μεταφέρεσθαι ἐκεῖθεν καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κράτη.

ΠΕΡΙ ΠΛΟΙΩΝ.

190. Τὰ πλοῖα εἶναι διάφορα, διαφόρως πως χαρακτηριζόμενα, ἐξ ὧν διακρίνεται ἡ χωρητικότης των, καὶ τὰ διάφορα εἶδη αὐτῶν. Τὸ ὄνομα πλοῖον εἶναι γενικόν, ἐπομένως ὁ ἐμπορικὸς Νόμος ὑπὸ τὴν σημασίαν αὐτὴν περιλαμβάνει τὰ θαλασσοπλέοντα μικρὰ τε καὶ μεγάλα προσδιωρισμένα διὰ τὴν Ἐμπορικὴν Ναυτιλίαν.

Εἰς πάντας συγχωρεῖται ἡ κτήσις πλοίων διὰ ἴδιον ἢ ἄλλου τινὸς λογαριασμὸν κατὰ παραγγελίαν· οἱ Νόμοι δὲν δίδουν προνόμια εἰς τοὺς ναυπηγοὺς ἢ ἐργάτας, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ναυπηγίαν ἕκαστον ἔθνος ἔχει ἰδιαιτέρους κανονισμούς· τὰ πλοῖα, ἂν καὶ συναριθμῶνται μετὰ τῶν κινητῶν πραγμάτων, θεωροῦνται μόνον τοῦτο ὑπέγγυα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν καὶ τοῦ πωλητοῦ, καὶ τῶν προνομιοῦχων θαλασσοδανειστῶν· τὸ προνόμιον εἶναι δικαίωμα, τὸ ὁποῖον πηγάζει ἀπὸ τὴν ποιότητα τοῦ δανείου τὸ ὁποῖον προτιμᾶται τῶν λοιπῶν ἐνυποθήκων εἰς τὸ πλοῖον δανείων· δὲν εἶναι ὁμῶς ἰσόβαθμα· ἀλλὰ καὶ τοιαῦτα ἐὰν ᾔθελον εἶσθαι, τινὰ μὲν προτιμῶνται τῶν ἄλλων, ἐξ οὗ γεννᾶται ἡ διάκρισις ὡς πρὸς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τὰ πλοῖα εἶναι ἐκ τῶν κινητῶν.

Ὑπόκεινται ὁμῶς εἰς τὰ χρέη τοῦ πωλητοῦ, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ὅσα ὁ νόμος φανερώνει ὡς προνομιοῦχα.

191. Εἶναι δὲ προνομιοῦχα καὶ προτιμῶνται ἀλλήλων κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν τὰ ἀκόλουθα χρέη.

α. Τὰ δικαστικά ἐξόδα, καὶ ὅσα ἄλλα ᾔθελον γίνεαι διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς πωλήσεως καὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων.

β. Τὰ ναυαγωγικά, τῆς χωρητικότητος, ἐλθιμενίσεως, καὶ ἀγκυροβολίου δικαίωματα.

γ'. Οἱ μισθοὶ τοῦ φύλακος καὶ τὰ πρὸς φύλαξιν τοῦ πλοίου ἔξοδα ἀπὸ τὴν στίγμην τῆς εἰς τὸν λιμένα εἰσόδου τοῦ μέχρι τῆς πωλήσεως αὐτοῦ.

δ'. Τὸ ἐνοίκιον τῶν ἀποθηκῶν, ὅπου ὑπάρχουν ἐναπο-
τεθειμένα τὰ ἄρμενα, καὶ τὰ ἐξάρτια.

ε'. Τὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἁρμένων καὶ ἐξαρτίων τοῦ ἔξοδα, τὰ ὅποια ἔγιναν ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ τελευταίου ταξειδίου μέχρι τῆς εἰς τὸν λιμένα προσ-
ορμίσεώς του.

ς'. Οἱ μισθοὶ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἀτόμων τοῦ πλη-
ρώματος, τῶν λαβόντων ὑπηρεσίαν κατὰ τὸν τελευταῖον
διάπλουν.

ζ'. Τὰ εἰς τὸν πλοίαρχον διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου
δοθέντα δάνεια κατὰ τὸ τελευταῖον ταξίδιον, καὶ ἡ πλη-
ρωμὴ τῆς ἀξίας τῶν πραγματειῶν, τὰς ὁποίας ἤθελε
πωλήσῃ ὁ πλοίαρχος δι' ἀνάγκας ὡσαύτως τοῦ πλοίου.

η'. Τὰ χρεωστούμενα χρήματα εἰς τὸν πωλητὴν, ἢ εἰς
τοὺς προμήθευτάς, καὶ εἰς τοὺς ἐργασθέντας εἰς τὴν κα-
τασκευὴν, ἂν τὸ πλοῖον δὲν ἔχῃ κάμει εἰσέτι κἀνὲν ταξει-
διον, καὶ τὰ εἰς τοὺς δανειστάς ὀφειλόμενα χρήματα διὰ
προμηθείας, ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευήν, τροφάς, ὀπλι-
σμόν καὶ ἐξάρτυσιν πρὶν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου,
ἂν τὸ πλοῖον ἀπέπλευσεν ἤδη.

θ'. Τὰ δανεισθέντα χρήματα διὰ ναυτικῶν συμβολαίων
ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ἁρμένων, ἐξαρτίων, δι' ἐπισκευήν,
τροφάς, ἐφοπλισμόν, καὶ ἀποσκευήν, πρὶν τῆς ἀναχωρή-
σεως τοῦ πλοίου.

ί'. Τὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ταξίδιον χρεωστούμενα ἀσφά-
λιστρα γενόμενα πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ σκάφους, σκευῶν,
ἐξαρτύσεως, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐφοπλισμοῦ καὶ ἀποσκευῆς τοῦ
πλοίου.

ια'. Τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν χρεωστούμενα εἰς τοὺς ναυ-
λωτάς δι' ἔλλειψιν παραδόσεως τῶν εἰς τὸ πλοῖον φορτω-
θαισῶν πραγματειῶν, ἢ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀβαριῶν,
γενομένων ἐπὶ τῶν εἰρημένων πραγματειῶν ἐξ ἀμελείας
τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος.

Οἱ ἐντὸς ἐκάστου τῶν ἀριθμῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου
περιεχόμενοι δανεισταὶ θέλουν διαμοιράζεσθαι μεταξύ
τῶν τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ πλοίου χρήματα χωρὶς
τινος πρὸς ἀλλήλους προτιμήσεως, καὶ κατ' ἀναλογίαν
ἂν δὲν ἐξαρκοῦν πρὸς τελείαν πληρωμὴν.

192. Τὸ προνόμιον τὸ ὁποῖον διδεται εἰς τὰ σημειω-
θέντα χρέη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, δὲν ἔχει ἰσχύν,
ἂν τὰ χρέη ταῦτα δὲν δικαιολογῶνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον
τρόπον.

α'. Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμοῦ
ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου.

β'. Τὰ χωρητικότητος καὶ ἄλλα δικαιώματα διὰ μέσου
νομίμων ἐξοφλητικῶν τῶν εἰσπρακτόρων.

γ'. Τὰ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4, 5, τοῦ ἄρθρου
191 σημειούμενα χρέη ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμοῦ
ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐμποροδικείου.

δ'. Οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος ἀποδεικνύονται διὰ τοῦ
ναυτολογίου, ὀπλισμοῦ καὶ ἀφοπλισμοῦ ἐπικυρωμένου
παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ἀπογραφῆς Γραφείου.

ε'. Τὰ δανεισθέντα χρήματα καὶ ἡ ἀξία τῶν πραγμα-
τειῶν, ὅσαι ἤθελον πωληθῇ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν
δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμῶν
ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ ἐπιβεβαιωμένων
ἀπὸ ἐγγράφους ἐκθέσεις προσυπογεγραμμένας παρὰ τοῦ
πλοιάρχου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐκ τοῦ πληρώματος, καὶ
ἀποδεικνύουσας τὴν ἀνάγκην τοῦ δανείου.

ς'. Ἡ πώλησις τοῦ πλοίου δι' ἐγγράφου φέροντος βε-
βαίαν χρονολογίαν, καὶ αἱ πρὸς ἐφοπλισμόν, ἐξάρτυσιν
καὶ τροφάς τοῦ πλοίου προμήθειαι ἀποδεικνύονται διὰ λο-
γαριασμοῦ, τιμολογίων, ἢ καταγραφῶν ὑπογεγραμμένων
παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἐπιβεβαιωμένων παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ
τῶν ὁποίων ἐν ἀντίγραφον θέλει παρακατατεθῇ εἰς τὸ
γραφεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, πρὶν τῆς ἀναχωρή-
σεως τοῦ πλοίου, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν
ἀναχώρησίν του.

ζ'. Τὰ ναυτικὰ δάνεια, τὰ ὅποια ἔγιναν ἐπὶ τοῦ σκάφους,

τῶν ἀρμένων, τῶν ἐξαρτίων, τοῦ ὀπλίσματος καὶ τῆς ἐξαρτίσεως πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου, ἀποδεικνύονται διὰ συναλλαγμάτων συμβολαιογραφικῶν ἢ ἰδιογράφων, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα ἢ ἀντίγραφα θέλουν παρακατατεθῆ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας των.

ή. Τὰ ἀσφάλιστρα ἀποδεικνύονται ἢ διὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐγγράφων, ἢ δι' ἀποσπασμάτων τῶν ἐβγαλμένων ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν τῆς ἀσφαλείας μεσιτῶν.

θ. Τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν χρεωσούμενα εἰς τοὺς ναυλωτὰς ἀποδεικνύονται δι' ἀποφάσεων δικαστικῶν, ἡδαιτητικῶν.

193. Τὰ προνόμια τῶν δανειστῶν σβύνονται ὅχι μόνον διὰ τῶν γενικῶν μέσων περὶ διαλύσεως τῶν ἐνοχῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ δικαστικῆς πωλήσεως τοῦ πλοίου, γενομένης κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις τοῦ ἀκολούθου τίτλου· ἢ ἐὰν ἔπειτα ἀπὸ πώλησιν ἐκούσιον τὸ πλοῖον τελειώσῃ ἓνα διάπλουν ὑπὸ τὸ ὄνομα καὶ μὲ κίνδυνον τοῦ ἀγοραστοῦ, μέρος καὶ χωρὶς νὰ γενῇ καμμία ἀντίστασις ἀπὸ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ.

194. Λογίζεται ὅτι τὸ πλοῖον ἐτελείωσεν ἓνα διάπλουν· 1) ὅταν ὁ ἀπόπλους καὶ ὁ κατάπλους αὐτοῦ ἤθελον ἀποδειχθῇ εἰς δύο διαφόρους λιμένας, καὶ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως· 2) ὅταν, χωρὶς ν' ἀράξῃ τὸ πλοῖον εἰς ἄλλον λιμένα ἤθελον παρέλθῃ πλέον τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἀναχωρήσεώς του μέχρι τῆς εἰς τὸν ἴδιον λιμένα εἰσόδου του, καὶ 3) ὅταν τὸ πλοῖον ἐπιχειρισθῇ μακρυνόν τι ταξείδιον, ἢ θελε διαπλεύσει περισσότερον τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν, χωρὶς νὰ γενῇ καμμία ἀπαίτησις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ (1).

(1) Πρὸς περισσότεραν ἀσφάλειαν τῶν ἀγοραστῶν καὶ διὰ τὴν ἀμφιβολίαν τῆς προρρηθείσης νομικῆς διατάξεως ἄρθρον 8ον ἐπεκράτησε καὶ συνήθεια, καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν μάλιστα, ὅσας πωλεῖται πλοῖον ἀνήκον εἰς ἓνα τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων, ἢ ἄλλης ἐπικρατείας, ὁ νέος ἀγοραστὴς λαμβάνει ἐγγυητὴν διὰ τὰ ἐνδεχόμενα χρεὴ ἢ βάρη, καὶ ἐπομένως καταχωρεῖ εἰς τὴν ἐφημερίδα τὴν

195. Ἡ ἐκούσιος πώλησις ἐνὸς πλοίου πρέπει νὰ γίνεταί ἐγγράφως, καὶ ἔχει ἰσχὺν δι' ἐπισήμου ἢ ἰδιωτικῆς πράξεως. Γίνεται δὲ αὕτη περὶ ὅλου τοῦ πλοίου, ἢ καὶ μέρους μόνον τούτου, εἴτε τὸ πλοῖον εὑρίσκεται ἀραγμένον, εἴτε εἰς ταξείδιον. Ὁ δὲ ἀγοραστὴς διὰ νὰ θεωρηθῇ ἰδιοκτῆτης τοῦ πλοίου, πρέπει κατὰ τὸν Ναυτιλιακὸν νόμον τῆς Ἑλλάδος νὰ καταγραφῇ ὡς τοιούτος εἰς τὸ νηιλόγιον τοῦ ἀρμοδίου λιμένος.

196. Ἡ ἐκούσιος πώλησις τοῦ πλοίου, ἣτις γίνεται, ἐνῶ εὑρίσκεται εἰς ταξείδιον, δὲν βλάπτει τοὺς δανειστὰς τοῦ πωλητοῦ· ἐπομένως, καὶ ἡ πώλησις ἀφοῦ γίνῃ, τὸ πλοῖον ἢ ἡ τιμὴ αὐτοῦ μένει πάντοτε ὑπέγγυον (ὕποχρεωμένον) εἰς τοὺς εἰρημένους δανειστὰς, οἱ ὅποιοι δύνανται, ἂν τὸ κρίνουν εὐλογον, καὶ νὰ πολεμήσουν τὴν πώλησιν ὡς δολίαν.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΠΛΟΙΩΝ.

197. Ὅλα τὰ πλοῖα ἢμποροῦν νὰ κατασχεθοῦν καὶ νὰ πωληθοῦν διὰ μέσου τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, καὶ τὸ προνόμιον τῶν δανειστῶν θέλει δικαιολογηθῇ κατὰ τὰς ἀκολούθους διατυπώσεις.

198. Ὁ δανειστὴς δὲν ἢμπορεῖ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν κατάσχεσιν τοῦ πλοίου, παρὰ μετὰ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς προσκλήσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους.

199. Ἡ πρόσκλησις πρέπει νὰ κοινοποιηταί εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν του, ὅταν μέλλῃ νὰ κινηθῇ γενικὴ ἀγωγή (ρίκόρσον) κατ' αὐτοῦ.

Ἡ πρόσκλησις δύναται νὰ γενῇ εἰς τὸν πλοίαρχον, ἐὰν

εἰδοποιήσιν διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας ὅσοι ἔχουν ἀπαιτήσεις· ἡ συνήθεια αὕτη εἶναι ἡ σεβασμιωτέρα καὶ ἀσφαλεσττέρα.

τὸ δάνειον ἦναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τοῦ πλοίου κατὰ τὸ ἄρθρον 191 (1).

200. Ὁ Κλητὴρ σημειώνει εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δανειστοῦ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖ, τὸ ἀποδεικτικὸν δυνάμει τοῦ ὁποίου οὗτος κινεῖται, τὴν ποσότητα τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ πληρωμή, τὴν ἐκλογὴν τῆς κατοικίας, ἡ ὁποία γίνεται ἀπὸ τὸν δανειστήν ἐντὸς τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἡ πώλησις καὶ εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ καταταχθὲν πλοῖον εὐρίσκεται ἀραγμένον, τὰ ὀνόματα τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τοῦ πλοιάρχου, τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου.

Αὐτὸς σημειώνει προσέτι καὶ περιγράφει τὰς λέμβους, τὰ ἀκάτια, τὰ ἄρμενα, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὅπλα, τὰ πολεμοφόδια καὶ τὰς ζωοτροφίας, ὃ ἴδιος διορίζει φύλακα.

201. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ κατασχεθέντος πλοίου κατοικῇ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, ὁ διώκων τὴν κατάσχεσιν, πρέπει νὰ τοῦ κοινοποιήσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως, ἡ ὁποία νὰ ἀποβλέπῃ τὴν κράτησιν, καὶ νὰ τὸν προσκαλέσῃ ἔμπροσθεν τοῦ δικαστηρίου, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν πώλησιν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων. Ἐὰν δὲ ὁ ἰδιοκτῆτης δὲν κατοικῇ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, αἱ δηλοποιήσεις καὶ κλήσεις γίνονται εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ πλοιάρχου τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου διὰ μέσου ἐκείνου, ὅστις παριστάνει τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ πλοίου, ἢ τὸν πλοίαρχον, εἰς δὲ τὴν τρίτημερον προθεσμίαν προσθέτεται μία ἡμέρα ἀναλόγως πέντε λευγῶν διὰ τὴν ἀπόστασιν ἕως εἰς τὴν κατοικίαν του. Ἄν ἦναι ξένος, καὶ ἐκτὸς τῆς Γαλλίας αἱ

(1) Ἡμεῖς ἐκθέτομεν ἐνταῦθα τὰς διατυπώσεις τῆς κατασχέσεως κατὰ τοὺς ἑμπορικὸς νόμους, ἂν καὶ εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Τουρκίας γίνωνται κατὰ παλαιάν τινα παραδεχθεῖσαν συνήθειαν, εἰς δὲ τὴν Ελλάδα κατὰ τὴν πολιτικὴν Δικονομίαν, ὡς καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης κατὰ τοὺς εἰδικούς νόμους ἐκάστου Κράτους.

κλήσεις καὶ κοινοποιήσεις δίδονται κατὰ τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον διορίζει τὸ 69 Ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

202. Ἐὰν τὸ κρατηθὲν πλοῖον χωρῇ περισσότερον τῶν δέκα τόνων γίνονται τρία κηρύγματα καὶ γνωστοποιήσεις περὶ τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ἐκθέτονται εἰς πώλησιν.

Τὰ κηρύγματα καὶ γνωστοποιήσεις γίνονται ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ ὀκτῶ εἰς ὀκτῶ ἡμέρας εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ εἰς τὴν κυριωτέραν πλατεῖαν τοῦ τόπου, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι ἀραγμένον, θέλει καταχωρηθῇ εἰδοποιήσις περὶ τούτου εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι δημοσιεύονται εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ κατάσχεσις· καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐκεῖ ἐφημερίς, καταχωρεῖται εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων τοῦ Νομοῦ.

203. Ἐντὸς τῶν δύο τούτων διαδοχικῶν ἡμερῶν τῶν μετὰ τὴν διακήρυξιν καὶ γνωστοποίησιν κολλοῦνται προγράμματα.

εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν τοῦ κρατηθέντος πλοίου,

εἰς τὴν κυριωτέραν πύλην τοῦ δικαστηρίου, ὅπου ἔγινεν ἡ ἀγωγή τῆς κατασχέσεως,

εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ τὸ παράλιον, ὅπου τὸ πλοῖον εὐρίσκεται ἀραγμένον,

καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον.

204. Αἱ διακηρύξεις, γνωστοποιήσεις καὶ τὰ προγράμματα πρέπει νὰ φανερόνουν,

τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος τὰ ἀποδεικτικὰ δυνάμει τῶν ὁποίων οὗτος ἐνεργεῖ, τὴν ποσότητα, ἡ ὁποία τοῦ χρεωστεῖται, τὴν ἐκλογὴν τῆς κατοικίας, ἡ ὁποία ἤθελε γίνεαι ἀπ' αὐτὸν εἰς τὸν τόπον ὅπου, διαμένει τὸ δικαστήριον, καὶ εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ πλοῖον εὐρίσκεται ἀραγμένον, τὸ ὄνομα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ ἐὰν μὲν τοῦτο ἦναι ὀπλισμένον, ἢ ὀπλίζεται ὁλονέν, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου, τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου, τὸν τόπον ὅπου εὐρίσκεται κείμενον, ἢ ἐπὶ τῆς ἀγκύρας, τὸ ὄνομα τοῦ δικηγόρου, τοῦ ἐνάγοντος, τὴν προσφορὰν

τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, τὰς ἡμέρας τῆς δικαστικῆς συνεδριάσεως, εἰς τὰς ὁποίας θὰ γίνῃ ἡ δημοπρασία.

205. Μετὰ τὸ πρῶτον κήρυγμα οἱ πλειστηριασμοὶ γίνονται κατὰ τὴν εἰς τὸ πρόγραμμα σημειωθείσαν ἡμέραν.

Ὁ δικαστής, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπιφορτισμένος ἀπὸ τὸ δικαστήριον διὰ τὴν πώλησιν, ἐξακολουθεῖ νὰ δέχεται τοὺς πλειστηριασμοὺς ἔπειτα ἀπὸ τὸ κήρυγμα ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ὀκτὼ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ῥητὴν προσδιωρισμένην διὰ διατάγματος αὐτοῦ.

206. Μετὰ τὸ τρίτον κήρυγμα τὸ πωλούμενον ἀφίνεται εἰς τὸν ὑπερθεματίσαντα καὶ τελευταῖον πλειστηριαστήν, ὅμα σεβασθῶσι τὰ φῶτα, χωρὶς ἄλλην τινὰ διατύπωσιν.

Ὁ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος δικαστής δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν κατακύρωσιν, (δηλ. τὴν παραχώρησιν τοῦ πωλουμένου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραστοῦ) μίαν ἢ δύο φορὰς τὴν ἐβδομάδα, αἱ ἀναβολαὶ αὗται δημοσιεύονται καὶ τοιχοκολλοῦνται.

207. Ἐὰν ἡ κράτησις ἀποβλέπῃ ἀκάτια, λέμβους ἢ ἄλλα πλοῖα χωρητικότητος δέκα τόνων, ἢ ὀλιγώτερον, ἡ κατακύρωσις τελειώνει, ἀφοῦ γίνῃ ἡ δηλοποίησις περὶ τούτου τρεῖς κατὰ σειράν ἡμέρας εἰς τὸ παράλιον καὶ κολληθῇ εἰς τὸν ἱστόν ἢ εἰς ἑλλειψιν ἱστοῦ εἰς ἄλλο μέρος φανερόν τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν πύλιν τοῦ δικαστηρίου, πρέπει ὅμως πάντοτε νὰ περάσουν ὀκτὼ ἡμέραι ὁλόκληροι ἀφοῦ κοινοποιηθῇ ἡ κατάσχεσις μέχρι τῆς πωλήσεως.

208. Ἡ κατακύρωσις τοῦ πλοίου κάμνει νὰ παύσῃ ἡ πλοιαρχία, ὁ πλοίαρχος ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπ' ὁποῖον ἀνήκει τὰς ἀποζημιώσεις του.

209. Ὅσοι ἀγοράσουν πλοῖα ὁποιοῦδήποτε μεγέθους, χρεωστοῦν νὰ πληρώσουν τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ἐπρόσφερον ἐντὸς 24 ὥρων, ἢ νὰ τὴν παραδώσουν ἀνεξόδως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐμποροδικείου ἢ ἀλλέως πιάνονται καὶ φυλακίζονται.

Ἐὰν δὲν γίνῃ ἡ πληρωμὴ, ἢ ἡ παράδοσις, τὸ πλοῖον ἐκτίθεται ἐκ νέου εἰς πώλησιν, καὶ ἀφοῦ περάσουν τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἀφοῦ γίνῃ νέα γνωστοποιήσις καὶ ἐν μόνον

πρόγραμμα, ἀφίνεται εἰς ἄλλον διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑπερθεματιστῶν, οἱ ὁποῖοι ὑποχρεώνονται ἐπίσης διὰ φυλακίσεως εἰς τὴν πληρωμὴν ἐκείνου, τὸ ὅποιον λείπει, τῶν ζημιῶν, τῶν τόκων, καὶ τῶν ἐξόδων.

210. Αἱ αἰτήσεις αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουσιν τὸν ἀποχωρισμὸν τινῶν πραγμάτων τοῦ πλοίου, πρέπει νὰ γίνωνται καὶ γνωστοποιῶνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου πρὸ τῆς κατακύρωσεως.

Ἄν αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ αἰτήσεις ἔγιναν ἔπειτα ἀπὸ τὴν κατακύρωσιν, μεταβάλλονται δικαιοματικῶς εἰς ἐναντίας ἐνστάσεις ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα πηγάζουν ἀπὸ τὴν πώλησιν.

211. Ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἀνακόπτων ἔχει τριῶν ἡμερῶν προθεσίαν διὰ νὰ ἀπολογηθῇ, ἡ δὲ δίκη γνωστοποιεῖται μὲ μίαν ἀπλὴν πρόσκλησιν.

212. Αἱ ἀνακοπαὶ ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων εἶναι δεκταὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἔπειτα ἀπὸ τὴν κατακύρωσιν, ἀφοῦ ὅμως περάσῃ αὕτη ἡ προθεσμία, δὲν εἶναι πλέον δεκταί.

213. Οἱ ἀνακόπτοντες δανεισταὶ χρεωστοῦν νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τὰς χρεωστικὰς ἀποδείξεις των ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν πρόσκλησιν, ἥτις ἤθελε γενῇ πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα δανειστήν, ἢ ἀπὸ τὸν τρίτον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰς χεῖρας ἔγινεν ἡ κατάσχεσις· ἐὰν ὅμως δὲν γίνῃ τοῦτο, ἐνεργεῖται ἡ διανομὴ τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν πώλησιν χωρὶς αὐτοὶ νὰ συμμεθέξουν.

214. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν καὶ ἡ διανομὴ τῶν χρημάτων γίνονται μετὰξὺ μὲν τῶν δανειστῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν προνόμιον, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 191, μετὰξὺ δὲ τῶν ἄλλων δανειστῶν κατ' ἀναλογίαν τῶν δανείων των. Καθεὶς ἀπὸ τοὺς καταταχθέντας δανειστάς, λογαριάζεται κατατεταγμένος καὶ ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια καὶ ὡς πρὸς τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐξόδα.

215. Τὸ εἰοῖμον διὰ ταξείδιον πλοῖον δὲν δύναται νὰ κατασχεθῇ, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ χρέους τὸ ὅποιον γί-

νεται διὰ τὸ μελετώμενον ταξείδιον, καὶ εἰς ταύτην ὁμῶς τὴν περίστασιν ἢ ἐγγύησις περὶ τοῦ χρέους τούτου ἐμποδίζει τὴν κατάσχεσιν.

Τὸ πλοῖον λογίζεται ἔτοιμον διὰ ταξείδιον, ὅταν ὁ πλοίαρχος ᾖναι προμηθευμένος μὲ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸ ταξείδιόν του ἔγγραφα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ.

Δὲν ἀρκεῖ ν' ἀποκτήσῃ τις πλοῖον δι' ὁποιοῦδήποτε νομίμου τρόπου διὰ νὰ θεωρηθῇ ἐνώπιον τοῦ Νόμου, ἰδιοκτήτης αὐτοῦ, διότι κατὰ τὸν περὶ Ἀστυνομίας τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Νόμον τῆς Ἑλλάδος τῆς 15 Δεκεμβρίου 1846, τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον κάθε πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ, διὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ τις ὡς ἰδιοκτήτης Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ἀπαιτεῖται 1) νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Ναυτικὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει νὰ κατατάξῃ τὸ πλοῖόν του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του ὡς ἐθνικοῦ καὶ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὸ νηϊλόγιον, παραδίδων ἐνταυτῷ τὴν περιγραφὴν τοῦ πλοίου καὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον, δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας του· 2) νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς διαμονῆς του, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι τελεία ἰδιοκτησία του, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, ποῖοι εἶναι αὐτοί, καὶ πόσῃν μετοχῇ καθεὶς ἔχει, καὶ 3) μετὰ τὴν καταχώρησιν τοῦ πλοίου εἰς τὸ νηϊλόγιον χρεωστεῖ ὁ ἰδιοκτήτης νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν καὶ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν περὶ τῆς διαφυλάξεως τῶν περὶ Ναυτιλίας νόμων, περὶ τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ ἐγγράφου καὶ Ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ περὶ ἀναγνώρισεως τοῦ πλοίου.

Ὅσοι δὲ νομίμως ἐκληρονόμησαν ἢ τακτικῶς ἀπέκτησαν πλοῖα, διὰ νὰ θεωρηθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Νόμου ἰδιοκτῆται αὐτῶν, ἀπαιτεῖται νὰ φροντίσουν ὥστε νὰ γενῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον νηϊλόγιον ἢ ἀντικατάσας τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, καὶ νὰ ἐκδοθῇ τὸ ἀνήκον νέον ἔγγραφον ἰδιοκτησίας.

216. Πᾶς ἰδιοκτήτης πλοίου εἶναι πολιτικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις τοῦ πλοίαρχου, καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὸ πλοῖον καὶ τὴν ἀποστολὴν του.

Ἡ εὐθύνη παύει ἀφοῦ ἐγκαταλείψῃ τὸ πλοῖον καὶ τὸν ναῦλον πρὸς τοὺς δανειστάς.

217. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν πολεμικῶν πλοίων δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ ἐγκλήματα, καὶ τὰς πειρατείας, αἱ ὁποῖαι γίνονται εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τοὺς πολεμιστάς, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται μέσα εἰς τὰ πλοῖα των, ἢ ἀπὸ τὸ πλήρωμα, παρὰ μόνον ἕως τὴν ποσότητα, διὰ τὴν ὁποίαν ἔδωκαν ἐγγύησιν, ἐκτὸς ἂν ᾖναι μέτοχος, ἢ συναίτιος τῶν τοιούτων.

218. Ὁ ἰδιοκτήτης ἡμπορεῖ ν' ἀποβάλῃ τὸν πλοίαρχον καὶ χωρὶς νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ μεταξὺ των περὶ τούτου ἔγγραφος συμφωνία.

219. Ἐὰν ὁ ἀποβληθεὶς πλοίαρχος ᾖναι συνιδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἡμπορεῖ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν συνιδιοκτησίαν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον εἰς αὐτὸν ἀνήκει.

Τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου προσδιορίζεται ἀπὸ δοκιμαστάς (ἐκτιμητάς), οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται ἐκ συμφώνου καὶ τῶν δύο μερῶν, ἢ καὶ ἀπὸ τὸ δικαστήριον.

220. Καθ' ὅλα ὅσα ἀποβλέπουν τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν ἰδιοκτητῶν ἐνὸς πλοίου, πρέπει νὰ ὑπερισχύῃ ἡ γνώμη τῶν πλειοτέρων. Τὴν δὲ πλειονοψηφίαν, ἀποτελεῖ μέρος τῆς εἰς τὸ πλοῖον μετοχῆς, ὑπερβαῖνον τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του.

Ἡ πώλησις τοῦ πλοίου εἰς τὴν δημοπρασίαν δὲν πρέπει νὰ γίνεται παρὰ κατ' αἵτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν, οἱ ὁποῖοι ὁμοῦ μετέχουν ἀπὸ τὸ ἥμισυ τοῦ πλοίου, φθάνει μόνον νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἔγγραφος ἐναγία συμφωνία.

ΠΕΡΙ ΠΛΟΙΑΡΧΩΝ.

221. Πᾶς πλοίαρχος, ἢ λέμβάρχος ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος διὰ τὴν διοίκησιν ἐνὸς πλοίου ὁποιασδήποτε τάξεως, εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅσας παραδρομὰς γίνουν ἐν

καιρῷ τῆς υπηρεσίας του, καὶ δι' αὐτὰς ἀκόμη τὰς πλέον ἐλαφράς.

222. Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς πραγματείας, τὰς ὁποίας φορτώνει ἐντὸς τοῦ πλοίου του. Αὐτὸς δίδει δι' αὐτὰς ἀπόδειξιν, ἣτις ὀνομάζεται φορτωτικὴ.

223. Ὁ πλοίαρχος πρέπει νὰ συστήσῃ τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, νὰ ἐκλέγῃ καὶ νὰ μισθώσῃ τοὺς ναύτας, καὶ ὅλους τοῦ πληρώματος, τὸ ὁποῖον ὅμως θέλει κύμνει συμφώνως μὲ τοὺς ἰδιοκτῆτας ὅταν εὑρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

224. Ὁ πλοίαρχος πρέπει νὰ κρατῇ βιβλίον ἀριθμημένον καὶ μονογραφημένον ἀπὸ ἓνα τῶν ἐμποροδικῶν ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει Ἐμποροδικεῖον, νὰ ᾔῃ ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ἢ ἀπὸ ἓνα τῶν παρέδρων του.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο σημειοῦνται τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ἐν καιρῷ ταξειδίου, τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ πλοίου, καὶ ἐν γένει κάθε τι, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει τὸ φορτίον του, καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παράδοσιν λογαριασμοῦ, ἢ εἰς ὁποιαδήποτε ἀπαίτησιν.

225. Ὁ πλοίαρχος χρεωστῇ πρὶν παραλάβῃ τὸ φορτίον νὰ φροντίσῃ ὥστε νὰ γίνῃ ἐπίσκεψις εἰς τὸ πλοῖόν του, κατὰ τὴν ἐννοίαν καὶ τὰς διατυπώσεις, τὰς ὁποίας διαλαμβάνουσιν οἱ κανονισμοί.

Ἡ ἐκθεσις περὶ τῆς ἐπισκέψεως παρακατατίθεται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐμποροδικείου· ἐν ἀντίγραφον δὲ ταύτης δίδεται εἰς τὸν πλοίαρχον.

226. Ὁ πλοίαρχος χρεωστῇ νὰ ἔχῃ ἐντὸς τοῦ πλοίου, τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, τὸ ἔγγραφον τῆς ἐθνικότητος, τὸ ναυτολόγιόν του, τὰς φορτωτικὰς καὶ ναυλοσυμφωνητικὰς, τὰς περὶ τῆς ἐπισκέψεως ἐκθέσεις τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων.

227. Ὁ πλοίαρχος πρέπει νὰ παρευρίσκηται αὐτοπροσώπως εἰς τὸ πλοῖόν του, καὶ ὅταν ἐμβαίνει, καὶ ὅταν ἐκβαίνει ἀπὸ τοὺς λιμένας, κόλπους, ἢ ποταμούς.

228. Ἄν παραβῇ τὰς ὑποχρεώσεις, αἱ ὁποῖαι διαλαμβάνονται εἰς τὰ τέσσαρα προηγούμενα άρθρα, ὁ πλοίαρχος

εἶναι ὑπεύθυνος εἰς κάθε βλάβην ἢ ὁποία ἤθελε γίνεαι εἰς τοὺς μετόχους τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.

229. Ὁ πλοίαρχος εἶναι ἐπίσης ὑπεύθυνος διὰ κάθε ζημίαν ἣτις δύναται νὰ συμβῇ εἰς τὰς φορτωθείσας πραγματείας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου του, χωρὶς τὴν ἔγγραφον συγκατάθεσιν τοῦ φορτωτοῦ.

Αὕτη δὲ ἡ διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἀκτοπλοίαν, (δηλ. εἰς τὰ μικρὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ταξειδεύουν τὰ παράλια.

230. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ πλοίαρχου παύει, ἀμα ἀποδειχθῶσι τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ ἀνωτέραν δύναμιν.

231. Ὁ πλοίαρχος καὶ ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος εὐρίσκονται εἰς τὸ πλοῖον, ἢ εἰς τὰς λέμβους, δευθυνόμενοι πρὸς τὸ πλοῖον διὰ νὰ ἀναχωρήσουν, δὲν ἔμπορουν νὰ βαλθοῦν ὑπὸ κράτησιν διὰ πολιτικὰ χρέη, ἐκτὸς ἐὰν ᾔῃαι χρέη, τὰ ὁποῖα ἔγειναν διὰ τὸ μελετώμενον ταξειδίον, καὶ πάλιν εἰς ταύτην τὴν τελευταίαν περίστασιν δὲν ἔμπορουν νὰ τεθοῦν ὑπὸ κράτησιν, ἐὰν δίδουν ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμὴν των.

232. Ὁ πλοίαρχος εὐρισκόμενος εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ἐπιτρόπων των, δὲν ἔμπορεῖ χωρὶς τὴν μερικὴν συγκατάθεσιν των νὰ κάμνῃ ἐπισκευὴν εἰς τὸ πλοῖον, ν' ἀγοράζῃ πανία, ἐξάρτια καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα εἰς τὸ πλοῖον, ἢ νὰ λαμβάνῃ μὲ τοιοῦτον σκοπὸν χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, οὔτε νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖον.

233. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἤθελε ναυλωθῇ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν δὲν ἤθελον νὰ συνεισφέρουν εἰς τὰ ἀναγκαζόμενα ἔξοδα διὰ τὸ ταξειδίον, ὁ πλοίαρχος εἰς ταύτην τὴν περίστασιν μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, ἀφοῦ γένῃ ἡ πρόσκλησις εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ προσφέρουν τὸ ἀνάλεγον μερίδιόν των, ἔμπορεῖ δι' ἀδείας τοῦ δικαστοῦ νὰ λάβῃ ναυτικὸν δάνειον διὰ λογαριασμὸν του ἐπάνω εἰς τὸ μερίδιον, τὸ ὁποῖον ἔχουν εἰς τὸ πλοῖον.

234. Ἐὰν ἐνόςσῃ διαρκεῖ τὸ ταξειδίον, ᾔῃαι ἀνάγκη ἐπισκευῆς καὶ ἐπιδιορθώσεως τοῦ πλοίου, ἢ ἀγορᾶς προ-

φῶν, ὁ πλοίαρχος ἀφοῦ ἀποδείξῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην δι' ἐκθέσεως ὑπογεγραμμένης ἀπὸ τοὺς ἐπισημοτέρους τοῦ πλοίου, ἢμπορεῖ (δι' ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν Ἐμποροδικῶν, ἢ ἄλλης Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς ἔλλειψιν ταύτης δι' ἀδείας τῆς τοπικῆς ἀρχῆς) νὰ δανεισθῇ ἐπάνω εἰς τὸ σκάφος τοῦ πλοίου, νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ δώσῃ εἰς ἐνέχυρονπραγματείας μιᾶς ἀξίας ἴσης μὲ τὴν ποσότητα, ἢ ὁποία ἀναγκαιοῖ εἰς τὸ πλοῖον.

Οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ὁ πλοίαρχος ὁ ὁποῖος τοὺς ἀντιπροσωπεύει χρεωστοῦν νὰ βαστοῦν λογαριασμὸν τῶν πωληθειῶν πραγματειῶν κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τοῦ αὐτοῦ εἶδους, καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος, ἢ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὸν τόπον, ὅπου γίνεται ἡ ἐκφόρτωσις, ὅταν φθάσῃ τὸ πλοῖον.

235. Ὁ πλοίαρχος πρὶν τῆς ἀναχωρήσεως ἀπὸ ἓνα ξένον λιμένα, ἢ διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, χρεωστῇ νὰ στέλλῃ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τοῦ πλοίου ἢ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἓνα λογαριασμὸν ὑπογεγραμμένον ἀπ' αὐτόν, ὅστις νὰ περιέχῃ τὴν κατάστασιν τοῦ φορτίου του, τὴν ἀξίαν τῶν πραγματειῶν τοῦ ιδίου, τὰ χρήματα, τὰ ὅποια αὐτὸς ἐδανείσθῃ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν δανειστῶν του.

236. Ὁ πλοίαρχος, ὅστις χωρὶς ἀνάγκης ἤθελε δανεισθῇ χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἐπὶ τῶν ζωοτροφιῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου, ἢ ἤθελεν ὑποθηκεύσει, ἢ πωλήσῃ πραγματείας ἢ ζωοτροφίας, ἢ ἤθελε προσθέσει εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἀβαρίας, ἔξοδα πλαστὰ περισσότερα ἀφ' ὅσα πραγματικῶς ἔκαμε, θέλει εἶσθαι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ὀπλίσαντας τὸ πλοῖον καὶ προσωπικῶς εἶναι ὑποχρεωμένος εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν πραγμάτων.

237. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ πωλήσῃ τὸ πλοῖον, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας εἰδικὴν πληρεξουσιότητα, μὲ ποινὴν ἀκυρότητος τῆς πωλήσεως, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον ἦτον ἀνίκανον διὰ ταξείδιον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως διότι τότε συμπεραίνεται ἢ συγκατάθεσις τῶν ἰδιοκτῆτῶν.

238. Πᾶς πλοίαρχος ὑποχρεωθεὶς περὶ τινος ταξείδιου, χρεωστῇ νὰ τελειώσῃ ἢ ἄλλως πληρῶναι κάθε ἔξοδον καὶ ἀποζημιώσιν πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ ναυλωτάς.

239. Ὁ πλοίαρχος ὅστις ταξιδεύει πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν ἐπὶ τοῦ φορτίου δὲν ἢμπορεῖ νὰ ἐμπορευεταὶ δι' ἰδιαιτερόν του λογαριασμὸν ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία τούτου.

240. Ἐὰν ὁμοῦ παραβῇ τὰς εἰρημένας διατάξεις, αἱ ὁποῖαι σημειόνονται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, αἱ πραγματεῖαι τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ἐφόρτωσε δι' ἰδίον του λογαριασμὸν, δημεύονται πρὸς ὄφελος τῶν ἄλλων συμμετόχων.

241. Ὁ πλοίαρχος δι' ὁποιονδήποτε κίνδυνον δὲν ἢμπορεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πλοῖόν του, ἐνῶ ταξιδεύει, χωρὶς τὴν γνώμην τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος, καὶ ἐὰν ἀποφασισθῇ ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ πλοίου, αὐτὸς χρεωστῇ νὰ αὔσῃ μαζὶ του τὰ χρήματα καὶ πᾶν ὅ,τι δυνηθῇ ἀπὸ τὰς πολυτιμωτέρας πραγματείας τοῦ φορτίου του, ἀλλέως λογίζεται προσωπικῶς ὑπεύθυνος δι' αὐτάς.

Ἐὰν δὲ τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐσώθησαν ἀπὸ τὸ πλοῖον κατ' αὐτόν τὸν τρόπον, ἤθελον χαθῇ ἀπὸ τυχαῖόν τι συμβάν, ὁ πλοίαρχος θέλει εἶσθαι ἀνεύθυνος.

242. Ὁ πλοίαρχος χρεωστῇ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων, ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι διωρισμένος, νὰ ὑποβάλλῃ τὸ βιβλίον του εἰς θεώρησιν, καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἐκθεσίαν του.

Ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ φανερόνῃ τὸν τόπον καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀναχωρήσεως, τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἠκολούθησεν, τὰ συμβάντα κατὰ τὸ ταξείδιον, τὰς ἀταξίας αἱ ὁποῖαι συνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ὅλα τὰ ἀξιοσημείωτα περιστατικὰ τοῦ ταξείδιου του.

243. Ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν ἔμποροδικῶν, ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ Ἐμποροδικείου. Ὅπου ὁμοῦ δὲν ὑπάρχει Ἐμποροδικεῖον, ἡ ἐκθεσις γίνεται εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ Νομοῦ.

Ὁ εἰρηνοδίκης ὁ ὁποῖος ἤθελε λάβει τὴν ἐκθεσιν, χρεω-
στεῖ νὰ τὴν στείλῃ χωρὶς ἀναβολὴν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ
πλησιεσέρου Ἐμποροδικείου. Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις
ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ παρακατατεθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ
Ἐμποροδικείου.

244. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀράξῃ εἰς ξένον τινὰ λιμένα,
χρεωστεῖ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Πρόξενόν του, νὰ τοῦ
κάμῃ μίαν ἐκθεσιν, καὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ ἐν πιστοποι-
ητικόν, διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀποδεικνύεται ὁ καιρὸς εἰς τὸν
ὁποῖον ἔφθασε, καὶ ἀνεχώρησεν, ἡ κατάστασις καὶ τὸ εἶδος
τοῦ φορτίου του.

245. Ἐὰν, ἐνῶ ταξιδεύει ὁ πλοίαρχος, ἤθελεν ὑποχρε-
ωθῇ ν' ἀράξῃ εἰς ἄλλον λιμένα τῆς ἐπικρατείας, χρεωστεῖ
νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐμποροδικείου τοῦ
τόπου τὰς ὁποίας εἰς αὐτὸν ἔπραξε.

Ὅπου ὁμοῦ δὲν ὑπάρχει Ἐμποροδικεῖον ἡ ἐκθεσις γί-
νεται εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς Ἐπαρχίας.

Ἐὰν ὁ λιμὴν, ὅπου ὁ πλοίαρχος ἐβιάσθῃ νὰ ἀράξῃ,
ᾗναι ξένος, ἡ κοινοποιήσις γίνεται ἐνώπιον τοῦ Προξένου,
ἢ εἰς ἑλλειψίν τούτου εἰς τὴν τοπικὴν Ἀρχήν.

246. Ἐὰν τὸ πλοῖον ναυαγίῃ, ὁ δὲ πλοίαρχος ἢ μόνος
διασωθῇ ἢ μαζὶ μετὰ τὸ ὅλον, ἢ μέρος τοῦ πληρώματος,
χρεωστεῖ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς, καὶ
νὰ ἐκθέσῃ τὰ περιστατικὰ τοῦ συμβάντος ναυαγίου, καὶ
νὰ τὰ ἐπιβεβαιώσῃ διὰ μέσου ἐκείνων τοῦ πληρώματος, οἱ
ὁποῖοι ἤθελον σωθῇ, καὶ εὑρεθῇ μετὰ τὸν πλοίαρχον, καὶ νὰ
λάβῃ ἀντίγραφον τούτων.

247. Διὰ νὰ ἐπιβεβαιωθῇ ἡ ἐκθεσις τοῦ πλοίαρχου, ὁ
δικαστὴς ἐξετάζει τὰ ἄτομα τοῦ πληρώματος, καὶ ἐὰν
ᾗναι δυνατόν, τοὺς ἐπιβάτας χωρὶς βλάβην τῶν ἄλλων
ἀποδείξεων.

Αἱ ἐκθέσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἐπιβεβαιωμέναι κατὰ τοὺς
τύπους τοῦς ὁποῖους διαγράφει ὁ νόμος, δὲν εἶναι δεχταὶ πρὸς
βοήθειαν τοῦ πλοίαρχου, καὶ δὲν δίδουν κάμμίαν πίσιν εἰς τὸ
δικαστήριον, ἐκτὸς ἐὰν ὁ πλοίαρχος, ὅστις ἤθελε ναυαγίῃ,
σωθῇ μόνος εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἔκαμε τὴν ἐκθεσίν του.

Ἐπιφυλάττεται δὲ εἰς τοὺς ἀντιδίκους τὸ δικαίωμα τοῦ
νὰ φέρουν ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἐναντίου.

248. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἔμπορεῖ νὰ ξεφορτώσῃ κάμμίαν
πραγματείαν, πρὶν κάμῃ τὴν ἐκθεσίν του, μετὰ ποινὴν ποι-
νικῆς καταδιώξεως, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἐπικείμενος κίνδυνος.

249. Ἐὰν αἱ ζωοτροφίαι τοῦ πλοίου τελειώσουν, ἐνόσω
διαρκεῖ τὸ ταξίδιον, ὁ πλοίαρχος συσχεπτόμενος μετὰ τοὺς
ἀξιωματικούς τοῦ πληρώματος, ἔμπορεῖ νὰ ὑποχρεώσῃ
ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εἰς τὸ πλοῖον ἰδικὰς τῶν ζωοτρο-
φίας, διὰ νὰ τὰς συνεισφέρουν εἰς τὸ κοινόν, εἶναι μόνον
τοῦτο ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν των.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΤΩΝ ΝΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ.

250. Αἱ συνθήκαι τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ πλοίαρχου καὶ
τοῦ πληρώματος παντὸς πλοίου ἀποδεικνύονται διὰ μέσου
τῶν ναυτολογίων, ἢ διὰ μέσου τῶν ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν
μεταξὺ τῶν μερῶν.

251. Ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα δὲν ἔμπορουν μετὰ
κάμμίαν πρόφασιν νὰ φορτώσων εἰς τὸ πλοῖον κάμμίαν
πραγματείαν διὰ λογαριασμὸν των, χωρὶς τὴν ἀδειαν τῶν
ιδιοκτητῶν καὶ χωρὶς νὰ πληρώσουν τὸν ναῦλον αὐτῆς,
ἐκτὸς ἐὰν τοὺς δίδεται τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπὸ τῆς συμ-
φωνίας, ἣτις ὑπάρχει μεταξὺ των.

252. Ἐὰν τὸ ταξίδιον διακοπῇ ἐξ αἰτίας τῶν ιδιοκτη-
τῶν, τοῦ πλοίαρχου ἢ τῶν ναυλωτῶν πρὸ τῆς ἀναχωρέσεως
τοῦ πλοίου, οἱ ναῦται οἱ ὁποῖοι εἶναι μισθωμένοι κατὰ τα-
ξίδιον, ἢ κατὰ μῆνα, πρέπει νὰ πληρόνωνται δι' ὅσας ἡ-
μέρας εἰργάσθησαν πρὸς ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου. Οὗτοι δὲν
εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπιστρέψουν τὰς πληρωμάς, αἱ ὁποῖαι
πρὸς αὐτοὺς ἐδόθησαν, ἀλλὰ τὰς κρατοῦν πρὸς ἀποζη-
μίωσιν των.

Ἐὰν δὲ αἱ πληρωμαὶ δὲν ἐδόθησαν, αὐτοὶ λαμβάνουν
πρὸς ἀποζημίωσιν ἓνα μῆνα ἀπὸ τοῦς συμφωνηθέντας
μισθοὺς των.

Ἐάν τὸ ταξειδίον διακοπῇ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πλοίου, οἱ κατὰ ταξειδίον μισθωμένοι ναῦται πληρόνονται ὁλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθὸν των.

Οἱ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν τοὺς συμφωνηθέντας μισθοὺς των, δι' ὅσον καιρὸν εἰργάσθησαν, καὶ πρὸς τούτοις δι' ἀποζημιώσεις, τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ των, τοὺς ὁποίους ἤθελον λάβει κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὑποθετικῆς διαρκείας τοῦ ταξειδίου, διὰ τὸ ὅποιον ἦσαν μισθωμένοι.

Οἱ κατὰ τὸ ταξειδίον ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν προσέτι τὰ ἔξοδα διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἕως εἰς τὸν τόπον ὅθεν ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον, ἐκτὸς ἐάν ὁ πλοίαρχος, οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ναυλωταί, ἢ ὁ προμηθευτὴς τοὺς προμηθεύσῃ ἄλλο πλοῖον διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον τῆς ἀναχωρήσεώς των.

253. Ἐάν ὑπάρχῃ ἀπαγόρευσις ἐμπορίου μὲ τὸν τόπον, εἰς τὸν ὅποιον τὸ πλοῖον ἦτα διωρισμένον νὰ ὑπάγῃ, ἢ ἐάν τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, πρὶν ν' ἀρχίσῃ τὸ ταξειδίον, δὲν χρεωστεῖται ἄλλο εἰς τοὺς ναύτας, παρὰ ἡ πληρωμὴ, δι' ὅσας ἡμέρας εἰργάσθησαν διὰ νὰ ἐτοιμάσουν τὸ πλοῖον.

254. Ἐάν ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ ἐμπορίου, ἢ ἡ ἐμπόδισις τοῦ πλοίου συμβῇ ἐν καιρῷ ταξειδίου, εἰς τὴν περίστασιν τῆς ἀπαγορεύσεως, οἱ ναῦται θέλουν πληρόνεσθαι ἀναλόγως τοῦ καιροῦ, τὸν ὅποιον ἐδούλευσαν. Ἐν περιπτώσει δὲ τῆς ἐμποδίσεως τοῦ πλοίου, ὁ μισθὸς τῶν ναυτῶν, οἵτινες εἶναι συμφωνημένοι κατὰ μῆνα, θέλει πληρόνεσθαι ὁ ἥμιτις, ἐνὸς ὧ διαρκεῖ ἡ κράτησις. Ὁ μισθὸς τῶν ναυτῶν, οἵτινες μισθωμένοι κατὰ ταξειδίον πληρόνεται κατὰ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους διαλαμβάνει ἡ συμφωνία.

255. Ἐάν τὸ ταξειδίον παρεκτανθῇ ἡ τιμὴ τοῦ μισθοῦ τῶν ναυτῶν, οἵτινες εἶναι μισθωμένοι κατὰ ταξειδίον αὐξάνει ἀναλόγως τῆς παρατάσεως.

256. Ἐάν τὸ πλοῖον ξεφορτώσῃ ἐκουσίως εἰς τὸν τόπον πλησιέστερον ἐκείνου, ὁ ὅποιος σημειόνηται εἰς τὸ ναυλοσυμφωνητικόν, δὲν γίνεται χάμμία ἐλάττωσις τῶν κατὰ ταξειδίον μισθῶν.

257. Ἐάν οἱ ναῦται ἦναι μέτοχοι εἰς τὸ κέρδος ἢ εἰς τὸν ναῦλον, δὲν χρεωστεῖται εἰς αὐτοὺς χάμμία, ἀποζημιώσεις, οὔτε ἡμερομίσθια διὰ τὴν διακοπὴν, ἀναβολὴν, ἢ παράτασιν τοῦ ταξειδίου, τὰ ὅποια προέρχονται ἀπὸ ἀνωτέραν δύναμιν.

Ἐάν ὁμως ἡ διακοπὴ, ἡ ἀναβολή, ἢ ἡ παράτασις προήλθεν ἀπὸ τοὺς φορτωτάς, τὸ πλήρωμα λαμβάνει μέρος εἰς τὰς ἀποζημιώσεις, αἱ ὅποιαι εἶναι ἀποφασισμέναι ἐπὶ τοῦ πλοίου. Αὗται αἱ ἀποζημιώσεις θέλουν διαμοιρασθῇ μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πληρώματος ἀναλόγως τῆς εἰς τὸν ναῦλον μετοχῆς των.

Ἐάν τὸ ἐμπόδιον γίνεται ἐξ αἰτίας τοῦ πλοίαρχου, ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν, αὐτοὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι εἰς τὰς ἀποζημιώσεις, αἱ ὅποιαι χρεωστοῦνται εἰς τὸ πλήρωμα.

258. Εἰς περίπτωσιν ἀλώσεως, διαρρήξεως καὶ ναυαγίου, ἐάν χαθῇ ἐντελῶς τὸ πλοῖον καὶ αἱ πραγματεῖαι, οἱ ναῦται δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσουν χάμμιαν ἀποζημίωσιν μισθοῦ.

Δὲν εἶναι ὁμως καὶ ὑπόχρεοι νὰ ἐπιστρέψουν τὰς προπληρωμάς, τὰς ὁποίας ἔλαβον διὰ μισθοῦς.

259. Ἐάν μέρος τοῦ πλοίου διασωθῇ, οἱ ναῦται μισθωμένοι κατὰ ταξειδίον, ἢ κατὰ μῆνα πληρόνονται τοὺς δουλευμένους μισθοὺς των ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ναυαγίων, τὰ ὅποια διέσωσαν.

Ἐάν δὲ τὰ ναυάγια δὲν ἐξαρκοῦν πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν μισθῶν, ἢ ἐάν δὲν διεσώθησαν, παρὰ μόνον πραγματεῖαι, λαμβάνουν τοὺς μισθοὺς των συμπληρωματικῶς ἀπὸ τὸν ναῦλον τῶν διασωθεισῶν πραγματειῶν.

260. Οἱ ναῦται μισθωμένοι κατὰ ναῦλον λαμβάνουν τοὺς μισθοὺς των μόνον ἀπὸ τὸν ναῦλον ἀναλόγως ἐκείνου, τὸν ὅποιον λαμβάνει ὁ πλοίαρχος.

261. Ὅπως καὶ ἂν ἦναι μισθωμένοι οἱ ναῦται, πρέπει νὰ πληρόνωνται δι' ὅσας ἡμέρας εἰργάσθησαν εἰς τὴν διάσωσιν τῶν ναυαγίων καὶ τῶν ναυαγησάντων πραγμάτων.

262. Ἐάν ὁ ναύτης ἀσθενήσῃ εἰς τὸ ταξειδίον, ἢ πληγωθῇ δουλεύων εἰς τὸ πλοῖον λαμβάνει τοὺς μισθοὺς

του, καὶ τροφοδοτεῖται, καὶ θεραπεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πλοίου.

263. Ἐὰν ὁ ναύτης πληγῶθῃ πολεμῶν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν καὶ πειρατῶν, τρέφεται καὶ θεραπεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.

264. Ἐὰν ὁ ναύτης ἐκβῇ ἀπὸ τὸ πλοῖον χωρὶς ἀδείας, καὶ πληγῶθῃ εἰς τὴν ξηρὰν, τὰ ἔξοδα τῆς τροφῆς του, καὶ τῆς θεραπείας του εἶναι εἰς βάρος του, αὐτὸς μάλιστα δύναται ν' ἀποβληθῇ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον.

Εἰς ταύτην δὲ τὴν περίστασιν οἱ μισθοὶ του δὲν θέλουν τῷ πληρωθῇ, παρὰ δι' ὅσον καιρὸν ἐδούλευσε.

265. Ἐὰν ἀποθάνῃ κάνεις ναύτης εἰς τὸ ταξείδιον, ἐὰν μὲν ἦτο μισθωμένος κατὰ μῆνα, οἱ μισθοὶ του λογαριάζονται ἕως τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του, καὶ χρεωστεῦνται εἰς τοὺς κληρονόμους του.

Ἐὰν δὲ αὐτὸς ἦτο μισθωμένος κατὰ ταξείδιον, χρεωστεῖται τὸ ἥμιον τοῦ μισθοῦ του, ὅταν ἀποθάνῃ εἰς τὸν πηγαίμον, ἢ ἐνῷ εὐρίσκεται εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀφίξεώς του.

Ἄν ἀποθάνῃ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν, χρεωστεῖται ὁλόκληρος ὁ μισθός του.

Ἐὰν ὁ συντροφοναύτης ἀποθάνῃ ὀλίγας ἡμέρας ἔπειτα ἀπὸ τὸ ταξείδιον, τοῦ χρεωστεῖται ὁλόκληρον τὸ μερίδιόν του ἐκ τοῦ κέρδους ἢ ναύλου.

Οἱ μισθοὶ τοῦ ναύτου, ὅστις ἤθελε φονευθῇ ὑπερασπιζόμενος τὸ πλοῖον, χρεωστεῦνται ὁλόκληροι δι' ὅλον τὸ ταξείδιον, ἐὰν τὸ πλοῖον εὐδωθῇ ἀσφαλῶς.

266. Ὁ ναύτης, ὁ ὁποῖος πιασθῇ καὶ αἰχμαλωτισθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου δὲν ἔμπορεῖ τίποτε νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον, τοὺς ἰδιοκτητὰς, καὶ ναυλωτὰς διὰ τὰ λύτρα τῆς ἀπελευθερώσεώς του.

Αὐτὸς πληρόνεται τοὺς μισθοὺς του ἕως τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιάσθη καὶ ἠχμαλωτίσθη.

267. Ὁ συλληφθεὶς καὶ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης, ὁ ὁποῖος ἐστάλῃ διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης διὰ ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ὁλόκληρον τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν του.

Αὐτὸς ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ καὶ ἀποζημιώσιν τινα πρὸς ἀπελευθέρωσίν του, μετὰ τὸ εὐόδιον τοῦ πλοίου.

268. Ἡ ἀποζημίωσις χρεωστεῖται ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτητὰς τοῦ πλοίου, ἐὰν ὁ ναύτης ἐστάλῃ διὰ ξηρᾶς, ἢ διὰ θαλάσσης διὰ ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.

269. Ἡ ποσότης τῆς ἀποζημιώσεως προσδιορίζεται εἰς 600 φράγκα.

Ἡ εἰσπραξὶς τῶν χρημάτων καὶ ἡ χρῆσις θέλουν γίνεσθαι κατὰ τοὺς τύπους, οἱ ὁποῖοι προσδιορίζονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἓνα Κανονισμόν, ὅστις ἀπεβλέπει τὴν ἐξαγορὰν τῶν αἰχμαλώτων.

270. Πᾶς ναύτης ὅστις ἀποδείξει ὅτι ἀπεβλήθη χωρὶς εὐλόγου αἰτίας, ἔμπορεῖ νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ πλοίαρχου ἀποζημιώσιν.

Ἡ ἀποζημίωσις προσδιορίζεται ἕως τὸ τρίτον τῶν μισθῶν του, ἐὰν ἡ παῦσις του συμβῇ πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ταξείδιον.

Ἡ ἀποζημίωσις προσδιορίζεται εἰς ὁλόκληρον τὸν μισθὸν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς, ἐὰν ἡ παῦσις γίνῃ ἐνῷ ταξειδεύει. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται, εἰς κάμμίαν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω περιστάσεις νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ ποσὸν τῶν ἀποζημιώσεων ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτητὰς τοῦ πλοίου.

Δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ δι' ἀποζημιώσιν, ἐὰν ὁ ναύτης ἤθελε ἀποβληθῇ, πρὶν σφαιλισθῇ τὸ ναυτολόγιον. Εἰς κάμμίαν περίπτωσιν δὲν δύναται ὁ πλοίαρχος νὰ ἀποβάλῃ καὶ νάνα ναύτην εἰς ξένον τόπον.

271. Τὸ πλοῖον καὶ ὁ ναῦλος εἶναι ἰδιαίτερος ὑπέγγυα πρὸς πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ τῶν ναυτῶν.

272. Ὅλαι αἱ διατάξεις αἱ ὁποῖαι διαλαμβάνουν περὶ τῶν μισθῶν, τῆς θεραπείας, καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ναυτῶν, εἶναι κοιναὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους τοῦ πληρώματος.

ΠΕΡΙ ΝΑΥΛΟΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΩΝ, ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ ΠΛΟΙΟΥ,
ἢ ΝΑΥΛΟΣΕΩΣ.

273. Πᾶσα συμφωνία περὶ ναυλώματος, ὀνομαζομένη ναυλοσύμφωνον, πρέπει νὰ γίνεται ἐγγράφως.

Αὕτη πρέπει νὰ φανερόνη 1) τὸ ὄνομα καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου, 2) τὸ ὄνομα τοῦ Πλοιάρχου καὶ τοῦ ναυλωτοῦ, 3) τὸν τρόπον τοῦ ναυλώματος, 4) τὸν τόπον καὶ τὸν καιρὸν τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, 5) τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου, 6) ἂν ἡ ναύλωσις ᾖ ὀλική, ἢ μερική, καὶ 7) τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀποζημίωσιν ἐν περιπτώσει χρονотριβῆς.

274. Ἐὰν ὁ καιρὸς τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τοῦ πλοίου δὲν προσδιορίζεται εἰς τὰς συμφωνίας τῶν συμφωνησάντων μερῶν, λαμβάνεται ὡς κανὼν ἡ τοπικὴ συνήθεια.

275. Ἐὰν τὸ πλοῖον ναυλωθῇ κατὰ μῆνα, ὁ ναῦλος ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πλοῖον ἤθελεν ἀναχωρήσει, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ συμφωνία ἐναντία τούτου.

276. Ἐὰν πρὶν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου συμβῇ ἀπαγόρευσις τοῦ ἐμπορίου μὲ τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον διευθύνεται, τότε αἱ συμφωνίαι διαλύονται χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ κανεὶς ἀπὸ τοὺς συμφωνήσαντας νὰ πληρώσῃ ἀποζημιώσεις. Ὁ φορτωτὴς ὅμως χρεωστεῖ νὰ πληρόνῃ τὰ ἐξόδα τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν.

277. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνωτέρα δύναμις, ἡ ὁποία ἐμποδίζει διὰ τινὰ μόνον καιρὸν τὴν ἐξόδον τοῦ πλοίου, αἱ συμφωνίαι διαμένουν ἰσχυραὶ, καὶ ἀποζημιώσεις δὲν ἔμπορεῖ τις νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ τὴν ἀναβολὴν τοῦ ταξειδίου.

Ὡσαύτως διαμένουν αὗται ἰσχυραὶ καὶ δὲν ἔμπορεῖ νὰ αὐξηθῇ ὁ ναῦλος, ἐὰν γίνῃ ἡ ἐμπόδισις ἐνόσω ταξειδεύῃ τὸ πλοῖον ἀπὸ ἀνωτέραν δύναμιν.

278. Ὁ φορτωτὴς ἔμπορεῖ, διαρκούσης τῆς ἐμποδίσεως τοῦ πλοίου, νὰ ξεφορτώσῃ τὰς πραγματείας του μὲ ἐξόδα του, μὲ συμφωνίαν ὅμως νὰ τὰς ξαναφορτώσῃ, ἢ ν' ἀποζημιώσῃ τὸν πλοίαρχον.

Αἱ διασωθεῖσαι πραγματεῖαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν, οὔτε εἰς τὴν ζημίαν τῶν ῥηθειῶν ἢ βλαφθειῶν πραγματειῶν.

424. Ἐὰν ἡ χύσις σώσῃ τὸ πλοῖον, καὶ ἐὰν τὸ ἴδιον πλοῖον, ἐξακολουθεῖ τὸ ταξειδίδόν του, κινδυνεύει νὰ ἀπολεσθῇ.

Τὰ διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουν εἰς τὴν χύσιν κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν εἰς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται, ἐξαιρουμένων τῶν σώστρων.

425. Τὰ ῥιφθέντα πράγματα δὲν συνεισφέρουν εἰς κάμμιαν περίπτωση εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν γενομένων ζημιῶν, μετὰ τὴν χύσιν, εἰς τὰς διασωθείσας πραγματείας.

Αἱ πραγματεῖαι δὲν συνεισφέρουν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ πλοίου, ὅταν ἀπολεσθῇ, ἢ γενῇ ἀνίκανον πλέον διὰ ταξειδίου.

426. Ἐὰν, δυνάμει ἐνὸς διασκέματος τὸ πλοῖον ἤνοιξε διὰ νὰ ἐκβάλῃ τὰς πραγματείας, αὗται τότε συνεισφέρουν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς ζημίας ἥτις συνέβη εἰς τὸ πλοῖον.

427. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐβάλλθησαν εἰς βάρκας διὰ νὰ ἐλαφρυνθῇ τὸ πλοῖον ἐν ᾧ ἐμβαίνει εἰς λιμένα ἢ ποταμὸν, ἡ συνεισφορὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐπὶ τοῦ φορτίου ὁλοκλήρου. Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον μὲ τὸ ὑπόλοιπον φορτίον ἀπωλέσθῃ δὲν γίνεται κάμμία συνεισφορὰ ἀπὸ τὰς πραγματείας, αἱ ὁποῖαι ἐβάλλθησαν ἐπὶ τῶν λέμβων.

428. Εἰς ὅλας τὰς εἰρημένους περιστάσεις ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τῶν πραγματειῶν καὶ τῆς τιμῆς τῶν, ἐὰν πωληθῶσιν, διὰ τὴν ποσότητα τῆς συνεισφορᾶς.

429. Ἄν ἔπειτα ἀπὸ τὴν συνεισφορὰν οἱ ἰδιοκτῆται διασώσουν τὰ ῥιφθέντα πράγματα, οὔτοι χρεωστοῦν νὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ εἰς τοὺς συμμετόχους πᾶν ὅ,τι ἔλαβον ἐκ τῆς συνεισφορᾶς, ἀφαιρουμένων τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων τῆς διασώσεως, τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἐκ τῆς χύσεως.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ.

Πότε παραγράφονται αἱ διάφοροι ναυτικά ἀγωγαί.

430. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνη κύριος τοῦ πλοίου διὰ τῆς παραγραφῆς.

431. Ἡ περὶ ἐγκαταλείψεως ἀγωγή παραγράφεται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν κατὰ τὰς ὁποίας ἔχει τις τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν. (Ἰδε ἄρθρ. 373).

432. Πᾶσα ἀγωγή, ἥτις πηγάζει ἀπὸ ναυτικοδάνειον ἢ ἀπὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον, παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ συμβολαίου.

433 Παραγράφονται

Ὅλαι αἱ ἀγωγαί περὶ πληρωμῆς ναύλου καὶ μισθοῦ ναυτῶν, καὶ τοῦ λοιποῦ πληρώματος ἐν ἔτος μετὰ τὸ τέλος τοῦ ταξειδίου.

Ὡσαύτως αἱ ἀγωγαί περὶ τῶν δοθεισῶν εἰς τοὺς ναύτας τροφῶν, κατὰ διαταγὴν τοῦ πλοίαρχου ἐν ἔτος ἀφοῦ γίνη ἡ παράδοσις.

Αἱ περὶ προμηθεύσεως ξύλων, ἢ ἄλλων ἀναγκαίων πρὸς ναυπηγίαν πληρώματος καὶ ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου, παραγράφονται ἐν ἔτος, ἀφοῦ γίνουν τοιαῦται προμήθειαι.

Αἱ περὶ πληρωμῆς μισθοῦ ἐργατῶν καὶ περὶ γενομένων ἐργασιῶν ἐν ἔτος μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀπεργασμένου.

Πᾶσα δὲ περὶ παραδόσεως πραγματειῶν παραγράφεται ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ πλοίου.

434. Ἡ ναυτικὴ παραγραφή δὲν δύναται νὰ ἔχῃ χώραν, ἐὰν ὑπάρχῃ ἔγγραφον χρεωστικόν, ἰδιωτικόν ἢ ἐπίσημον, λογαριασμὸς ἐγκεκριμένος ἢ δικαστικὴ κλήσις.

Αἷτια τοῦ ἀπαραδέκτου.

435. Δὲν εἶναι παραδεκταί

Πᾶσα ἀγωγή ἐναντίον τοῦ πλοίαρχου καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν διὰ βλάβην γενομένην ἐπὶ τῶν πραγματειῶν, ἐὰν αὗται ἐλήφθησαν χωρὶς διαμαρτύρησιν.

Πᾶσα ἀγωγή ἐναντίον τοῦ ναυλωτοῦ διὰ ἀβαρίας, ἐὰν

ὁ πλοίαρχος παρέδωκε τὰς πραγματείας, καὶ ἔλαβε τὸν ναυλὸν του, χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ.

Πᾶσα ἀγωγή ἀποζημιώσεως διὰ βλάβας αἰτινες προήλθον ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν πλοίων εἰς ἓνα τόπον, εἰς τὸν ὅποιον ὁ πλοίαρχος ἠμπόρεσε νὰ κάμῃ ἀγωγήν, ἐὰν αὐτὸς δὲν ἀνεφέρθῃ περὶ τούτου.

436. Αὗται αἱ διαμαρτυρήσεις καὶ ἀπαιτήσεις μένου ἀχυροί, ἐὰν δὲν γίνουν καὶ κοινοποιηθοῦν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, καὶ ἐὰν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῶν δὲν ἐκινήθῃ ἀγωγή εἰς τὸ δικαστήριον.

(Συνέχεια τοῦ ἄρθρου 272.)

ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΑΠΑΤΗΣ.

272. Ὁ ὑπὸ στοιχ. Δ. Ἑλληνικὸς νόμος τῆς 30 Μαρτίου 1845 καταδιώκει ὡς ἐνόχους Ναυταπάτης.

1) Πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους, ἀμίσως ἢ ἐμμέσως, βυθίζει, ἐγκαταλείπει, προσαράσσει, ρίπτει εἰς τὴν θηρὰν τὸ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον, ὅλον ἢ ἐν μέρει ἢ ἐνεργεῖ τὴν παντελῆ ναυαγίαν ἢ ὅποιανδήποτε ἄλλην καταστροφὴν αὐτοῦ.

2) Πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην πλοίου, ὅστις σφετεριθῇ, ἢ ἀπαλλοτριώσῃ τὸ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν του πλοῖον ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει, καὶ διὰ ταύτην τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν ἀπαλλοτριώσιν, παραστήσῃ πλαστὴν ναυαγίαν, ἢ ἄλλην πλαστὴν ἀπώλειαν, ἢ βλάβην τοῦ πλοίου.

3) Πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ διαλαμβανομένης ἀπάτης σφετερίζεται, ἢ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρ. 237 τοῦ Ἑμπορικοῦ Νόμου ἀπαλλοτριώνει τὸ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν του πλοῖον ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει.

4) Πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην πλοίου, ὅστις θέλων νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπλιστῶν τοῦ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν του πλοίου τῶν φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, παριστᾷ ἐν γνώσει πλαστὴν καταστροφὴν ἢ πλαστὸν δυστύχημα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ἐνεργεῖ τῶντι τὴν καταστροφὴν ἢ τὸ δυστύχημα, καὶ ἐντεῦθεν προξενεῖ βλάβην εἰς αὐτοὺς, ἢ περιποιεῖται εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον ἀθέμιτον ὠφέλειαν.

5) Πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην πλοίου ὅστις ἐπὶ σκοπῷ νὰ πράξῃ, νὰ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπλιστῶν, φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, ρίπτει εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ καταστρέφει ἄνευ ἀνάγκης τὸ φορτίον, τὰς τροφάς, τὰ σκεύη τοῦ πλοίου ἢ μέρος αὐτῶν, ἢ γίνῃ παραιτίος τῆς δημεύσεως τοῦ πλοίου, ἢ τοῦ φορτίου.

6) Πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην πλοίου, ὅστις ὑπεξαίρεσιν ἢ νοθείᾳ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὅποιον κυβερνᾷ φορτίον ἢ μέρος αὐτοῦ.

Ὁ αὐτὸς νόμος τιμωρεῖ τὸν ἐνόχον ναυταπάτης.

1) Με θάνατον, εάν ἐκ τῆς ἐπίτηδες προξενηθείσης ναυαγίας, καταστροφῆς ἢ βλάβης τοῦ πλοίου ἐστερήθῃ ἄνθρωπος τῆς ζωῆς, ἢ ἐβλάβῃ καιρίως, καθόσον ὁ ἑνός ἡδύναντο νὰ προῖδῃ τοῦτο.

2) Με δεσμὰ πρόσκαιρα, εάν κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἀνωτέρων ἐδαφίων 1, 2, 4, καὶ ὅ ἡ ὥφελεια ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμὰς, ἄλλως δὲ μὲ εἰρκτὴν.

3) Με δεσμὰ πρόσκαιρα, εάν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων 3 καὶ 6 ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμὰς, ἄλλως δὲ μὲ εἰρκτὴν, ἂν ὑπερβαίνει τὰς 400 δραχμὰς, καὶ μὲ φυλάκισιν, ἂν ὑπερβαίνει τὰς 20 δραχμὰς.

Ὅλοι δὲ οἱ συνεργήσαντες ναῦται ἢ ἐπιβάται τιμωροῦνται ἐπίσης κατὰ τὰς περὶ συναιτίων καὶ συνεργῶν γενικὰς διατάξεις τοῦ νόμου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις μὲ ποινὴν καθ' ἓνα βαθμὴδὸν μικροτέρων ἢ δὲ ποινὴ τῶν μετριάσσεται ἔτι μᾶλλον, ἂν αὐθόρμητοι ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γενομένην ναυταπάτην. πρὶν εἶτι λάβῃ γνώσιν αὐτῆς.

Οἱ ἐπὶ ναυταπάτῃ καταγορεύμενοι ὡς αὐτεργοὶ ἢ συναίτιοι ἢ συνεργοὶ δὲ, δοκιμάζονται πλέον ἐπὶ τῶν ἐνόρκων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῶν Ἐφετῶν κατὰ τὸν μνησθέντα Νόμον.

Περὶ πειρατείας.

Ὁ αὐτὸς Νόμος τῆς 30 Μαρτίου 1845 τιμωρεῖ.

1) Με θάνατον τοὺς πειρατὰς ἐκείνους οἵτινες ἐθανάτωσαν, ἐπλήρωσαν καιρίως, ἐβασάνισαν, ἔβαλον εἰς προφανῇ κίνδυνον ζωῆς, ἢ διὰ τῆς βίας, τὴν ὁποίαν κατὰ τινος μεταχειρίσθησαν, ἐπέφερον εἰς αὐτὸν φρενοβλάβειαν ἢ σωματικὴν νόσον, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνιάτους.

2) Με δεσμὰ διὰ βίου τιμωρεῖ ἂ. τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ὀδηγοὺς συμμορίας τινὸς πειρατῶν, εάν δὲν πρόκηται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον κατὰ τὸ 1ον ἐδάφ., 6. τοὺς πειρατὰς, οἵτινες ἐξετέλεσαν τρεῖς τοῦλάχιστον πειρατικὰς πράξεις ἢ ἐβλάψαν ὑλιγώτερον ἢ ὅσον διαλαμβάνει τὸ 1ον ἐδάφιον.

3) Με δεσμὰ πρόσκαιρα τιμωρεῖ τοὺς πειρατὰς κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν μὴ διαλαμβανομένην εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια, καὶ

4) Με εἰρκτὴν εάν δὲν ἐξετέλεσαν εἰσὶ πειρατικὴν πράξιν.

Οἱ δὲ συναίτιοι καὶ συνεργοὶ τῆς πειρατείας τιμωροῦνται κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις περὶ συνεργῶν καὶ συναιτίων, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις μὲ ποινὴν ἐλαφροτέραν.

Οἱ ἐπὶ πειρατεία τιμωρούμενοι δὲν δικάζονται πλέον ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Ἐφετῶν κατὰ τὸν μνησθέντα νόμον τῆς 30 Μαρτίου 1845.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὁδηγίαι Προξενικαὶ τῆς 4 Ἰανουαρίου 1834.

Σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν Προξένων.

1. Τὸ ἀντικείμενον τῆς συστάσεως τῶν Προξένων εἶναι :

α. Νὰ ὑπερασπίζωνται τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλέως εἰς τοὺς ξένους τόπους· νὰ διατηρῶσι τὰ δικαιώματα καὶ προνόμια τῶν· νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεώς των καὶ ἐκείνης, παρ' ἣ διαμύνουσιν, ὑπάρχουσιν συνθηκῶν καὶ συμβάσεων, καὶ τῶν περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας Βασιλικῶν Διαταγμάτων· νὰ χορηγῶσι βοήθειαν καὶ συνδρομὴν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς.

β. Νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν ὑπηκόων δικαιοδοσίαν, καθ' ὅσον ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης διατηρεῖ αὐτὴν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διατριβῆς των.

γ. Νὰ προμηθεύωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως ὅλας τὰς πληροφορίες καὶ τὰ ἔγγραφα, δι' ὧν ἐκείνη θέλει δύνασθαι νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τοῦ ἔθνους.

Προνόμια καὶ καθήκοντα τῶν Προξένων.

2. Οἱ Πρόξενοι δὲν φέρουσιν, ὡς οἱ Πρέσβεις καὶ ἄλλοι δημόσιοι Ὑπουργοί, ἀντιπροσωπευτικὸν χαρακτῆρα, δι' οὗ τὰττονται ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Δικαίου τῶν ἐθνῶν. Εἶναι μὲν καὶ αὐτοὶ πολιτικοὶ Πράκτορες, ἀλλὰ κατὰ τοῦτο μόνον, καθ' ὅσον ἀναγνωρίζονται παρὰ τοῦ δεχομένου αὐτοὺς Ἡγεμόνος ὡς ἀξιοματικοὶ τοῦ ἀποστέλλοντος αὐτοὺς, καὶ καθ' ὅσον τὸ ἐνταλτήριον αὐτῶν ἐκπηγάζει εἴτε ἀπὸ θετικῆς συνθήκας, εἴτε ἀπὸ τὴν κοινὴν συνήθειαν τῶν ἐθνῶν, ἢ ἀπὸ τὸ γενικὸν δημόσιον δίκαιον.

3. Τὰ καθήκοντα τῶν Προξένων ἡμποροῦν νὰ ᾖναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐκτεταμένα εἰς τὰ διάφορα Κράτη.

Ὅπου τὰ τοιαῦτα καθήκοντα εἶναι προσδιορισμένα ἀπὸ συνθήκας, ἐκεῖ πρέπει νὰ τὰ ἐνεργῶσι κατὰ τοὺς ὅρους τῶν συνθηκῶν.

Εἰς ὅσα Κράτη δὲν ὑπάρχουσιν εἰσὶ συνθήκαι ἢ συμβάσεις, ἐκεῖ ἡμποροῦν νὰ ἀταιτῶσι τὰ προξενικὰ καθήκοντα, καθ' ὅν τρόπον εἶναι προσδιορισμένα ἀπὸ τὸ κοινὸν τῆς Εὐρώπης δίκαιον· καὶ ἰδού τίς εἶναι :

α. ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας ὡς πρὸς τοὺς πλοίαρχους καὶ ναύτας τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τοῦ ἔθνους τῶν, καὶ ἐνεργοῦσι συμβουλευτικῶς τὴν αὐτὴν δικαιοδοσίαν ὡς πρὸς τοὺς ἐμπόρους καὶ ἄλλους ὁμοεθνεῖς.

β. ἔχουσι δικαίωμα ἀστυνομίας καὶ ἐπιβλέψεως ὡς πρὸς τοὺς ναυτικούς τοῦ ἔθνους τῶν, καὶ διὰ τῆς συνεργείας τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν δύνανται, χρείας τυχούσης, νὰ κρατήσωσι τοὺς πλοίαρχους καὶ ναύτας, καὶ νὰ μεσεγγυήσωσι τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, ἐκτὸς μόνον ἐὰν οἱ ἐγγῶριοι ἐνέχωνται εἰς αὐτὰ, ὅτε καὶ μεπολαβοῦσιν αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί.

γ. Δέχονται τὰ ναυλωτικά, τὰς δηλοποιήσεις καὶ τὰ προξενικά τῶν πλοίαρχων, καὶ διὰ δοκιμασῶν κανονίζουν τὰς ναυσιπλοίας.

δ. Παραδέχονται ὅλα τὰ δημόσια συμβόλαια, ὅσα οἱ ὁμοεθνεῖς ὀφείλουν ἢ θέλουν νὰ κάμωσιν, ἢ νὰ παρακαταθέσωσιν εἰς τὸ Προξενικὸν Γραφεῖον· ἐκδίδουσιν ἀποδεικτικὰ ζωῆς ἢ θανάτου, καὶ ἐπικυρώνουσι τὴν γνησιότητα τῶν παρὰ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν γινομένων πράξεων.

ε. Ἐπιχειροῦσι τὴν ναυαγιάρσιν τῶν ναυαγούντων Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τὰς καταγραφὰς τῶν ἐκ τοῦ ναυαγίου διασωζομένων πραγμάτων.

ς. Δι' ἀδείας τῆς κυβερνήσεώς των διορίζουσι Πράκτορας εἰς τὰ μέρη τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας των, ὅπου αἱ χρεῖαι τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτοῦσι.

ζ. Δὲν ἔμπορουν κατὰ κανόνας οἱ Πρόξενοι, ὡς οἱ Πρέσβεις καὶ οἱ ἄλλοι δημόσιοι Ἱπουργοί, νὰ ἀπαιτῶσι νὰ ᾖναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, δὲν ἔμπορουν οὔτε νὰ κρατηθῶσιν, οὔτε νὰ φυλακισθῶσιν, εἰμὴ μόνον ἐπ' ἐγκλήματι. Εἰς οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς νὰ συλλάβωσι τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τῶν Προξένων.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγκλημάτων καὶ πταισμάτων τῶν Προξένων, ὅσα δὲν προσβάλλουν τὴν κοινὴν εὐταξίαν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, ἀλλὰ μόνον τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως, ἀνήκει εἰς τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια.

4. Ἐὰν αἱ Ἀρχαὶ τῶν τόπων ὅπου διαμένουσιν οἱ Πρόξενοι ἐπιφέρωσιν ἐμπόδια εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν παρὰ τῶν συνθηκῶν συγχωρημένων εἰς αὐτοὺς καθηκόντων, ἢ ἐκείνων ὅσα ἀπαιτοῦσιν οὗτοι ὡς θεμελιούμενα εἰς τὴν συνθήκην καὶ εἰς δικαίαν ἀμοιβαιότητα, χρεωστοῦν νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸν Πρέσβυν ἢ ἄλλον Ἱπουργόν.

τὸν τοῦ Βασιλέως παρὰ τῷ Ἡγεμόνι τοῦ τόπου, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μ.

5. Οἱ Πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν Ἑλληνικὴν θρησκείαν καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς, καὶ νὰ ἀπαιτῶσι τὸ ἀνήκον πρὸς αὐτὴν σέβας καθ' ὅσον τὸ ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Σχέσεις τῶν Προξένων πρὸς τὰς ξένας Ἀρχάς.

6. Ἐν ἐκ τῶν πρωτίστων χρεῶν τῶν Προξένων εἶναι τὸ σέβας πρὸς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἡγεμόνος, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν Ἐπικρατείαν εἶναι διωρισμένοι.

Ὀφείλουν λοιπὸν νὰ ἀπέχωνται ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργῶσι δημοσίως τὰ τῆς ὑπηρεσίας των ἕως ὅτου λάβωσι τὸ ἐκτελεστήριον, δι' οὗ ἀναγνωρίζονται ὡς τοιοῦτοι καὶ συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐνέργεια τῶν καθηκόντων τοῦ ἀξιώματος των. Ὁ Πρέσβυς ἢ ἀπεσταλμένος τοῦ Βασιλέως ἐξαιτεῖται τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον ἀπὸ τῶν Ἡγεμόνων τοῦ τόπου, καὶ πέμπει αὐτὸ πρὸς τὸν Πρόξενον, ὅστις ζητεῖ τὴν ἐκτέλεσίν του ἀπὸ τὴν πρωτίστην ἐπιτόπιον Ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας ὅπου εἶναι διωρισμένος.

7. Ἐπειδὴ ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως Προξένων εἶναι τὸ νὰ ἀπονέμωσι τὴν Βασιλικὴν ὑπεράσπιν εἰς τὸ ἐθνικὸν ἐξωτερικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, ἐπὶ τοῦτω μεσολαβοῦσιν οὗτοι παρὰ ταῖς ξέναις Ἀρχαῖς, ὅσας τις συμβέnei ὡς πρὸς τοὺς ὁμοεθνεῖς παράβασις ἐπιζήμιος, εἴτε τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης, εἴτε τῶν συνθηκῶν, εἴτε τῶν κατὰ τοὺς τοπικοὺς Νόμους παραδεδομένων διατυπώσεων, καθ' ὅσας περιπτώσεις οἱ ὁμοεθνεῖς ὑπόκεινται εἰς αὐτοὺς τοὺς Νόμους. Οἱ Πρόξενοι ἐξαιτοῦνται ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἐμπόρων καὶ ναυτιλευομένων ὅλας τὰς εὐκολίας ὅσαι, καίτοι μὴ παραχωρούμεναι ἀπὸ συνθήκας, ἔμπορουν ὁμῶς νὰ χρησιμεύωσι χωρὶς βλάβην τῶν τοπικῶν Νόμων καὶ συμφερόντων.

8. Λαμβάνουσι πρόνοιαν, ὥσται αἱ ὑποθέσεις αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὁμοεθνεῖς τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις ἀνήκει εἰς τὰς ξένας Ἀρχάς, νὰ ἐκπαραδύνωνται ἐν τάχει καὶ κατὰ τὸ δίκαιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ὁμῶς εἰς αὐτοὺς νὰ μεσολαβῶσιν ἐπισήμως εἰς τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις, εἰμὴ μόνον εἰς περίπτωσιν ἀπαρνήσεως ἢ παρανόμου παρατάσεως τῆς δικαιοσύνης, καθὼς καὶ προφανοῦς καὶ ἀποδεδειγμένης κηκοθείας τοῦ Δικαστοῦ, τῶν ὁποίων δὲν ἐλπίζεται καμμία διόρθωσις διὰ τῶν εἰθισμένων δικανικῶν μέσων.

9. Ἐνασχολοῦνται εἰς τὸ νὰ διασκεδάσωσιν ὅλα τὰ ἐμπόδια,

ὅσα ἡμποροῦν νὰ βλάψωσι τὴν πρόοδον τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου ἐν γένει, καὶ νὰ δυσκολεύσωσι τὰς ἰδιαιτέρας ἐργασίας τῶν ἐμπόρων, μετὰ τῶν τελωνείων σχέσεις τῶν.

10. Περί τούτων ὅλων τῶν ἀντικειμένων διευθύνουν ἐπισήμως τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς, ἀλλ' ὀφείλουν πάντοτε νὰ ὁμιλῶσι μὲ μετριότητα. Αἱ ὑπὲρ τὸν μέτριον ὅρον ἀμφισβητήσεις εἶναι ἐπιβλαβεῖς μᾶλλον ἢ ὠφέλιμοι εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ὑποθέσεων.

11. Ὅταν αἱ παρατηρήσεις τῶν Προξένων δὲν γίνονται δεκταί, τότε θέλουν εἰδοποιεῖ τὸν Πρέσβυν τοῦ Βασιλέως παρὰ τῷ τοπικῷ Ἡγεμόνι, καὶ θέλουν ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

12. Τελευταῖον οἱ Προξένοι θέλουν κατορθῶσαι νὰ ἐξομαλύνωσι τὰς δυσκολίας διὰ τῆς προσωπικῆς των ὑπολήψεως, διὰ τῆς εὐρύθμου διαγωγῆς των, καὶ διὰ τοῦ διαλλακτικοῦ ἥθους των. Τὸ ἐμπόριον εἶναι συμφέρον κοινὸν ὅλων τῶν ἐθνῶν, ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ μᾶλλον διὰ λόγων ἐξαγομμένων ἀπὸ τὸ συμφέρον τοῦτο, ἢ δι' ἀπαιτήσεων καὶ φιλονεικιῶν, πρέπει νὰ προσπαθῶσι ν' ἀπολαμβάνωσι διὰ τοὺς ὁμοεθνεῖς ὅσα πλεονεκτήματα εἶναι ἐπιθυμητὰ νὰ νέμονται.

Τόσον εἰς τὰς μετὰ τῶν Ἀρχῶν, καθὼς καὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν ἰδιωτῶν σχέσεις των, οἱ Προξένοι χρεωστοῦν πάντοτε νὰ ἐκφράζονται μὲ τὴν μεγαλειτέραν περίσκεψιν, ἀποφεύγοντες εἰς τὰς ὁμιλίαις των, εἰς τὴν διαγωγὴν των καὶ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν των πᾶν ὃ, τι δύναται νὰ προξενήσῃ ἀνῆσυχίαν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου τῆς διαμίνης των, καὶ μὴ παρεκτρεπόμενοι ἀπὸ τὴν ὁδὸν παντελοῦς ἀμεροληψίας.

Σχέσεις τῶν Προξένων μετὰ τῶν ὁμοεθνῶν.

21. Οἱ Προξένοι εἶναι διωρισμένοι νὰ προστατεύωσι καὶ νὰ υπερασπίζονται τὰ συμφέροντα τῶν ὁμοεθνῶν παρὰ ταῖς ξέναις Ἀρχαῖς, καὶ παραγγέλλονται νὰ καταβάλλωσι τὸν ἀνώτατον ζῆλον εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας των· χρεωστοῦν ὅμως νὰ ἐνθυμῶνται ὅτι δὲν εἶναι Πράκτορες ἐμπορίου, ἀλλὰ Πράκτορες πολιτικοὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ νὰ στηρίζωσι εἰς αὐτὴν τὴν βᾶσιν τῆς μετὰ τῶν ὁμοεθνῶν σχέσεις των. Οὐχὶ μόνον δὲν θέλουν ὑποχωρεῖ εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν ἐμπόρων καὶ ναυτικῶν, ὅσαι ἔχουσιν ἀντικείμενον πράγματα ἐναντία εἰς τοὺς τοπικοὺς νόμους ἢ εἰς τὰ ἡμέτερα διατάγματα ἢ κανονισμοὺς, ἀλλὰ καὶ μετὰ προσοχῆς θέλουν πε-

ριστέλλει τὰς τοιαύτας παρεκτροπὰς, καὶ θέλουν ἀπαγορεύει εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς πᾶσαν ἐργασίαν ἢ κίνημα προφανῶς ἀντιβαῖνον εἰς τὰ πολιτικὰ ἢ ἐμπορικὰ ἡμῶν συμφέροντα.

22. Οἱ Προξένοι χρεωστοῦν νὰ μετέρχωνται ἐπὶ τῶν ὁμοεθνῶν πατρικὴν ἐπαγρύπνησιν, καὶ νὰ τοὺς συνειθίζωσι νὰ προστρέχωσιν εἰς τὴν Προξενικὴν ἐξουσίαν ἀντὶ τῶν τοπικῶν Δικαστηρίων, ὁσάκις αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων ὑπηκόων διενέξεις ἀπαιτοῦσι τοῦτο. Τότε οἱ Προξένοι θέλουν προσπαθεῖ νὰ διαλλάττωσι τὰς διαφορὰς συμβιβαστικῶς καὶ δικαίως, ἢ νὰ προκαλῶσι διαιτητικὴν δίκην, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐκλέγωσι τοὺς διαιτητὰς μὲ κρίσιν ὁρθὴν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν μεταξὺ τῶν χρησσιωτέρων καὶ εἰδημονεστέρων ὁμοεθνῶν.

Ὅσα μεγαλειτέρα εἶναι ἡ ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς Προξένους ἐξουσία, τόσω πλειοτέρα φρόνησιν καὶ μετριότητα πρέπει νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὴν ἐνέργειάν της. Οἱ ὑπὸ τὴν προξενικὴν ὑπεράσπισιν ὑπῆκοι Ἕλληνες ἀπαρτίζουσιν οἰκογένειαν τῆς ὁποίας ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὡς ἀρχηγὸς οἰκογενεῖας χρεωστεῖ νὰ ἐφελέσθῃ τὸ ὀφειλόμενον πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς ἄρχοντας σέβας καὶ ὑπακοήν.

23. Οἱ Προξένοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῶσι νὰ παρουσιάζηται ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὸ Προξενεῖον πᾶς ὁμοεθνὴς ἐρχόμενος εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, διὰ νὰ ἐμφανίσῃ τὰ διαβατήριά του, νὰ δηλοποιήσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐλεύσεώς του, καὶ, χρεῖας τυχοῦσης, νὰ ἀποδείξῃ τοὺς πρὸς τὸ ζῆν πόρους του.

Εἰσαγγέλλουσι δὲ εἰς τὰ τοπικὰ Δικαστήρια τοὺς τυχοδιώκτας διὰ νὰ κρατηθῶσι καὶ φυλακισθῶσιν, ἀλλὰ χρησιμοῦντες εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις, εἰδοποιουμένη παρὰ τοῦ Προξένου, νὰ τοὺς ἀπαιτήσῃ, ἢ νὰ διατάξῃ τὰ κατ' αὐτούς.

24. Οἱ Προξένοι χρεωστοῦν ἰδιαιτέρως υπεράσπισιν καὶ βοήθειαν εἰς τοὺς ναυαγῆσαντας καὶ ἀσθενεῖς θαλασσινοὺς, ἕως οὗ εὐρωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ τοὺς στείλωσιν εἰς τὴν πατρίδα των διὰ τινος Ἑλληνικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ τοὺς δέχεται χωρὶς ἄλλην ἀποζημίωσιν παρὰ τῆς τροφῆς. Οἱ Προξένοι δίδουσιν ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας προκαταβολὰς διὰ νὰ τὰς πληρωθῶσιν εἴτε ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ναυαγαιρέσεως τοῦ ναυαγῆσαντος πλοίου, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἰδεῖ, εἴτε ἀπὸ τὸ σκευαστήν. Αἱ τοιαῦται προκαταβολαὶ γίνονται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Προξενείου, καὶ δικαιολογοῦνται δι' ἐγγράφων καὶ πρωτοκόλλων, ἱκανῶν νὰ ἀποδείξωσι τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ εὐτακτον τοῦ ἐξόδου τούτου.

Σχέσεις τῶν Προξένων πρὸς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν (1).

22. Ὄταν φθάσῃ πλοῖον Ἑλληνικὸν εἰς ξένον λιμένα, ὁ πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος ἢ ναύκληρος, χρεώσεται, ἐντὸς 24 ὥρων, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Προξενεῖον, διὰ νὰ ὑποβάλῃ εἰς θεώρησιν τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου, καὶ νὰ καταθέσῃ τὸ δηλωτικὸν τῶν πραγμάτων, οὕτινος τὸ εὐτακτον ἀποδεικνύεται διὰ τῆς ἐμφάνσεως φορτωτικῶν ἢ τμημάτων. Ἐάν τὸ δηλωτικὸν ὑποκρύπτῃ μέρος τοῦ φορτίου, ὁ πλοίαρχος ἐγκαλεῖται εἰς τὰ ἀνήκοντα Δικαστήρια, διὰ νὰ καθυποβληθῇ εἰς πᾶς παρὰ τοῦ νόμου προσδωρισμένης ποινᾶς.

Τὸ δηλωτικὸν, τὰ ἀποδημητήρια τοῦ πλοίου ἔγγραφα καὶ τὸ ναυτολόγιον μένουں κατατεθειμένα εἰς τὸ Γραφεῖον.

26. Ὁ πλοίαρχος ἀναφέρει τὰ τυχόν κατὰ τὸν πλοῦν του συμβάντα, καὶ ὅσα συνέπεσε νὰ μάθῃ ἐκθέτει τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου διατηρουμένην εὐταξίαν, καὶ τὴν ὑγίαν τοῦ πληρώματος. Ὁ Πρόξενος στέλλει εἰς τὸ πλοῖον διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἂν τὸ ναυτολόγιον ἦναι ἀκριβές, καὶ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἀποδεικνύει τὴν παράβασιν, καὶ εἰδοποιεῖ περὶ αὐτῆς τὸν Ὑπουργὸν καὶ τὸν ὁποῖονδήποτε Διευθυντὴν τοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸν λιμένα τῆς συσκευασίας. Οἱ αὐτοὶ τύποι ἐκπληροῦνται καὶ δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἀταξίας, ὅσας τυχόν παρίστωσι τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

27. Ἐάν ὁ πλοίαρχος ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν ἐκθεσὶν του ναυσιβλάβειάν τινα, ὁ Πρόξενος τὴν πληροφορεῖται διὰ τιμῶν δοκιμασῶν, καὶ συντάττει πρωτόκολλον αὐτῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὅπου ἀνήκει.

28. Τὰ εἰς ξένον λιμένα εἰσερχόμενα Ἑλληνικὰ πλοῖα δὲν ἡμποροῦν ἀπολύτως νὰ θεωροῦνται ὡς ξένου τόπου, καὶ ἡ χορηγούμενη ἐκεῖ εἰς αὐτὰ ὑπεράσπισις δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὰ ἐξαίρῃ ἀπὸ τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν, ὡς πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, εἰς εἰς τοῦ ὁποίου τοῦς λιμένας εὐρίσκονται.

Τὰ πλοῖα λοιπὸν ταῦτα, εἰσελθόντα εἰς ξένον λιμένα, ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους τοῦ τόπου, ὅπου γίνονται δεκτὰ, ὡς καὶ οἱ ναῦται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν δικαστηρίων δι' ὅσα ἤθελον πράξῃ πταίσματα καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πλοίου, πρὸς ἀνθρώπους ἄλλοτρίους πρὸς τὸ πλῆρωμα, καθὼς καὶ δι' ὅσας μετὰ τῶν τοιούτων ἤθελον πραγματοποιῇ πολιτικὰς συμβάσεις.

Μ' ὅλον τοῦτο, ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτήρων συνθηκῶν, καὶ χωρὶς αὐτῶν

νὰ ᾔναι ἀναγκαῖαι, εἶναι κοινῶς νενομισμένον ὅτι ὅλαι αἱ περὶ μισθῶν καὶ συμφωνιῶν μισθώσεως τῶν θαλασσινῶν διενέξεις, καὶ ὅλαι αἱ τῶν ναυτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ μετὰ τῶν πλοιαρχῶν διαφορῶν ὁμοεθνῶν πλοίων φιλονεικίαι, ἀποφασίζονται παρὰ τῶν Προξένων.

Εἶναι ἐπίσης ὁμολογούμενον ὅτι δὲν ὑπάγοντο εἰς τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου γινόμενα μεταξὺ τῶν ναυτῶν πταίσματα, καὶ ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἐσωτερικῆς πειθαρχίας τοῦ πλοίου, ἡ τοπικὴ Ἀρχὴ δὲν πρέπει νὰ παρεμβάλῃ δόκιμῃ δὲν ζητηθῇ ἡ βοήθειά της, ἢ δὲν κινδυνεύῃ ἡ ἡσυχία τοῦ λιμένος.

Οἱ Πρόξενoi λοιπὸν θεωροῦσι εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς δικαιοδοσίας των ὅλας τὰς συμβαινούσας διαφορὰς μεταξὺ πλοιαρχῶν, ναυτῶν καὶ ἄλλων ἐπιβατῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐκτὸς μόνων ἐάν ἐπιτρέψωσιν εἰς τοὺς ἐγκαλεῶντας νὰ προστρέξωσιν ὅπου ἀνήκει, κατὰ τὰς περιστάσεις, ὅταν δὲν ἡμπορώσιν αὐτοὶ ν' ἀποδώσωσι τὸ δίκαιον.

Ἡ δικαιοδοσία μάλιστα αὕτη ἐκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἑτεροεθνεῖς ναῦτας ὅσοι ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ πληρώματος, καὶ εἶναι καταγεγραμμένοι εἰς τὸ ναυτολόγιον· ἐπειδὴ, ὡς ὑποχρεώσαντες ἑαυτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπόκεινται εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ εἰς τοὺς νόμους τῆς σημαίας.

29. Οἱ Πρόξενoi δὲν δύνανται νὰ κρίνωσιν ὀριστικῶς ἐπὶ ἐγκληματικῶν, εἰμὴ μόνον τὰς ὑποθέσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐπιβάλλονται κακωτικαὶ ποιναί.

Ἐπιβάλλουσι δὲ πᾶς ἀπλῶς ἐπανορθωτικὰς ποινὰς κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλιακῆς ἀστυνομίας Νόμους. Ὄταν δὲ παύηται περὶ ἐγκλήματος ἢ πταίσματος, πραχθέντος ἀπὸ θαλασσινοῦ, καὶ ὑποκειμένου εἰς ποινὰς λογιζομένας κακωτικὰς, κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλιακῆς ἀστυνομίας νόμους, οἱ ἔνοχοι κρατοῦνται καὶ στέλλονται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ πρώτου Ἑλληνικοῦ πλοίου ἀπερχομένου εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἄλλον μεσολαβοῦντα λιμένα, ὅπου ὁ ἐκεῖ Πρόξενος θέλει προβλέψῃ διὰ τὸν λοιπὸν πλοῦν· μετὰ τοῦ ἐνόχου θέλουν ἀποσταλῇ καὶ τὰ τῆς διαδικασίας ἔγγραφα, διευθυνόμενα εἴτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχὴν τοῦ πρὸς ὃν ὅρου, εἴτε πρὸς τὸν ἐν τῷ μεσολαβοῦντι λιμένι Πρόξενον.

Ἐάν ὁ ὑπόδικος φύγῃ ἀπὸ τοῦ πλοίου, ἡ ὀριστικὴ κράτησις καὶ φυλάκισις του εἶναι πράξεις ἐξωτερικῆς ἐξουσίας, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰμὴ ἀπὸ τοῦς Πράκτορας τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς. Εἰς

(1) Ἴδε κατωτέρω καὶ τοὺς περὶ ναυτιλικῆς Νόμους.

τοιαύτην περίπτωσιν, ὁ Πρόξενος ἀποστέλλει ἐγγράφως τὴν αἴτησιν του εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἀξιωματικούς, οἵτινες, ἀφ' οὗ τὴν ἀναγνωρίσωσι δικαίαν, χορηγοῦσαι πρὸς αὐτὸν βοήθειαν διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐρεῦνας, μάλιστα δὲ καὶ διὰ τὴν κράτησιν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τοὺς ἐκεῖ καθιστώτας ἢ προσδιωρισμένους ὑπὸ τῶν συνθηκῶν τύπους.

30. Ἡ ἐμπορικὴ δικαιοδοσία τῶν Προξένων διὰ τῆς μὴ ἐγκληματικῆς ὑποθέσεως κανονίζεται κατὰ τὸν Γαλλικὸν Ἐμπορικὸν Κώδικα παραδεδεγμένον εἰς τὴν Ἑλλάδα (α).

31. Ὄταν πλοῖον ναυλωθῇ διὰ μακρυνὸν πλοῦν, ὁ Πρόξενος χρεωστεῖ νὰ στείλῃ δοκιμασίην πρὸς ἐπίσκεψίν του, προτοῦ νὰ φορτωθῇ, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἂν τὸ πλοῖον ᾖ εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ τότε μόνον δύναται νὰ θεωρήσῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου.

32. Ὅποιαδήποτε μεταβολή, γινομένη ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου εἰς τὸ ναυτολόγιον, πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν Πρόξενον, ὅστις θέλει ἐξετάσει τὰς αἰτίας τῆς, διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ τὰς ζυγостаθμίσῃ, καὶ, χρείας τυχούσης νὰ μεσολαβήσῃ.

33. Ἐάν ὁ πλοίαρχος ἀποβιβάσῃ ἀσθενῆ τινα ναύτην, τὸ ὅποιον δὲν ἔμπορεῖ νὰ γείνῃ χωρὶς ἀδείας τοῦ Προξένου, πρέπει νὰ ἐγγεῖρῃ ὡς ἔγγιστα εἰς τὸν Πρόξενον τὰ ἐξόδα τῆς θεραπείας, καὶ κατὰ πάσαν περίπτωσιν νὰ ἐγγυηθῇ περὶ αὐτοῦ πρὸς ἀποφυγὴν ὅποιοιδήποτε, ἕνεκα τούτου, γενησομένου περιπλέον ἐξόδου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

34. Ὅσάκις πλοῖον Ἑλληνικὸν πωληθῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, τὸ ὅποιον πρέπει πάντοτε νὰ ἐκτελῇται διὰ συμφωνίας γινομένης εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Προξενείου, αὐτὸς ὀφείλει ἀμέσως νὰ παραλαβάνῃ ὅλα τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα, καὶ νὰ τὰ ἐξαποστέλλῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν. Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν περίπτωσιν χρεωστεῖ νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ πληρώματος, καὶ νὰ υποχρεώσῃ τὸν πλοίαρχον νὰ προμηθεύσῃ εἰς ὅλους τοὺς ναύτας τὰ πρὸς ὑπαρξίν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέσα.

35. Ὄταν εὐρίσκειται εἰς τὸν λιμένα τῆς διαμονῆς τοῦ Προξένου Βασιλικὸν πλοῖον, ἐπειδὴ ἡ ἀστυνομία τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀποδίδεται ἐπίσης καὶ εἰς αὐτὸ, τότε ὁ Πρόξενος χρεωστεῖ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Α. Μ. δι' ὅπως ἀφορῶσι τὸ μέγεθος τῶν καθηκόντων του τὸ ὅποιον καθίσταται κοινὸν ὡς πρὸς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ναυτιλίας.

(α) Εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς Κώδικας τοῦ Κ. Γάλλου εὐρίσκειται ἡ ἐπίσημος Ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγαιρέσεων (α).

36. Ὅσάκις ἀπὸ τρικυμίας ἢ ἄλλῃ τινὶ αἰτίᾳ Ἑλληνικὸν πλοῖον ναυαγήσῃ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Προξένου παράλια, ἢ εἰδοποιηθῇ περὶ τοῦ πράγματος, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸν τόπον, ἢ νὰ στείλῃ πιστὸν του τινα, ὅταν ὁ τόπος ᾖ πολλὰ μακρὸν τῆς διαμονῆς του· ἀλλὰ τότε ὁ Πρόξενος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ στελλομένου. Ὁ Πρόξενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του χρεωστοῦν νὰ συντρέχωσι, δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων, εἰς τὴν ναυαγιάσειν τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν σκευῶν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰ διασωθέντα πράγματα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀταξιῶν, ὅσαι παρέπονται πάντοτε εἰς τὰ τοιαῦτα ἀπευκταῖα συμβάντα.

Ὁ Πρόξενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του λαμβάνουν ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλον τῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου, καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν πληροφοριῶν ὅσας ἔλαβον περὶ τῶν αἰτιῶν τοῦ ναυαγίου ἢ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ πλοίου, περὶ τοῦ εἶδους τοῦ φορτώματος, τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοιοδεσπότη, τοῦ τόπου, τοῦ ἀπόπλου, τοῦ πρὸς ὃν ὄρου κτλ. Ἐπὶ τούτῳ λαμβάνουσι τὰς ἐξαμολογήσεις τῶν παρόντων ναυτῶν, ἢ σημειώνουσι τὴν παντελὴ ἀπουσίαν των.

Ὁ Πρόξενος εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, καὶ τὸν Νομάρχην τοῦ Νομοῦ ἀπὸ τοῦ ὅποιον ἐξαρτᾶται ὁ λιμὴν τῆς συσκευσίας τοῦ πλοίου, πέμπων πρὸς αὐτοὺς ἴσον τοῦ πρωτοκόλλου.

Τὰ διασωθέντα πράγματα, μετὰ τὴν καταγραφὴν καὶ τὴν κατάστρωσιν τοῦ πρωτοκόλλου, ἀποτίθενται εἰς ἀποθήκην ἔχουσαν διπλὰ κλειθρὰ καὶ τὸ μὲν ἐν κλειδίῳ φυλάττει ὁ Πρόξενος, τὸ δὲ ἄλλο ἐγχειρίζει εἰς τὸν πλησιέστερον ἀρχηγὸν τῆς ὑπηρεσίας τῶν τοπικῶν τελωνείων.

37. Ἐάν τὰ διασωθέντα πράγματα δὲν ζητωθῶσιν ἀπὸ τοὺς νομίμους κυρίους των, μένουν εἰς τὴν ἀποθήκην ἕν ἔτος καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ, παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας μετὰ τὰς ἀναγκαίας δημοσιεύσεις κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν.

Ὄταν πρὸς ἀποφυγὴν ζημιῶν ἢ φθορῶν τῶν πραγματειῶν, τὰ διασωθέντα πράγματα ἀπαιτῇται νὰ πωληθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς ὀλιγῶς ἢ ἐν μέρει, τὸ ἐκ τούτων προῖόν παρακατατίθεται εἰς τὸ κιβώτιον τοῦ Γραφείου τοῦ Προξενείου, καθὼς ἤθελον παρακατατεθῇ καὶ τὰ πράγματα αὐτὰ εἰς τὴν ἀποθήκην.

(α) Ἴδε κατωτέρω καὶ τὸν περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγαιρέσεων Νόμον.

Παρελθούσης τῆς προσδιορισμένης προθεσμίας τοῦ ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας χωρὶς ἀπαιτήσεων, ἡ Κυβέρνησις θέλει διαθέσει τὰ διασωθέντα χρήματα κατὰ τοὺς γεννηπομένους προσδιορισμούς της.

38. Αἱ ἀναγκαῖαι προκταβολαὶ, εἴτε εἰς ἔξοδα τῆς ναυαγιαίρεσews, εἴτε πρὸς τροφήν καὶ ἐπιστροφήν τοῦ πληρώματος, πληρώνονται ἀπὸ τὸ ὅλον τῶν πωληθεισῶν πραγματειῶν, καὶ ἐν τοσούτῳ καταβάλλονται ἀπὸ τὸ Πρόξενον ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ κιβωτίου τοῦ Γραφείου, ἐκτὸς τοῦ μέρους ὅσον ἡμπορεῖ νὰ σκεπασθῇ ἀπὸ τὴν σύναξιν τοῦ ναύλου τῶν πραγματειῶν, ὅσαι διὰ τακτικῶν φορτωτικῶν ἤθελον ἀπαιτηθῇ κατὰ τοὺς ἐμπορικοὺς νόμους καὶ διατάξεις.

36. Ἐὰν κατὰ τὸ ναυάγιον παρῆρυσιασθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς τῶν πραγματειῶν διὰ νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ναυαγιαίρεσιν αὐτῶν, ὁ Πρόξενος, ἀφ' οὗ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον τῶν ἀπαιτήσεων των, ἀναχωρεῖ καὶ τοὺς ἀφίνει παντελευτέρους νὰ ἐνεργήσωσιν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν· ἀλλὰ τότε οἱ ῥηθέντες ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς ἀναλαμβάνουσιν ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς ναυαγιαίρεσews.

Ὅταν διὰ τὰς προδιαληφθείσας αἰτίαις ὁ Πρόξενος ἀποποιηθῇ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ναυαγιαίρεσιν, ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων καταχρήσεων, τῶν ὁποίων ἡ συνέπεια δύναται νὰ ᾖ τὸ νὰ ἀφεθῇ εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐξόδων τοῦ πληρώματος, εἴτε κρυπτομένου μέρους τῶν διασωθεισῶν πραγματειῶν, εἴτε αὐξανομένου αὐθαирέτως τοῦ καταλόχου τῶν ἐξόδων.

Ἐὰν ὁμοῦ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς παρῆρυσιασθῶσιν ἀφ' οὗ τελειωθῇ ἡ ναυαγιαίρεσις, αἱ πραγματεῖαι δὲν ἐγχειρίζονται εἰς αὐτοὺς, εἰμὴ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν γενομένων πρὸς τὴν διάσωσιν των ἐξόδων, προσέτι δὲ καὶ τοῦ ναύλου, καὶ τῶν διὰ τῆς κατωτέρω ἀναφερομένης διατιμῆσεως διορισμένων προξενικῶν δικαιωμάτων.

40. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργοῦσιν οἱ Πρόξενοι εἰς περίπτωσιν ναυαγίου τῶν πλοίων τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ· τὰ δὲ διασωθέντα πράγματα, ἢ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως, ἐὰν διαταχθῇ, καθαρὸν προϊόν, κρατεῖται εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ.

Ἄρθρ. 1. Ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ φέρωσι τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

Ἄρθρ. 2. Ὡς Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἀναγνωρίζονται μόνον·
α'. Τὰ ναυπηγούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

β'. Τὰ κυριεύμενα ἀπὸ ναυτικοῦ Ἑλλήνας εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ Πατρίδος, ἢ εἰς κατὰ πειρατῶν συμπλοκάς, καὶ ἀναγνωρίζόμενα ὡς καλὴ λεία.

γ'. Τὰ δημευόμενα διὰ παράβασιν τῶν νόμων τοῦ Βασιλείου.

δ'. Τὰ ναυαγούμενα εἰς Ἑλληνικὰ παράλια, καὶ ὡς ἀνίκανα πρὸς περαιτέρω πλοῦν πωλούμενα καὶ ἐπισκευαζόμενα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

ε'. Τὰ ἀνήκοντα εἰς Ἑλληνα, ὅστις μεταναστεύων ἀπὸ ξένην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, συμπεριλαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν νέον τόπον τῆς κατοικίας του.

ς'. Ὅσα, χωρὶς νὰ ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, εὐρέθησαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15[27] Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους Ἑλλήνας.

ζ'. Τὰ ἀγοραζόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ξένα πλοῖα ἀπὸ Ἑλλήνας, παρακινουμένους εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην ἀπὸ λόγους οὐσιώδους συμφέροντος.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐντόπια πλοῖα ἔχουσιν ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα νὰ μετακομίζωσι τὰ προϊόντα τοῦ τόπου ἀπὸ ἑνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, καθ' ὅσον δὲν εἶναι προσδιορισμένον, ἢ δὲν προσδιορισθῇ ἄλλως πως διὰ συνθηκῶν τοῦ Κράτους, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ἄρθρ. 4. Δὲν συγχωρεῖται εἰς ξένους νὰ γίνωνται μέτοχοι εἰς ἐθνικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, πλέον τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν· ἐὰν δὲ εἰς ξένην Ἐπικράτειαν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Ἑλληνας ἢ εἰς τὰ ἐμπορικὰ αὐτῆς πλοῖα μετοχὴ, τότε ἐπιφυλαττόμεθα νὰ τροποποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ἀνωτέρω ὅρισμόν.

Ἄρθρ. 5. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, καὶ τοὐλάχιστον τὰ 3[4] τοῦ πληρώματος ἐνὸς πλοίου πρέπει νὰ ᾖναι ὑπήκοοι Ἕλληνες.

Ἄρθρ. 6. Πᾶς Ἕλλην ἰδιοκτῆτης ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ παρυσιασθῇ εἰς τὴν ναυτικὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν θέλει νὰ κατατάξῃ τὸ πλοῖόν του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του, ὡς

ἐθνικοῦ, καὶ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὸ νηϊλόγιον, παραδίδων ἐνταυτῷ τὴν περιγραφὴν τοῦ πλοίου καὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον, δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ τίτλοι τῆς ιδιοκτησίας του. Ὀφείλει δὲ νὰ ἀναφέρῃ συγχρόνως εἰς ποίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 2. κατηγοριῶν ὑπάγεται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοῖον.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. α'. παρουσιάσῃ μαρτυρικὸν δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ὅπου ἐναυπηγήθῃ τὸ πλοῖον.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. β'. τὴν περὶ καλῆς λείας ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. γ'. τὴν περὶ δημεύσεως ἀπόφασιν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. δ'. μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους ὅπου τὸ πλοῖον ἐναυάγησε, καὶ ἀποδείξιν τῆς ἐπισκευῆς ἐπικυρωμένην ἀπὸ τὸν δήμαρχον τοῦ μέρους ὅπου ἐπεσκευάσθη.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. ε'. μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου ἀπεκατεστάθῃ σταθερῶς.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. ς'. ἀποδείξιν τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ὁμοῦ μὲ τὰ ἔγγραφα τῆς ιδιοκτησίας, ὅτι τὸ πλοῖον εὐρέθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 45[27] Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος Ἰδιοκτησία Ἑλληνική.

Καὶ τέλος εἰς περίπτωσιν τοῦ §. ζ'. παρουσιάζει τὴν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον πράξιν τοῦ ἀρμοδίου Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἢ τῆς ἀρμοδίας Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς, φανερόνους τὴν κατὰ νομίμους τύπους ἀγορὰν, καὶ πρὸ πάντων ὅτι ὁ ἀγοραστής παρεκινήθη εἰς τοῦτο ἀπὸ οὐσιῶδες συμφέρον.

Ὁ ἰδιοκτῆτης διαβεβαίωσις ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ τοῦ τόπου ὅπου κατοικεῖ ἢ προσωρινῶς διαμένει, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι τελεία ἰδιοκτησία του, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους (οὗτοι δὲ καθὼς καὶ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ φανερόνυνται ἀκριβῶς, ὡς καὶ πόσον ἕκαστος μετέχει), καὶ ὅτι κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῶν δὲν εἶναι συμμετοχὸς τοῦ πλοίου ἢ ἐνέχεται καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς αὐτό.

Ἄρθρ. 7. Ἀφοῦ αἱ παρουσιασθεῖσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχυραὶ, καὶ ἀφοῦ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ὄρκος, ὁ προϊστάμενος τῆς ναυτικῆς Ἀρχῆς ὑπάλληλος μεταβαίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξετάζει ἀκριβῶς ποία ἢ ποιότης του, ἂν ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ᾖ καλὴ καὶ ἀσφαλὴς, καὶ εἰς ποίαν εἶδος ἀνάγεται ἐνταυτῷ δὲ μετράται τὸ πλοῖον καὶ προσδιορίζεται ἡ χωρητικότης του.

Ἄρθρ. 8 Γενομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς καταμετρήσεως ση-

μαδεύονται καὶ καταχωροῦνται εἰς τὰ νηϊλόγια ἐκεῖνα τὰ πλοῖα τὰ ὅποια εὐρέθησαν καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρ. 2, καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἄρθρ. 9. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανὲν πλοῖον μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐθνικόν, καὶ μὴ καταχωρηθὲν εἰς τὸ νηϊλόγιον ἐνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου νὰ φέρῃ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ τὰς ὠφελείας.

Ἄρθρ. 10. Ὅλα ἐν γένει τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα καθὼς καὶ τὰ μετερχόμενα τὴν ἀκτοπλοῖαν καὶ ἁλιεῖαν μικρότερα πλοῖα, διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἀπὸ 30 τόνων καὶ κατωτέρω ἀνάγονται εἰς τὴν α'. τὰ δὲ ἐπέκεινα τῶν 30 τόνων εἰς τὴν β'. κλάσιν. Ἐκαστον τῶν πλοίων τούτων λαμβάνει εἰδικὸν ὄνομα. Τὸ ὄνομα τοῦτο ὡς καὶ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ὅποιον ἀνάγονται, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὰ νηϊλόγια καταχωρήσεως σημειοῦνται εἰς τὴν πρύμνην.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω σημείωσις τῶν ἀριθμῶν καὶ στοιχείων γίνεται καὶ εἰς τὰ τῆς α. καὶ εἰς τὰ β'. κλάσεως πλοῖα, διὰ λευκοῦ ἐλαίου-τρίπτου χρώματος καὶ ἐπὶ μέλανος θαπέδου· τὰ δὲ στοιχεία πρέπει νὰ ἔχωσιν ὕψος ἐνὸς δεκαμέτρου.

Διὰ πᾶσαν αὐτογνώμονα ἀλλαγὴν, ἐπιχρίσιν ἢ ἀπόσβεσιν τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς τεθέντων εἰς τὸ πλοῖον σημείων, ἐπιβάλλεται εἰς μὲν τὰ πλοῖα α. κλάσεως πρόστιμον 500 Δρ. εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 1000.

Ἄρθρ. 11. Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὑπάρχουν δύο νηϊλόγια πρὸς καταγραφὴν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγομένων πλοίων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων.

Εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν νηϊλογίων πρέπει νὰ σημειοῦται:
α'. Ἡ ἡμέρα τῆς καταχωρήσεως τοῦ πλοίου
β'. Ὁ αὐξων ἀριθμὸς ὑπὸ τὸν ὅποιον κατεχωρήθῃ
γ'. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἰδιοκτῆτου
δ'. Ἡ ἐνορκος διαβεβαίωσις τοῦ ἰδιοκτῆτου, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι μοναδικὴ αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ἢ ὅτι ἔχει καὶ συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μερίδιον προσεπισημειοῦνται.

ε'. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου

ς'. Εἰς ποίαν ἐκ τῶν ἐπὶ τὰς κατηγοριῶν τοῦ Ἀρθρ. 2. ἀνάγεται

ζ'. Ἡ ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ πλοίου, εἰς ἣν προστίθεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰστών καὶ τῶν καταστρωμάτων, τὸ μῆκος τῆς τρύπιδος ἀπὸ τὸ ἐμπροσθεν ἕως εἰς τὸ ὀπισθεν κοράκιον, τὸ μῆκος τοῦ ἀνω καταστρώματος ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην μέχρι τῆς ἄλλης, τὸ μέγιστον πλάτος τοῦ κύτους (ἄμπαρίου) καὶ τοῦ διαφράγματος (μεσαίου κα-

κρόταφα τῶν 30 τόνων χωρητικότητος, τριῶν δὲ διὰ τὰ 30—100, καὶ διὰ τὰ μεγαλύτερα τῶν 100 τόνων, 6 δραχ. Εἰς ἰδιαίτερον δικαίωμα δὲν ὑπάρχοντα πλέον τὰ διπλώματα ταῦτα. Ἡ χορὴ γκαρσιούτων γίνεται παρὰ τῆς τελωνικῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ χαρτοσήμου. Ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ ἀφίλει παρὰ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ διπλώματος γὰρ ἐξατάξῃ τὸ πλοῖον καὶ τότε μόνον ἐκδίδει τὸ νέον, ὅταν αὐτὸ ἦναι εἰς καλὴν κατάστασιν ὡς ἀπαιτεῖται.

Ἄρθρ. 21. Ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ προξενικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσεσι τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ πλοίου νὰ παρατείνωσι τὴν διάρκειαν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς καὶ πεισθῶσιν ὅτι ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτῆτης παρὰ τῆς παύσεως τῆς ἰσχύος τοῦ διπλώματος εἶχε συμφωνίαν ὑποχρεώσεως αὐτὸν εἰς ἀπεχρήσιν νέου διαπλου, μὴ ἐπιτρέποντος εἰς αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν ἀνήκοντα Ἑλληνικὸν λιμένα παρὰ ἀνανεώσιν τῶν ἐγγράφων του, καὶ ὅτι ἐν τῇ τοιαύτῃ συμφωνίᾳ προκύπτει σημαντικὸν ὄφελος διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν ἰδιοκτῆτην.

Ἡ παράτασις αὕτη τημεριῶται ὅπουθεν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος διδεται διὰ τὸσον καιρὸν, ὅσο ἀπαιτεῖται δι' ἓνα καὶ μόνον διαπλου, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποῦ ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸν λιμένα, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖον τοῦ διὰ νὰ ἀνανεώσῃ ἐκεῖ τὸ διπλωμά του, ὅτε καὶ θέλει γενῇ ἢ εἰσπραξίς τῶν δικαιωμάτων τῆς παρὰ τοῦ Προξένου δοθείσης παρατάσεως, ὅμοῦ με ἐκείνην τοῦ νέου διπλώματος.

Μόνον εἰς πάντῃ ἐκτάκτους περιπτώσεις, καὶ εἰς ἀποδειγμένην ἀνάγκην δύνανται οἱ Προξένοι νὰ ἐνδίδωσι καὶ εἰς δευτέραν παρατάσιν, εἰδοποιούντας ἐκάστοτε τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας. Ἄρθρ. 22. Ὅστις ἐν γνώσει συμπράξῃ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν παράνομον ἀναγνώσιν ξένου τινὸς πλοίου ὡς Ἑλληνικοῦ, ἢ εἰς τὴν παράνομον ἐκδοσιν ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τοιοῦτον πλοῖον ὅστις ἐπιστάτης τελωνεῖον εἰδοποιήθῃ περὶ τῆς τοιαύτης παρανομίας δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐκπευσιν τοιοῦτου πλοίου ἀπὸ τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ λιμένα ὅστις πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος ἢ ἰδιοκτῆτης πλοίου ἀναδεχθῇ ἐν γνώσει τὴν διεύθυνσιν τοιοῦτου πλοίου καὶ τέλος, ὅστις μεταχειρισθῇ ἐν γνώσει τοιοῦτον πλοῖον διὰ ἀποστολὴν φορτίου, ἢ ὅστις γνωρίζων τὴν γενομένην ἀπάτην δεχθῇ τὰς διὰ τοιοῦτου πλοίου στέλλομένας εἰς αὐτὸν

πραγματείας, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τοῦτου ἐντὶς 24 ὡρῶν τὴν πλησιέστεραν λιμενικὴν Ἀρχὴν, τιμωρεῖται μετὰ πρόστιμον 5000 δραχμῶν. Ἄρθρ. 23. Πᾶς πλοίαρχος ἢ ἰδιοκτῆτης Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐπὶ τοῦτου πλοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν διπλωμα, καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐκδοθείσας καὶ ἐκδοθησόμενας διατάξεις, καὶ ὅσας ὁ ἐμπορικὸς νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις.

Ἡ παράτασις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς α. κλάσεως μετὰ πρόστιμον 100 δραχ., εἰς δὲ τὰ τῆς β. 300 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 24. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος διατάγματος διώκονται διὰ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων.

Ἡ δὲ διαδικασία γίνεται ἀπαραλλάκτως κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κανονισμοὺς.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ.

Περὶ τῆς ἀποσκευῆς τῶν Ἑμπορικῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 1. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἐντελὲς διεσκευασμένον πρὸς πλοῦν, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ, ὅχι μόνον τὸ σκάφος ἐφύγε καὶ τροπισμένον, τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς ἰστούς ἀβλαβεῖς, ἢ καλῶς διορθωμένους, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱστία, τὰ σχοινία, τοὺς κάλως, τὰς ἀγκύρας, τὰς ἀντλίας καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν εἰς καλὴν κατὰστασιν, καὶ ἀνάλογον μετὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸ μέγεθος. Ὄφείλει δὲ νὰ ἔχῃ δύο ἀγκύρας, τοῦλάχιστον.

Ἄρθρ. 2. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον δευτέρης κλάσεως πρέπει σαρπηλέαν νὰ ἔχῃ τὴν τοῦλάχιστον μίαν λέμβον στερεάν καὶ ἀναλόγου μετὰ τὸ πλοῖον μεγέθους, ἐφοδιασμένην μετὰ τὰ ἀναγκαῖα ἱστία καὶ τὰ κοινὰ ἄλλα. Μίαν ἐφοκίδα ὅταν αὐτὸ ἦναι ἀνωτέρας τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, καὶ τρίτην ἀγκυραν μετὰ τοῦ καταλλήλου κάλως, ἢ ἱστία πινὰ καὶ σχοινία διαθέσιμα, πρὸς ἀντικατάστασιν

των απολύτως αναγκαίων δια τὸν πλοῦν, ἂν τυχὸν βλαφθεῖται ἐν χρόνῳ.

δ. Δοχεῖα δι' ὕδαρ ἱκανὸν δι' ὅλον τὸ πλῆρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας, καὶ δυνάμενον ν' ἀρκέσῃ καθ' ὅλην τὴν διαρκείαν τοῦ σκοπούμενου διαπλοῦ.

Ἄρθρ. 3. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον μέλλον νὰ πλεύσῃ πέραν τοῦ πορθμοῦ τῶν Γαδαίρων, ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ ἔχῃ:

α. Τρίτην λέμβον ἐκτὸς τῆς μεγάλης καὶ τῆς εφορκίδος.

β. Τὰ κυριώτερα τῶν ἱστιῶν καὶ τῶν σχοινίων διπλᾶ, καὶ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὕλικόν εἰς πρόχειρον ἐπισκευὴν τῶν ἱστῶν καὶ τῶν κεραιῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἀπαγορεύεται εἰς πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον κατωτέρως τῶν 10 τόνων χωρητικότητος νὰ φέρῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνιον. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ αὐτοῦ ἀποχρώντως αἰτιολογημένη καὶ καθυποβαλλομένη ἐντὸς μὲν τοῦ κράτους εἰς τὴν ἀρμοδίαν διμενικὴν Ἀρχήν, ἐκτὸς δὲ εἰς τὴν Ἡμετέραν Προξενικὴν νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου μικρὰ πυροβόλα, οἶον τουφέκια, καραμπίνας, καὶ πιστόλια, καθὼς καὶ ξίφη, ὅχι ὅμως πλείονος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος.

Τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων ὅπλων ἀρμυροῦται πάντοτε ἐπὶ τοῦ Ναυτικακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν αὐτῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, ἣται εἰδικὴ τὴν ἀδείαν αὐτοῦ.

Δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου πλείονος τῶν τριάκοντα βολῶν.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἀνωτέρω τῶν 10 τόνων ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ φέρωσιν ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνια· ἄλλα τὰ μὲν ἀπὸ 10—30 τόνων τὸ πολὺ δύο, τὰ δὲ μεγαλύτερα τὸ πολὺ τέσσαρα, κατὰ τὴν χωρητικότητά καὶ τὸ μέγεθος ἑκάστου αὐτῶν πρὸς δὲ καὶ μικρὰ πυροβόλα καὶ ξίφη, μὴ ὑπερβαίνοντα ὅμως τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος.

Πεντήκοντα βολαὶ δι' ἕκαστον κανόνιον, καὶ τεσσαράκοντα δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον εἶναι ὁ ἀπώτατος ὅρος τῶν ἐπιτρεπομένων πολεμοφοδίων εἰς ἕκαστον πλοῖον ἀνωτέρως τῶν 10 τόνων χωρητικότητος.

Τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν κινδυνῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ὅπλων σημειοῦται ὡς αὐτῶς ἐπὶ τοῦ ναυτικακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς.

Ἄρθρ. 6. Πᾶν παραδοχὴς τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἄρθροις

καὶ ὁ ὅρων τιμωρεῖται μὲ ἐνὸς μέτροι δύο ἐτῶν φυλάκισιν, καὶ μὲ τὴν δήμευσιν τῶν ὅπλων πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τοῦ ναυτικοῦ· ὑπόκεινται δὲ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου ὀπλισμὸς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, κανονίζεται ἐκάστοτε δι' εἰδικῶν διαταγμάτων.

Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 8. Ἰδιοκτεῖται Ἑλλήν· ἐμπορικῶν πλοίων ἀναγνωρίζονται μόνον.

α. Ὅσοι ἐκπληρώσαντες τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ ἀπο 14 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου διατάγματος, κατεγράψαν ἐν τούτῳ εἰς τὸ ναυτικὸν βιβλίον ἀρμοδίου λιμένος καὶ εἰς τὸν ἐγγράφον τῆς ἰδιοκτησίας.

β. Ὅσοι νομίμως κληρονομήσαντες ἢ ἀποκτήσαντες κατὰ τὰς πλοῖα, ἐπρόκειτο νὰ γνήσιον τὸν ἀρμοδίον ἀντιλόγον ἢ ἀντικατάστασις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ νὰ ἐκδόσῃ τὸ ἀντίστοιχον ἐγγράφον ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ἰδιοκτεῖται πλοῖα ἔχουσιν μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκέρωσι τοὺς πλοίαρχους ἢ κυβερνήτας τῶν πλοίων τῶν, ἄλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσιν αὐτοὺς ἐξ ἱκανῶν, οἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατωτέρω ὅρων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἔλαβον παρ' αὐτῆς διπλώματα τῶν ἱκανῶν νὰ ἀναδεχθῶσι πλοίαρχον μεγάλου ἢ κυβερνήτην μικροῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 10. Ἐκαστὸς ἰδιοκτήτης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀπαιτούμενης ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου, ὡς συμφώνως μὲ τὰ ὀρίσθέντα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καὶ νὰ ἐπιφέρει πᾶς ἐπισκευὰς, αἰτίας ἢ ἔλεος θεωρηθῇ ἀναγκαίαι ἀπὸ τὰς ἀρμοδίους ἀλιμενικὰς ἢ προξενικὰς Ἀρχὰς ἕνεκα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου.

Περὶ δοκιμασίας καὶ ἀναγνωρίσεως πλοίαρχων.

Ἄρθρ. 11. Οἱ διευθύνοντες πλοῖα 6. κλάσεως ὀνομαζοῦνται πλοίαρχοι, οἱ δὲ 4. κυβερνήται.

Ἄρθρ. 12. Μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς διὰ τῶν ἐπομένων ἄρθρων 17, 18, 19 καὶ 23 διδομένης προθεσμίας, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων νὰ διευθύνῃ πλοῖον, ἂν δὲν ἔχῃ

διπλωματία πλοίαρχου ή κυβερνήτου πλοίου εμπορικού, ή εδαφιαίας ή αρμοδίου κίρηνικης Αρχής, δια την κυβερνήσαν μικρού πλοιαρίου.
 2. Άρθρ. 13. Διά να λάβη τις διπλωματίας κυβερνήτου πλοίου εμπορικού, απαιτείται:

β'. Νὰ ἔχη πλήρη εἰκοσι ἔτη, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως, καὶ νὰ ἔχῃ
 γ'. Νὰ μεταῖθε τὴν ναυτιλίαν τρία ἔτη πρὸ τῆς ἀπορίας, καὶ νὰ ἔ-
 χρηματίσῃ ἢ διευθυντὴς μικροῦ πλοίου ἐν ἑτοίᾳ, ἢ καὶ κληρὸς ἐμ-
 πορικοῦ πλοίου τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς β'. τάξεως πολεμικοῦ
 πλοίου δύο ἔτη, καὶ νὰ ἐξπλήρωσε τὰ καθήκοντά του τιμίως καὶ
 μὲ ἐκτελέσια, καὶ νὰ ἔχῃ ἀποδοῦναι τὸν ἀποδοκίμιον αὐτοῦ.

γ. Ἐξεταζόμενος εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ ἀναγνωρισθῇ ἱκανὸς διὰ τὸ ὁποῖον μελλοί νὰ μετέλθῃ ἐπ' ἀγγεῖα.

Άρθρ. 14. Διὰ τὰ λάθη τι: δῖπλωμα πλοίαρχου ἐμπορικοῦ
πλοίου ἀπαιτεῖται.

α. Να έχη πλήρη εισαγωγή ετη.

6. Να μεταβληθῇ τὴν ναυτικὴν τέσσαρα ἔτη τριτάχιστον, ἢ νὰ ἐξαγομάσῃς κυβερνήτης ὑπὲρ τὸ 30 ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου ἐπέκεινα τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς α. τάξεως εἰς πολεμικὸν πλοῖον δύο ἔτη.

γ'. Εξετάζομενος κατὰ τὸ πρακτικὸν καὶ θεωρητικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ δώσῃ ἀποχρώσεις ἀποδείξεις ἱκανότητος, διὰ τὸ ὅποιον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἔργων.

Τὰ περὶ τῶν ἐξετάσεων θέλωμεν κανονίσαι ἐπομένως δι' ἰδιαι-
τέρου διατάγματος. ἕως τοῦ δὲ γίνεσθαι τοῦτο, αἱ ἐξετάσεις θέλουν
περιορίζεσθαι εἰς μόνον τὸ πρακτικὸν μέρος, κατὰ τὰς δὲ θηγίας
τας ὁποίας ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Εὐκρατείας
θέλει δώσει εἰς τοὺς λιμενάρχους (α).

(2) **ΔΙΑΤΑΓΜΑ.**

Τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1852 περί τῆς ἐξέτασεως τῶν Ἑλλήνων
ἐμποροπλοιάρων.

Ἄρθρον Δ'. Οἱ ἐπιθυμῶντες νὰ λαβῶσιν ἐμποροπλεονέκτημα, πρὸς τοὺς ἄλλοις τοῖς ἐπιθυμοῦσι, ὑπὸ τῇ 14 ἁρθρῳ τοῦ περὶ Ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β Διατάγματος, υποβάλλονται εἰς προφορικὰ καὶ ἐγγράφως εἰς τάσεις, καθ' ἃς πρέπει ν' ἀποδείξωσιν οὗτι γινώσκουσι τὰ ἀκόλουθα:

- 1) Τὸ ἀναγινώσκειν, τὸ γράφειν, τὸ κοπιεῖν.
- 2) Τὴν χρῆσιν τῶν λογαριθμικῶν πινάκων.
- 3) Τὰς γεωγραφικὰς τῆς σφαίρας διαστάσεις.

ἄρθρον 5. Ἐξαιρούνται τῶν ὅρων τῶν ἀνωτέρων άρθρων 13 καὶ 14, καὶ ἀξίωμα τοῦ Πρωτεύοντος πολιτικοῦ ναυτικοῦ. Οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ δευθύνωσιν ἐμπροσὶ καὶ πλοῖα πάσης τάξεως, χωρὶς νὰ υποβάλλωνται εἰς ἐξετάσεις, ἀφοῦ λάβωσιν ἐντύπωσιν τὴν παρατήρησιν των, ἢ ἀδειαν ἀπουσίας μετὰ εἰδικὴν ἐγκρίσιν τῶν ἀναδευσθῶσι τοιαύτην διευθύνειν· καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔχουσιν ἀπολύτως καὶ

ἄρθρον 16. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὁρους τῶν §§ A, B, Γ, τῶν
ἄρθρων 13 καὶ 14, ὅσοι διετύχουν ἢ διετυγχάνουσιν ἡδη πολεὶς καὶ ἢ
κατάσει· ἀρκεῖ νὰ παρουσιάσωσι περὶ τοῦτου ἔγγραφο ἱστορικόν
τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν καὶ λαμβά-
νουν δικαιοματικῶς τὸ ὑπέρμακρον.

Εἰς χερσὺν αὐτοῦ καὶ ὅσοι διεσθύνον ἢ διεσθύνουσιν αὐτὸν πλοῦταρον γὰρ
~~καὶ οὐκ ἐστὶν ἀπορία αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐστὶν ἀπορία αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐστὶν ἀπορία αὐτοῦ~~

- 4) Τὸς ναυτικούς χάρτας καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν.
- 5) Τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ δρομομέτρου καὶ τῆς πυξίδος.
- 6) Τὴν κατὰ τὰς κυριώτερας μεθόδους ἐμπειρίαν λήσιν τοῦ ναυτικοῦ τριγώνου.
- 7) Τὴν χρῆσιν τῶν ναυτικῶν ἀστροσκοπίων. (Στεγάντα καὶ ὀπταίντα).
- 8) Τὸν διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλιακοῦ ἐλλειψοειδικοῦ προσδιορισμὸν τοῦ πλάτους.
- 9) Τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐν θαλάσῃ προσδιορίζεται ὁ χρόνος.
- 10) Τὰ μέσα δι' ὧν γνωρίζεται ἡ ἀποκλίσις τῆς μαγνητικῆς βελόνης.
- 11) Τὸ διὰ τοῦ πλάτους ἐλλειψοειδοῦς προσδιορισμὸν τοῦ μήκους.
- 12) Τὰ περὶ ἐνισχυτοῦ καὶ μνήδος καὶ τὰ περὶ τῶν φάσεων τῆς σελήνης.
- 13) Τὸ συντάσσειν τοῦ διάπλου τὸ ἡμερολόγιον.
- 14) Τὴν Κυβερνητικὴν τέχνην κατὰ πρᾶξιν.
- 15) Τὰ ναυπηγικὰ ἔργα.

Ἀρθρον Β'. Πρὸς εξέτασιν τῶν επιθυμούντων νὰ λάβωσιν ἐμπορεολογικοῦ δι-
πλώματος, ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Ἰπουργός, κατὰ τὴν 1 Μαρτίου καὶ τὴν 1
Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους, διορίζει ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν εἰδημόνων ἀξιωματικῶν
τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ συνισταμένην.

Ἀρθρον Γ'. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνεδριάζει ἐν Ἀθήναις.

"Αρθρον Δ'. Αἱ συνεδριάσεις τῆς ἐξεταστικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς δὲν παρα-
τείνονται ἐπέκεινα τῶν πεντήκοντα ἡμερῶν κατὰ πᾶσαν αὐτῆς σύνοδον.

Ἄρθρον Ε'. Οἱ θελοντες νὰ γίνωσιν ἐμποροπλοίαρχοι ὑποβάλλουσι διὰ τῶν Λιμεναρχῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργεῖον τὰς αἰτήσεις των τοῦλάχιστον ἓνα μῆνα πρὶν τῶν ἐξετάσεων.

"Αρθρον ΣΤ'. Πρὸς ἐκδόσιν διπλώματος ἐμποροπλοίαρχου ἀπαιτεῖται ἰδιαι-
τέρᾳ ἡμῶν ἐγκρίσις.

Ἄρθρον Ζ'. Τὴν περὶ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης αἴτησιν υποβάλλει εἰς Ἡμᾶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἀφού ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἐγγράφως ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς κατατίξεως τοῦ ἐξετασθέντος εἰς τῶν ἐπιποροποικιστῶν τὴν γύρεσιν.

Ἀρθρον Η'. Ὁ ἐξετασθεὶς καὶ ἀποτυχὼν δὲν ἐξετάζεται ἐκ νέου, εἰμὴ μετὰ
παρέλευσιν μιᾶς τοῦλάχιστον ἐβδομήντης.

"Αθρον Θ'. Τὰ διπλώματα ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς ἀναγνωρισθέντας ἐμπο-
ροπλατάρχους διὰ τῶν Λιμεναρχῶν.

"Αρθρον Ι'. Πᾶσα ἐναγλία τοῖς εἰρημένοις καθ' ὅσον δίκαιη καταγίνεται.

καὶ τὰς πᾶσι τούτων, ἀπὸ τῆς ὑποχρέωσης εἰς τὰς ὁποίας
ὑποκίβνται κατὰ τὸ ἄρθρ. 23 τοῦ παρόντος διατάγματος·
Ἄρθρ. 17. Ἡ ἡλικία θέλων νὰ γαμήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης
ὀφείλει νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν λιμεναρχὸν τοῦ ναυτικοῦ
τμήματος ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν διαμονὴν
αὐτοῦ, καὶ νὰ καθυποβάλῃ τὴν περὶ τούτου ἐκθέσιν του.

Εἰς τὴν ἐκθέσιν ταύτην πρέπει νὰ φανερώνεται καθαρῶς·
α. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ αἰτούντος τὸ διπλωμα·
β. Ἡ ἡλικία, ἡ πατρὶς, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς τοῦ·
γ. Ἡ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς ὁποίας μετέρχεται τὴν ναυτιλίαν.

δ. Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ εἶδος τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν
πλοίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν· τὰ ὀνόματα τῶν πλοιαρχῶν
αὐτῶν ἢ διάδοκα τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ βαθμὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν
ἐν ἑκάστῳ τῶν ἀφέντων πλοίων.

Δι' ἐκάστην τῶν περιπτώσεων τούτων ὀφείλει νὰ ἐμφανίσῃ ἀπο-
δείξεις ἐπικυρωμένας ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς.

Ἄρθρ. 18. Οἱ αἱ δευθύνοντες ἢ διευθύνοντες ἤδη πλοῖα α.
καὶ β. πλοῖα α. ὀφείλουσι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος
διατάγματος ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, ἐὰν εὐρίσκωνται εἰς τὸ
τμήμα τῆς διαμονῆς τῶν, ἢ ἐντὸς ἐξ μηνῶν, ἐὰν εἰς ἕτερον τμήμα
τοῦ Βασιλείου νὰ καθυποβάλωσι τὴν ἀνωτέρω ἐκθέσιν, συνάπτον-
τες καὶ τὸ κράτος τὸ ἄρθρον 16 ἐπίσημον ἔγγραφον, διὰ νὰ λάβωσι
τὸ διπλωμα τῶν.

Ἄρθρ. 19. Διὰ τοὺς πλοίαρχους καὶ τοὺς κυβερνήτας ἐμπορι-
κῶν πλοίων τοὺς ὄντας ἐκτὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν δημοσίευσιν
τοῦ παρόντος διατάγματος, ἢ ἐν τῷ παραγούμένῳ ἄρθρῳ προ-
θεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν αὐτοὶ φθάσωσι εἰς πρῶ-
τον Ἑλληνικὸν λιμένα.

Ἄρθρ. 20. Ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ λαμβάνουσα τὴν ἐκθέσιν, καὶ
πληροφορούμενη περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν αὐτῇ, προχωρεῖ εἰς τὴν
ἐξέτασιν τοῦ περὶ τὰ ναυτικὰ γινώσκων τοῦ ἀναφερομένου, κατὰ
τὰς ἐπερὶ ἀξιώσεων γενικάς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ-
ματείας τῆς ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ διευθύνῃ τὴν
ἐκθέσιν αὐτοῦ καὶ τὰ παρακείμενα τῆς ἐξέτασεως μετὰ τῆς γνωμο-
δοτήσεώς της·

Ἄρθρ. 21. Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς ᾖ ναυο-
φώνουσα τὴν ἀνακρίσιν τοῦ ἀναφερομένου, εἰ μὲν αὕτη ἀφορᾷ τὴν
ἐκδόσιν διπλωμάτων κυβερνήτου ἐμπορικῶν πλοίων, ἢ ἐπὶ τῶν
Ναυτικῶν Γραμ. τῆς ἐπικρατείας ἐκδίδει ἀπὸ εὐθείας αὐτὸ, φέρων

τὸν ὑπογράψαντα ὑπογραμμάτεως, καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμμα-
τείας· εἰ δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐκδόσιν διπλωμάτων πλοιαρχοῦ, καθυπο-
βάλλεται δι' ἀναφοράς τῆς Γραμματείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐκπαι-
ντικὴν ἐποχὴν ἐκδίδεται τὸ διπλωμα.

Ἄρθρ. 22. Τὰ διπλώματα πέμπονται εἰς τοὺς ἀρμοδίους λιμε-
ναρχάς, οἵτινες, προσυπογράφοντες καὶ καταχωροῦντες αὐτὰ εἰς
τὸ πρωτόκολλον, τὰ διεμβύθουν εἰς τὴν τελωνικὴν ἀρχὴν τοῦ μέρους
τῆς διαμονῆς τοῦ πλοιαρχοῦ ἢ κυβερνήτου, διὰ νὰ παραδοθῶσιν
εἰς αὐτοῦ, λαμβανόμενων δι' ἑκάστον διπλωμα πλοιαρχοῦ δραχ.
40, δι' ἑκάστον δὲ κυβερνήτου δραχ. 6.

Τὰ δικαιώματα ταῦτα παραχωροῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν
ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρ. 23. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 13 καὶ 17 τοῦ παρόντος
διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς κυβερνήτας μικρῶν πλοι-
αρίων κατωτέρας τῶν ὅ τινων χωρητικότητος.

Οὗτοι ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωνται μόνον ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίου
λιμενικῆς Ἀρχῆς, καὶ νὰ ἀποδείκνυνται δι' ἐγνωσμένων μαρτύρων
ὅτι μετῆλθον δύο εἴη τὴν ἀλυσίαν, ἢ τὴν ναυτιλίαν, καὶ ὅτι ἔχουν
τὴν εἰς τοῦτο απαιτούμενην ἱκανότητα, διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἀδειαν
νὰ κυβερνήσωσι. Ἡ ἀδεία αὕτη ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος
Ἀρχὴν, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ λιμένος καὶ παραδίδεται
εἰς τὸν τινὰ ἀνήκει, ἐπὶ πληρωμῇ δικαιώματος δύο δραχμῶν, κα-
τατιθεμένων ἐπίσης εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἡ ἀδεία αὕτη ἰσχύει διὰ βίου, ὡς πρὸς τοὺς κυβερνήσαντας ἢ
κυβερνῶντας ἢ ὁποῖα αὐτὰ πλοίαρχα ἰσχύοντες ὅρου τοῦ ἄρθρου 18.

Ἄρθρ. 24. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὰς ἐπὶ τῶν λιμένων Ἀρ-
χάς νὰ δίδωσι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 23, ἀδειαν τῆς
Κυβερνήσεως εἰς παῖδας ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν, καὶ ἂν
ἄλλως οὗτοι προκατεσφάχθῃσαν ὡς ναυτάκια ἐμπαίδια ἐπὶ πολεμι-
κῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἡ ἀδεία ἀφορᾷ τὴν ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἑξαμῆρους ὡς ἐπὶ
τοῦ λιμένος Ἀρχῆς, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς μὲς πρὸς τιμὸν 20 δρα-
χμῶν 100 Ἀρχ. καὶ εἰς τὸν ὅσον τῆς ἀδείας καὶ εἰς τὸν ὅσον τῆς
ἀδείας ὁ παρὼν κανονισμὸς, κατατίθεται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπο-
μάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρ. 25. Ὅτι, μετὰ τὴν ἐκπαιδεύσιν πῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17,
48, 49, καὶ 23 ἀποθεσίων, εὐρεθῇ μετερχόμενος τὰ ἔργον πλοι-
αρχοῦ ἢ κυβερνήτου ἢ διπλωμάτης ἢ ἀδείας, εἰ μὲν διεμβύθῃ

μικρὸν πλοῖον κατωτέρα τῶν πέντε τόνων χωρητικότητος, υποβάλλεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τεσσαράκοντα δραχ. εἰ δὲ κυβερνᾷ πλοῖον α. κλάσεως, εἰς πρόστιμον πενήτηντα ἕως ἑκατὸν δραχ., εἰ δὲ δευθὴν πλοῖον δευτέρας κλάσεως, εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 500 δραχμῶν.

Καθ' ἕκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν πλοίαρχων καὶ κυβερνητῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἀρθ. 26. Ἀφοῦ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀπαρτίσῃ τὸ πλῆρωμα, ὀφείλει νὰ τὸ παρουσιάσῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ καταγράφεται εἰς τὸ ναυτολόγιον, δὲν ἔχει δὲ τὴν ἀδειαν ν' αὐξήσῃ ἢ νὰ ἐλάττωσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, χωρὶς νὰ προσειδοποιηθῇ τὴν Ἀρχὴν ταύτην διὰ νὰ σημειωθῇ ἡ γενομένη πράξις εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Διὰ πᾶσαν προσθήκην ἢ ἀφίρεσιν ναύτου, μὴ σημειωθείσαν εἰς τὸ ναυτολόγιον, ὁ μὲν πλοίαρχος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50 μέχρι 500 δραχ., ὁ δὲ κυβερνήτης 50 μέχρι 400.

Ἀρθ. 27. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος ἐκάστου πλοίου προσδιορίζεται ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἢ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐνώπιον τῆς προξενικῆς, ἀναλογίᾳ μὲ τὸ εἶδος καὶ τὴν χωρητικότητά τοῦ πλοίου· οἱ πλοίαρχοι κυβερνῆται ὀφείλουν νὰ ἔχωσι πλήρη τὸν προσδιορισθέντα ἀριθμὸν, διὰ νὰ μὴ κινδυνεύωσι τὰ πλοία δι' ἐλλείψιν ναυτῶν.

Ἀρθ. 28. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παραλαβάνῃ καὶ παῖδας κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληρώματος. Ἡ ἀναλογία αὕτη δὲν ἡμπερεῖ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν πέμπτῳ τοῦ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτῶν, εἰς τὰ πλοία α. κλάσεως, εἰς δὲ τὰ πρώτης μέχρ' ἑκὼς τῶν 5 τόνων, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωσι πλέον τοῦ ἑνὸς, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας χωρητικότητος πλέον τῶν δύο.

Ἀρθ. 29. Ἐξ ἡμέρας μετὰ τὴν δηλοσίωσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δώσῃ νάυτην μὴ φέροντα ἀδειαν ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτην τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρετεῖ ἢ ἀποδεῖξιν τῆς ἀρμοδίου λιμενικῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῇ μέχρι τῆς εκπνεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης ἀρκετὸ μόνον ἢ συγκατάθεσις τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς εἰς τὴν καταγραφήν τῶν ναυτῶν εἰς τὰ ναυτολόγια, πρὶν ἀποδεῖξιν ὅτι δὲν ὑπάρχει εὐλόγον αἴτιον ἐμπόδιον.

Ἀρθ. 30. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστις μετὰ τὴν παρέ-

λευσιν τῆς ἀνωτέρας προθεσμίας συμφωνήσῃ ναύτην, μὴ φέροντα τὴν ἀπαιτούμενην ἀδειαν ἀναχωρήσεως, ὑπόκειται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὁποίας ὁ συμφωνηθεὶς ναύτης εἶχε τυχόν υποχρεώσεις πρὸς ἄλλον πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καὶ εἰς πρόστιμον 25 μέχρι 400 δραχ.

Ἄν δὲ ἀποδεχθῇ ὅτι μετεχειρίσθῃ μέσα διαφθοράς, διὰ νὰ ἀποσπάσῃ ναύτην ἢ ναύτας συμφωνημένους εἰς ὑπηρεσίαν ἄλλου πλοίου καὶ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ εἰς τὸ ἴδιόν του, παρὰ τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως διὰ ἓν ἕως τρία ἔτη.

Ἀρθ. 31. Ὅταν κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἀρνήται ἀνεῦ λόγου νὰ δώσῃ τὴν ἀπόδειξιν εἰς τὸν ναύτην, οὗτος ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ προτρέχῃ εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὴν προξενικὴν, ἥτις ἐξετάζουσα τὴν αἴτησιν καὶ εὐρίσκουσα αὐτὴν βάσιμον, ἐκδίδει ἡ ἴδια τὴν ἀπόδειξιν.

Ἀρθ. 32. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθῶν 30 καὶ 31 ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, ὅσοι ἐκλέγουσι πλοίαρχους ἢ κυβερνήτας μὴ φέροντας ἀπόδειξιν ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρετήσαν, ἢ ἐκ μέρους τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον. Ἐν περιπτώσει δὲ τοῦ §. 2 τοῦ ἀρθοῦ 30 ὁ ἰδιοκτῆτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 100 — 300 δραχ.

Ἀρθ. 33. Ἄν εἰς ἢ πολλοὶ ναῦται τοῦ πληρώματος ἐνὸς πλοίου ἀποθάνωσι, δραπετεύωσιν, ἢ ἀρρηνθῶσιν, μείνωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλους κατεῖ μὲν εὐρίσκειται εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα, ἢ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, φυλαττομένων τῶν προσδιορισμένων ὥρων, καὶ σημειουμένης τῆς ἀντικαταστάσεως ἐπὶ τοῦ ναυτολογίου. Ἐάν δὲ εἰς ξένον λιμένα διὰ τῆς προξενικῆς, καὶ εἰς ἐλλείψιν ταύτης ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπόδειξιν ἑγγραφον τῆς ἀντικαταστάσεως καὶ τῶν αἰτιῶν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἀρμοδίου ἐγχώριον Ἀρχὴν. Ἄμα δὲ φθάσῃ ἢ εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας, ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικὸς πρόξενος, ἢ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, ἐνεργεῖ τακτικῶς τὴν ἀντικατάστασιν κατὰ τὸν προσημειωθέντα τρόπον.

Ἀρθ. 34. Ἐάν πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται εὐρισκόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀναγκασθῶσι νὰ συμπληρώσωσι τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος τῶν, ἔχουν τὴν ἀδειαν εἰς ἐλλείψιν Ἑλλήνων ναυτῶν νὰ λαμβάνωσι ναύτας ἄλλοθενεῖς, καὶ πλέον τοῦ προσδιορισμένου

αριθμὸς ἀπὸ τὸ ἄρθρον Γ'. τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836, περί ναυ-
πλίας διατάγματος, προσέχοντες ὅμως πάντοτε, ὥστε οἱ ναῦται
αὗτοι νὰ ἴναι ὑπήκοοι φίλης Δυνάμεως, αἱ δὲ μετ' αὐτῶν συμφω-
νίαι πρέπει νὰ γείνωσιν ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἢ εἰς
ἐλλειψιν τοιαύτης, τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς Ἀρχῆς. Τοῦ παρα τὸ
ἄρθρον Β' τοῦ διακηθέντος διατάγματος, προσληφθέντας ἄλλο-
εθνεῖς, γαῦτας, ὀφείλουν νὰ ἀπολύσωσιν, ἅμα φθάσωσιν εἰς Ἑλλη-
νικὸν λιμένα.

Ἄρθρ. 35. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου ἐ-
πισημασμένου εἰς πλοῖον, ὀφείλει, πρὸ τῆς ἐπίσκεψιν τῆς λιμε-
νικῆς Ἀρχῆς, νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτὴν ἐντελὴ ἀπογραφὴν τῆς
ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου τοῦ υπογεγραμμένην ἀπὸ αὐτοῦ. Ἡ ἀπο-
γραφὴ αὕτη ἐξακριβούμενη κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐπικυροῦται ἀπὸ
τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν, καὶ τὸ μὲν πρωτοτύπον παραδίδεται εἰς τὸ
ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἂν ὑπάρχῃ, ἢ φυλάττεται εἰς τὸ ἀρχεῖον
τοῦ λιμένος· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ βεβαιωμένον μετ' ὑπογραφῆς
καὶ τὴν σφραγίδα τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς παραδίδεται εἰς τὸν
πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἀνάγκην
ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς. Τὸ αὐτὸ γίνεται ἀπὸ τὴν
ἀρμοδίαν προξενικὴν Ἀρχὴν, ἂν τὸ πλοῖον ἐπιπράσθῃ εἰς ξένον λι-
μένα· ἀλλ' ὁ πρόξενος ὀφείλει, ἐκτὸς τοῦ ἀντιγράφου τοῦ παραδι-
δομένου εἰς χεῖρας τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ πέρῃ καὶ
ἕτερον ὁμοίον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμμάτων τῆς Ἐπι-
κρατείας. Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη καὶ ἡ ἐξακριβωσις γίνεται διὰ τοῦ
ἐκτοῦ μόνον καὶ ἐξουνηνὶαν εἰ δυνατόν.

Ἄρθρ. 36. Ἄν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παρουσια-
σθεῖσα ἀπαγραφὴ περιέχει εἰδὴ ἀνυπόδικτα, ἢ παρῆλλαγμένα,
γίνεται πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἀρρεσίῳ εἰς τὴν ἀπογραφὴν ἀπὸ τὴν
ἐπισκεπτομένην Ἀρχὴν, ὅθεν πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὑποβάλλεται
εἰς πρόστιμον εἰκοσίνων δραχμῶν ἀδικουμένων.

Ἄρθρ. 37. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου ἔχοντος ἀνω-
τέρων δέκα τόνων χωρητικότητά, ὀφείλει πρὸ τοῦ ἐγγραφῆν
τῆς ἐπιτοπίου καὶ τοῦ ναυτικῶν διπλώματος, τὸ ὅποιον ἔχει ἐπὶ
τοῦ πλοίου κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῆς 14
Νοεμβρίου 1836, νὰ ἔχη πρὸς τὸν καὶ τὰ ἀνέλκοντα καὶ
τὸ ναυτολόγιον. Ἡ ἀδεία τῆς ἀναχωρήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ
3 (20) Φεβρουαρίου 1834 διατάγματος, ποταμολογικὸν καὶ
τοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου κατὰ τοῦ ὅρου τοῦ ἐμπορικῆς νόμου.

38. Τὰ φορτωτικά καὶ ναυλωτικά.

Ε. Τὰ ἐξωφλητικά τῶν τελωνικῶν δικαιωμάτων ἢ τῆς περὶ
ῤητῆς μετακομιδῆς ἐγγυήσεως.

Οἱ κυβερνῆται πλοίων δέκα τόνων ἢ κατωτέρως χωρητικότητος
ὀφείλουν νὰ φέρωσι καὶ αὐτοὶ τὰ ἀνωτέρω ἐγγραφα, ἐκτὸς μόνον
τοῦ βιβλίου.

Ἄρθρ. 38. Οἱ παραβάται τῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἁρθρου,
εἰ μὲν εἶναι κυβερνῆται, τιμωροῦνται διὰ τὴν ἐλλειψιν τοῦ ναυτο-
λογίου ἢ τοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου με πρόστιμον 100 Δραχ., εἰ δὲ
πλοίαρχοι με πρόστιμον 300· διὰ δὲ τὴν τῆς ἀδείας τῆς ἀναχω-
ρήσεως καθυποβάλλονται, ἀμφότεροι εἰς πρόστιμον ἴσον με τὴν εἰ-
κοσαπλάσιαν ποσότητα τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων τὰ ὅποια
ὀφείλουν νὰ πληρώσωσιν, ἢ ἂν δὲν ὑπόκηνται εἰς τοιαῦτα, κατὰ
τὴν διατίμησιν τῆς 8 (20) Σεπτεμβρίου 1834 ἀριθ. 9 τῆς Βασιλικῆς
ἐφημερίδος, εἰς πρόστιμον μιᾶς μέχρι δέκα δραχμῶν. Διὰ πᾶσαν δὲ
συνείσωσιν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου παραλάττουσαν τὴν ἀλήθειαν,
ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης καταδίδωκεται ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων
δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 39. Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ πληρώματος καὶ διευθύνται τῶν
πλοίων, οἱ πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνῆται ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ
λαμβάνωσιν ὅλα τὰ πρόσφορα καὶ συγκεχωρημένα ἀπὸ τὸν νόμον
μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, τῆς χρηστοτητιᾶς, τῆς
πειθαρχίας καὶ τῆς καθαριότητος, καὶ μάλιστα τῆς ἀσφαλείας τοῦ
πλοίου, ἂν τυχὸν ἤθελε κινδυνεύει ἐξαιτίας ἐνὸς ἢ πλειοτέρων ἐκ
τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρ. 40. Ἐχουσιν ὅθεν τὴν ἐξουσίαν
Νὰ ἐπιβάλλωσιν πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τοὺς ἀμελεῖς, τοὺς
ἀπειθεῖς καὶ τοὺς ἀτάκτους ναῦτας· ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ
σύμπραξις τοῦ ναυκλήρου, καὶ ἐνὸς τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ
συντάσσεται ἐκάστοτε πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον ὑπογράφεται παρὰ
τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου καὶ παρ' αὐτῶν, ὅπου σημειοῦται
τὸ εἶδος τῆς πράξεως παραβάσεως καὶ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.
Τοῦ πρωτοκόλλου τούτου γίνεται μνεία εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

Β'. Νὰ κρατῶσιν εἰς ἀσφαλῆ φύλαξιν, καὶ διὰ δεσμῶν, εἰ χρεῖα,
τοὺς φοραθέντας κλέπτας, τοὺς φονεῖς, ἢ συνωμότας κατὰ τῆς
ἀσφαλείας τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ κατὰ τῆς ζωῆς ἐνὸς ἢ πολ-
λῶν ἐκ τοῦ πληρώματος, εἴτε ναυτῶν, εἴτε ἐπιβατῶν, καὶ ἐν γένει
τοὺς ἐνόχους ἢ ὑπόπτους ἐπὶ τῇ βίᾳ ἐνδείξεων ἰσχυρῶν κακουργ

γνημάτων, πλημμελημάτων ἢ πταισμάτων, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ Ποινικὸς νόμος.

Ἡ διὰ δεσμῶν φύλαξις ἐνεργεῖται ἀφοῦ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην τοῦ ναυκλήρου, καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ μάλιστα δύο ἐκ τῶν τελευταίων τούτων, ἐὰν προέκηται περὶ δημεύσεως τοῦ ναυκλήρου· ἀλλ' ἡ γνώμη τούτων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καταχωρεῖται δὲ εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἡ ἐκθεσις τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἀπαιτεῖται νὰ συντάσσεται μὲ ἀκραν λεπτομέρειαν, καὶ ὅχι μόνον ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους ὡς μάρτυρας ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν· γίνεται δὲ μνηεῖα τούτου εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ παρανόμου κρατήσεως, εἰ μὲν τὸ πλοῖον εἶναι εἰς λιμένα Ἑλληνικὸν ἢ ξένον, νὰ εἰδοποιήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τούτου τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν, καὶ νὰ παραδώτῃ εἰς αὐτὴν τὸν κρατηθέντα ἄμα ζητηθῇ. Ἐὰν δὲ διαπλῇ, νὰ πράξῃ τοῦτο ἄμα καταπλεύσῃ εἰς πρῶτον λιμένα.

Ἄρθρ. 41. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναί, τὰς ὁποίας οἱ πλοίαρχοι ἢ οἱ κυβερνήται κατὰ τὸν §. α. τοῦ προηγούμενου ἄρθρου δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσιν, εἶναι αἱ ἐφεξῆς.

α. Επίπληξις.

β. Περιορισμὸς τῆς τροφῆς εἰς μόνον τὸν ἄρτον καὶ τὸ ὕδωρ.

γ. Κράτησις ἀπὸ μιᾶς ἕως τριῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 42. Ἄν εἰς ἡ πλειότεροι ναῦται δραπετεύσωσιν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἀμέσως τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου καὶ τὸ ναυτολόγιόν του.

Καὶ εἰ μὲν εἶναι εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἰδοποιεῖ τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν, εἰ δὲ εἰς ξένον, τὴν προξενικὴν, διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀνήκουσα ἔρευνα καὶ συλληφθῶσιν οἱ δραπέται.

Ὅστις δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν φανερώσῃ ἐντὸς τῶν 24 ὥρῶν τὴν συμβᾶσαν δραπέτευσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρις 100 δραχ.

Ἄρθρ. 43. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δέχεται ἐπὶ τοῦ πλοίου του ὡς εἰς ἄστυλόν ἀνθρώπους καταδιωκόμενους ἀπὸ τὰ τοπικὰ δικαστήρια, ναύτην ἢ ναύτας, δραπετεύσαντας ἀπὸ Ἑλληνικὸν ἢ ἄλλοσθινὸν πλοῖον, ἢ ἐπιβάτας ἄνευ τακτικῶν διαβατηρίων καὶ χωρὶς νὰ σημειωθῶσι τὰ ὀνόματα

τῶν εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως. Εἰς πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποιν. νόμου. Διὰ πᾶσαν δὲ πράξιν, περὶ ἧς ὁ νόμος οὗτος δὲν προεἶδεν, ἐπιβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχ. κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις, σσερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 1—3 ἔτη.

Ἄρθρ. 44. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ πληρώματος. Ἐπομένως προσέχει πάντοτε διὰ νὰ ᾔηται τὰ τρόφιμα καλῆς ποιότητος· νὰ καθαρίζεται καὶ νὰ πλύνεται τὸ ὑπὸ τὸ κατάστρωμα προσδιορισμένον δια κατοικίαν τῶν ναυτῶν μέρος· νὰ πλύνωνται εἰς ῥητὰς ἡμέρας τὰ ἐνδύματα· νὰ καταβάλλεται ἄκρα ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ θεραπείαν τῶν νοσούντων, ἢ τῶν ἐκ περιστάσεως τραυματισθέντων· διὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα ταύτην περίστασιν ὀφείλουν οἱ πλοίαρχοι νὰ ἔχωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν, ἐπὶ τοῦ πλοίου τὰ ἀπλούστερα καὶ εὐχρηστότερα τῶν ἱατρικῶν.

Ἄρθρ. 45. Ἄν εἰς ἡ πολλοὶ ναῦται ἀσθενήσωσι βαρέως κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται ὅχι μόνον πρέπει νὰ τοὺς ἀποβιβάσωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἄμα ἤθελον εὑρεθῇ πλησίον εἰς μέρος ὅπου ὑπάρχουν νοσοκομεῖα ἢ ἱατροί, ἀλλὰ καὶ νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν τροφήν των, μέχρι τῆς ἐνδεχομένης ἐπιστροφῆς των ἐπὶ τοῦ πλοίου (ἂν τοῦτο συγχωρηθῇ) ἢ τῆς ἐπανόδου των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ἀποβιβάσθωσιν ἐπὶ ἀλλοδαπῇ· πάντοτε δὲ ἀπαιτεῖται, ἐὰν μὲν ἡ ἀποβίβασις γίνεται ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἡ σύμπραξις τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν δὲ ἐκτὸς, ἡ τῆς προξενικῆς, καὶ ἐλλείψει τοιαύτης, τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας γίνεται ἡ συμφωνία, καὶ παρακατατίθενται τὰ χρήματα, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς μόνον τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐδόθησαν. Ἡ πράξις αὕτη σημειοῦται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν συμπράξανσαν Ἀρχὴν· ἡ δὲ ἑκαστὴν ναύτην ἡμερούσιος τροφή, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος, λογίζεται πρὸς 50 λεπτά, ἐκτὸς δὲ πρὸς 60.

Ἄρθρ. 46. Ἄν εἰς ἡ πλειότεροι ναῦται ἢ ἐπιβάται ἀποθάνωσι κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, εἰ μὲν τὸ πλοῖον εἶναι πλησίον τῆς ξηρᾶς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν, καὶ συνεννοούμενος μετ' αὐτῆς, νὰ φροντίσῃ τὰ περὶ τῆς κηδείας, φυλαττομένων τῶν περὶ ὑγείας διατάξεων. Ἐὰν δὲ εἰς τὸ πέλαγος, ἢ ἂν αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις ἀπαγορεύωσι τὴν

ἀποβίβασιν καὶ τὴν ἐνταφίαν, διατάττει νὰ βλῇ ὁ νεκρὸς εἰς σάκκον μὲ πέτρας, ἢ ἔρμα ἱκανῆς βαρύτητος, ὥστε νὰ βυθισθῇ ριπτόμενος εἰς τὴν θάλασσαν. Οὔτε ἡ ἐνταφίασις, οὔτε ἡ βύθισις ἐπιτρέπεται νὰ γένῃ, πρὶν παρέλθωσιν 24 ὥραι μετὰ τὴν ἀποβίβωσιν.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐκθεσιν τοῦ συμβάντος μὲ τὴν ἐνδεχομένην λεπτομέρειαν, νὰ φανερώσῃ ὅσον ἐνεστὶ τὸ εἶδος, τὴν διάρκειαν, καὶ τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, τὴν κατάστασιν τοῦ πλωμάτος μετὰ τὸν θάνατον, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν τρόπον καὶ τὸ μέρος τῆς κηδείας, ἢ τῆς βύθισις. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ἀπὸ αὐτὸν, ἀπὸ τὸν ναύκληρον, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐξεύροντας νὰ γράφωσιν ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν, καὶ γίνεται μνεῖα αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται, ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει, ἡ ἐνταφίασις τοῦ νεκροῦ εἰς ἔρμον μέρος ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει καμμία Ἀρχὴ διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῆς ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης· εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ βύθισις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὗρεθῇ πλησίον ξηρᾶς ἐρήμου.

Δι' ἐκάστην παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ τούτου, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ αἰτία ἄλλης κατηγορίας κατ' αὐτοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχ. καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος αὐτοῦ ἀπὸ ἐν ἑω. τρία ἔτη.

Ἀρθρ. 47. Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον ναύτου ἢ ἐπιβάτου, συμβάντα κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης μετὰ τοῦ ναυκλήρου δύο ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ πληρώματος, καὶ ἑτέρων δύο ἐκ τῶν ἐπιβατῶν, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἀπογραφὴν ὅλων τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθανόντος, νὰ ἐμβάλῃ αὐτὰ εἰς κιβώτια ἢ σάκκους ἐνώπιον τοῦ πληρώματος καὶ νὰ τὰ σφραγίσῃ.

Τῆς πράξεως ταύτης γίνεται ἐκθεσις ἰδιαιτέρα περιέχουσα τὸν κατάλογον τῶν πραγμάτων, ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς προμνημονευθέντας καὶ ἀφ' ὅσους ἄλλους ἠξεύρουσι νὰ γράφωσι, καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου. Τὰ δὲ πράγματα φυλάττονται διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν, ἢ κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς ἐγγράφον εἰς τοὺς ἀνγκυρωθενομένους κληρονόμους ἢ ἐπιτρόπους αὐτοῦ.

Ἄν δὲ εὕρισκωνται ἐπὶ τοῦ πλοίου συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ὅχι μόνον ἀπαιτεῖται νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ἀπογραφὴν, καὶ νὰ συνυπογράψωσι τὴν ἐκθεσιν τῆς ὁποίας λαμβάνουν ἀντίγραφον,

ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιβιβάσωσι τὴν σφραγίδα τῶν εἰς τὰ κιβώτια καὶ τοὺς σάκκους.

Ἄν ὁ θάνατος συμβῇ ὅταν τὸ πλοῖον εἴναι εἰς λιμένα ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν, συνεργεῖα τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀνωτέρω ἀπογραφὴ καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς πράξεως.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἀποβίβωσις προῆλθεν ἀπὸ νόσον λοιπῶδη, καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐν τῷ πλοίῳ δὲν ἐπιτρέπει νὰ ληφθῶσιν ἐντελῶς τὰ εἰς τὸ παρὸν ἀρθρον διαγραφόμενα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποβιώσαντος, ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπόχρεως νὰ λάβῃ πᾶν ἄλλο μέτρον ἱκανὸν νὰ παραλάβῃ τὸν σφετεριστὴν ἢ τὴν διασκορπίσιν αὐτῶν· ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰς πρὸς τοῦ ἀρθροῦ 572 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζόμενας ποινάς.

Ἀρθρ. 48. Τὰ ἀνωτέρω γίνονται ἀπαρallaκτως καὶ εἰς περιστασὶν δραπετεύσεως ἐνὸς ἢ πλειοτέρων ναυτῶν.

Ἀρθρ. 49. Ἄν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ ναύκληρος, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ὑποπλοίαρχος, ἀναλαμβάνει δικαιοματικῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου, καὶ ἀναδέχεται ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς, ὅλα τὰ δικαίωματα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς εὐθύνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται κατὰ τὸν νόμον πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης· μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ μέχρι τοῦ μέρους ὅπου εὕρισκονται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἂν τὸ πλοῖον ὀφείλῃ, ἢ δύναται· ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ ναυλωτοῦ, νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ διάπλου.

Ἀρθρ. 50. Ἐάν, ἀποβιώσαντος τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ἀποβιώσῃ καὶ ὁ ναύκληρος, τότε εἰ μὲν εὕσκειται τις τῶν ἰδιοκτητῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, ἐκλέγει τὸν διαδεχθῆσομενον τὴν προσωπικὴν διεύθυνσιν· ἄλλως, ὁ πρεσβύτερος τοῦ πληρώματος συγκαλεῖ τοῦτο καὶ γίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρ. διευθυντοῦ διὰ τῆς πλειονοψηφίας· οἱ παῖδες δὲν ἐνέχονται εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίστασιν ὁ προσωρινὸς διευθυντὴς ὀφείλει νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα, εἴτε Ἑλληνικὸν εἴτε ξένου ἐπικρατείας, ἀλλ' εἰς τὸν ὅπου εὕσκειται ἑλληνικὴ προξενικὴ Ἀρχή, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ συμβάν. Ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ Ἀρχὴ πληροφορεῖται ἅντι ἀναβολῆς, ἂν ἐνηργήθησαν τὰ παρὰ τῶν ἀρθρῶν 46 καὶ 47 τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζόμενα· ἂν ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διευθυντοῦ ἐγένετο τακτικῶς, καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν

ναυλωτῶν δὲν κινδυνεύουσιν ἕνεκα ταύτης, σημειοῖ εἰς τὸ ναυτο-
λόγιον, καὶ εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως τὴν προσωρινὴν ἀντι-
κατάστασιν τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου μέχρι τοῦ τέλους
τοῦ διάπλου, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸ μέρος ὅπου δια-
μένουν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 49.

Ἐάν δὲ ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ Ἀρχὴ παρατηρήσῃ κινδυνεύοντα
τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ναυλωτῶν τοῦ πλοίου, δύ-
νεται ἢ μὲν πρώτη, συμπράττοντα ἔχουσα τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμ-
πορικοῦ δικαστηρίου, ἢ τὸν εἰρηνοδίκην εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ, ἢ δὲ
προξενικὴ τῇ συνεργείᾳ δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐπιστημοτέρων
Ἑλλήνων ἐμπόρων, ν' ἀντικαταστήσῃ προσωρινὸν διευθυντὴν τοῦ
πλοίου.

Ἀρθρ. 51. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστις ἐπὶ σκοπῷ
ἀθεμίτου κέρδους ἐκθέσῃ πλαστὰ ναυάγια, ἢ ἐνεργήσῃ ἀμέσως ἢ
ἐμμέσως τὴν βύθισιν, τὴν ἐγκατάλειψιν, τὴν προσάριξιν, τὸ ρί-
ξιμον εἰς τὴν ξηράν, ἢ παντελὲς ναυάγιον τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν
τοῦ πλοίου, ἢ ἀφαιρέσῃ ἢ νοθεύσῃ μέρος τοῦ φορτίου, ἢ γείνη πα-
ραίτιος τῆς δημεύσεως αὐτοῦ, ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τῶν ἁρθρῶν
396, καὶ καθεξῆς, καὶ 421 κτλ. τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζομένης
ποινάς.

Ἀρθρ. 52. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ
ναυλόνῃ τὸ πλεῖον τοῦ εἰς ἔχθραν τοῦ ἡμετέρου κράτους δύναμιν,
ἢ νὰ φορτώνῃ στρατεύματα, ἵππους, πολεμοφόδια, τροφάς, καὶ
ἄλλας πολεμικὰς ὕλας καὶ γρατιωτικὰς ἀποσκευάς καὶ τὰ τοιαῦτα,
διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς· ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον
423 τοῦ ποινικ. νόμου.

Ἀρθρ. 53. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φωραθεὶς εἰσάγων εἰς
τοὺς λιμένας τοῦ Κράτους, ἢ ἐξάγων ἐν γνώσει εἶδη ἀπηγορευμένα
ἢ συνεργῶν εἰς λαθρεμπορίαν, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμέ-
νων ποινῶν εἰς ἃς ὑποβάλλεται, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός
του· τὴν μὲν πρώτην φοράν, δι' ἓν ἔτος, τὴν δὲ δευτέραν, διὰ τρία
ἔτη, καὶ τὴν τρίτην, δι' ἑπτὰ.

Ἀρθρ. 54. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φθάνων εἰς λιμένα εἴτε
Ἑλληνικὸν εἴτε ξένης ἐπικρατείας, ὀφείλει νὰ προσέχῃ ἀκριβῶς εἰς
τὴν διατήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, καὶ πρὸ πάντων νὰ
μὴ συγχωρῇ εἰς κανένα τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου νὰ ἐκβαίνη εἰς τὴν ξη-
ράν, ἢ νὰ λαμβάνῃ κοινωνίαν μετὰ τινος τῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, πρὶν
ἢ ἀπέλθῃ αὐτὸς πρῶτος εἰς τὸ ὑγειονομεῖον· ἐξεταζόμενος δὲ ἀπὸ
τὰς ὑγειονομικὰς Ἀρχάς, ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ ὅλην τὴν ἀλήθειαν,

καὶ νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτάς τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, τὰς
ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ λιμένας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς προ-
σορμίσσεώς του.

Εἰς ὅσα μέρη τῆς Ἑλλάδος δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικὰ καταστη-
ματα ὀφείλει νὰ ἐξομολογῇται ἐνώπιον τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν. Εἰς
δὲ τὰ ξένα μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί, εἰς τὰ
Ἑλληνικὰ Προξενεῖα.

Ἀρθρ. 55. Ἄν ἡ διατήρησις τῆς κοινῆς ὑγείας ἀπαιτῇ τὴν ἀ-
παγόρευσιν τῆς ἀμέσου κοινωνίας τοῦ πλοίου μετὰ τὴν ξηράν, ὁ
πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ἐπαγορευνῇ, εἰς τοῦτο ἰδιαι-
τέρως, μὴ ἐπιτρέπων εἰς τινὰ τῶν ναυτῶν ἢ τῶν ἐπιβατῶν νὰ λαμ-
βάνῃ ὁποιανδήποτε κοινωνίαν μετὰ τὴν ξηράν ἢ μετὰ ἄλλα πλοῖα·
πρὸς πλείοτεράν δὲ διάκρισιν ὀφείλει νὰ ὑψόνῃ ὡς σημεῖον ἐφ' ἐνὸς
τῶν ἱστῶν σημαίαν κυτρίνου χρώματος.

Ἀρθρ. 56. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστις ἐξελέγχεται
ὅτι παρέβῃ εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐξ ἀμελείας τὰς ὑγειονομικὰς δια-
τάξεις, ἢ ὅτι δὲν ὁμολόγησε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς
Ἀρχάς, στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ διπλώματός του καὶ ὑποβάλλε-
ται συγχρόνως εἰς τὰς ὀριζομένης παρὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ποινάς.

Ἀρθρ. 57. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰ
προηγηθέντα ἄρθρα 54 καὶ 55, καὶ μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ
πλοίου, πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει πρὸ τῶν 24 ὥρῶν
μετὰ τὴν ἀφίξιν του νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν λιμενικὴν, ἢ ἐάν
εὐρίσκεται εἰς ξένον λιμένα, εἰς τὴν προξενικὴν Ἀρχὴν καὶ,

α'. Νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους τῆς εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον προσορ-
μίσσεώς του, ἐάν αὕτη ἔγεινε κατὰ περιστάσιν, καὶ δὲν θέλει διαρ-
χέσει πλέον τῶν 24 ὥρῶν.

Ἐάν δὲ μείνῃ, εἰ καὶ ἐκ περιστάσεως προσωρμισμένος ἐπέκεινται
τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν, νὰ παρουσιάζῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχω-
ρήσεως καὶ τὸ ναυτολογίον του.

Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις ὀφείλει ν' ἀποκρίνεται ἀ-
κριβῶς εἰς ὅλας τὰς παρὰ τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς ἀπο-
τεινομένας εἰς αὐτὸν ἐρωτήσεις, ὁμολογῶν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ
νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐξομολόγησίν του ἐάν ζητηθῇ.

β'. Ἄν ὁ λιμὴν ᾖ ναιὶ ὁ πρὸς ὃν διευθύνετο, καὶ μέλλῃ νὰ δια-
μείνῃ εἰς αὐτὸν, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ σκοποῦ δι' ὃν κα-
τέπλευσε, νὰ ἐκθέτῃ λεπτομερῶς ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἢ προξε-
νικῆς Ἀρχῆς.

4. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του.

2. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὴν χωρητικότητά του, καὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ εἶδη τοῦ φορτίου.

3. Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς τοῦ ιδιοκτῆτου, τῶν φορτωτῶν, καὶ προσέτι τῶν ἀσφαλιστῶν (ὅταν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ᾖναι γνωστοὶ εἰς αὐτόν).

4. Τὸν λιμένα εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖον καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ ἐφορτώθη.

5. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ διάπλου μέχρι τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκετο λιμένα, τὰς διαφόρους τυχόν προσορμίσεις του εἰς ἄλλους λιμένας, καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν.

6. Ὅλα τὰ κατὰ τὸν πλῆθυν ἐπιζήμια συμβάντα.

7. Τὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφίμων, εἴτε τῶν εἰδῶν τῆς ἀποσκευῆς, τὸ δηλωτικὸν τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφῶν, τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ ἐνεργήσῃ, καθὼς καὶ ποῦ ἐπώλησε τὸ φορτίον.

8. Ὅτι ἀνεκάλυψεν ἢ ἀπήντησε κατὰ τὸν πλῆθυν, οἷον ὑφάλους ἀγνώστους, ναυάγια στόλους, πλοῖα πολεμικὰ ἢ ἐμπορικὰ, πειρατικὰ ἢ ὑποπτα, καὶ πᾶν ἄλλο λόγου ἄξιον ἀπάντημα ἢ ἀκουσμα.

Τὴν ἐκθέσιν του ταύτην ὀφείλει νὰ ὑπογράψῃ καὶ νὰ διδῇ εἰς λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, λαμβάνων ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπισχυρωμένον πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ἐκθέσεώς του πρέπει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν εἰρημένην λιμενικὴν Ἀρχήν.

1. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, κατὰ τὸ άρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος.

2. Τὸ ναυλωτικὸν καὶ τὰς ἀποδείξεις τοῦ φορτίου, ἂν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη ἢ ἐφορτώθη παρ' ἄλλων.

3. Τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς.

4. Τὰς ἰδιαιτέρας ἐκθέσεις πρακτικῶν πᾶς ὁποίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορικῶν νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος, ὀφείλει νὰ συντάττῃ εἰς διαφόρους περιστάσεις κινδύνου ζημιῶν, δραπέτευσως ναυτῶν, θανάτου, ἀναγκαίων προβλέψεων, πωλήσεων, δανείων κτλ.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα πρᾶκτορηθέντα καὶ θεωρηθέντα, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν πλοίαρχον πρὸ τῆς ἀποδημίας του.

Ἄρθρ. 58. Ὅταν τις ἐλλισμενιταίου ὄντος τοῦ πλοίου συμβῶσιν ἔοιδες μετὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος, οὗτος ὀφείλει, ἂν μὲν εὐρίσκεται εἰς λιμένα Ἑλληνικόν, νὰ διευθυνθῇ ἢ εὐ ἀναβληθῇ εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν, ἂν δὲ εἰς ξένον εἰς

τὴν προξενικὴν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν σύμπραξιν τῆς εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 59. Αὐτὰ ταῦτα ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ

α'. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐρίδος ἢ συγκρούσεως μετὰ τοῦ πληρώματος τοῦ ὁποίου διευθύνει πλοίου καὶ ἄλλου εἴτε Ἑλληνικοῦ εἴτε ἄλλοθινοῦς, ἂν αἱ ἰδία αὐτοῦ προσπάθειαι δὲν ἀρκέσωσιν εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὴν ἡσυχίαν.

β'. Εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περιφρόνησιν ἢ ἐξέδρισιν τῆς σημαίας τοῦ πλοίου.

γ'. Εἰς πᾶσαν ἐρίδα μετὰ τῶν ιδιοκτητῶν καὶ τῶν ναυλωτῶν, φορτωτῶν ἢ ἀγοραστῶν τοῦ φορτίου διὰ νὰ συμβιβάζεται ἡ ὑπόθεσις, εἰ δυνατόν, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 60. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀρνήσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους, ὅπου εἶναι προσωρινισμένος, τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου, καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξομολόγησιν τοῦ πληρώματος, ὅσακις τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον καὶ ζητήσῃ ἀπὸ αὐτῆς.

Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖται ὡς ἑνοχὸς κατὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὰς Ἀρχὰς εὐπειρίας. Τιμωρεῖται κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου (βιβλ. 6^η κεφ. 6^{ον}) καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 3 ἕως 5 ἔτη.

Ἄρθρ. 61. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ν' ἀποβάλῃ ἓνα ἢ πλεονέτερος ναύτας πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς μετ' αὐτῶν συμφωνίας, ἐκτὸς ἂν τοῦτο γυνῇ διὰ συγκαταθέσεως τῶν ἐπιβαλλομένων, ἢ ἂν ἀπαιτῆται ἡ ἀποβολὴ διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, ἢ τῶν ἐπιβατῶν· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς δύο ταύτας περιστάσεις ὀφείλει νὰ παρυσιάσῃ τὴν ναύτην εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴ τὰ αἴτια τῆς ἀποβολῆς καὶ νὰ γυνῇ ἢ τημεῖωσις αὐτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Διὰ πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου ἢ ναυτῶν μὴ γενομένην διὰ τῆς συμπράξεως τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἰχθὺς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἀποβληθέντων, ὑπόκειται καὶ εἰς πρόσθετον 20 μέχρι 200 δραχ.

Ἄρθρ. 62. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εὐρισκόμενος εἰς ξένον λιμένα ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικὴ προξενικὴ Ἀρχή, καὶ μέλλον νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖόν του, εἴτε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἴτε διὰ νὰ πλεοθῇ εἰς ξένη ἐπικρατείαν λιμένα, ὀφείλει νὰ εἰ-

δοποιῇ τὴν Ἀρχὴν ταύτην καὶ νὰ κατασφύνη εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς, ἢ νὰ παρουσιάσῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τὸ ναυλωτικόν του· πρέπει δὲ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, νὰ καθυποβάλλῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς ἰδίας καὶ τὰ δηλωτικά τοῦ φορτίου, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, θεωρουμένην κατὰ τὴν τάξιν, καὶ φέρουσιν τὴν δῆλωσιν τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 63. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ πωλήσῃ τὸ ὅποιον διευθύνει πλοῖον, ἐντὸς μὲν τῆς ἐπικρατείας, ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς συμπράξεως τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἐκτὸς δὲ, τῆς προξενικῆς, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ παραδώσῃ ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου του λαμβάνων ἀπόδειξιν.

Διὰ τὴν παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, παρὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐναντίον αὐτοῦ ἀγωγῆς τῶν ἐνεχομένων, στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 64. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ πληρόνῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς τὰ κανονισμένα δικαιώματα, κατὰ τὴν ἐπίσημον διατίμησιν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀποδεικτικόν, τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, τὸ ὅποιον ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν Ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄν δὲ δὲν ἀποδείξῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοιοῦτου ἀποδεικτικοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τῶν ὅσα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

Ἄρθρ. 65. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εὐρισκόμενος εἰς ξένην Ἐπικράτειαν καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου του ναύτας Ἕλληνας εὐρισκομένους ἐκεῖ ἐξ αἰτίας ναυαγίου, ἀσθενείας ἢ ἄλλης περιπτώσεως λαμβάνων διὰ τὴν δαπάνην τροφῆς τὴν ὅποιαν ὀφείλει νὰ χορηγῇ εἰς αὐτοὺς ἀνὰ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐὰν τὸ πλήρωμά του δὲν ᾖ πλῆρες καὶ ἀπαιτεῖται νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους ναύτας, τότε θέλει τὸ συμπληροῦν ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν 50 λεπτῶν, εἰμὴ μόνον διὰ τοὺς ὑπεραρίθμους.

Ἄρθρ. 66. Ἐν καιρῷ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν πλοίων μετὰ τὸ τέλος τοῦ διάπλου, οἱ μὲν πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνήται ὀφείλουν νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν τὸ ναυτολόγιόν των καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, συγχρόνως δὲ νὰ παρουσιάζωσι καὶ

τὸ βιβλίον (ἡμερολόγιον) τοῦ πλοίου καὶ τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς ὁποίας μέλλει ἡ Ἀρχὴ αὕτη νὰ κάμῃ.

Ἄρθρ. 67. Πρὸ τῆς διαλύσεως τοῦ πληρώματος ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ ἐπιθεωρητῇ παρ' αὐτῆς, καὶ νὰ δίδεται εἰς αὐτὸ ἡ ἄδεια τῆς ἀναχωρήσεως τὴν ὁποίαν ἐπιθεωροῦσα ἐγχειρίζει εἰς ἓνα ἕκαστον ἡ Ἀρχὴ αὕτη.

Περὶ ναυτῶν.

Ἄρθρ. 68. Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος οἱ θέλοντες νὰ συμφωνηθῶσιν ὡς ναῦται εἰς ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν ἢ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τοῦ τελευταίου πλοίου εἰς τὸ ὅποιον ὑπηρέτησαν, ἢ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῶσιν.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ ἐξετάζωνται καὶ νὰ δίδωσι τὰς ὁποίας αὕτη ἤθελε ζητήσῃ πληροφορίας καὶ οὕτω νὰ καταγράφωνται εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 69. Ὁ μισθὸς ἐκάστου ναύτου σημειοῦται εἰς τὸ ναυτολόγιον ἄντικρυ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ παρὰ τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ἀντὶ μισθοῦ οἱ ναῦται ἐσυμφωνήθησαν μὲ μερίδιον ἐκ τοῦ κέρδους, ἢ ἂν ᾖ συμμέτοχοι τοῦ φορτίου.

Εἰς τὰς τελευταίας δύο περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦται ῥητῶς τὸ ποσὸν τοῦ συμφωνηθέντος μεριδίου, ἢ πόσον τὸ μέρος τῆς εἰς τὸ φορτίον μετοχῆς ἑνὸς ἐκάστου.

Ἄρθρ. 70. Ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος μετέχουν τοῦ φορτίου, δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν ἄνευ συγκαταθέσεως τῶν συμμέτοχων νὰ φέρωσι καὶ ἰδιαίτερα ἐμπορίας εἶδη εἰς τὸ πλοῖον, ἂν δὲ ἀνακαλυφθῶσιν ἐμπορευόμενοι, τὰ εἶδη ταῦτα θεωροῦνται ὡς κοινὰ τῶν συμμέτοχων τοῦ φορτίου καὶ διανεμόνται μεταξὺ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 71. Ἀφοῦ ἅπαξ συγκατατεθέντες καταγραφῶσιν εἰς τὸ ναυτολόγιον, οἱ ναῦται ὀφείλουν νὰ παρουσιάσωσι τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν εἰς τὸν ὁρισμένον τόπον διὰ νὰ ἐπιβιβάσωσι τὰ τρόφιμα, τὸ φορτίον καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον τοῦ πλοίου, καὶ ν' ἀναχωρήσωσι μετ' αὐτό.

Άρθρ. 72. Οι ναύκληροι, οί ναῦται καὶ ὅλοι ἐν γένει τοῦ πληρώματος ὀφείλουν τελείαν εὐπείθειαν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, αἵτινες ἀποβλέπουν τὰ τῆς πειθαρχίας καὶ τοῦ πλοῦς.

Άρθρ. 73. Εάν τινὲς ἐκ τοῦ πληρώματος ἔχωσι παράπονα κατὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου, ἢ διὰ τὸν ἀνολκισμὸν καὶ ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸν τρόπον του, ἢ διὰ στέρησιν μισθῶν ἢ τῆς προσδιορισμένης τροφῆς, δύνανται ν' ἀναφερθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, καὶ νὰ ζητήσωσιν ἱκανοποίησιν, ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ποινῇ πράξεως κατὰ τῆς ὀφειλομένης εὐπείθειας ν' ἀρνηθῶσιν ἐν ὅσῳ διαμένουν ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ πλοίαρχου κατὰ τὸ προσηγμένον ἄρθρ. 72. Ἄν δὲ θελήσωσι νὰ ἱκανοποιηθῶσι μόναι ἐνάγονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀποδειχθέντες ἔνοχοι ὑποβάλλονται εἰς τὰς κατὰ τὸν νόμον ποινάς.

Άρθρ. 74. Οἱ συμφωνηθέντες εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου καὶ καταγραφέντες εἰς τὸ ναυτολόγιον αὐτοῦ ναῦται δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσι πρὸ τῆς προθεσμίας ὡς πρὸς τὴν λήξιν ταύτης, ἐὰν ἡ συμφωνία ᾖ δι' ἓνα μόνον διάπλουν, καθὼς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀφορῶντος τὰς μεταξὺ τῶν πλοίαρχων ἢ κυβερνητῶν συμφωνίας, ἵχίουν οἱ ὅρισμοι τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, καθόσον δὲν προεἶδῃ τι ἰδιαιτέως περὶ αὐτῶν τὸ παρὸν διάταγμα.

Άρθρ. 75. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ναύτην νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτῶν, τοῦ ναυκλήρου.

Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον κατὰ τοὺς ὅρους ὑπὸ στοιχ. α. ἄρθρου 40 τοῦ παρόντος διατάγματος· ἐν τοίτῃ δὲ ὑποτροπῇ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν καὶ λαμβάνων τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποβάλλῃ τὸν ναύτην.

Άρθρ. 76. Ὁ ἐξελθὼν τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας ναύτης καὶ μὴ ἐπιστρέψας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θεωρεῖται ὡς δραπέτης.

Άρθρ. 77. Ναῦται δραπετεύσαντες πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ διάπλου καὶ συλλαμβανόμενοι ὅπου εὐρεθῶσιν, ὑποχρεοῦνται κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἐκλογὴν εἰς ἓν τῶν δύο· ἢ ἂν τὸ πλοῖόν των δὲν ἀπέπλευσε, καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ δεχθῇ αὐτοὺς, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς αὐτὸ καὶ νὰ ὑπηρετήσωσι δι' ὅσον ἐσυμφωνήθησαν προθεσμίαν, λαμβάνοντες δι' ἓνα μῆνα τὸ πέταρτον τοῦ μισθοῦ των, ἢ γόνον ἐκ δύο τρίτων τοῦ μεριδίου, ἂν ἦ καὶ μετὰ τὸ

μερίδιον, ἢ νὰ ὑπηρετήσωσι ἀμισθί καὶ ὑπὸ τὴν ἀνέγκυσαν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον ἓνα μῆνα.

Άρθρ. 78. Ἄν ναῦται δραπετεύσωσι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦς, ὅχι μόνον ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν μισθῶν ὅσους ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὐρίσκεται εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐσυλλήφθησαν, καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ τοὺς προκαλέσῃ, νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθί μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον διὰ νὰ ὑπηρετήσωσι ἀμισθί τρεῖς μῆνας.

Άρθρ. 79. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ναύτας νὰ διαθέτωσιν, εἴτε δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν, εἴτε πρὸς χρῆσιν ἄλλων τὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφάς, τὸν οἶνον, ἢ ἄλλο πνευματώδες ποτὸν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν τροφῶν.

Πᾶσα παράβασις τοῦ ὅρισμοῦ τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Άρθρ. 80. Ἄν ναύτης διωρισμένος εἰς φυλακὴν νυκτὸς εὐρεθῇ κοιμώμενος, διὰ πρώτην μὲν καὶ δευτέραν φοράν τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην· ἀλλ' ἐν ὑποτροπῇ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἔχει τὸ δικαίωμα, συνενάσει καὶ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, ν' ἀποβάλλῃ αὐτόν.

Άρθρ. 81. Εἰς πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου τὸ αἶτιον ἢ τὰ αἴτια τῆς ἀποβολῆς του σημειοῦνται εἰς τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως.

Περὶ ναυκλήρων.

Άρθρ. 82. Οἱ ναύκληροι τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διαφέρουν τοῦ λοιποῦ πληρώματος, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐκλέγων αὐτοὺς ὡς ἐμπειροτέρους καὶ ἀξίους ἐμπιστοσύνης τοὺς διορίζει ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν τοῦ πληρώματος, καὶ φύλακας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἐπομένων· ἡ μὲν πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὑποταγὴ τοῦ ναυκλήρου ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ ὅποια καὶ ἡ τοῦ λοιποῦ πληρώματος, ἡ δὲ τῶν ναυτῶν πρὸς τὸν ναύκληρον ὅποια καὶ ἡ πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Άρθρ. 83. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ναύκληρον νὰ ἐξέρχεται τοῦ πλοίου ἀπόντος τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, οὐδὲ τούτου παρόντος ἄνευ τῆς ἀδείας του. Δι' ἐκάστην παράβασιν ὁ ναύκληρος ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται, ἐὰν ἐκ τῆς ἀπουσίας του προέκυψῃ ζημία, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην.

Άρθρ. 84. Θέλομεν διατάξαι ἐπὶ τῇ ἐξετάσει

καὶ δοκιμασίας τῶν ναυκλήρων. Ἐν τούτῳ ἔξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ὀφείλουν οἱ ναύκληροι πλοίων ἀνωτέρας τῶν 200 τόνων χωρητικότητος, νὰ ἔχωσι τὰ διὰ τοὺς κυβερνήτας ἀπαιτούμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἰδιαίτερα καθήκοντα τῶν λιμενικῶν καὶ προξενικῶν Ἀρχῶν ὡς πρὸς τὴν προσαρμογὴν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 85. Ἐκείνου κανονισμοῦ δι' ἰδιαίτερου διατάγματος τὰ περὶ τῆς καταγραφῆς τῶν ναυτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον ἐκάστου λιμένος, αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ μέλλουσαι νὰ δώτωσιν εἰς ναῦτας κατ' αἵτησίν των τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένην ἀπόδειξιν, ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσι προηγουμένως καὶ νὰ πληροφορῶνται ἀκριβῶς εἰς ποῖα πλοῖα ὑπηρετήσαν, καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα ὅποια ὑπῆρξεν ἡ διαγωγή των ἐπ' αὐτῶν, ἂν φέρωσιν ἀδείας ἀναχωρήσεως τῶν πλοίαρχων ἢ κυβερνητῶν τῶν πλοίων ἐκείνων, ἢ εἰς ἔλλειψιν τοιούτων ἀδειῶν, ἂν ἔχωσι μαρτυρίας, ὅτι ἐτελείωσεν ἡ προθεσμία τῆς συμφωνηθείσης ὑπηρεσίας των ἐπὶ τοῦ τελευταίου πλοίου, καὶ τέλος ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀγωγή κατ' αὐτῶν καὶ τούτων δοθέντων τότε μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Ἀρχὰς ταύτας νὰ ἐκδίδωσι τὴν αἰτουμένην ἀπόδειξιν.

Ἄρθρ. 86. Τὰς αὐτὰς πληροφορίας ὀφείλουν νὰ πορίζωνται καὶ αἱ προξενικαὶ Ἀρχαί, ὡς αἱ παρουσιάζονται ναῦται εἴτε Ἕλληνες εἴτε ἄλλοεθνεῖς, ζητοῦντες νὰ συμφωνηθῶσιν εἰς Ἑλληνικὸν πλοῖον.

Ἄρθρ. 87. Ὅσας πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης παρουσιάζει εἴτε ὅλον τὸ πλήρωμα εἴτε μέρος αὐτοῦ διὰ νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, αἱ προξενικαὶ ἢ λιμενικαὶ Ἀρχαί, ὀφείλουν χωρὶς ἄλλως νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ πληρώματος, ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης συμβάσεως μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ πληρώματος γινομένης συμφωνίας, νὰ ζητῶσι τὸ συμφωνητικὸν τῆς μισθοτροφοδοσίας τοῦ πληρώματος, ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης συμβάσεως μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ τὸ ἀναγινώσκωσιν εἰς ὑπήκοον ἀμφοτέρων τῶν συμφωνούντων μερῶν, καὶ τοῦτο μὲν νὰ κρατῶσιν εἰς τὴν ἀρχεῖάν των ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἐπικυρωμένον νὰ δίδωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ὑπάρχωσι πλείονα συμφωνητικά. Ἄν δὲ τὸ συμφωνητικὸν ἔγχειν ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, ἢ δημοσίου συμβολαιογράφου, τότε τὸ μὲν πρωτότυπον ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ λιμεναρχὴν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον,

ἢ κυβερνήτην ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἀποτίθεται εἰς τὸ λιμενικὸν ἢ προξενικὸν Ἀρχεῖον.

Ἄρθρ. 88. Ἀλλ' εἴτε ὑπάρχει εἴτε μὴ ἰδιαίτερον συμφωνητικὸν μισθοτροφοδοσίας, ἢ ἄλλης ὁποιασδήποτε συμβάσεως μεταξὺ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος, ἢ προξενικῇ ἢ λιμενικῇ Ἀρχῇ, ὀφείλει πληροφορομένη περὶ τοῦ μισθοῦ ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε ὑπαρχουσῶν συμφωνιῶν νὰ σημειῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον τὸν μισθὸν ἀντικρὺ τοῦ ὀνόματος τοῦ λαμβάνοντος αὐτόν· τὰς δὲ ἄλλας συμφωνίας καταχωρεῖ εἰς τὰ κενὰ μέρη τοῦ ναυτολογίου, τὸ ὅποιον ἐπιθεωροῦσα παραδίδει εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, κρατοῦσα ὁμῶς πάντοτε ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖά της.

Ἄρθρ. 89. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς ἢ λιμενικὰς Ἀρχὰς νὰ ὑποχρεῶσιν τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀνανεοῖ τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, ἢ μὴ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιστάσεις.

α'. Ὅταν τελειώσας τὸν πλοῦν καὶ μέλλον νὰ πλεύσῃ ἐκ νέου ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας θέλῃ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος.

β'. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τόπος κενὸς διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐπιθεώρησιν τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν.

γ'. Ὅσας πρόκειται λόγος ἀλλαγῆς τοῦ ἡμίσεως τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρ. 90. Εἰς τὰς παρὰ τῶν ἄρθρων 46, 47 καὶ 48 τοῦ παρόντος διατάγματος προβλεπομένας περιστάσεις, αἱ λιμενικαὶ ἢ προξενικαὶ Ἀρχαί παραλαμβάνουσαι τὴν περιουσίαν τῶν ἀποθανόντων ἢ δραπετευσάντων ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν, ὅχι μόνον ὀφείλουν νὰ ἐξακριβῶσιν μήπως ὑπεξήρθησαν ἢ ἐσφετερίσθησαν πράγματα, ἢ μήπως ἔγχειν ὁποιαδήποτε παράβασις τῶν διατεταγμένων, καὶ νὰ φροντίζωσι τὴν τακτικὴν σύνταξιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων· ἀλλ' αἱ μὲν λιμενικαὶ ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν περιουσίαν, γινομένης τῆς κατὰ τὸν νόμον πράξεως, εἰδοποιῶσαι συγχρόνως καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας· αἱ δὲ προξενικαὶ ν' ἀναφέρωνται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην, πέμπουσαι ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὕτη τὰ περαιτέρω.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς Ἀρχὰς, ἂν τινα τῶν εἰδῶν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος ὑπόκεινται εἰς φθοράν, ἀφοῦ καταστρώσωσι καὶ ὑπογράψωσιν ἐπίσημον περὶ τούτου πράξιν, νὰ ἐκθέτωσιν αὐτὰ εἰς δημοπρασίαν καὶ νὰ παρακαταθέτωσι τὰ χρή-

ματα εἰς τὸ ἀρχεῖον αὐτῶν· ὀφείλουν δὲ νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως τὴν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ πέμψωσιν ἀντίγραφον τῆς πράξεως.

Ἀρθρ. 91. Αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, οἵτινες, ἢ δι' ἀσθένειαν ἀποβιβάσθοντες εἰς τὴν ξηρὰν ἀνέλαβον, ἢ ἐκ τῆς πωλῆσεως ἢ ἀχρησίας τοῦ πλοίου, ἢ ἐνεκα ἄλλης περιστάσεως καταληφθέντες ἢ ναυαγήσαντες ἢ εὐρεθέντες ἐπὶ ξένων πλοίων, ἔμειναν εἰς ξένην ἐπικρατείαν.

Οἱ ναῦται αὗτοι κατὰ προτίμησιν μὲν ἐπιβιβάζονται εἴτε ἐπὶ πλοίων πολεμικῶν Ἑλληνικῶν, ἢ τύχωσιν, ἀνεξόδως, ἢ ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 65 τοῦ παρόντος διατάγματος· ἄλλως δὲ καὶ περὶ ἐμπορικῶν πλοίων πάσης ἄλλης φύλης δυνάμεως, διευθυνομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ὀφείλουν νὰ συμφωνῶσι τὸν ναῦλον καὶ τὴν τροφήν μετὰ τοῦ πλοίαρχου ὅσον ἔνεστι συμφερότερον· εἰς ἐκάστην δὲ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀρθρ. 92. Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσιν ὅταν ἀποβιβάζονται ναῦται δι' ἀσθένειαν, νὰ γίνεται ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 45 χρηματικῇ, εἴτε δι' ἐγγυήσεως καταβολὴ διὰ τὴν τροφοδόγησιν.

Αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν ἰδιαιτέρως νὰ φροντίζωσι νὰ γίνεσθαι ἀνεξόδως ἢ εἰς τὰ ἴδια ἐπάνοδοι τῶν ναυτῶν, οἵτινες περιπεσόντες εἰς ναυάγιον ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, σπεροῦνται τῶν ἀναγκαίων μέσων, οὐδὲ δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ναυαγισαυρίας· διὰ νὰ ἐπιταχύνωσι δὲ τοῦτο, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος καταλλήλοτερος τρόπος, θέλουν τοὺς διανέμει ἐπὶ διαφόρων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων διευθυνομένων εἰς τοὺς λιμένας ὅπου ἕκαστος τῶν ναυτῶν ἀνήκει. Εἰς δὲ τὰς προξενικὰς Ἀρχὰς ἐπιτρέπεται εἰς τοιαύτην περίστασιν καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην, καθ' ἣν ναῦται Ἕλληνας εὐρεθῶσιν εἰς παντελὴ ἀπορίαν τῶν διὰ τὴν ἐπάνοδόν των ἀναγκαίων μέσων, νὰ χορηγῶσιν αὐτὰ διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ὁποίαν εἰδοποιοῦν ἀμέσως διὰ νὰ φροντίζῃ περὶ ἀποζημιώσεως, εἰ δυνατόν, τοῦ δημοσίου.

Ἀρθρ. 93. Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ, ὀφείλουν νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐπὶ ξένων ἐμπορικῶν πλοίων συμφωνημένου Ἑλλήνας ναῦτας ἀπόδειξιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 85 τοῦ πα-

ρόντος διατάγματος, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτοὺς εἰς ἀπόλαυσιν τῆς κατὰ τὰ προκηθέν ἄρθρον χάριτος, ἣτις δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς ναῦτας, οἵτινες τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἤθελον συμφωνηθῇ ἐπὶ ξένων πλοίων, χωρὶς νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἀρρεθδίαν προξενικὴν ἢ λιμενικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἀπόδειξιν.

Ἀρθρ. 94. Πᾶσα προξενικὴ καὶ λιμενικὴ Ἀρχὴ ὅχι μόνον ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν προσαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διαλαμβανομένων ὁρισμῶν, καθ' ὅσον εἰς ἑκάτεραν αὐτῶν ἀνήκει, ἀλλ' εἰς πᾶσαν ἀνακάλυψιν παραβάσεως, ἢ παραλήψεως τινος τῶν διατεταγμένων, ὀφείλει ὑπὸ ἰδίᾳ αὐτῆς εὐθόρῃ νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Συμπληρωτικαὶ διατάξεις.

Ἀρθρ. 95. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, εὐρισκόμενον κατὰ τὴν θαλασσοπλοῖαν πλησίον πολεμικοῦ πλοίου, εἴτε τοῦ Ἡμετέρου στόλου, εἴτε ξένης Δυνάμεως, ὀφείλει καὶ πρὶν φθάσῃ ἐντὸς βολῆς κανονοῦ τοῦ νὰ ὑφῶν τὴν σημαίαν του.

Ἀρθρ. 96. Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ ὅταν φθάσῃ πλοῖον Ἑλλήν. πολεμικὸν εἰς τὸν λιμένα ὅπου εἶναι προσωρμισμένον.

Ἀρθρ. 97. Τὰ ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κατὰ τὴν θαλασσοπλοῖαν ὀφείλουν νὰ ὑπακούωσιν εἰς πρώτην πρόσκλησιν τῶν πολεμικῶν πλοίων εἴτε ἡμετέρων, εἴτε ξένης φύλης Δυνάμεως, γενομένην διὰ σάλπιγγος ἢ διὰ τουφεκισμοῦ, ἂν τὸ πλοῖον ᾖ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ἢ διὰ καπνισμοῦ, κρότου κανονίου, ἂν ᾖ εἰς μεγαλητέραν, καὶ νὰ πλησιάζωσιν εἰς αὐτὰ πλησίον δὲ ὄντα ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου, εἴτε ἐρωτώμενος εἴτε προσκαλούμενος ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὑπακούῃ.

Ἀρθρ. 98. Καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου Ἑλληνικ., διακρίνων μακρόθεν πλοῖον τοῦ ἡμετέρου στόλου, καὶ γνωρίζων εἰδήσεις ἢ συμβάντα ἄξια λόγου, προπάντων δὲ ἂν ἀπήντησε πλοῖον ἢ πλοῖα ἐχθρικά, καταγωγικά ἢ πειρατικά, ὀφείλει νὰ πλησιάζῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὸν πλοίαρχον.

Ἀρθρ. 99. Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ πρὸς πᾶν πολεμικὸν φύλης δυνάμεως, ἂν τυχὼν ἀπήντησε κατὰ τὸν πλοῦν πειρατῆς, ἢ ἔμαθέ τι περὶ πειρατικοῦ πλοίου.

Άρθρ. 100. Διὰ τὴν παράβασιν τῶν προηγηθέντων δύο άρθρων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλη αἰτία ἀγωγῆς κατ' αὐτοῦ, ἐπὶ λόγῳ συνεννόησεως μετὰ τοὺς πειρατὰς, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δρα.

Άρθρ. 101. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, ὀφείλει νὰ διδῇ ὅλην τὴν δυνατὴν βοήθειαν εἰς ἄλλα πλοῖα ὁποῖονδήποτε κινδύνου, εἴτε κατὰ τὴν θαλασσοπλοΐαν, εἴτε ἐντὸς τοῦ λιμένος, ἂν ὡς ἐκ τῆς χορηγηθείσης βοήθειας προέκυψαν ζημίαι, ἢ δαπάναι, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ βοηθήσαντος πλοίου δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν.

Άρθρ. 102. Ἀπαράλλακτως ὀφείλει νὰ συντρέχῃ μετὰ πάντα τρόπον καὶ εἰς τὴν διάσωσιν ἀνθρώπων κινδυνεύόντων νὰ πνιγῶσιν.

Άρθρ. 103. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν εἰς τὰ προηγηθέντα δύο άρθρα διαλαμβανόμενων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐνάγεται ενώπιον τῶν αρμοδίων δικαστηρίων, καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ἐς ἀμελείας αἰτίας, ἢ τοῦ ναυαγίου τοῦ πλοίου, ἢ τῆς ἀπώλειας ἀνθρώπων τοῦς ὁποίους ἠδύνατο νὰ σώσῃ, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Άρθρ. 104. Ἐὰν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ἀπαντήσῃ ἢ ἀνακαλύψῃ πλοῖον πειρατικόν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ ἀμέσως εἰς συμβούλιον τὸν ναύκληρον, καὶ τοὺς ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη ἔχοντας ναύτας τοῦ πληρώματος, καθὼς καὶ τοὺς παρόντας ιδιοκτῆτας τοῦ πλοίου, καὶ τοὺς συμμετόχους τοῦ φορτίου, καὶ νὰ συσχεφθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τῶν μέσων τῆς ἀντιστάσεως.

Ἄν κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας ἡ δύναμις τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ᾖ αἰσθητὴ ἀνωτέρα τῆς τοῦ πειρατικοῦ, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ἐξακολουθῶν τὸν πλοῦν, ὀφείλει νὰ ᾖ προσεκτικὸς καὶ ἑτοιμος κατὰ πάντα εἰς ἀντίκρουσιν τῆς ἐπιθέσεως ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ δύναμις τοῦ πειρατικοῦ πλοίου γνωρισθῇ ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἐμπορικοῦ, ὅχι μόνον ὀφείλει νὰ σπεύσῃ νὰ ἀπομακρυνθῇ μετὰ πάντα τρόπον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πλοῦν νὰ δώσῃ εἰδῆσιν εἰς πᾶν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσῃ, καὶ προσορμιζόμενος εἰς πρῶτον λιμένα ἢ ἄλλο μέρος νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰ Ἀρχάς.

Δι' ἀμφοτέρους τὰς εἰς τὸν προηγηθέντα παράγραφον περιπτώσεις γίνεται λεπτομερὴς ἐκθεσεὶς πρακτικῶν, καὶ μνηεῖα αὐτῶν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰ μὲν ἀποδειγθῇ παρα-

βαίτης ἐς ἀμελείας, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχ. ἐν δὲ ὑποτροπῇ στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του.

Ἄν δὲ ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐκ προθέσεων καὶ διὰ προϋπάρχουσαν συνεννόησιν μετὰ τῶν πειρατῶν, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Άρθρ. 105. Ὅταν δύο πλοῖα ἀπαντηθῶσιν ἐρχόμενα ἀπεναντίας καὶ ἀμφιβάλλουν ποῖον τῶν δύο θέλει διαβῇ πρὸς τὸν ἄνεμον, τότε πλέει ἕκαστον αὐτῶν πρὸς τὰ δεξιά.

Οἱ παρὰβάται πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται καθυποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, οἵτινες ἤθελον ἐπισυμβῇ ἐκ τούτου εἰς τὸ συγκρουσθῆν πλοῖον.

Άρθρ. 106. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πολεμικῶν τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, καὶ ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος ἔγγραφα, ἂν ζητηθῶσιν ἀπὸ αὐτόν.

Άρθρ. 107. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀντίτυπον τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐμπορ. ναυτιλίας, καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ ἐμπορ. νόμου.

τοῦτον ἡ ἀποφασίς ἐκ τῶν προηγουμένων ἐστὶν ὡς ἀνωτέρω ἐκφράζεται. Ὁ νόμος αὗτος ἐκδόθη τὸ 1851 περὶ βιβλίου ναυτοδανείων (libretto) ὅπου νομοτὸν νότ' ἐστὶν ὡς ἀνωτέρω ἐκφράζεται. Ὁ νόμος αὗτος ἐκδόθη τὸ 1851 περὶ βιβλίου ναυτοδανείων (libretto) ὅπου νομοτὸν νότ' ἐστὶν ὡς ἀνωτέρω ἐκφράζεται.

1. Ὁ νόμος αὗτος ἐκδόθη τὸ 1851 περὶ βιβλίου ναυτοδανείων (libretto) ὅπου νομοτὸν νότ' ἐστὶν ὡς ἀνωτέρω ἐκφράζεται. Ὁ νόμος αὗτος ἐκδόθη τὸ 1851 περὶ βιβλίου ναυτοδανείων (libretto) ὅπου νομοτὸν νότ' ἐστὶν ὡς ἀνωτέρω ἐκφράζεται.

2. Ἡ πρὸς τὸν μὴ ιδιοκτήτην πλοίαρχον χορηγούμενη ἀδεία τῶν ιδιοκτητῶν τοῦ πλοίου πρὸς τὸ ναυτοδανείσθαι, ἐπισημῶς συντεταγμένη, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου ἢ ἀδεία αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται, ὡς αἰεὶ ὁ πλοίαρχος εὐρίσκειται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 234 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου προβλεπόμενας περιπτώσεις τῆς ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ τὰ οὕτω λαμβανόμενα δάνεια δὲν χάρισται προνόμιον, ἀν' ἡ περὶ δανείου διαταγμένη ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ἀρθροῦ ἀδεία τῆς ἀρχῆς δὲν καταχωρίσθῃ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον, ὅπου μετὰ τὸ συμβολαίον τοῦ ναυτικοῦ δανείου.

3. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον χορηγούμενη ἀδεία τῆς ἀρχῆς δελεῖ ἐπὶ τῆς ἀδείας, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 234 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου διαγραφομένην ἐκθεσὶν τοῦ πληρώματος, ἀλλὰ καὶ εἰς γνωμοδότησιν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀνάγκης, καὶ τοῦ ἀπαιτούμενου ποσού. Ὁ νόμος αὗτος ἐκδόθη τὸ 1851 περὶ βιβλίου ναυτοδανείων (libretto) ὅπου νομοτὸν νότ' ἐστὶν ὡς ἀνωτέρω ἐκφράζεται.

4. Ἐάν κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ μνησθέντος ἀρθροῦ 234 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἐγκρίθῃ, ἀντὶ ναυτοδανείου ἡ πώλησις πραγμάτων, δεῖται ἢ χορηγεῖσθαι τὴν πρὸς τοῦτο ἀδείαν ἀρχῆς καὶ καταχωρίσθαι εἰς τὸ βιβλίον τὴν περὶ τοῦ μέτρου τοῦτου ἀδείαν ἐπὶ προστίμῳ δραχμῶν 50—500.

5. Τῶν ναυτικῶν δανείων ἡ τε κατάταξις καὶ πληρωμὴ γίνεται κατὰ τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ πλοίου χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ συνομολογούμενα ναυτοδάνεια προτιμῶνται τῶν προεγεγραμμένων, πρὸς ἄλληλα δὲ προτιμῶνται τὰ νεώτερα τῶν προγενεστέρων. Ἐάν δὲ τὸ πλοῖον φθάσῃ εἰς τὸν τόπον, πρὸς ὃν διεσπύεται, καὶ ἐπιχειρήσῃ νέον πλοῦν, χωρὶς ταῦτα νὰ ἐξοφληθῶσιν, ἀποβάλλουν τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο πρὸς τὸν πλοῖον καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἐκτὸς τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ συνομολογούμενα ναυτοδάνεια προτιμῶνται τῶν προεγεγραμμένων, πρὸς ἄλληλα δὲ προτιμῶνται τὰ νεώτερα τῶν προγενεστέρων.

Ἄλλ' ἐάν δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν διεσπύεται, καὶ ἐπιχειρήσῃ νέον πλοῦν, χωρὶς ταῦτα νὰ ἐξοφληθῶσιν, ἀποβάλλουν τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο πρὸς τὸν πλοῖον καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἐκτὸς τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ συνομολογούμενα ναυτοδάνεια προτιμῶνται τῶν προεγεγραμμένων, πρὸς ἄλληλα δὲ προτιμῶνται τὰ νεώτερα τῶν προγενεστέρων.

6. Ἡ καταχωρίσις τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων δανείων, ὡς καὶ ἡ ἐξοφλήσις αὐτῶν, πρὸς τὴν ἀνάγκαν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐμπορικῶν, ἢ, ὅπου τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηνοδικοῦ, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὑπὸ τῆς Προξεν. ἢ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἄλλης Δυνάμεως, προσλαμβάνομένων ἐκαστοτε καὶ οὗτω γνωστῶν μαρτυρῶν, βεβαιούντων τὴν ταυτότητα τοῦ δανειστοῦ, ἢ τοῦ νόμιμου πληρεξουσίου τοῦ, καὶ προσυπογραφομένων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ ἀφελέτου.

Ἀντίγραφον τοῦ ναυτοδανειακοῦ συμβολαίου, ἐπικυρωμένον παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, μετὰ τὴν λήψιν τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐγγεγραμμένων καὶ μὴ ἐξοφληθέντων δανείων, δίδεται ἐκαστοτε παρὰ τῶν ἰδίων ἀρχῶν εἰς τὸν δανειστὴν κατ' αἵτησιν τοῦ ἐκτὸς δὲ ἐκτὸς μὲν τῶν ἐλλείψεως τῶν Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἄλλης Δυνάμεως, ἐπικυρωμένα, προσκολλητὰ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου μετὰ τῆς μνημονευθείσης περιλήψεως, καὶ δὲ πρὸς τὴν ἀποσπαστικὴν ἐξοφλήσεως, ἐπικυρωμένα, προσκολλητὰ.

Πᾶσα δὲ περὶ τὴν ἀποσπαστικὴν ἐξοφλήσεως, ἐπικυρωμένα, προσκολλητὰ.

4. Ναυτολογούμενος, τίς εκ των απογεγραμμένων ναύτων παρα-
δίδει το δίπλωμα του, εις τον πλοίαρχον, ή τον κυβερνήτην του
πλοίου, έφ ου ως ναυτης επιβαίνει. Περαιτώντο, δε του πλοῦ,
α. εν αυτοτολογητή, αποδιδών, αναλαμβάνει αυτό.
Καθ' ας, όμως, περιπτώσεις η της μισθώσεως του ναύτου συ-
μβαίνει λύσει, και προ της περαιώσεως του πλοῦ (άρθρ. 252—270
του Εμπορικού Νόμου, και άρθρα 45 και 61 του περί αστυνομίας
νόμου, εν τούτοις ο ναυτης αναλαμβάνει το δίπλωμα αὐτοῦ
τη, εμπορικῆς ναυτικῆς) ο ναυτης αναλαμβάνει το δίπλωμα αὐτοῦ
αμα λύσει, της συμβάσεως.
β. εἰς αὐτὸν πλοίαρχος ή ο κυβερνήτης, ἀπολεσθ το παραδόν-
αὐτὸ δίπλωμα, ἐκδίδεται, ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αὐτοῦ αἰτήσας, ἐν μὲν
τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπὸ τῇ Ἑλληνικῇ, Προξενικῇ ἀρχῇ, ἐν δὲ τῇ ἡμε-
τέρῃ, ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος, ἐνθα εὐρίσκεται, το πλοῖον, δι-
πλωμα προσωρινόν.
γ. εἰν δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ λιμένος, ἐνθα εὐρίσκεται, το πλοῖον, ἡ-
αὐτὴ ἡ ἀπολαύσας τον ναυτην, ἐκδίδεται, παρ αὐτῆς νέον ὀρι-
στικόν δίπλωμα.
δ. ἀπολέσαντος τοῦ ναύτου το δίπλωμα, ἐκδίδεται, ἐπὶ τῇ
ἐγγράφῳ, ἐνθα εὐρίσκεται προσωρινόν δίπλωμα, η, εἰν ἡ αὐτὴ ἀρχή,
εἰχεν ἀπογράψαι τον ναυτην, νέον ὀριστικόν, ἀλλ' ἀπαιτῆται προη-
γουμένως:
1) Νὰ μὴ συνάγεται ἐκ τῶν ὑποκειν τῆς ἐκδόσεως το δίπλωμα
ἀρχῆς ναυτικῶν ἐγγράφων, ὅτι ὁ ἀναφερομενος, ἀνήκει εἰς πλῆ-
ρωμα ὀρισμένου πλοίου.
2) Νὰ βεβαιωθῇ εὐτος ἐνόρκως ἐνώπιον τῆς ἐισρημένης ἀρχῆς,
ὅτι ἀπώλεσε το δίπλωμα του.
γ) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου εφαρμόζονται καὶ ἐν πα-
ροπτώσει ἀπολείας διπλώματος προσωρινού.
δ. Ὡς ἐκείν ἐκδίδεται, κατὰ τὴν πορτογαλικὴν ἀρχὴν προσωρινόν
δίπλωμα, εἰδοποιεῖται, περὶ τούτου, ὑπὸ μὲν τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς,
ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, ἔπουρησαν, ὑπὸ δὲ τῆς ἑλληνικῆς, ἡ ἀπο-
γράφασα τον ναυτην ἀρχή.
ε. τὸ προσωρινόν δίπλωμα, ἰσχύει, ἐπὶ ἐν μόνον, εἰς τὸ τῆς
ἐκδόσεως αὐτοῦ. Ἐντός δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ὀφείλει ὁ ἔχων
τοιαῦτον δίπλωμα ναυτης ν' ἀναφερθῇ, εἴτε διὰ τῆς Προξενικῆς,
εἴτε διὰ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ἐνθα εὐρίσκεται, εἰς τὴν
ἀρχὴν τοῦ λιμένος, ἥτις ἀπέγραψεν αὐτόν, ἵνα λάβῃ παρ' αὐτῆς
νέον ὀριστικόν δίπλωμα.
8. α) Ματὰ μῆνας 3, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου,

διὰ τὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ Ἑλλάδι ναύτας, με ἐναυτὸν δὲ, διὰ τοῦς
ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, οὐδεὶς μὴ φέρων ὀριστικόν ἢ προσωρινόν δίπλωμα
ἐπιτρέπεται νὰ καταταχθῇ εἰς πλῆρωμα Ἑλληνικόν.
ε) Ὁ δὲ πλοίαρχος ή ο κυβερνήτης, ὁ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ
ἐισρημένου χρόνου ναυτολογῆσαι ναυτην, μὴ φέροντα τοιαῦτον δι-
πλωμα, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν, πενήτηκοντα ἑως
πεντακοσίων δραχμ., εἰσπραττομένων, πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ
ταμείου, κατεῖς ἀποζητίωσιν διὰ τὰς ὁποίας ὁ ναυτης εἶχε τυχόν
ὀφειλὰς πρὸς ἄλλον πλοίαρχον ή κυβερνήτην. Ἐν δὲ μετα-
χειρισθῇ μέσα διαφθορά, διὰ ν' ἀποσπᾷ τον ναυτην ἐκ τῆς ὑπῆ-
ρσις, ἄλλου πλοίου, καταδικάζεται πρὸς τοῖς εἰρημένους, καὶ εἰς
τὴν στέρησιν τοῦ διπλώματος, τῆς πλοιαρχίας ή κυβερνήσεως, ἐπὶ
ἐν ἑὺς τοῖς ἐτη.
9. Ὁ πλοίαρχος ή ο κυβερνήτης, ὁ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ
συμπεφωνημένου πλοῦ, ἢ μετὰ τὴν νόμιμον λίσαν τῆς μετὰ τοῦ
ναύτου συμβάσεως (άρθρ. 4) μὴ ἀποδιδὼν εἰς τον ναυτην το δι-
πλωμα του, τιμωρεῖται, με πρόστιμον ἑως διακοσίων δραχμ. πρὸς
ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου. Πρὸς τὴν αὐτὴν τιμωρίαν καὶ πρὸς
ὄφελος τοῦ αὐτοῦ ταμείου, τιμωρεῖται καὶ ὁ πλοίαρχος ή ο κυβερ-
νήτης, ὅστις, ἀπολέσας, το εἰς αὐτὸ παραδόν, δίπλωμα τοῦ
ναύτου, ὅεν προκαλεῖ, κατὰ τὰ ἐν τῷ άρθρῳ 5 ὀριζόμενα, τὴν ἐκ-
δοσιν προσωρινού ἢ νέου ὀριστικοῦ διπλώματος.
10. Ὁ πλοίαρχος ή κυβερνήτης, ὁ το δίπλωμα τοῦ ναύτου, ἢ ὁ
ναυτης, ὁ το ἴδιον αὐτοῦ δίπλωμα εἰς ἄλλο πρόσωπον παραχωρῶν,
καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν 3, τὸ πολὺ μῆνων, ἐπεκτείνουμένην
μέχρις ἐνός, εἰς τοῦς, εἰν τὸ δίπλωμα αὐτὸ ἐχρησίμευσεν πρὸς φυγά-
δευσιν καταδίκου ή ὑποδίκου, ἢ λειποταξίαν στρατευομένου κατὰ
γῆν ή κατὰ θάλασσαν.
Περὶ δὲ τῆς ἐν γένεσι συνεργείας εἰς τὴν εἰρημὴν φυγάσειν
ἢ λειποταξίαν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν Ποινικῶν Νόμων, ὅταν
ἐπιβάλλωσι ποινὴν μικροτέραν τῆς ἐτούς.
11. Οἱ δ. κατεῖς ναυτολογούμενοι, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ὀ-
ρισμὸς τοῦ παρόντος Νόμου.
12. Πᾶσα καθυστάσει διατάξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς ἐν τῷ
παρόντι Νόμῳ, καταργεῖται, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τούτου τοῦ νόμου.
13. Οἱ δ. κατεῖς, ἀντιβαίνοντες εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, διατάξεις, καταργεῖται, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τούτου τοῦ νόμου.
14. Οἱ δ. κατεῖς, ἀντιβαίνοντες εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, διατάξεις, καταργεῖται, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τούτου τοῦ νόμου.

4. Η δε δεύτερη ἀγγελία, καὶ πᾶσαν ἄλλην οὐσιώδη πληροφορίαν, τὴν δὲ
 ἐκθεοῖν πάντην διευθύνει εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν.
 5. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀγγελίᾳ, τοῦ ναυαγίου ἀφείλουν νὰ ἀπεύσωσιν
 ἐν ἑκτῷ τόπον αὐτοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τὰ μέλη καὶ νὰ φροντίσωσι περὶ
 τῆς σωτηρίας, τῆς προφυλακῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, καὶ
 περὶ τῆς ναυαγαιρέσεως, ἐνεργήσαντες ἕκαστον ἐν τῷ ὅτι, ἀποδο-
 ῦσθαι τῶν κατὰ πλοῦς καθεστώτων νόμων, συνδυασμένου μετὰ
 εἰδικῶς διωτάξεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι, ἡ τὸν ὁμῶς ὁρίσθη-
 σαι ἡ ἐπιτροπὴ, μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς μεταδῶν τῶν ἐπιτοπίων, ὁ-
 ριστάται καὶ μόνον νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸ, κατεπεύγειν πληροφοροῦν
 ἀπὸ λειψορέλῃν περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ μετὰ τὴν προελευσίν τῶν.
 6. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀσχολεῖται πρὸ πάντων εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν
 ἀνθρώπων, χορηγούσα πᾶσαν περίθαλψιν καὶ ἀνδρομαχίαν, καὶ προ-
 κατὰ ἄλλους τὴν κατεπεύγουσαν δι' αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ναυαγαι-
 ρεσιν διαπάνην ἐκ τοῦ πλησιέστερου ἰατροσίου ταμείου, ἐν ἑλπίσει
 ἄλλων χορημάτων, καὶ μέχρ' οὗ λάβῃ τοιαῦτα ὁρίσθη ὁρίσμένων
 ἐν τοῖς ἄρθροις 17 καὶ 18, πλεονεκτήσιμον διὰ προκαταβολὴν δὲ
 ἀνωτέρου τῶν δρχ. 5,000 πρὸς τὸν πρὸς τὴν ναυαγίαν τοῦ
 ἐπὶ τῶν Οὐλοσμοίων Ἰπποργείου. Πᾶσα δὲ διαπάνη, ἐκ τῶν τῆς
 περιτομῆς τοῦ 6, ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου ἁρθρου, πρὸς τὴν
 συνανέσει τοῦ ναυαγίου τῶν ὁρίστων μελῶν, συνδυασμένης
 ἡ ἐπιτροπὴ μεν ἑκ τῆς ἐκείνης, καὶ νὰ βεβαιώσῃται ὁμοῦς τῇ προσηκούσῃ
 ἀποδείξει.

6. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ παραλαμβάνει ὅλα τὰ ἐγγράφια τοῦ πλοίου καὶ συλλέγει πᾶσαν δυνατὴν πληροφορίαν περὶ αὐτοῦ, περὶ τοῦ ναυαγίου, περὶ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν, περὶ τοῦ φορτίου, περὶ τῶν ιδιοκτητῶν καὶ τῶν ἀποβλήτων, ἐξετάζει τοὺς παρόντας ναυτὰς καὶ ἐπιβάτας καὶ ἄλλους ἐνδημόντας, ἡθελοῦς τὴν ἀπουσίαν τῶν ἐν τῇ ἐσχάτῃ συντάττει δὲ περὶ πάντων καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου ἔκθεσιν, καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς διαβιβάζει ἀμέσως εἰς τὸ κεντρικὸν λιμεναρχεῖον, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ πλῆθος, καὶ εἰς τὸ τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου. καὶ ποσὶ ἀναγραφῇ

Ταῦτα πάντα δὲν ἀποκλείουν τὴν ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου
διατασσέναν ἄλλην ἐρετᾶσιν τοῦ πλοῦματος καὶ τῶν ἐπιβιχτῶν.
Πᾶς ναυτικός, ἀμασηλατὴς, ἡμιτοχός, ἢ ἄλλοι συνάξουσιν νὰ
χορηγήσωσιν εἰς περιστάσιν ναυαγίου, συνδρομήν, πρὸς διασώσιν,
ἢ ναυαγιαίρεσιν, ἢ ἀποφυλασιν τῶν ναυαγίων, σφειλοῦσιν νὰ σπεύ-
σωσιν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ νὰ συνεργήσωσιν τὸ κατ' ἐαυτοῦ,
ἀλλὰ καὶ ὅπως προσκληθῶσιν εἴτε παρὰ τίνος μέλους τῆς ἐκκλησίας,

[illegible]

— 18. Εάν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχωρήσῃς τοῦ ἐν τῷ άρθρῳ 20 ἀναφερομένου προγράμματος δὲν ἐμφανισθῶσιν ἀπαιτητα τῶν ναυαγίων, ἡ ἐμφανισθῶσα διεδιχάται μέρους μόνον αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων πλειστηριάζονται εἴτε ἐλα, εἴτε τὰ μὴ διεκδικηθέντα, καὶ ὁ πλειστηριασμὸς καὶ ἡ παρακατάθεσις τοῦ ἐκπλετιστηριακμοῦ γίνεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαγεγραμμένα μετὰ τῆς προσθήκῃς μόνον, ὅτι εἰς τοὺς πλειστηριασμοὺς τοῦτους φυλάσσονται αἱ περὶ κινήτων πραγμάτων διατυπώσεις τῆς Πολιτικῆς Διοικονομίας.

— 43. Ὅλα τὰ διασωθέντα κατὰ τὴν ἐν τῷ άρθρῳ 20 ἀναφερομένην διαδικασία λαμβάνονται εἰς τὴν μέν κορμὴν τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς καὶ τὴν δὲ διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς ἐναποθέσεως καὶ ἐκκαθάσεως καὶ τοῦ ἰδιοκτητοῦ τῆς ἀποθήκης γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει.

— 44. Αἱ ἀποθήκαι, ἐν αἷς θέλουν φυλάττεσθαι τὰ ναυαγία, δὲν δύνανται νὰ ᾖσιν κτήμα μὴτε παροχτῆμα τῆς κατοικίας οὐδενὸς μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἢ υπαλλήλου τῆς.

— 45. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ διορίζει, ὑπὸ ἰδίαν ἐαυτῆς εὐθνήν, καὶ φύλακα τῶν διασωθέντων πλοίων καὶ ἀξιοχρεῶν, εἰς τὴν ὁποίαν παραδίδονται ὅλα ταῦτα ἐπὶ ἀποδείξει καταχωρουμένη εἰς τὴν ἐν τῷ άρθρῳ 12 διαλαμβανομένην ἐκθεσὶν ἢ ἐκθέσει ὅς αὐτὴ υπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ φύλακος, ἢ, ἂν οὗτος ἀγνοῇ ἢ ἀδυνατῇ νὰ υπογράψῃ, ἀναφέρεται τοῦτο εἰς αὐτήν.

— 46. Οἱ ἐπιτετραμένους τὴν φύλαξιν τῶν ναυαγίων φροντίσουσιν ὥστε νὰ μὴ ἀναιγνύωνται αἱ παγματοί, καὶ νὰ μὴ βλαπτοῦνται τὰ ἐπὶ τῶν κιβωτίων, δεξαμενῶν καὶ λοιπῶν δεξαμενῶν σημεῖα.

— 47. Τὰ ἐκκαίμενα εἰς ἀμέσων εὐθρὰν πλειστηριάζονται κατ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, συντάσσομένης ἐκθέσεως, ἀνευ ἀναβολῆς ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ άρθρου 898 τῆς Πολιτικῆς Διοικονομίας. Ὁ πλειστηριασμὸς δὲ γίνεται εἰς τὴν πλησιέστερὴν πόλιν, ἢ ἢναι ἐφικτὴ ἡ μεταφορὰ τῶν, ἢ ἄλλως εἰς τὸ πλησιέστερον κατάστημα τοῦ ἐνὸς τῶν ἀποτελεσάντων τὴν ἐπιτροπὴν μελετῶντων (τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς). Τὸ δὲ ἐκπλετιστηριακὸν κατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ συμφέρῃς πρὸς τὸ ἀπὸ 16 ὀκτωβρίου 1835 Βασιλικὴν ἀρχαγγελοῦ περὶ δικαιοδικῶν προκλήσεων.

18. Εάν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχωρήσῃς τοῦ ἐν τῷ άρθρῳ 20 ἀναφερομένου προγράμματος δὲν ἐμφανισθῶσιν ἀπαιτητα τῶν ναυαγίων, ἡ ἐμφανισθῶσα διεδιχάται μέρους μόνον αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων πλειστηριάζονται εἴτε ἐλα, εἴτε τὰ μὴ διεκδικηθέντα, καὶ ὁ πλειστηριασμὸς καὶ ἡ παρακατάθεσις τοῦ ἐκπλετιστηριακμοῦ γίνεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαγεγραμμένα μετὰ τῆς προσθήκῃς μόνον, ὅτι εἰς τοὺς πλειστηριασμοὺς τοῦτους φυλάσσονται αἱ περὶ κινήτων πραγμάτων διατυπώσεις τῆς Πολιτικῆς Διοικονομίας.

— 19. Εἰς πάντα πλειστηριασμὸν ναυαγίων, οὔτε μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, οὔτε δημόσιος, ὑπηρετῆς ἢ υπαλλήλος, αὐτῶν δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν ἀμέσως, ἢ ἀμέσως, ὑπερθεματισταί, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τῆς κατακυρώσεως, καὶ ἐπὶ ἀποδοσὶ τῶν κατακυρωθέντων καὶ ὧν τῶν ἐξοδῶν καὶ ζημιῶν, προσέτι δὲ καὶ ἐπὶ παύσει τοῦ παραβάτου υπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς αὐτῶν καταδιώξεως.

20. Ἀλλὰ ἡ ἐπιτροπὴ, μεταβᾶσα εἰς τὸν πόρον τῆς ναυαγίου, λαβὴ περὶ αὐτοῦ θετικὰς πληροφορίες, ὅπως ὀρίσῃ τὸ ἄρθρον β, ὀφείλει νὰ συντάξῃ πρόγραμμα χρονολογημένον, ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτῆς, καὶ διαλαμβάνον: 1) περιγραφὴν ὅσον ἐνερτὶ ἀκριβῶς περὶ τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ μέρους τοῦ ναυαγίου, τοῦ εἴδους, τοῦ ὀνόματος, καὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ ναυαγήσαντος, πλοίου, τοῦ εἴδους τοῦ φορτίου, τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, καὶ κατοικίας τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν τοῦ τε πλοίου καὶ φορτίου· 2) πρόσκλησιν πρὸς τοὺς ἔχοντας συμφέρον νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐντὸς τῆς τριετοῦς προθεσμίας τοῦ άρθρου 21, τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν δικαιολογημένας· καὶ 3) εἰδοποίησιν ὅτι, ἐν περιπτώσει ὑπερμερίας, ἐκπίπτουν παντὸς δικαιώματος, περιεχομένου τῶν ναυαγίων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο δημοσιεύεται 1) διὰ καταχωρήσεως εἰς τρία φύλλα ἐφημερίδος τινὸς τῆς πρωτευούσης, καὶ ἑτέρας τῆς περιφερείας, εἰς ἣν συνέβη τὸ ναυάγιον, ἂν τοιαύτη ὑπάρχῃ, ἐπιμελεία τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς· 2) διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ

Εμποροδικεῖν, ἢ Πρωτοδικεῖν, καὶ ἐλλείπει τοῦ ὀνόματός, καὶ εἰς τὰς
Εἰρηνοδικεῖν τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου καὶ τοῦ λυμένου, εἰς δὲ ὑπά-
γεται τὸ πλοῖον, ἐπιμελεία τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ δι' ἐτέρως τοιχο-
κολλησάτω· εἰς τὰ λυμέναρχεῖα αὐτῶν τῶν δύο περιφερειῶν, ἐπι-
μελεία τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς καὶ β) διὰ προφορικῆς κηρύξεως εἰς
τὸν συνήθη μέρει τῶν τόπων τοῦ ναυαγίου καὶ τοῦ λυμένου, εἰς δὲ
ὕπαιγεται τὸ πλοῖον, ἐπιμελεία τοῦ εἰρηνοδίκου. Αἱ καταχωρήσεις
τοιχοκολληθεῖς, καὶ κηρύξεις αὗται ἐπαναλαμβάνονται ἐκάστη
τάς, ἀνὰ πᾶσαν δεκαπενθήμεριαν· ἐάν δὲ τὸ πλοῖον ἦναι ξένον,
κοινοποιεῖται τὸ πρόγραμμα ἐπισήμως καὶ πρὸς τὸν ἀρμόδιον
Πρόξενον.

21. Ἡ δὲ ἔχων συμπερὶν ἐπὶ τοῦ πλοῖου ἢ τοῦ φορτίου χρεωσθεῖ
να καθοπισθῇ πρὸς ἀπαιτήσεις τοῦ μετα τῶν ναυίμων ἀποδεί-
ξασθαι ἐντός πρὸς πέντε ἐτάων ἀπὸ τῆς τελευταίας κατὰ τὰ ἀνωτέρω
ἄρθρα, καταχωρήσεως τοῦ προγράμματος εἰς τὴν ἐφημερίδα, καὶ
ἀν μὴν πληρωσάσθαι πρὸς τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 28 ἀποπερστώσεως
τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, πρέπει νὰ ἀποταθῇ πρὸς αὐτὴν
ῆτις, ἀφοῦ βρασίσῃ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτοῦ καὶ τὸ ἐμπρόθεσμον
τῆς ἐμφανίσεως, καὶ ἀκούσῃ καὶ τὰς προφορικὰς παρατηρήσεις τοῦ
ἀπαιτητοῦ, δέχεται ἢ ἀπορρίπτει αὐτὰς δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπι-
τροπῆς, δὲ ταύτην δύναται οὕτως νὰ ἀνακόψῃ ἐντός ἐνός μηνός
ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, λογιζομένης καὶ τῆς ναυίμου πρὸς
σφίσεως τοῦ ἀποστήματος ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφε-
ρείας, εἰς ἣν συνέβη τὸ ναυάγιον, δικάζοντος ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων
αὐτοῦ, ἀφοῦ κλητευθῇ ἢ ἐπιτροπῇ, διὰ τοῦ προέδρου τῆς, κατὰ
τὰς συνήθεις διατυπώσεις, ἀλλ' ἢ ἀνακοπὴ δὲν εἶναι ἀνασταλτικὴ
τῶν ἐργασιῶν τῆς ναυαγιαρέσεως. Ἐάν δὲ ἡ ἐμφάνισις γίνῃ μετὰ
τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ ἐμφανισθεὶς ἀναφέρεται
πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιν ὀφείλει νὰ ἀπο-
φανθῇ ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἐντός ἢ ἐξ ὁδοῶν, καὶ ἐν πε-
ριπτώσει μὴ παραδόχῃ, δύναται νὰ τὸ ἐναγάγῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον
δικαστήριον ἄνευ αἰτήσεως ἄλλης θεραπείας.

22. Ἀν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀγωγῆς ἐμφανισθῇ καὶ
ἄλλοι διεκδικούντες τὰ αὐτὰ μετὰ τὸν πρῶτον, παραπεμποντα εἰς
τὸ δικαστήριον, ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ ἐξακολουθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς
ναυαγιαρέσεως.

23. Ἐάν ἀναγνωρισθῇ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαγεγραμμένα, τὸ
ἐμπρόθεσμον καὶ αἱ ἐξ ὁδοί, ἢ τὸ τέλος τῶν ἐμφανισθέντων, ἀ-
πέχει τῇ ἐπιτροπῇ, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, πᾶσης περαιτέρω ἐνέρ-

γείας, χορηγοῦσα μόνον τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς δια-
σώσεως καὶ ὑπὲρ τῆς προσφυλάξεως τῶν ναυαγίων, καὶ ἐπιτηροῦσα
ἀκριβῶς πρὸς ἀποτροπὴν πάσης ἐνδεχομένης καταχρήσεως. Ἀλλ' ἔ-
άν τὸ ἀναγνωρισθῇ δικαίωμα τῶν ἐμφανισθέντων περιουσιῶν
εἰς μέρος μόνον τῶν ναυαγίων, (ἢ ἐπιτροπῇ συγχ. ἡ τὸν ἀναλαμβάνει
ἢ ἐξακολουθεῖ τὴν ναυαγιαρῆσιν ἐπὶ τοῦ ὅλου, συνεργεῖα μόνον
καὶ αὐτῶν, καὶ ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαίου μέρους τῶν εἰς τὴν αὐτὴν
παραλάβωσιν ἐν καιρῷ τὸ μέρος τῶν ναυαγίων καὶ τῶν ἐμφανισθέντων)

24. Κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 23 πε-
ριπτώσεων παραδίδονται εἰς τοὺς ἀπαιτήτας, διαταγῇ τῆς ἐπιτροπῆς
ἢ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, εἴτε ὅλη τὰ
ναυάγια, εἴτε ἐκείνα μόνον εἰς ὅσα περιορίζεται τὸ δικαίωμα τῶν,
ἢ τὸ καθ' ὅσον ἐκπλειστηρίασμα αὐτῶν ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν
ἄρθρων 17 καὶ 18, μετὰ προηγούμενην παρ' αὐτῶν πληρωμὴν ὅλων
ἢ τοῦ ἀναλογούντος αὐτῆς μέρους τῶν ἕως αὐτῆς γενομένων ἐξό-
δων, καὶ προσέτι τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διαλαμβανόμενης ἀμοιβῆς,
ἣτις, ἀνδρὲς ἐξακαθίσθησαν ἡδὴ, ἐκκαθαρίζονται συμφώνως μετὰ
τὰ ἄρθρα 2 καὶ 7.

Ἰδίως δὲ οἱ παραλήπται τῶν διασωθέντων πραγμάτων ἐνέχου-
ται νὰ πληρώσωσι, κατὰ τοὺς καθεστῶτας Νόμους, τὸ τελὸν τοῦ
καὶ τοὺς ἄλλους δασμοὺς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ναυαγίων
ἢ ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηρίασματος πληρώνουσι δὲ ὅσα αὐτοὶ καὶ τὸ
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Εμπορικοῦ Νόμου ὀφειλόμενον παρ' αὐτῶν
ναῦλον τοῦ διασωθέντος φορτίου ἢ ἐπιτροπῇ ἢ τῷ Ἰπουργεῖον τῶν
Οἰκονομικῶν ὀφείλουσι νὰ τὸν παραδώσωσι εἰς τοὺς δικαιοῦχους
αὐτῶν, ἢ ἄλλως, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 25, γίνονται καὶ
αὗται περὶ οὐσίας τοῦ δημοσίου.

Μόνον δὲ ἐπὶ τῇ ἀποδείξει ὅλων αὐτῶν τῶν πληρωμῶν δύναται
νὰ γίνῃ ἡ παραδότης τῶν διασωθέντων εἰς τοὺς δικαιοῦχους.

25. Ἐάν δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντός τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου
21 ἀπαιτητὰ τῶν ναυαγίων, ἢ ἀπορριφθῶσιν αἱ αἰτήσεις τῶν ἐμ-
φανισθέντων, καθίστανται τότε αὐτὰ περὶ οὐσίας τοῦ δημοσίου.

26. Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον αὐτῶν ἐξόδων
καὶ ἀποζημιώσεων γίνεται ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ναυαγίων παρὰ
τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξοφλεῖ τὰ μὲν ἀληθῶς κατεπίγοντα, ἀμέσως
μετὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 δημοπρασίαν, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα, μετὰ
τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 διαλαμβανόμενην ἡτοιμασθεῖσαν ἐξόδα
ἀντιπροβόσκα ἕως τὸς 30 καὶ εὐπὼ καθέτης περὶ τῶν ἄλλων. Εἰς
τὸ ἐκπλειστηρίασμα καταλογίζονται καὶ αἱ γινόμεναι ἐκ τοῦ δη-

μισίου ταμείου κατά τὸ ἄρθρον 5 προκαταβολαί. Ἀπαντὰ δὲ ἔχουν προνόμιον ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ναύλου τοῦ διασωθέντος φορτίου, καὶ κατατάσσονται:

1) Τὰ ἐξόδα τοῦ πλειστηριασμοῦ.

2) Τὰ ἐξόδα τῆς διασώσεως, τῆς ναυαγιαίρεσεως, καὶ τῆς διαφυλάξεως τῶν ναυαγίων, καὶ τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἀμοιβῆς· ἅπαντα δὲ ταῦτα πληρώνονται συμμετρῶς.

Ἀκολούθως ἔπονται τὰ λοιπὰ προνομιοῦχα κατὰ τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον.

27. Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα καὶ ὁ ναῦλος δὲν ἐξαρκέσωσιν εἰς ὀλικὴν ἀπότισιν τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων καὶ ἀμοιβῶν, τὸ ὑπόλοιπον πληρώνεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου· ἂν δὲ παρουσιασθῶσι τῶν ναυαγίων ιδιοκτῆται, καὶ ἀναλάβωσι τὴν ναυαγιαίρεσιν, ἐνέχονται οὗτοι ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς ὁλόκληρον αὐτὴν τὴν πληρωμὴν, καὶ ἀπαλλάττεται τὸ δημόσιον πάσης πρὸς τοῦτο ὑποχρεώσεως.

28. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ναυαγιαίρεσεως καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 17 καὶ 18 πλειστηριασμῶν, καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 26 καὶ 30 πληρωμῶν, ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἄνευ ἀναβολῆς ἐκθεσιν περιέχουσαν τὰς ἐργασίας τῆς, καὶ κατάλογον τῶν εἰσπραχθέντων καὶ πληρωθέντων, καὶ νὰ διευθύνῃ ἀμέσως αὐτὴν μεθ' ὅλων τῶν ἀποδείξεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, παρ' οὗ ἐξελέγχονται καὶ κατατίθενται εἰς τὰ ἀρχεῖά του· εἰς πᾶσαν δὲ μετέπειτα ἐμφάνισιν ἀπαιτητῶν τῶν ναυαγίων, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 24 καὶ ἐπομένους ὁρισμένα.

29. Ὀφείλουσιν προσέτι εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους οἱ κεντρικοὶ Λιμενάρχαι καὶ οἱ Νομάρχαι νὰ στέλλωσιν ἕκαστος ἰδιαιτέρως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν περίληψιν χρονολογικὴν τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος συμβάντων εἰς τὴν περιφέρειάν του ναυαγίων, τοῦ εἶδους τοῦ φορτίου, τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοίαρχου, τῶν ἀσφαλιστῶν, καὶ τῶν ιδιοκτητῶν τοῦ πλοίου καὶ φορτίου, τῆς ἐμφανίσεως ἢ μὴ αὐτῶν τῆς λήξεως τῆς πρὸς τοῦτο προθεσμίας ἢ τοῦ ὑπολειπομένου δι' αὐτὴν χρόνου, τῆς γάσεως τῶν ἐργασιῶν ἐκάστης ναυαγιαίρεσεως.

30. Ἀδύγῳ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως, λαμβάνει ἕκαστος τῆς ἐπιτροπῆς μέλος εἰς τὸ τέλος τῆς ναυαγιαίρεσεως δραχμὰς 20 μέχρι 500, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ναυαγίων καὶ τὸν χρόνον τῶν ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν τῶν· λαμβάνει δὲ συνάμα δικαίωμα πορείας δραχμὰς τρεῖς δι' ἕκαστον σχοῖνον προσελεύσεως καὶ ἐπαγόδου. Τὰ δικαιώματα δὲ αὐτὰ ἐκκαθαρίζονται, δι' ἐκθέσεως

ἡτιολογημένης, ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἕκαστον αὐτῆς μέλος ἰδιαιτέρως, καὶ πληρώνονται ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ ναυαγίου. Ὑπάρχοντες δὲ εἰς τὴν 2 προνομιακὴν σειρὰν τοῦ ἄρθρου 26 μετὰ τῶν λοιπῶν ναυαγιαίρεσιακῶν ἐξόδων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξελεγχθῇ καὶ κηρυχθῇ ἐκτελεστή ἡ ἐκκαθάρισις αὐτῇ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

31. Περὶ πάσης ἐξ ἀμελείας ἢ ἐκ προθέσεως παραβιάσεως τῶν καθηκόντων τῶν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνα πρὸς τοὺς δικαιοῦχος, ἐπιφυλαττομένης καὶ πάσης πειθαρχικῆς ἢ ἄλλης ποινικῆς καταδιώξεως.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Τῆς 3 Μαΐου 1860, Περὶ Προξενικῶν τελῶν.

Ἄρθρον 1. Ἐφ' ὅλων τῶν πράξεων τὰς ὁποίας αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, ἐπιχειροῦσιν ἢ ἐκτελοῦσιν, εἴτε ὡς ληξιαρχοὶ, εἴτε ὡς Συμβολαιογράφοι, ἢ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διοικητικῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν δικαιοδοσίας, πληρώνεται προξενικὸν τέλος.

Τὸ προξενικὸν τοῦτο τέλος ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου Νόμων· εἶναι δὲ ἴσον μὲ τὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρωτέον τέλος σημάτων, πλέον ἐνὸς δεκάτου, ἐφ' ὅλων τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς τὸ τέλος τοῦτο εἶναι τῆς ἀξίας· μὲ τὸ διπλάσιον δὲ, πλέον ἐνὸς δεκάτου τοῦ διπλασίου, ἐὰν ᾖ τῆς τάξεως.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ εἰσπραττόμενον πρόσθετον δέκατον δὲν καταλογίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν τελῶν, ἀλλὰ διατίθεται, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν προξενικῶν Δικαστηρίων εἰσπραττόμενα πρόστιμα πρὸς ἀγαθοεργὰς σκοποῦς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 3. Αἱ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ ἑκάστου φύλλου.

Τὸ φύλλον περιέχει τέσσαρας σελίδας, ἢ σελὶς τοῦλάχιστον εἴκοσι στίχους, καὶ ὁ στίχος δέκα ἐξ ἑως δέκα ὀκτὼ τοῦλάχιστον συλλαβῶν. Τὸ τέλος ὀφείλεται ἀκέραιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου ἀρξαμένου.

Ἄρθρον 4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προξενικὸν τέλος τὰ ἐγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ τέλος τῆς σημάτων ἐν Ἑλλάδι, καὶ, τ' ἀνάπαλιν, δὲν ὑπόκεινται, ἐν Ἑλλάδι, εἰς τέλος σημάτων τὰ ἐγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ προξενικὸν τέλος.

Άρθρον 5. Πάν προξενικόν τέλος εισπραττόμενον σημειούται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου διὰ τῶν λέξεων: «Ἐπληρώθη τέλος ἐκ δραχμῶν σύμφωνα μετὶ τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθ. . . . διπλότυπον.»

Παρά τῶν κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος καὶ τῶν ἐρμίσθων ἢ ἐπιχορηγομένων ἐν Εὐρώπῃ Προξενικῶν Ἀρχῶν θέλει ἐκδίδεσθαι καὶ διπλότυπον διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν προξενικῶν τελῶν, προσέτι δε θέλουν ἐκδίδεσθαι τοιαῦτα διπλότυπα καὶ παρὰ τῶν ἀμίσθων Προξεν. Ἀρχῶν εἰς αἱ τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργεῖον ἤθελεν ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πειθαρχικὸν πρόστιμον πεντήκοντα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν (50—100) παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργοῦ. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὕτη προέρχεται ἐξ ἰδιοτελείας, καταδικάζεται ποινικῶς.

Άρθρον 6. Τέλος προξενικὸν ὀφείλεται ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου προσαγομένου ἐνώπιον οἰκοδόμητοτε Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ᾖται προπληρωμένον τὸ ἀνήκον τέλος.

Άρθρ. 7. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἐκ δραχμῶν πέντε (5), διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πενήκοντα (1,50).

Διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ὁμοῦ τῶν διαβατηρίων τῶν γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν Ἰονίων, μεταβαινόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα, λαμβάνονται λεπτὰ μόνον ἐβδομήκοντα πέντε (75).

Ἐπὶ πάσης πράξεως παρακαταθήκης πληρώνονται δραχμαὶ τρεῖς καὶ τέλος ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4 0|0).

Άρθρ. 8. Τὰ δικαιώματα τῶν ἐκτὸς τοῦ προξενικοῦ καταστήματος ἐνασχολήσεων, τῆς μὲν ἡμέρας, προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα (10), δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ Προξενείου, τοῦ δὲ Γραμματέως καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, εἰς δραχμὰς ἕξ (6) τῆς δὲ νυκτὸς εἰς δραχμὰς δεκαπέντε (15), διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν Προξενείων, καὶ εἰς δραχμὰς ὀκτὼ (8), διὰ τοὺς Γραμματεῖς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς Προξενικοὺς Πρακτοράς.

Οἱ πραγματογνώμονες εἴτε ἐμπειροτέχναι, ὁσάκις ἀπαιτοῦνται τοιοῦτοι, λαμβάνουσι δραχμὰς πέντε μέχρι δώδεκα (5—12), δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν.

Τρεῖς ὥραι λογίζονται δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν, καὶ ἐν διαστήματι εἴκοσι τεσσάρων ὥρων δὲν δύναται νὰ λογισθῶσιν εἰ μὴ δύο ἐνασχολήσεις τῆς ἡμέρας καὶ μία τῆς νυκτὸς.

Άρθρ. 9. Οἱ ἐξόδα πορείας πληρώνονται ὁ ναυλος καὶ τὸ ἀγώγιον μόνον.

Οἱ κατάλογοι τῶν τοιαύτων ἐξόδων, ὡς καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνασχολήσεων, κηρύττονται ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοῦ προξενίου· ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ προσφυγὴ κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης ἐκάστου Προξενείου Ἀρχῆς, ἥτις ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν ἀνεκκλητῶς. Τὰ περιπλέον ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προκαταβλόντα αὐτά.

Άρθρον 10. Οἱ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας μονίμως παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες πληρώνουσιν ἐτησίως τέλος διαμονητηρίου κατὰ τὰς ἐξῆς διαιρέσεις:

α) Οἱ κτηματῖαι, τραπεζίται, μεσίται καὶ ἔμποροι, οἱ μὴ διατηροῦντες ἐργαστήριον, ἀλλ' ἐμπορικὸν κατὰστημα, καὶ οἱ δικηγόροι καὶ οἱ ἱατροὶ οἱ ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τῶν, δραχμὰς εἴκοσιν (20).

β) Οἱ μεταπράται καὶ οἱ μετερχόμενοι μὲν οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἀσχολούμενοι εἰς βιομηχανικὰ ἔργα (ouvrages d'industrie), κρατοῦντες δ' ἐπὶ τούτῳ ἐργαστήριον, δραχ. ὀκτὼ (8).

γ) Οἱ τεχνῖται, χειρῶνακτες καὶ ἐργάται δραχ. μίαν (1).

Διὰ τὸ διαμονητήριον δὲν πληρώνεται τέλος χαρτοσήμου.

Άρθρον 11. Ἐν ταῖς Ὑγεμονίαις Βλαχίας καὶ Μολδαβίας, τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων ὀρίζεται, διὰ μὲν τὴν πρώτην τάξιν τοῦ παραγράφου πρώτου, τοῦ άρθρου δεκάτου, εἰς δραχ. εἰκοσιπέντε (25), διὰ δὲ τὴν δευτέραν, εἰς εἴκοσι (20), καὶ διὰ τὴν τρίτην εἰς ἕξ (6).

Άρθρον 12. Τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου ὀφείλεται μόνον διὰ τὰ ἔτη ἐν αἷς τὰ διαμονητήρια ἐκδίδονται. Εἶναι δὲ ἀπαιτητὸν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ διαμονητηρίου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς μονίμου διαμονῆς ἐκάστου. Ἄν δὲ ἡ μόνιμος διαμονὴ ἄρχεται μετὰ τοὺς πρώτους ἕξ μῆνας τοῦ ἔτους, δὲν πληρώνεται τὸ τέλος διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ὁ πληρώσας τέλη διαμονητηρίου εἰς ἐν τῶν Προξενείων, ἀπαλλάττεται αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ Προξενεῖα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Άρθρον 13. Ἡ ἄρνησις τῆς παραδοχῆς τοῦ διαμονητηρίου δὲν ἀπαλλάττει τὸν ἀρνούμενον τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους.

Ἡ εἴσπραξις δὲ δύναται νὰ ἐκδικασθῇ, περιαπτομένου τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τοῦ διαμονητηρίου, διὰ παντὸς νομίμου μέσου, μὴ ἐξαιρουμένης οὔτε τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

Άρθρον 14. Οἱ πένητες ἀπαλλάττονται τῶν τελῶν καὶ δικαιω-

μάτων ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πολιτικῆς δίκης αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὁ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων πενίας ἐξαιτούμενος:

α) Νὰ ᾖ ἐφοδιασμένος μὲ ἀποδεικτικὸν πενίας ὑπογεγραμμένον ὑπὸ πέντε, τὸ πολὺ, ἢ ὑπὸ τριῶν, τοῦλάχιστον, διὰ τὰ μέρη, ἔτι δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ Ἕλληνες, ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἑδρας τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

β) Νὰ ὁμόση προσέτι ἐνώπιον τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδος τοῦ δὲν ἀρκοῦσιν ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικά ἐξόδα, χωρὶς, ἐκ τούτου, νὰ περιορισθῶσι τὰ πρὸς δικτροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, νὰ ὑποσχεθῇ δὲ ὅτι θέλει πληρώσει αὐτὰ μετέπειτα, ἅμα βελτιωθεῖσης τῆς καταστάσεώς του.

Οἱ ὑπογράφαντες τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικά ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας ποινάς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ᾗθελον ἀποδειχθῇ βεβαιώσαντες ἐν γνώσει ψευδῆ γεγονότα ὡς ἀληθῆ.

Ἄρθρον 16. Τὰ τέλη τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων καὶ ἀποφάσεων, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικασικῶν πράξεων, ἀνήκουσιν ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς Κλητῆρας τοὺς ἐνεργοῦντας τὰς τοιαύτας πράξεις· λαμβάνουσι δὲ οὗτοι προσέτι καὶ τὰς τῆς πορείας τῶν ἐξόδων κατὰ τὸ ἄρθρον 9.

Ἄρθρον 16. Οἱ Πρόξενοι διορίζουσι, κατ' ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργείου, Κλητῆρας δικαστικοὺς παρὰ τοῖς Προξενικοῖς Δικαστηρίοις.

Οἱ τοιοῦτοι Κλητῆρες δὲν μισθοδοτοῦνται, ἀλλὰ λαμβάνουσι τὰ τέλη τῆς ὑπηρεσίας τῶν.

Ἄρθρον 17. Ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν παρουσιαζομένων εἰς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ξένων ὑπηκόων, δύναται νὰ εἰσπραχθῇ τέλος ἀνώτερον τοῦ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὀριζομένου καὶ ἴσον μὲ τὸ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πληρωνόμενον εἰς τὰ προξενικά γραφεῖα τῆς Δυνάμεως ἐκεῖνης, τὴς ὁποίας ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶναι ὑπῆκοος, ὅποταν ἄλλως δὲν ὀρίζουσιν αἱ ὑφιστάμεναι Συνθήκαι.

Ἐπιτρέπεται ἡ μὴ εἰσπραχθεῖς τελὼν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ἢ ἐπιθεωρήσει διαβατηρίων:

α) Ἀπὸ τοῦς προϊσταμένους τῶν Πρεσβειῶν καὶ τοῦς ὑπαλλήλους αὐτῶν.

β) Ἀπὸ τοῦς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Προξενικοῦ Σώματος, καὶ ἄλλα διάσημα πρόσωπα.

Ἄρθρον 18. Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1860 αἱ διατάξεις τῆς ὑπαρχούσης διατιμήσεως καταργοῦνται, καὶ ἄρχεται ἡ ἐσχχὴ τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Τῆς 27 Ἰουλίου 1860, περὶ ναυτιλικῶν τελῶν.

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ πρώτης Ἰουλίου 1860 τὰ ναυτιλιακὰ τέλη θέλουν εἰσπραττεσθαι παρ' ὅλων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, κατὰ τὴν ἐπομένην Διατίμησιν, ἥτις ἀπαρτίζει μέρος τοῦ παρόντος νόμου.

Προξενικὴ Ναυτιλιακὴ Διατίμησις.

Ἐδάφιον 1. Διὰ τ' ἀποδημητήρια (1) πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν ἢ καὶ ἀμφοτέρω, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 14.

Ἐδάφιον 2. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἱστιοφόρου προσορμιζομένου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου ἢ τῆς ἐκφορτώσεώς του ἢ καὶ ἀμφοτέρων, ἐὰν ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1 τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα, εἰς ἕκαστον τῶν ἐπομένων λιμένων, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 7.

(1) Τὰ ἀποδημητήρια συμπεριλαμβάνουν τὸ σύνολον ὅλων τῶν διατυπώσεων καὶ ἐγγράφων ὅσα συνήθως ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸν κατάπλου καὶ ἀπόπλου, ἥτοι 1) δήλωσιν τῆς ἀφίξεως· 2) πιστοποιήσεις ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως· 3) ὑγειονομικὴν ἐκθεσιν· 4) ἐπιθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου, τῆς ἀδείας, ἀναχωρήσεως, καὶ τοῦ ναυτολογίου· 5) ἐπιθεώρησιν δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς πραγμάτων· 6) δήλωσιν ἀπλῆς προσορμίσεως· 7) παρακατάθεσιν καὶ ἐκθέσεις παρακαταθέσεως παντὸς ἐγγράφου συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐν περιπτώσει λειποταξίας, κακουργήματός ἢ ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως, γεννήσεως ἢ ἀποδόσεως· ὡσαύτως παρακατάθεσιν καὶ ἐκθέσεις παρακαταθέσεως πάσης διαθέτης ἢ ἀπογραφῆς γενομένης κατὰ τὸν διάπλου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καταγεγραμμένων πραγμάτων· 8) τὴν ἐκθεσιν ἢ ἐπιθεώρησιν ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως· 9) πᾶσαν ἐκθεσιν περὶ καταβολῆς ἢ ἐγγυοδοσίας τῶν ἀναγκαίων τῶν ἐξόδων διὰ τὴν ἐπάνοδον, τὴν θεραπείαν ἢ τὸν ἀνταγισμὸν ναυτῶν ἀρεθέντων εἰς τὴν ξηρὰν· καὶ 10) πιστοποιητικὸν οἰονδήποτε ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου.

(2) Τέλος δὲν ὑπερβαίνει ἐπὶ τοῦ περιπέλου τῶν 300 τόνων.

Εδάφιον 3. Διὰ τ' ἀποδημητήρια ἀτμοπλοίου εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιστάσεις, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, λεπτά 40.

Εδάφιον 4. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου ἐκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ νὰ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμις διαρκέσῃ πλέον τῶν 24 ὥρων, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτά 4.

Εδάφιον 5. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἢ ἀτμοπλοίου ἐκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ νὰ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμις διαρκέσῃ ὀλιγώτερον τῶν 24 ὥρων, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτ. 2.

Εδάφιον 6. Δηλωτ. ἐξαγωγῆς πραγματειῶν ἐσάκις ζήτησιν αὐτὸ πλοίαρχος, τέλος πάγιον...

μέχρι 10 τόνων.	δραχ. 4.
ἀπὸ 10—20 »	» 2.
» 20—100 »	» 4.
ὑπεράνω τῶν 100 »	» 6.

Εδάφιον 7. Δήλωσις ναυσιβλαθείας ἢ ἀβαρίας μετ' ἐξετάσεως ἢ μὴ τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300, (2), λεπτά 5.

Εδάφιον 8. Μεταβολὴ ναυτολογίου (3 καὶ 4), τέλος πάγιον δι' ἑκάστον ναύτην ἐπιβιβαζόμενον ἢ ἀποβιβαζόμενον, λεπτά 75.

Εδάφιον 9. Μεταβολὴ τοῦ ναυτολογίου ἐνεκα ἐπιβιβάσεως ἢ ἀποβιβάσεως ἐπιβατῶν (§ 6 καὶ 4), τέλος πάγιον δι' ἑκάστον ἐπιβατὴν, δραχ. 4.

Εδάφιον 10. Ἐκθεσις ἐπισκέψεως πλοίου, τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτά 2.

Εδάφιον 11. Προσθήκη φύλλων εἰς τὸ ἡμερολ. ἢ εἰς τὸ ναυτολόγ. τέλος πάγιον ἐπὶ ἐκάστου φύλλου

μέχρις 100 τόνων	λεπτά 50.
ἀπὸ 100—200 »	δραχ. 4.
καὶ ὑπεράνω τῶν 200 »	» 2.

(3) α) Αἱ μεταβολαὶ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος, δὲν ὑπὸ κενταὶ εἰς τέλος 5.) ὡσαύτως δὲν δεῖται τέλος διὰ τοὺς ἀποπεμπομένους ναύτας ἢ δι' ἄλλα άτομα ἐπιβιβαζόμενα ἢ ἀποβιβαζόμενα κατὰ διαταγὴν ἢ ἀδείαν τοῦ Προξένου.

(4) Δὲν εἰσπράττεται τέλος ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων, οὐδ' ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν μεταφερόντων μόνον ἐπιβάτας. Τὸ τέλος πληρώνεται μέχρις ἑξ ὀκτὼ ἀτόμων ἐπιβιβαζομένων ἢ ἀποβιβαζομένων διὰ δὲ τὰ περιπλέον, δὲν εἰσπράττεται τέλος.

Εδάφιον 12. Δι' ἐκάστην ἀντικατάστασιν, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ναυτολογίου, ἢ τοῦ ἡμερολογίου, ἢ τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως, ἢ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως (5), τέλος πάγιον

μέχρις 100 τόνων	δραχμὴ 4.
ἀπὸ 100—200 »	» 2.
ὑπεράνω τῶν 200 »	» 4.

Εδάφιον 13. Ὡσαύτως δι' ἐκδοσιν προσωρινοῦ διπλώματος, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ δριστικοῦ, τέλος πάγιον δραχ. 4.

Εδάφιον 14. Διὰ προσωρινὸν δίπλωμα μετὰ ναυτολογίου ἐκδιδόμενον, ἐν περιπτώσει ἀγορᾶς ξένου πλοίου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 § 7 τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Διατάγματος, διὰ νὰ μεταβῇ τὸ πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα, τέλος πάγιον μέχρις 100 τόνων δρ.

ἀπὸ 101—200 »	» 25.
ὑπεράνω τῶν 200 »	» 40.

Εδάφιον 15. Δι' ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἢ τῶν ἄλλων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ἐσάκις τοιαύτη μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων κατασταθῇ ἀναγκαία καὶ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ καταχωρημένη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐπιθεωρητέου ἐγγράφου, τέλος πάγιον μέχρις

100 τόνων	δραχμὴ 4.
ἀπὸ 101—200 »	» 2.
ὑπεράνω τῶν 200 »	» 3.

Ἄρθρον 2. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις ὅσας δύνανται νομίμως νὰ ἐνεργώσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαί, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ἢ αἱ Προξενικοὶ Πράκτορες, μὴ ῥητῶς διαλαμβανομένας ἐν τῇ διατιμῇ ταύτῃ, ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ Προξενικῶν τελῶν Νόμου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

Ἄρθρον 3. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ διατιμῇ προδιορισθέντων τελῶν τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας, τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικὸν Προξενεῖον, καθὼς καὶ τὰ ἐν Σμύρῃ, Θεσσαλονίκῃ, Μεδίτῃ καὶ Τεργέστη Προξενεῖα, εἰσπράττουσιν, ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους προσορμιζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων, δύο λεπτά τὸν τόνον.

Τὸ προῖόν τῶν τοιούτων εἰσπράξεων δὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν δαπάνην ταμείου, ἀλλὰ διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἐκείσε νοσοκομείων, ἢ δι'

(5) Ἡ προσθήκη ἢ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πλοιάρχου βεβαιωμένη καὶ ὑπογεγραμμένη κατ' αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πρεσβευμένου ἢ κατὰ πρὸς ἀντικατάστασιν διδομένου ἐγγράφου.

ἐλέη και δι' ἄλλους ἀγαθοεργούς σκοπούς, κατὰ τρόπον κανονισθε-
σόμενον διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος.

Ἄρθρον 4. Οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα δύναται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ αἰ
Προξενικῇ ἀρχῇ ἢ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν ἢ οἱ Προξενικοὶ Πράκτο-
ρες νὰ λαμβάνωσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων οἰωνδήποτε. Πᾶσα
εἰσπραξίς τέλους μὴ ρητῶς ὀριζομένου ἐν τῇ Διατιμῇσει ταύτῃ ἢ ἐν
τῷ περὶ Προξενικῶν τελῶν Νόμῳ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, κατὰ τὴν
διάκρισιν τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων, ὡσαύτως πᾶσα εἰσπραξίς τέλους
ἀνωτέρου τοῦ νομίμου ὑποβάλλει τοὺς ἐνεργήσαντας αὐτὴν εἰς τὴν
ποινὴν τῆς καταπίσεως συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 461 καὶ 462 τοῦ
Ποινικοῦ Νόμου, ἐπιφυλαττομένου καὶ τοῦ δικαιώματος πάσης ἀ-
ποζημιώσεως πρὸς τοὺς παθόντας.

ΠΕΡΙ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.

Ψηφισάμενοι κτλ.

Ἄρ. 1. Τὰ ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας προερχόμενα ἑλληνικὰ ἢ
ξένα ἐμπορικὰ πλοῖα καταπλέοντα εἰς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς
Ἑλλάδος, ἐνθα εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ εἰσαγωγή τῶν ἐκ τῆς ἀλ-
λοδαπῆς κομιζομένων ἐμπορευμάτων, ὑποβάλλονται κατὰ λόγον
τῆς χωρητικότητος αὐτῶν εἰς τὰ ἐξῆς λιμενικὰ δικαιώματα.

α.) Ἐὰν οὔτε ἀποβιβάσωσιν οὔτε παραλάβωσιν φορτίον, λεπτὰ
5 δι' ἕκαστον τόνον.

β.) Ἐὰν ἀποβιβάσωσι φορτίον καὶ δὲν παραλάβωσιν ἄλλο ἢ τ'
ἀνάπαλιν, λεπτὰ 10.

γ.) Ἐὰν ἀποβιβάσωσι φορτίον καὶ παραλάβωσιν ἄλλο λεπτὰ 15.
Τὰ ἀπὸ ἄλλου λιμένας τοῦ Βασιλείου προερχόμενα πλοῖα πλη-
ρόνους τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων.

Ὅπου ὑπάρχει φάρος, προστίθενται περιπλέον 2 λεπτὰ δι' ἕκ-
αστον τόνον.

Τὰ κατωτέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος πλοῖα εἶναι ἐλεύ-
θερα παντὸς λιμενικοῦ δικαιώματος.

Ἄρ. 2. Πλοῖα προσορμιζόμενα εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας καὶ μὴ
ἀποβιβάζοντα οὔτε παραλαμβάνοντα φορτίον, ἀπαλλάττονται τῆς
πληρωμῆς τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἐὰν δὲν μείνωσι πλέον τῶν
ἑατῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσορμίσσεως.

Εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα ἐπιτρέπεται νὰ παραδίδωσι καὶ νὰ παρα-
λαμβάνωσι χρήματα, γράμματα ἢ ἐπιτάγας καὶ νὰ προμηθεύωνται

ζωοτροφίας, ἐφόδια καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα διὰ μικρὰς ἐπιδιορθώσεις
εἶδη.

Ἄρ. 3. Εἰς λιμένας καὶ ὁρμούς, ἐνθα δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη
ἡ εἰσαγωγή τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κομιζομένων ἐμπορευμάτων,
δὲν ἐπιβάλλεται οὐδεμίαν πληρωμὴν λιμενικῶν ἢ ὑγειονομικῶν δι-
καιωμάτων.

Ἄρ. 4. Πᾶς Πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει
ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς προσορμίσσεως τοῦ εἰς τινὰ
τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, καὶ πρὶν ἐνεργήσῃ οἰωνδήποτε ἐκφόρ-
τῶσιν ἢ φόρτωσιν, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν καὶ
ν' ἀναγγέλλῃ τοῦς λόγους τῆς προσορμίσσεως τοῦ, παραδίδων εἰς
αὐτὴν τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα.

Οἱ παραβάται τῆς παρούσης διατάξεως ὑποβάλλονται εἰς πρόσ-
τιμον δρ. 5—100.

Ἄρ. 5. Τὰ πληρωτέα λιμενικὰ δικαιώματα ἐκκαθαρίζονται
ἀπὸ τὴν Λιμενικὴν ἀρχὴν, ἡ δὲ εἰσπραξίς αὐτῶν ἐνεργεῖται ἀπὸ τὴν
Τελωνιακὴν.

Ἄρ. 6. Οὐδὲν ἐμπορικὸν πλοῖον δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἄνευ
ἐγγράφου ἀδείας τῆς Λιμενικῆς ἀρχῆς ἢ ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως
ἐκδίδεται ἀφοῦ παρουσιασθῇ εἰς τὴν λιμενικὴν ἡ ἀπόδειξις τῆς
τελωνιακῆς ἀρχῆς περὶ πληρωμῆς τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρ. 7. Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου, ὅστις
ἤθελεν ἐκπλεύσει ἄνευ ἀδείας ἀναχωρήσεως, ὑποβάλλεται εἰς πρόσ-
στιμον ἴσον μὲ τὸ εἰκοσαπλάσιον τῶν πληρωτέων λιμενικῶν καὶ
ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, καὶ ἐν περιπτώσει ἀναξιοχρέου τῶν
φορτωτῶν, θεωρεῖται ἄλληλεγγύως μετ' αὐτῶν ὑπεύθυνος διὰ τὴν
πληρωμὴν τῶν τυχόν ὀφειλομένων τελωνιακῶν καὶ ἄλλων οἰωνδή-
ποτε δασμῶν διὰ τὰ φορτωθέντα ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ ἐμπορεύματα.
Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὑγειονομικῶν ἢ λιμε-
νικῶν δικαιωμάτων, ἐπιβάλλεται πρόστιμον 4—100 δραχμῶν.

Ἄρ. 8. Τὰ ἀπὸ ἄλλου λιμένας τοῦ βασιλείου καταπλέοντα
πλοῖα ὀφείλουσιν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 διαλαμβανομένων ἐγ-
γράφων, νὰ παρουσιάσωσι καὶ τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, μὲ
τὴν ὁποίαν ἐφωδιάσθησαν ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος,
ἐξ οὗ προέρχονται.

Ἄρ. 9. Αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανόμεναι Ποιναὶ ἐπι-
βάλλονται ἀπὸ τὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, φυλλαττομέναι πᾶν περὶ
τελωνιακῶν παραβάσεων ὀρισμῶν.

Ἄρ. 10. Τὰ ναυτολόγια γράφονται ἐπὶ χερτοσήσου τῆς

δραχμῆς. Τὰ δὲ μέχρι τούδε κατὰ τὸ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1834 Β. Διάταγμα εἰσπραττόμενα τέλη διὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ναυτολογίων καταργοῦνται.

Ἀρ. 11. Ἀκυροῦνται τὰ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1834 καὶ ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1839 Β. Διατάγματα περὶ Διμενικῶν δικαιωμάτων, τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1834 Β. Διατάγματος περὶ ναυτολογίου, καὶ ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡρώων σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἡμερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Αὐγούστου 1861.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΝ.

Ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν... (νὰ τίθεται τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐνθα ἐδρεύει ἡ Προξενικὴ Ἀρχὴ) ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι μνημονευομένων καὶ συνυπογραφομένων δύο ἐνηλίκων μαρτύρων πολιτῶν Ἑλλήνων κατοίκων... παρεπιδημούντων ἐνταῦθα, γνωστῶν μοι καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς εὐδεμίαν τοῦ Νόμου ἐξαίρεσιν, παρουσιασθεὶς αὐτοπροσώπως ὁ Κ. Ν. Ν. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία) γνωστός μοι καὶ ἄσχετος συγγενείας ἐξέθεσεν ὅτι διορίζει καὶ ἀποκαθιστᾷ Γεν. Πληρεξουσίων τοῦ τόν Κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία) ἵνα, παριστάμενος ὡς ἀντιπρόσωπός τοῦ ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀρμοδίων Διοικητικῶν, Οἰκονομικῶν, Προξενικῶν καὶ Δικαστικῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, παντός βαθμοῦ, ὡς καὶ ἐνώπιον εἰρηνοδικῶν, διαιτητῶν, ἐμποροδικῶν, διεξάγῃ ὅλας τὰς μεταξὺ τοῦ ἐντολέως τοῦ καὶ οἰωνδῆποτε ἄλλων ὑπαρχούσας καὶ μελλούσας δίκας, διαφοράς καὶ δεσοληψίας, ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, ἐκκαλῶν ἢ ἐφεσίβλητος, ἀνακόπτων ἢ ἀνακοπόμενος, ἀναιρεσεῖων

ἢ ἀναιρεσίβλητος, ὑπογράφῃ, δέχεται καὶ κοινοποιῇ ἔγγραφα, ἀναγνωρίζῃ ἢ μὴ τοιαῦτα, ἐπάγῃ δέχεται καὶ ἀντεπάγῃ ὅρκους, προτείνῃ, ἐξετάζῃ καὶ ἐξαιρῇ μάρτυρας καὶ δικαστὰς, διορίζῃ καὶ ἀντικαθιστᾷ καὶ ἄλλους πληρεξουσίους, ἀντικλήτους ἢ δικηγόρους, μετὰ τὴν αὐτὴν ἢ πλεον περιωρισμένην πληρεξουσιότητα, ἐκτελῇ τὰς ὠφελίμους ἀποφάσεις, καὶ προσβάλλῃ τὰς μὴ τοιαύτας δι' ὅλων τῶν ἐνδίκων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων μέσων, παρίσεται ἐνώπιον τοῦ Ἀρ. Πάγου, ποιῇ συμβιβασμούς, παραιτῇται ἐνδίκου τινός μέσου, τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς διαδικασίας, διορίζῃ διαιτητὰς, πραγματοποιώμενος καὶ ἐμπειροτέχνης, ἐνεργῇ κατασχέσεις ἀναγκαστικὰς καὶ συντηρητικὰς καὶ πλειστηριασμούς, κινῶν ἀγωγὴν κακοδικίου κατὰ δικαστικῶν καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν, παραλαμβάνων χρήματά, ἔγγραφα, καὶ ἄλλα πράγματα, καὶ διδῇ ἐξοφλήσεις. ἐγγράφῃ καὶ ἐξαλείφῃ ὑποθήκας καὶ προσημειώσεις καὶ ἐν γένει πράττῃ πᾶν ὅ,τι ἤθελε πράξει ὁ ἴδιος ἐντολεὺς ὑποσχόμενος νὰ ἐγκρίνῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὰς πράξεις τοῦ.

Πρὸς πίστωσιν ὅθεν ἐγένετο ἐν... (τόπος τῆς συντάξεως τοῦ ἐγγράφου) τὴν... (ἡμερομηνία ὁλόγραφος) καὶ ὥραν... π. μ. ἢ μ. μ. τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακασιοστοῦ... καὶ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς ἐνώπιον τοῦ ἐντολοδότου καὶ τῶν δύο μαρτύρων Κ.Κ. Ν. Ν. (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία) ὑπεγράφῃ παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ.

Ἐὰν ὁ συμβαλλόμενος ἦναι ἀγράμματος, γίνεται ῥητὴ μνεία ὡς ἐξῆς:

Ἐκτός τοῦ Ν. Ν. ὁμολογήσαντος ἄγνοιαν γραμμάτων (ἢ ὅταν δὲν δύναται, ἦναι τυφλός πχ. ἢ στερῇται χειρὸς ἢ πάσχη ἢ χεὶρ τοῦ κτλ. πρέπει νὰ γείνη μνεία τῆς αἰτίας τοῦ κωλύματος).

Σημ. Οἱ μάρτυρες ἀπαιτεῖται ὅπως δῆποτε νὰ εἰδεύρουν νὰ γράφουν.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΝ.

Ἐνώπιον ἐμοῦ κτλ. (ὅρα Ἐπιτρ. Γενικόν) παρουσιασθεὶς ὁ Κ. Ν. Ν. (ὄνομα, ἐπώνυμον, κατοικία) γνωστός μοι καὶ

ἀσχετος συγγενείας, ὡμολόγησε, παρούσια καὶ τῶν κατωτέρω δὺν ἐνηλίκων μαρτύρων πολιτῶν Ἑλλήνων, ὅτι διορίζει πληρεξούσιόν του τὸν Κ. (ὄνομα ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) (καὶ ἂν ἦναι συγγενής του προστίθεται ἡ λέξις «κηδεστήν του») ἵνα, παρουσιαζόμενος ὡς ἀντιπρόσωπός του ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Ἑλληνικῶν, Διοικητικῶν, Οἰκονομικῶν, Προξενικῶν καὶ Δικαστικῶν Ἀρχῶν, παντός βαθμοῦ καὶ δικαιοδοσίας διεξαγάγῃ τὴν μεταξὺ τοῦ ἐντολέως του καὶ τοῦ Κ. Ν. Ν. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν) διαφορὰν (ἢ δίκην) περὶ . . . (να ἐκτεθῇ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς) παριστῶν τὸν ἐντολοδότην του ὡς ἐνάγοντα καὶ ἐναγόμενον (κατὰ τὰ λοιπὰ ὅρα τὸν τύπον τοῦ Γεν. Ἐπιτροπικοῦ).

ΝΑΥΛΟΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟΝ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν . . . διὰ τῆς μεσολαβήσεως ἐμοῦ τοῦ μεσίτου . . . ὁ πλοίαρχος . . . διοικητὴς τοῦ πλοίου . . . με σημαίαν . . . χωρητικότητος . . . εὗρισκόμενου ἤδη εἰς τὸν λιμένα . . . ναυλόνει πρὸς τὸν Κ. . . διὰ τὸ ἐξῆς ταξείδιον κατὰ τὰς ἐξῆς συμφωνίας.

Ἀρ. 1. Ὁ πλοίαρχος προσφέρει τὸ πλοῖόν του εἰς καλλίστην κατάστασιν, ναυτολογημένον καὶ προμηθευμένον με ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ παρὸν ταξείδιον, ὡς τοῦτο βεβαιοῦται ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πλοίου.

Ἀρ. 2. Πρὸς φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν ὁ πλοίαρχος παραχωρεῖ ἡμέρας συνεχεῖς στάσεως (σταλίας) . . . ἀρχομένας κατὰ μὲν τὴν φόρτωσιν ἀπὸ . . . κατὰ δὲ τὴν ἐκφόρτωσιν ἀπὸ . . .

Ἀρ. 3. Παραχωρεῖ προσέτι ὁ πλοίαρχος ἡμέρας ὑπερστάσεως (κόντρα σταλίας) . . . δι' ἐκάστην τῶν ὁποίων θέλει λάβει πρὸς ἀποζημίωσιν . . . τοῖς 0[0] ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ναύλου.

Ἀρ. 4. Ἡ φόρτωσις καὶ ἐκφόρτωσις θέλει γενεῖ κατὰ τὴν συνθήκαιν ἐκάστης ἀγορᾶς ὅλα τὰ ἐξόδα τὰ ἀφορῶντα

τὸ πλοῖον εἶναι εἰς βάρος τοῦ πλοίαρχου, τὰ δὲ του φορτίου εἰς βάρος τοῦ ναυλωτοῦ.

Ἀρ. 5. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ φορτώσῃ εἰς τὸ πλοῖόν του ἄνευ ἀδείας τοῦ ναυλωτοῦ, ἢ τοῦ ἀνταποκριτοῦ του ἐμπορεύματα ἀνήκοντα εἰς ἄλλον ἔμπορον ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τοῦ ἡμίσεως τοῦ ναύλου του.

Ἀρ. 6. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται ν' ἀναχωρήσῃ καιροῦ συγχωροῦντος ἐντὸς 24 ὥρῶν, ἀφεὺ λάβῃ τὰ ἀναχωρητήρια ἔγγραφά του ἀπὸ . . . καὶ νὰ διευθυνθῇ κατ'εὐθείαν εἰς τὸν προσδιορισμόν του, χωρὶς νὰ προσορμισθῇ ἄνευ ἀνωτέρας ἀνάγκης εἰς κανένα λιμένα.

Ἀρ. 7. Ἡ παρούσα ναύλωσις ἐσυμφωνήθη κατὰ τὸν ἐξῆς ναῦλον (προσδιορίζεται τὸ πᾶσόν τοῦ ναύλου, συντάσσονται δὲ ἰδιαίτερα ἄρθρα, ἐὰν πρόκηται περὶ σιτηρῶν, ὡς πρὸς τὸ ἐπίστρωμα).

Ἐγένοντο . . . ὅμοια καὶ ὑπεγράφησαν κτλ.

Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί.

ΦΟΡΤΩΤΙΚΗ.

Κωνσταντινουπόλις τὴν . . .

Ἐφορτώθησαν εἰς τοῦτον τὸν λιμένα τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τοῦ Κυρίου . . . διὰ λογαριασμόν καὶ κίνδυνον τοῦ . . . ἐπὶ τοῦ πλοίου (ὑπὸ τὸ κατάστρωμα) ὀνομαζομένου . . . με σημαίαν . . . διοικουμένου παρὰ τοῦ πλοίαρχου . . . διὰ νὰ μετακομισθοῦν εἰς . . . καὶ παραδοθῶν εἰς τοὺς Κ. Κ. (ἢ εἰς διαταγὴν τοῦ Ν. Ν. ἢ εἰς τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρὸν) αἱ ἐξῆς σημειούμεναι πραγματεῖαι φέρουσαι σημεῖα καὶ ἀριθμοὺς ὡς ἐξῆς.

(Τὰ σημεῖα, οἱ ἀριθμοί, ἡ περιγραφή τῶν πραγμάτων, τὸ μέτρον, τὸ βάρος αὐτῶν κτλ.) τὰς ὁποίας παρέλαβε στεγνὰς καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ μετὰ τὴν παράδοσιν των θέλει τῷ πληρωθῇ ναῦλος πρὸς . . .

Ἐγένοντο τέσσαρα ὅμοια κτλ.

Ὑπογραφαί.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΝΑΥΑΥΤΟΥ.

Πρὸς τὸν . . .

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου Ε. Ε. ναυλοσυμφωνη-
τικοῦ ὑπεχρεώθη ὁ Κύριος Θ. ναυλωτῆς τοῦ ὑπὸ τὴν δι-
εὐθυνσίν μου πλοίου νὰ μοῦ παραδώσῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν
ἀπὸ τῆς εἰς τὸν λιμένα τούτου ἀφίξεως φορτίου σίτου
πρὸς εὐκολίαν του δὲ τῷ παρεχώρησα 15 ἡμέρας συναπτὰς
στάσεως καὶ 4 ὑπερστάσεως.

Φθάσας εἰς τὸν λιμένα τοῦτον κατὰ τὴν 10 τρέχοντος,
εἰδοποίησα ἀμέσως τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Κ. Ν. ἀλλ' ἐπειδὴ
παρήλθον σήμερον καὶ αὐταὶ αἱ ἡμέραι τῆς ὑπερστάσεως,
ὁ δὲ ναυλωτῆς δὲν ἔκαμιν εἰσέτι ἐναρξιν τῆς φορτώσεως,
ἀλλ' οὔτε, ὡς ἐπληροφορήθην, εὐρίσκεται ἀποταμιευμένος
σίτος εἰς τὰς ἀποθήκας του, διὰ τοῦτο διαμαρτύρομαι κατὰ
τοῦ ναυλωτοῦ, καὶ οὗ τινος ἄλλου ἀνήκει δι' ὅλας τὰς
ζημίας κτλ. ἐπιφυλαττόμενος πᾶν δικαίωμά μου σκοπεύω
δὲ μετὰ 3 ἡμέρας νὰ ἐκπλεύσω διὰ Κωνσταντινούπολιν
ἀντίγραφον τῆς παρούσης νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν Κ. Π.
ἕτερον δὲ νὰ ἀφεθῇ πρὸς ἐμέ.

Ἐκθεσις πληρώματος δι' ἧς βεβαιοῦται τὸ ἀδύνατον τοῦ πε-
ραιτέρω πλοῦ ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ζωοτροφῶν καὶ δι'
ἀνάγκης ἐπισκευῆς.

Οἱ ὑποφαινόμενοι . . . Α. Β. πλοίαρχος τοῦ ὑπὸ σημαίαν
Ἑλλ. πλοίου . . . ὀνόματι . . . τόνων . . . Δ. Γ. ναύκληρος
ναῦται δεῖνα δεῖνα δεῖνα τοῦ αὐτοῦ πλοίου, βεβαιοῦμεν ὅτι
τοῦτο, ἐνεκα ἐλλείψεως ζωοτροφῶν καὶ δι' ἀνάγκην ἐπι-
σκευῆς του, δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν διὰ . . .
πλοῦν του, ὥστε πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ εἶναι ἀπαραίτη-
τος ἀνάγκη ὅπως δανεισθῇ ναυτοδάνειον πρὸς συμπλή-
ρωσιν τῶν εἰρημένων ἀναγκῶν δρ. . . .

Ἐπὶ τούτῳ συνστάχθη ἡ παρούσα, σήμερον τὴν . . . εἰς
. . . ἥτις ὑπεγράφη παρὰ τῶν . . . τῶν . . . ὁμολογησάν-
των ἀγνοίαν γραμμάτων.

Ὁ Ναύκληρος,

Ὁ Πλοίαρχος,

Οἱ Ναῦται.

Αἴτησις περὶ παραχώρησεν ἀδειας ναυτο-
δανείου τοῦ πλοίαρχου.

Ἐν . . . τὴν . . . 186. . .

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόξενον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασι-
λέως τῆς Ἑλλάδος ἐν . . .

Μὴ δυνάμενος νὰ ἐξακολουθήσω τὸν διὰ . . . πλοῦν τοῦ
παρ' ἐμοῦ πλοιαρχουμένου ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν πλοίου
. . . ὀνόματι . . . τόνων . . . ἐνεκεν ἐλλείψεως ζωοτρο-
φῶν καὶ δι' ἀνάγκης ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου τούτου, ὡς ἀ-
ποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐπισυναπτομένης ἐκθέσεως τοῦ πλη-
ρώματος αὐτοῦ, μὴ ἔχων δὲ καὶ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς
συμπλήρωσιν τῶν εἰρημένων ἀναγκῶν χρήματα, παρα-
καλῶ ὑμᾶς, Κ. Πρόξενε, νὰ μοὶ χορηγήσητε τὴν ἀδειαν,
ὅπως λάβω δάνειον ναυτικόν ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ ἐπι-
πλων τοῦ πλοίου δρ. . . διὰ τὸν παρόντα εἰς . . . πλοῦν.

Εὐπειθέστατος.

Ἐκθεσις πραγματογνώμωνων, βεβαιούντων τὴν ἀνάγκην
συνομολογήσεως ναυτοδανείου πρὸς προμήθειαν
τροφῶν καὶ ἐπισκευῶν τοῦ πλοίου.

Ἡμεῖς . . . διορισθέντες διὰ τῆς ἀπὸ . . . πράξεως
τοῦ Κ. Προξένου . . . πραγματογνώμονες, ὅπως ἐπι-
βῶμεν ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα ἡγχυρεβολημένου ὑπὸ σημαίαν
Ἑλληνικὴν πλοίου . . . ὀνόματι . . . τόνων . . . τοῦ
πλοίαρχου . . . καὶ, παρατηρήσαντες τὴν κατάστασιν εἰς
ἣν τοῦτο ὡς πρὸς τὰς τροφὰς καὶ σῶμά του εὐρίσκεται,
γνωμοδοτήσωμεν ἂν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον
δι' ἐξακολουθήσιν τοῦ παρόντος εἰς . . . πλοῦ του καὶ μέ-
χρι τίνος ποσοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐδώκαμεν ἐπὶ τοῦ
ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν τῆς ὑπηρεσίας μας αὐτῆς ὄρκον.

Σήμερον τὴν . . . ἡμέραν . . . καὶ ὥραν . . . ἐπιβάντες
ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν ἐνταῦθα λιμένα . . . ἡγχυρεβολημένου
πλοίου Βρικίου ὁ Ἀχιλλεὺς. τόνων . . . τοῦ πλοίαρχου,
καὶ παρατηρήσαντες τὴν τε κατάστασιν αὐτοῦ καὶ τὴν
ἀνάγκην τοῦ νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον διὰ τὴν στέρησιν ζω-

τροφῶν καὶ χρειάν ἐπισκευῆς, γνωμοδοτοῦμεν ὅτι, ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὸν παρόντα εἰς . . . πλοῦν του, ὑπάρχει ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον δραχ. πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν εἰρημένων ἐλλείψεων.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα, ἥτις, ἀναγνωσθεῖσα, ὑπεγράφη παρ' ἀπάντων.

Οἱ πραγματογνώμονες.

Πράξις δι' ἧς ἐπιτρέπεται τῷ πλοιάρχῳ ναυτοδάνειον πρὸς ἀγορὰν τροφῶν καὶ ἐπισκευῆν τοῦ πλοίου.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν 1) τὴν ἀπὸ . . . πρὸς ἡμᾶς αἰτησὶν τοῦ πλοιάρχου . . . αἰτοῦντος, ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ ὑπὸ τὴν πλοιαρχίαν του πλοῖον . . . ὀνόματι . . . τόνων . . . ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, δι' ἑλλειψιν ζωοτροφῶν καὶ ἀνάγκην ἐπισκευῆς του, βεβαιουμένης καὶ διὰ τῆς ἀπὸ . . . (ἡμερομηνία) ἐκθέσεως τοῦ πληρώματος τοῦ αὐτοῦ πλοίου, νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον δρ. . . . πρὸς ἐξακολουθήσιν τοῦ παρόντος διὰ . . . πλοῦ του καὶ 2) τὴν ἀπὸ . . . ἐκθεσὶν τῶν διορισθέντων πραγματογνώμων . . . ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ ῥηθὲν πλοῖον ἔχει ἀνάγκην νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον πρὸς προμήθειαν ζωοτροφῶν καὶ ἐπισκευῆν του διὰ τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ παρόντος διὰ . . . πλοῦ του.

Ἰδόντες καὶ τὸ ἄρθρον 234 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, τροπολογηθέν διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1851 περὶ βιβλίου ναυτικοδανείων Νόμου.

Ἐπιτρέπομεν τῷ εἰρημένῳ πλοιάρχῳ ἵνα δανεισθῇ ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ ἐπίπλων τοῦ ὑπὸ τὴν πλοιαρχίαν του εἰρημένου πλοίου . . . δραχ. . . πρὸς ἀγορὰν ζωοτροφῶν καὶ ἐπισκευῆν αὐτοῦ διὰ τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ παρόντος διὰ . . . πλοῦ του.

Ἐν . . . τὴν . . . 186. . .

Ὁ Πρόξενος.

ΘΑΛΑΣΣΟΔΑΝΕΙΟΝ.

Ἐνώπιον κτλ. παρουσιασθεὶς ὁ Κ. κτλ. ὁμολόγησεν ὅτι ἐδανείσατο καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ Κ. κτλ. θαλασσοδάνειον ἐκ δραχ. κτλ. μὲ τόκον πρὸς . . . τοῦ 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὸν προτιθέμενον πλοῦν (ἢ τελευταῖον) τὰς ὁποίας ὑπόκειται ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν δανειστὴν (ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπόν του ἢ διαταγὴν του) εἰς προθεσμίαν (τόσων μηνῶν ἢ μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἢ μετὰ τὴν ἀφῆλν του εἰς τὸ τὰδε μέρος, κατὰ τὴν μεταξὺ τῶν συμφωνίαν). Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τοῦ θαλασσοδανείου τούτου ὑπεγγυάζει ὁ ὀφειλέτης τὸ πλοῖον ὁλόκληρον μετὰ τῶν ἀρμένων καὶ ἐξαρτίων (ἢ τὸ σκάφος, τὸ φορτίον, ὅ,τι ὑπεγγυάζει περιγραφῇ τοῦ ὑπεγγυαζομένου πράγματος. Ἐὰν δ' ἦναι τὸ πλοῖον, ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ νητολογίου καὶ ὁ λιμὴν εἰς ὃν ἀνήκει).

Σημ. Τὸ θαλασσοδάνειον πρέπει κατὰ τὸν περὶ ναυτοδανείου Νόμον ν' ἀντιγράφεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτοδανείων διὰ νὰ χαίρῃ προνόμιον. Ἴδε ἄρθρον 1, 2 καὶ λοιπὰ τοῦ Νόμου περὶ τοῦ βιβλίου τῶν ναυτοδανείων ἐν σελίδι 130.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΝΑΥΣΙΒΛΑΒΙΑΣ.

Σήμερον τὴν (ἡμερ. ὁλόγραφου) ἡμέραν . . . καὶ ὥραν . . . ἐνώπιον ἐμοῦ (ὀνόμα καὶ ἐπώνυμον) Προξένου (Γενικοῦ, Υπο-) τῆς Ἑλλάδος ἐν . . . παρόντος καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ Γραμματέως, ἐμφανίσθη ὁ πλοίαρχος τοῦ ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν πλοίου . . . ὀνόματι . . . τόνων . . . τοῦ νητολογίου (Σύρου), ὑπ' ἀριθ. . . ὅστις ἐξετάζεται :

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζεσαι κτλ.—Ἀρ. Δ. Γ. ἐγεννήθην εἰς . . . κατοικῶ εἰς . . . ἐτῶν . . . πλοίαρχος, χριστιανὸς ὀρθόδοξος. Ἐδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 335 τῆς Πολιτικῆς Διοικονομίας ὅρκον.

Ἐρ. Ποῦ ἐφόρτωσες, διὰ ποῦ, τίς ὁ φορτωτής, τίς ὁ περιλήπτης τί σπινθὴ κατὰ τὸν διάπλουν; — Ἀπ. Ὁ ἐν . . . ἔμπορος Κ. . . . ἐφόρτωσεν εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου πλοῖον (τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν) διὰ νὰ τὸ μεταφέρω καὶ παραδώσω εἰς . . . Κατὰ τὴν . . . ὄντος τοῦ πλοίου εἰς καλὴν κατάστασιν, στεγνοῦ ἀπὸ νερᾶ, ἐφοδιασμένου μ' ὅλα τ' ἀναγκαῖα σκευὴ καὶ μὲ πλήρωμα ὅλον ὁμοῦ . . . ἀνεχώρησα ἐκείθεν κτλ. (ἐκτίθενται λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διαπλοῦ ἀξιοσημεῖωτα συμβάντα, ἔξ ὧν, ἐνεκα ἀνωτέρας δυνάμεως, ἠναγκάσθησαν νὰ κάμωσι χύσιν τὴν δεῖνα ἡμέραν καὶ ὥραν, ἐπὶ πόσας ὥρας, ἀνέμου δεῖνα πνέοντος καὶ εἰς ποῖον ῥητῶς μέρος. Πρὸ παντὸς πρέπει ν' ἀποδεικνύηται, ὅτι κατὰ τὴν χύσιν πρῶτον ἐρρίφθησαν τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ πᾶν τὸ προστυχὸν μετὰ κοινὴν τοῦ πληρώματος συνδιάσκεψιν πρὸς ἀπο-

φύλιν τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου καὶ διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου· ἀκολουθῶς δὲ, ἂν, μετὰ τὴν ἀπόρριψιν ὅλων τούτων, τὸ πλοῖον πάλιν τρέχη κίνδυνον ἀναπόφευκτον καὶ δὲν ὑπάρχη σωτηρίας ἐλπίς, ὅτι ἐγένετο χύσις καὶ ἐκ τοῦ φορτίου).

Ἐρ. Τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον εἶναι ἠσφαλισμένα καὶ ὑπὸ τίνος ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας; — Ἀπ. . . — Ἐρ. Τίνος ἰδιοκτησία εἶναι τὸ πλοῖον; — Ἀπ. . . — Ἐρ. Ναυτοδάνεια ὑπάρχουν ἐπὶ τοῦ πλοίου; Ἀπ. . . — Ἐρ. Γνωρίζεις ἂν συνέβησαν καὶ ἄλλα ναυάγια; — Ἀπ. . . Ἐρ. Ἐχεις ἄλλο τι νὰ προσθέσῃς; Τῷ ἀνεγνώσθῃ καὶ ὑπεγράψῃ.

Ὁ Πλοίαρχος Ὁ Πρόξενος Ὁ Γραμματεὺς.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗΣ ΝΑΥΣΙΒΛΑΒΙΑΣ.

Ἐν τῷ Βασιλικῷ Ἑλληνικῷ Προξενικῷ καταστήματι, σήμερον τὴν ... ἡμέραν ... ὥραν ... ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Προξένου ... ἐμφανισθεὶς ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ὁ ... πλοίαρχος τοῦ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν πλοίου ... ὀνόματι ... τόνων ... τοῦ νηιλογίου ... ἐζήτησε τὴν σύνταξιν τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἐνδεχομένης ναυσοβλαβίας, λαβούσης χώραν κατὰ τὸν τελευταῖον ἀπὸ ... εἰς ... διάπλουν του ὡς ἐξῆς. Ἀποπλεύσας ἀπὸ ... μὲ φορτίον ... τοῦ ... παραδοτέου εἰς ... κατὰ τὴν ... τοῦ μηνός ..., διαρκοῦντος τοῦ πλοῦς, ὑπέστην διαφοροὺς τρικυμιώδεις ἀνέμους ... ὡς ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πλοῖον ἔκαψε νερά, ἐξαντλουμένων δ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀντλιῶν, ἐξήρχετο μεμιγμένον καὶ φορτίον. Μολονότι ἐκ τῶν συμβάντων ἐναντίων ἀνέμων δὲν ἤδυνήθη νὰ κάμω χύσιν, ὑποπτεύων ὅμως ὅτι ἐβλάβη τὸ φορτίον, ὑποβάλλω τὴν παροῦσαν ἐκθεσιν ἐνδεχομένης ναυσοβλαβίας, διαμαρτυρούμενος κατὰ τῶν ἐχόντων συμφέρον, καὶ ἐπιφυλαττόμενος, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, νὰ κάμω τὴν τακτικὴν ἐκθεσιν ἐνόρκου ἐξομολογήσεως τοῦ πληρώματός μου πρὸς διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων μου.

Εἰς πίστωσιν συνετάχθη ἡ παροῦσα ἐκθεσις, ἣτις ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ Προξένου καὶ τοῦ πλοίαρχου.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Περὶ Ἐμπορίας.	σελίδες	38
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.	Περὶ ναυτηλίας		83
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.	Ὁδηγίαί Προξενικαί		93
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.	Περὶ ἐμπορικῆς Ναυτηλίας		143
»	» Περὶ Προξενικῶν τελῶν		151
»	» Περὶ Συμβολαιογραφικῶν πράξεων		

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

Α. Σουβατζόγλου	Σώμ. 30	Ἀναστάσιος Κοκκίνης
Ἀγγελῆς Καμπίτζης	2	Ἀθαν. Ἰω. Γαβριήλ Ἰθάκη
Ἀναστάσιος Καμπίτζης	1	Β. Μεταξάς
Ἀνδρέας Ν. Καμπίτζης	2	Β. Κ. Βέργος
Ἀνδρέας Καμπίτζης	1	Β. Καλάθριος
Ἀντώνιος Καμπίτζης		Β. Χ. Παναγιώτου
Ἀνδρέας Ἀρσένης		Β. Γ. Μαρινάκης
Ἀθανάσιος Λυκαρδόπουλος		Γαβριήλ Π. Μαντζαβίνος
Ἀνδρέας Ἀρσένης		Γ. Π. Πανάς
Ἀνδρέας Κορνέλος		Γ. Α. Πανάς
Ἀναστάσιος Λαλερεντζάτος		Γρηγ. Β. Τράυλος
Ἀναστ. Καλλιγᾶς	2	Γεράσ. Κυπριώτης
Α. Δούκας		Γεώργ. Βαλλιάνος
Ἄρις. Φραντζέζης		Γεώργ. Βαρθάκης
Α. Γ. Κουρδισιάνος		Γεώργ. Ἀρβανιτάκης
Ἀλέξανδρ. Γαλενθιάκης		Γ. Μαγκκαράκης
Ἀνδρέας Σ. Μιχαλιτζιάνος		Γιαννοῦλης Ν. Πάγκης
Ἀντώνιος Φραγκόπουλος		Γεώργ. Α. Καλλιγᾶς
Ἀνδρέας Μαναχίς		Γεράσ. Βεργατῆς
Α. Φωκᾶς		Γ. Μπρουλοδάκης
Ἀποστόλης Α. Πρόκος	2	Γ. Ἀλεβράς Χῆος
Α. Κ' Σταίμας		Γεράσ. Κιαβέλας
Ἀντώνιος Γ. Λούκας		Γρηγόρ. Καρακαϊζάνης
Ἀρσένιος Σβορόνος		Γεράσ. Μουσαῖος
Ἀναστάσιος Δανέλης		Γεώργ. Στατηκάκης
Ἀντώνιος Γ. Λάσκας		Γεώργ. Χαλικιόπουλος
Ἀντώνιος Μπάστας		Γεράσ. Ν. Ἰγγλέσης
Ἀβραὰμ Γεωργιάδης Χάλης		Γεώργ. Μ. Εμπρίκος
Α. Μ. Χούλιας Μήλος		Γεράσ. Μ.
Ἀντώνιος Κολοκοτρώνης		Γ. Χ. Ἐμμανουήλ
Ἀρίσταρχος Ζωγραφόπουλος		Γεράσ. Ν. Α.
Ἀναστάσιος Γ. Κυριακόπουλος		Γεράσ. Τσελέντες
Α. Κούρτζης		Γεώργ. Κ. Β. Δίας

Γεράσ. Δ. Λυκαρδόπουλος
Γαρυφαλος Γεωργίου
Γ. Ι. Ψαχαρόπουλος
Γρηγ. Σακελλαρίδης
Γρηγ. Κούμουδος
Γεώργ. Ζαφειριάδης
Γεράσ. Γ. Τραυλός
Γ. Δ. Τρωϊάνος
Γ. Δ. Μαρή
Γ. Μεταξάς Λασκαράτος
Δαμιανός Δόριζας
Διονύσιος Μαρκόπουλος
Διονύς. Κομποθέκρας
Διονύς. Γιαννουλάτος
Δημ. Σβορόνος
Δημ. Παρθενόπουλος
Δ. Έλευθ. Παρθενόπουλος
Δ. Π. Καπιτάνας Αλεξανδρινός
Δημ. Σκαρλάτος Ψαριανός
Δημ. Τσακάλης
Διον. Βουσίνας
Δημ. Γράττος Ιθακίσιος
Δημ. Γουριώτης
Δ. Α. Σωτήρου Σπετσιώτης
Δημ. Α. Κάνλαρος
Δημ. Α. Μπεναρδάκης
Δημ. Γριζάνος
Δημ. Μ. Αέλουλος
Δημ. Μ. Βεργωτής
Διον. Ροσόλυμος
Δημ. Κομησόπουλος
Δ. Α. Τρωϊάνος
Δημ. Νικολίδης
Διον. Κουλομπής
Έρ. Παλαιός
Έλευθ. Κωνσταντινίδης
Έλευθ. Δακωρός
Έπαμ. Ν. Κιραθινός
Ευστάθ. Κατσιμάκης
Ε. Κορνέλης

Έλευθ. Κωστής
Έλευθ. Κανδιλάκης
Έλευθ. Λυκαρδόπουλος 2
Ζαχ. Αλεξανδρίδης
Ηλίας Κ. Μουσούρης
Ηλ. Μ. Βαλλιάνος
Ηρακλής Λυμπεράτος
Ηλ. Χιουδαβερόγλου
Ηλ. Κυπριώτης
Η. Μανολάκης
Η. Κωνσταντίνου
Θεόδωρος Γεωργιάδης
Θωμάς Κομνηνός
Θεόδ. Φωκας
Θεμιστ. Δ. Ροσόλυμος
Θεόδ. Ι. Καρακάσης
Θεμιστ. Γ. Καλαφάτης Σύρου
Θεογ. Ιωαννίδης
Θ. Κ. Συνανίδης
Θ. Δημητριάδης
Ιω. Λαχανάς
Ιω. Κ. Σουδόης 2
Ιωάννης Β. Καλπίζης 2
Ιωάννης Ν. Λυκαρδόπουλος 2
Ιωάννης Π. Μαντζαβίνος 2
Ιω. Καρμυλάτος
Ιω. Α. Πρόκος 2
Ιω. Ζήκκας
Ιω. Π. Παυλάτος
Ιω. Κ. Ζαχ. 2
Ιω. Π. Κουντούρης
Ιω. Π. Κούπας
Ιω. Ε. Βεργωτής
Ιω. Μαντζαβίνος
Ιω. Δ. Δόριζας
Ιω. Λαπάκης
Ιω. Καμπούρης Ψαρά
Ιω. Γ. Ναυτάκης
Ιερδίνης Δ. Τσιβόγλου
Ιω. Σιμανσιλάκης

Ιω. Α. Καλούδης
Ιω. Ροσόλυμος
Ιω. Π. Παππάζογλου
Ιάκωβος Ι. Φουρτουριάδης
Ιω. Μ. Αϊθουλάκης
Ιω. Μ. Αφρονίδου
Ιω. Βασιλειάδης
Ιω. Απσταολίδης
Ιω. Ν. Παπούδωφ και Σα 2
Ιω. Κόζικας
Ιω. Α. Μαμούνης
Ιω. Αναστασιάδης
Ιω. Α. Μπιζλής
Κωνσταντίνος Μ. Σβορόνος 2
Κωνσταντίνος Ι. Αλεξανδρίδης
Κωνσταντίνος Ζαχαριάδης
Κωνστ. Μ. Μιχαλόπουλος 2
Κυριάκος Ζιχάρωφ
Καίσαρ Α. Φωκας
Κ. Νικολαΐδης
Κ. Δημητρίου
Λεωνίδας Π. Βάλαμος 2
Λεωνίδας Παγουλάτος
Λεόντιος Πετρίδης
Λεωνίδας Καμπούρης
Μιχαήλ Τρωϊάνος
Μαρίνος Ν. Φραγκόπουλος
Μιχαήλ Α. Μανόπουλος
Μιχαήλ Ν. Πασαγγέλλης
Μάρκος Κομνηνός
Μιχ. Γεωργιάδης
Μ. Σκοτάκης
Μ. Δημητριάδης
Μ. Παταράκης
Μ. Παππαπάνου
Μ. Βελιγράδης
Νικόλαος Γεωργιάδης 3
Ν. Α. Πατρίκιος
Ν. Σβορόνος
Ν. Αλκαλογεωργάκης
Ν. Γεωργίου
Ν. Η. Λυκαρδόπουλος
Ν. Α. Ροϊδης
Ν. Μ. Κουτσογιάννης
Ν. Τσαβούρας
Ν. Π. Πασχάλης
Ν. Ι. Πορταρίτης
Ν. Τριανταφυλίδης
Ν. Κιοσσεύς
Ν. Βεντουράτος
Ν. Β. Μπουσιανής
Ν. Κλεόβουλος
Ν. Α. Πορτοκάλης
Ν. Π. Μελιάρης
Ν. Μουσούρης
Νικόλαος Προβιλέγγης
Νικόλαος Μεσαρές
Ν. Α. Ροσόλυμος
Ν. Μάρκοβιτς
Ν. Φωτίου
Ξενοφών Διαλισμάς
Παναγής Β. Καμπιζής 2
Π. Καμπιτσης
Π. Πούλος
Π. Αύγουστάτος
Π. Α. Λυκαρδόπουλος
Παναγιώτης Τουράλης
Π. Ι. Φωκας Ίδρα
Παντελής Μ. Πορτοκάλης
Παντελής Ν. Ματσούκης
Παναγής Ν. Βαλσαμάκης
Π. Ν. Κοσμέτος
Παναγιώτης Ξανθόπουλος
Περικλής Σ. Πανάς
Π. Καρακαϊζάνης
Π. Πεκτόρος
Π. Κ. Τζιγόνιας
Π. Καζανόβιτς
Π. Χ. Ροσόλυμος
Στυράτης Α. Πρόκος

Στέφανος Α. Καλλιγής
Ζιέφανος Σβορώνος
Σπυρίδων Μιλιάρης
Σπυρίδων Μουσούρης
Στηλιανός Ραφτόπουλος
Σ. Μιχαλόπουλος
Σταύρος Π. Καπιτάνος
Σπυρίδων Γ. Κούπας
Σιδέρης Χ. Ζαχαρία
Σόφοκλης Σμπυράκης
Σπυρίδων Χ. Φωκιάς
Σπυρίδων Τρίτζης
Σπυρίδων Βικάτος
Σταύρος Λαγκαράτος
Τηλέμαχος Ταχυιτζής
Τζανέτος Χ. Φωκιάς
Τριαντάφυλλος Ν. Μαυράλης
Φώτιος Α. Μελαγχροινός
Φωτεινός Ν. Φραγκόπουλος
Φωτεινός Ν. Φωκιάς
Χριστόδουλος Καρατζάς
Χαράλαμπος Μαρκόπουλος

ΠΥΡΓΟΥ.

Αρ. Δημητράκοπουλος
Κ. Α. Κυπαρίσσης
Ζ. Γ. Σωτήρου
Ι. Γ. Μηνούσης
Α. Σβορώνος
Ν. Παππαδόπουλος
Αδελφοί Τηλλίσιμ
Α. Γ. Βακάλογλου
Α. Ρ. Κόκκινος
Β. Ζ. Α. Κεσσανλής
Α. Νικολαΐδης
Ν. Ορλώφ
Γεώργιος Κ. Πετακτορίδης
Φιλόστρατος Πετριάδης

ΒΑΡΝΗΣ.

Γεώργιος Κομισόπουλος
Καρ. Γ. Τραυλός

Δ. Αγαλλιίδης
Φίλιππος Γρυμαλίδης
Γ. Κουτουφάς
Ι. Τσίκος
Κ. Γιακουμόπουλος
Αναστάσιος Ίγγλέσης
Γεράσιμος Γ. Ίγγλέσης
Γ. Φωκιάς
Γεώργιος Μ. Ίγγλέσης
Ι. Κούπας
Ηρακλής Βαντώρας
2 Ι. Δικαίος
2 Θ. Γ. Ίγγλεσσης
Α. Φραγκόπουλος
Μ. Σ. Νιώτης

ΒΑΛΤΖΙΚΙΟΥ.

Όδυσσεύς Α. Τραυλός
Ν. Π. Κούπας
Γ. Μαμπούκης
Π. Β. Σλάβιτσεβιτς
Χριστόδουλος Καμπιτζής
Ιωάννης Σταυράκης
Ν. Γ. Σταυράκης
Ι. Α. Ράλλης
Αεθράκης Δήμου
Γεράσιμος Μαζαράκης
Γεώργιος Γ. Σταυράκος
2 Ανδρέας Ν. Φωκιάς
Δ. Π. Μελίδης
3 Δ. Ι. Κορνηνός

ΤΟΥΑΤΣΗΣ

Σπυρίδων Γ. Λουβαρινός
Ν. Γ. Βαλασιάνης
Σωτήριος Γουάνης
Νικόλαος Ιω. Ποταμιάνου
Α. Βοϊώνης
Διονύσιος Χ. Βεβαράκης
Διονύσιος Θ. Λυκαρδόπουλος
Εμμανουήλ Γ. Γαίλης
Γεώργιος Αντ. Γεωργιάδης

Δημήτριος Χρ.
Δημοσθένης Ν. Γαλάτη
Μιχαήλ Ν Σβορώνος
Επταμινώδας Γρ. Θεοδωρίδης
Εμμ. Π. Πόποβιτς
Γεράσιμος Α. Κανόλας
Ευστάθιος Βάλασμος
Ηλίας Θ. Λυκαρδόπουλος
Ιωάννης Δ. Αρσένης
Αδελφοί Κανέλοι
Νικόλαος Ασιμακόπουλος
Βασίλειος Δενδρινός
Δημ. Μ. Σκορδίλλης
Γεώργιος Βεργοτής
Γεώργιος Περθενοῦ
Μιχαήλ Βάρτζιμος
Νικόλαος Σ. Ροσόλυμος

ΟΔΗΣΣΟΥ.

Παναγής Κ. Σκλάβος
Χριστόδουλος Γ. Δόριζας
Γεώργιος Π. Δόριζας
Λουκάς Π. Δόριζας
Σπυρίδων Ι. Καυποθέκρας
Κ. Βασιλόπουλος
Αντώνιος Α. Σολομύς
Γεώργιος Μοσκοβίτης
Ανδρέας Βανδώρος
Γεώργιος Σ. Γ. Ευδιός
Σπυρίδων Ν. Μαζαράκης
Σπυρίδων Ι. Περούστιανος
Α. Σ. Σκλάβος
Αριστείδης Μαράτος
Ίάκωβος
Σταύρος Δόριζας
Κ. Μιχαλίτσης
Αθαν. Γκομποθέκρας
Κωνστ. Παλασάγος
Αριστ. Λυκαρδόπουλος
Παναγ. Λυκαρδόπουλος
Παναγ. Κατσαρής Κορφιάνης

Ματίνος Βαλλιάνος
Νικ. Παναγιωτάκης
Γ. Α. Κεφαλάς
Μιλτ. Α. Βούρος
Γρηγ. Προσκορένκος
Δημ. Βαλσαμάκης

ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ.

Στ. Μανουήλ
Γ. Πάντζοβιτς
Φώτιος Κ. Φωτίου
Θεόδ. Λεμονίδης
Αθ. Χ. Γεωργίου
Μ. Α. Μαργαριτώφ
Κ. Τ. Θεοδωρίδης
Ν. Αγγέλου
Δημ. Χ. Σταυρίδης
Γρ. Κ. Λαζίδης
Κ. Δ. Σαραφίδης
2 Μητάκος Φ. Μητακίδης
Γ. Κ. Αρκουδάκης
Ν Σ Πανάς

ΤΕΝΕΔΟΥ.

Γεράσ. Γαρμπής
Γεώργιος Ζαντατάτος
Αθαν. Κατσίλης
Αθαν. Μαρίτζης
Κωνστ. Εμμανουήλ
Π. Ζ. Σπεράντσας
Α. Τολμίδης
Κ. Βουρέλλης
Αναστ. Λυκαρδόπουλος
Θεόδ. Βεργοτής
Στέφ. Ζεποάτο
Αντών. Π. Αθανασιάδης
Νικ. Ι. Βλάχος

ΠΡΟΥΣΗΣ

Γ. Ν. Γαβρίλογλου
Α. Α. Δημητριάδης
Φ. Χ. Στεφανής

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ

Π. Κακούλιδης
 Ἀναστ. Γ. Κυτρίδης
 Ι. Θωμαΐδης
 Ἀδελφοὶ Παριγόρα
 Ξενοφ. Ν Παυλίδης
 Α Πατρώνης
 Α Τριανταφυλλίδης
 Γ Ξενοφωντίδης
 Α Κασφύκης
 Χ. Κωνστ Ἐφραίμογλους
 Α. Ψακισίδης
 Χρ. Παπαδόπουλος
 Ν. Σεργανίδας

Πλ. Παντελήρεψ
 Στέφανος Δορέντζος
 Δ. Β. Κύσος
 Γ. Ζαϊφίδης
 Φωκίων Γ. Κούσης
 Σάββας Χ. Κούσης
 Θ. Χ. Εὐθ. Γραμματικόπουλος
 Α. Χ. Ἰω. Γραμματικόπουλος
 Η. Βελισσαρίδης
 Α. Η. Σουλιάσης
 Ι. Γ. Γεωλάδος
 Γ. Εὐθυβούλης
 Ἀχιλεὺς Ι. Ἠγιοπούλου
 Γεώργιος Καντιλάς
 Ἀνδρέας Ι. Μεταξάς

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν Κυρίων Συνδρομητῶν, ὅσων
 τὰ ὀνόματα δὲν κατεχωρήθησαν ἐνταῦθα, διότι δὲν ἔφθασαν ἐν
 καιρῷ.

